

หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

นางสาว มณฑกานติ ธีรนนท์วัฒน์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-17-0166-7

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE FUNCTIONS AND IDENTITY OF TELEVISION DRAMA SONGS

Miss Monthakan Theeranantawat

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-03-1424-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์   หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์
โดย   นางสาว มณฑานติ ธีรนนท์วัฒน์
ภาควิชา   การสื่อสารมวลชน
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ กันภัย

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....
รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี   คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริชูวงศ์   ประธานกรรมการ

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ กันภัย   อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปนัดดา ธนสถิตย์   กรรมการ

สภาบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มณฑานติ อีรนนทวัฒน์ : หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์. (THE FUNCTIONS AND IDENTITY OF TELEVISION DRAMA SONGS) อ. ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ กัญภัย, 204 หน้า. ISBN 974-17-0166-7.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงหน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ โดยวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำในปีพ.ศ. 2542 จำนวน 17 เรื่อง และเพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และเพลง “Theme song” จากละครดังกล่าว เป็นจำนวน 28 เพลง ภายใต้กรอบแนวคิดของกระบวนการทัศน์ Hermeneutics และ ทฤษฎีสัญญาวิทยา

ผลการวิจัยพบว่า เพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่ในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายถึงเนื้อหาของละครโทรทัศน์ และช่วยเสริมสร้างอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการประกอบไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการเพื่อช่วยเสริมให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวของละครและเป็นการประชาสัมพันธ์ละครโดยการทำให้ผู้ชมรู้สึกอยากดูละครมากยิ่งขึ้น ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยพบว่าเพลงละครโทรทัศน์เป็นตัวแทนในการสื่อความหมายเรื่องราวโดยรวมของละครซึ่งเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการถ่ายทอดความหมายโดยใช้ความหมายส่วนย่อยแทนความหมายของส่วนรวม และข้อค้นพบสุดท้าย คือ อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ได้แก่ เพลงละครโทรทัศน์มีการเล่าเรื่องที่สื่อความหมายถึงเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์ทั้งที่เป็นความหมายเปิดเผยและความหมายแฝงเร้น ทำนอง จังหวะ และ อารมณ์ของเพลงละครโทรทัศน์จะสัมพันธ์กับอารมณ์โดยรวมของละครโทรทัศน์ ทั้งนี้เพลงละครโทรทัศน์จะถูกนำเสนอควบคู่กับไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการแต่ไม่จำเป็นต้องมีการระบุชื่อเรื่องละครลงในคำร้องของเพลง และที่สำคัญที่สุด คือ เพลงละครโทรทัศน์มีคุณลักษณะพิเศษที่สามารถแยกจากเพลงไทยสากลทั่วไปได้อย่างชัดเจนทั้งในส่วนของคำร้อง จังหวะ ทำนองเพลง นักร้อง รูปแบบในการนำเสนอ สื่อชี้นำ รวมถึงขั้นตอนในการผลิตด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน.....

ลายมือชื่อนิติ .....

สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

ปีการศึกษา 2544

AN ABSTRACT

##4185130128 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD: FUNCTIONS OF SONG / IDENTITY OF SONG / TELEVISION DRAMA SONG

MONTHAKAN THEERANANTAWAT : THE FUNCTIONS AND IDENTITY OF TELEVISION DRAMA SONGS. THESIS ADVISOR : ASST.PROF.KITTI GUNPAI, 204 pp. ISBN 974-17-0166-7.

The purpose of the research focuses on the functions and identity of television drama songs including its relationship with television drama. The research methods comprise an analysis of 28 television drama songs selected from 17 television drama stories, which were broadcasted on channel 3, 5 and 7 during primetime of year 1999 under the framework of Hermeneutics and Semiology.

The major findings from this research are : the functions of television drama songs are to narrate or imply the plot of a particular television drama as well as to support and express the mood or feelings of characters. Furthermore, television drama song has to be presented together with main title and end title of television drama for the purpose of emphasizing plot narration and television drama promotion. For its relationship with television drama, television drama song represents television drama as using a part (television drama song) to represent the whole (television drama). Last but not least, the identity of television drama song can be object identifier in order to separate television drama song from pop music. The object identifiers of television drama song are its narration, melody, rhythm and mood which related with television drama plot in both manifest and latent meaning. The presentation of television drama songs is associated with main title and end title of television drama but not necessarily requires the name of television drama in the lyric. The most important finding is television drama song is different from pop music not only in lyric, rhythm, melody, singer, and presentation but also in the production process.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน.....

ลายมือชื่อผู้จัดทำ .....

สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

ปีการศึกษา 2544

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ กันภัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำสั่งสอน และกำลังใจด้วยความอดทนและเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปนัดดา ธนสถิตย์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย รวมถึงอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งสำหรับผู้วิจัย และคุณสุธันยา เขินไพโร เจ้าหน้าที่ประจำคณะนิเทศศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ ทั้งแหล่งบันทึกเทปละครโทรทัศน์ที่ให้ความร่วมมือในการค้นหาและบันทึกเทปละครทั้ง 17 เรื่อง นื่องๆ ที่ให้ข้อมูลพื้นฐานทางด้านดนตรี และพี่ๆ ที่ให้ข้อมูลในเรื่องของกระบวนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์ รวมไปถึงเพื่อนๆ ทั้งที่มหาวิทยาลัย และเพื่อนๆ พี่ๆ ที่ทำงานทุกคนที่เป็นกำลังใจและเข้าใจผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่ผลักดันและสนับสนุนให้ผู้วิจัยสามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ โดยเฉพาะการต่อสู้กับจิตใจตัวเองจนสำเร็จการศึกษาตามที่ทุกคนหวังไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณแรงกายและแรงใจจากพี่และน้องๆ ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ

มนทกานติ ธีรนนท์วัฒน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ

บทที่

1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ข้อยสันนิษฐานเบื้องต้น.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 กระบวนทัศน์ Hermeneutics.....	9
2.2 ทฤษฎีสัญญาวิทยา.....	10
2.3 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์.....	15
2.4 แนวคิดเรื่องละครโทรทัศน์.....	16
2.5 แนวคิดเรื่องดนตรีและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง.....	23
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	34
3.1 แหล่งข้อมูล.....	34
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.4 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	40
4. หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์.....	41
4.1 การวิเคราะห์ลักษณะการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครรายเรื่อง.....	41
4.2 ข้อค้นพบเกี่ยวกับหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์.....	68
5. อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์และความสัมพันธ์	
ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์.....	75
5.1 การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์รายเรื่อง.....	76
5.2 การวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์รายเพลง.....	103
5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์.....	144
5.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์.....	168
5.5 ข้อค้นพบเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์.....	171
6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	185
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	186
6.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	191
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	193
รายการอ้างอิง.....	194
ภาคผนวก.....	196
ก. เรื่องย่อละครโทรทัศน์.....	197
ข. แนวคำถามในการสัมภาษณ์.....	226
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	227

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 1-17	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์แต่ละเรื่อง.....	144-167
ตารางที่ 18	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์..	168-170
ตารางที่ 19	เปรียบเทียบเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไป.....	181-182
ตารางที่ 20	เปรียบเทียบขั้นตอนการผลิตระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไป.....	183

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ		หน้า
ภาพที่ 1	แผนภาพขั้นตอนการเล่าเรื่อง.....	12
ภาพที่ 2	แผนภูมิการวิเคราะห์ของงานวิจัย.....	33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เพลงเป็นสื่อศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอย่างมาก ทั้งที่สื่อผ่านทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ งานสังสรรค์รื่นเริง หรือในงานพิธีกรรมก็ประกอบไปด้วยเสียงเพลง หรือแม้แต่ในขณะที่เราอยู่คนเดียวก็ยังมีเสียงเพลงเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ฮัมเพลงคนเดียวหรือเสียงเพลงกล่อมนอน กล่าวได้ว่ากิจกรรมเกือบทุกอย่างที่เราทำมักมีเพลงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเสมอโดยเฉพาะในส่วนของงานสร้างสรรค์ความบันเทิง ผ่อนคลายความเครียดรวมไปถึงเป็นสื่อที่สามารถสะท้อนและแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ของมนุษย์ ทั้งยังสามารถชักนำและโน้มน้าวให้มนุษย์เกิดความรู้สึกต่างๆ ตามเนื้อหาและอารมณ์ของเพลง ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์สนุกสนาน รัก คิดถึง ประทับใจ เศร้าเสียใจ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าเพลงเป็นสื่อที่เข้าถึงจิตใจมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

สำหรับเพลงไทยนั้นมีวิวัฒนาการทั้งในด้านเนื้อหา คำร้อง ทำนอง และจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปตามวิถีชีวิต สภาพสังคม และยุคสมัยต่างๆ นับตั้งแต่เพลงพื้นบ้าน บทกล่อมลูก เพลงไทยเดิม เพลงพวงมาลัย เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเดินกำรำเคียว เพลงลำตัด เพลงหมอลำ จนกระทั่งพัฒนามาเป็นเพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุงสมัยใหม่ และเพลงไทยสากลดังในปัจจุบันโดยการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดจากการที่ผู้ประพันธ์ได้ถ่ายทอดความคิด เรื่องราว เหตุการณ์ และอารมณ์ออกมาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเนื้อหาสาระส่วนใหญ่จะบอกเล่าถึงเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต ความรัก ความทุกข์ ความผิดหวัง ธรรมชาติรอบๆ ตัว ฯลฯ (ศมกมล ลิ้มปัทม์, 2532)

ในยุคแรกๆ เพลงไทยสากลถูกนำมาใช้ประกอบในการนำเสนอเรื่องราวและการแสดงต่างๆ โดยเริ่มต้นมาจากละครร้องซึ่งเกิดขึ้นในราวปลายสมัยรัชกาลที่ 5 ที่พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ทรงตั้งขึ้นมีชื่อเรียกว่า “ละครหลวงนฤมิตร” โดยละครร้องจะเป็นการแสดงเรื่องธรรมดาสามัญ ตัวละครแต่งตัวธรรมดาตามท้องเรื่อง มีบทร้องตลอดเรื่องโดยตัวละครจะร้องเองและมีบทพูดแทรกเป็นระยะๆ รวมถึงมีการออกท่าทางตามบทเล็กน้อยแต่ไม่มีการรำอย่างละครรำ ต่อมาโรงละครนฤมิตรถูกวางเพลิงจึงทรงสั่งให้มีการสร้างโรงละครแห่งใหม่ขึ้นชื่อว่า

“โรงละครปรีดาลัย” ดังนั้นเพลงที่ใช้ประกอบละครร้องในช่วงนี้จะมีลักษณะความเป็นสากลมากขึ้น คือมีเนื้อร้องมาก เนื้อน้อย ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เช่นเรื่อง “สาวเครือฟ้า” จากนั้นก็มีคณะละครเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย เช่น คณะละคร “ปราโมทย์” ของพระโสมภณอัครราชกิจ (นายเล็ก) คณะ “บันเทิงสยาม” ของแม่เลื่อน ฯลฯ นับได้ว่าละครร้องเป็นต้นกำเนิดของเพลงที่มีคำร้องเป็นคำไทย และทำนองดนตรีแบบฝรั่งหรือเพลงไทยสากลนั่นเอง (กาญจนาคพันธุ์, 2520)

นอกจากนั้นภาพยนตร์นับเป็นอีกสื่อหนึ่งที่ทำให้เพลงไทยสากลได้รับความนิยมแพร่หลายมากขึ้นผ่านทางบทเพลงประกอบภาพยนตร์ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการขับร้องและบรรเลงสดตามโรงละครและโรงภาพยนตร์เพื่อใช้ร้อง ฟัง หรือใช้ประกอบเรื่องราวและการแสดงต่างๆ สำหรับเพลงประกอบภาพยนตร์นั้นได้ถือกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ.2474 เป็นเพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทย ทำนองบรรเลงโดยเครื่องดนตรีสากล ใช้แสดงประกอบในภาพยนตร์เรื่อง “หลงทาง” ได้แก่เพลง “พัดชา” “บัวบังใบ” “ลาวเดินดง” “เงี้ยว” “ขึ้นพลับพลา” และ “ฝรั่งโยสะลัม” เป็นต้น โดยผู้ประพันธ์เพลงคือ ชุนสนธิบรรเลงการ และมีชุนวิจิตรมาตราเป็นผู้นำกับการแสดง สำหรับเพลงไทยสากลที่ใช้เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์ในยุคแรกๆ ที่เป็นที่ยุ้จักกันทั่วไป ได้แก่ เพลง “กล้วยไม้” ประพันธ์เพลงและกำกับวงดนตรีสากลโดยเรือโทมานิต เสนะวิถิน ขับร้องโดยคุณองุ่น เครือพันธ์ และ คุณมณี มุญจนานนท์ เป็นการแสดงหน้าเวทีสลับกับการฉายภาพยนตร์เรื่อง “ปู่โสมเฝ้าทรัพย์” (ศมกมล ลิมปิชัย, 2532)

ต่อมาในปี พ.ศ.2480 บริษัทภาพยนตร์เสียงศรีกรุงได้สร้างภาพยนตร์เพลงเรื่อง “เพลงหวานใจ” (His Sweet Melody) ผู้อำนวยการสร้างคือ มานิต วสุวัต ผู้กำกับการแสดง ผู้ประพันธ์บทและคำร้องคือ ชุนวิจิตรมาตรา และ นารถ ถาวรบุตร เป็นผู้ประพันธ์ทำนองเพลง โดยให้ จำรัส สุวคนธ์ เป็นผู้ขับร้องเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่องนี้ ถือได้ว่าเป็นต้นแบบของเพลงไทยสากลในยุคปัจจุบันเพราะมีการเปลี่ยนสรรพนามจากเดิมที่ใช้คำว่า “พี่” แทนผู้ชาย และ “น้อง” แทนผู้หญิงมาเป็นคำว่า “ฉัน” และ “เธอ” โดยเพลงที่ใช้ประกอบภาพยนตร์เรื่องนี้มีถึง 8 เพลง เช่น เพลง “ใครปั้นเธอ” “ฉันหาหวานใจ” “ฉันฝันไป” “เมื่อฉันจากเธอ” และ “พบเธอแล้ว” (กาญจนาคพันธุ์, 2520)

สำหรับรายการที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ก็มีการใช้เพลงประกอบในการแสดง เช่นเดียวกัน โดยเริ่มจากการนำละครเรื่อง “ขุนช้างขุนแผน” มาแสดงออกอากาศเป็นเรื่องแรกเมื่อปี พ.ศ.2498 ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม (จิตติณี ธรรมพัทตรกุล, 2540) และพัฒนามาเรื่อยๆตามวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีด้านการบันทึกเสียงและการกระจายเสียงที่เจริญก้าวหน้าขึ้น กล่าวคือ นักแสดงไม่จำเป็นต้องบรรเลงหรือขับร้องกันสดๆขณะที่แสดงดังเช่นใน

อดีตอีกต่อไปซึ่งช่วยให้เพลงที่ใช้ในการประกอบการแสดงแพร่หลายและได้รับการยอมรับมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะกับรายการประเภทละครโทรทัศน์

จากการที่เพลงไทยสากลถูกนำมาใช้ในการประกอบการแสดงมาตลอดและมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกับสื่อวิทยุโทรทัศน์ประเภทรายการละคร ทั้งในส่วนของโครงสร้างสรรค์ความบันเทิง เพิ่มอรรถรสในการชม ถ่ายทอดจินตนาการ อารมณ์ และความรู้สึกของผู้ประพันธ์บทให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และยังเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมการตลาดจนกลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมอีกแขนงหนึ่งที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วซึ่งเห็นได้จากเทปเพลงละครโทรทัศน์ที่วางขายตามแผงเทปทั่วไปดังที่จิตติณี ธรรมพัคตรกุล (พ.ศ.2540) ได้กล่าวว่า "ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมีแนวโน้มของการใช้เพลงละครโทรทัศน์มากขึ้น ทั้งเพลงนำละคร (Main Title) และเพลงท้ายละคร (End Title) ซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อร้องนั้นกลายเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เลยในละครโทรทัศน์ แม้แต่ตัวละครเอกแต่ละคนแทบจะมีเพลงประจำตัว นับได้ว่าเพลงละครโทรทัศน์เป็นการเพิ่มรายละเอียดของงานละครโทรทัศน์เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคบางกลุ่มและเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจเทปเพลงไทยสากลด้วย" ทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเพลงละครโทรทัศน์ที่นับวันจะเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

อีกสิ่งหนึ่งที่เราไม่สามารถปฏิเสธได้เกี่ยวกับเพลงละครโทรทัศน์ก็คือเพลงละครเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของละครโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นเพลงที่มีความเกี่ยวเนื่องกับละครโทรทัศน์ โดยเฉพาะเรื่องราวเนื้อหาของละครกับเนื้อหาและท่วงทำนองของเพลงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในการส่งเสริมให้ละครโทรทัศน์สื่อความหมายได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากการใช้เสียงประกอบภาพทั้งในส่วนของภาพประกอบเพลงนำละคร (Main Title) และเพลงท้ายละคร (End Title) รวมถึงภาพในส่วนของเนื้อเรื่องละครเองก็ตาม กล่าวคือเป็นการอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับภาพโดยเชื่อมประสานศิลปะทางด้านดนตรีทั้งคำร้อง ทำนอง ลีลา และจังหวะดนตรี เข้ากับภาพประกอบเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และเนื้อเรื่องหรือสารของละครโทรทัศน์เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความหมาย ความต้องการ อารมณ์ ความรู้สึกของผู้ประพันธ์ให้ไปสู่ผู้ชมและผู้ฟังได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นราวกับผู้ชมและผู้ฟังนั้นเป็นตัวละครเอกสามารถเข้าใจในความรู้สึกของตัวละครนั้นๆ และเรื่องราวของละครได้ง่ายขึ้น ทั้งยังมีส่วนในการช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับละครและช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ฟังให้ติดตามดูละครอีกด้วย เหล่านี้นับได้ว่าเป็นหน้าที่ (Function) และคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว หรือ "อัตลักษณ์" (Identity) ของเพลงละครโทรทัศน์ที่แตกต่างจากเพลงไทยสากลทั่วไปซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น

อีกทั้งในการศึกษาและวิจัยทางด้านเพลงไทยสากลอื่นๆเท่าที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามานั้น ส่วนมากมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพลงพื้นบ้าน (Folk Music) เพลงลูกทุ่ง (Country Music) เพลงลูกกรุง (Light Music) หรือเพลงสมัยนิยม (Popular Music) เป็นต้น ซึ่งเป็นลักษณะของเพลงที่สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองของความต้องการทางด้านสุนทรีย์ของผู้ฟังแต่ไม่ค่อยพบว่ามีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับเพลงละครโทรทัศน์โดยตรงซึ่งเป็นเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบในการนำเสนอเรื่องราวและการแสดง และเนื่องจากความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์โดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ว่าเป็นไปในลักษณะใด การสื่อความหมายของตัวบททั้งเพลงละครโทรทัศน์และตัวบทของละครโทรทัศน์มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์คืออะไร รวมถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์หรือคุณลักษณะ เฉพาะของเพลงละครโทรทัศน์นั้นเป็นอย่างไร

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเพลงละครโทรทัศน์ให้ลึกซึ้งทั้งในเรื่องของหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ รวมถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาคำวิจัย

1. หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์คืออะไร
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร
3. อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์
3. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น

1. เพลงละครโทรทัศน์จะมีหน้าที่ในการส่งเสริมการสื่อความหมายหรือเนื้อหาเรื่องราวของละครให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยอาศัยการสื่อผ่านทางคำร้อง ทำนอง และ จังหวะของดนตรีที่ช่วยในการถ่ายทอดความหมาย รวมถึงหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ละครโทรทัศน์ช่วยเพิ่มความน่าสนใจและน่าติดตามให้กับละคร

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์นั้นอาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 เพลงละครโทรทัศน์ที่สัมพันธ์กับละครโทรทัศน์ โดยที่เพลงละครโทรทัศน์นั้นจะสื่อความหมายและถ่ายทอดเรื่องราวของละครโทรทัศน์ผ่านกระบวนการสร้างความหมายได้อย่างครบถ้วนและถูกต้องตามเค้าโครงเรื่อง หรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร

2.2 เพลงละครโทรทัศน์ที่สัมพันธ์กับอารมณ์ของเรื่องและตัวละครในละครโทรทัศน์ โดยที่เพลงละครโทรทัศน์นั้นจะสื่อความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครในเรื่องตามเนื้อหาของละครโทรทัศน์ แต่จะไม่สื่อหรือถ่ายทอดความหมายตามเค้าโครงเรื่องหรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์เลย

2.3 เพลงละครโทรทัศน์ที่ไม่สัมพันธ์กับละครโทรทัศน์ ทั้งในส่วนเนื้อหาของละครอารมณ์ของเรื่อง หรือตัวละครในเรื่อง โดยที่เพลงละครโทรทัศน์ไม่ได้สื่อความหมายเกี่ยวกับละครโทรทัศน์เลย

3. เพลงละครโทรทัศน์นั้นจะมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวหลายประการที่แตกต่างจากเพลงไทยสากล (Pop music) ทั่วๆ ไปซึ่งสามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจน โดยอาจจะมีองค์ประกอบบางส่วนที่แตกต่างออกไป เช่น การสื่อความหมายของเนื้อหาที่ปรากฏในเพลงละครโทรทัศน์จะต้องเกี่ยวเนื่องกับเนื้อเรื่องของละคร เนื้อเพลงจะมีการระบุชื่อเรื่องละคร รูปแบบในการนำเสนอเพลงละครโทรทัศน์จะต้องควบคู่ไปกับภาพประกอบเพลงนำละคร เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยไม่สามารถจะทำการศึกษาเพลงละครโทรทัศน์ที่ใช้แสดงประกอบในละครโทรทัศน์ได้ทั้งหมด ในการศึกษาผู้วิจัยจะเน้นการศึกษาวิเคราะห์อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ และหน้าที่ของเพลง

ละครโทรทัศน์ โดยทำการสุ่มเลือกศึกษาเฉพาะเพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นเพลงนำละคร (Main Title) เพลงท้ายละคร (End Title) และเพลงละครที่เป็น Theme Song ที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยเท่านั้น ทั้งนี้จะไม่รวมถึงเพลงที่มีเนื้อร้องอื่นๆ ที่นำมาบรรเลงประกอบเป็นครั้งคราวในเนื้อเรื่อง และดนตรีประกอบ (Background Music) ที่บรรเลงในละครโทรทัศน์ เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ รวมถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์เป็นหลักซึ่งจะพบได้ชัดเจนจากเพลงนำละครและเพลงท้ายละครมากกว่า ผู้วิจัยจะสุ่มคัดเลือกเพลงละครโทรทัศน์ทั้งที่เป็นเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และ เพลง Theme Song มาจากละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นผลงานที่ประพันธ์ขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อประกอบการแสดงในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศในปี พ.ศ.2542 โดยผู้วิจัยจะอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ เพลงละครที่ใช้ในละครโทรทัศน์ บทละครโทรทัศน์และเทปละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ เป็นข้อมูลหลักซึ่งผู้วิจัยจะทำการตีความตัวบท (Textual Analysis) ทั้งในส่วนของเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ โดยอาศัยกระบวนการทัศน์ Hermeneutics และ Semiology เป็นกรอบในการศึกษาและอาศัยการเปรียบเทียบกับลักษณะเพลงไทยสากล (Pop music) ทั่วไปเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสัมภาษณ์ในส่วนของกระบวนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์และกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์จากแหล่งต่างๆ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ (Function of Television drama song) หมายถึง วัตถุประสงค์ที่เพลงละครโทรทัศน์จะต้องทำให้สำเร็จ กล่าวคือ ลักษณะการทำงานของเพลงละครโทรทัศน์ หรือการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครโทรทัศน์
2. อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ (Identity of Television drama song) หมายถึง ลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่โดดเด่นของเพลงละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่แตกต่างจากเพลงไทยสากล (Pop music) ทั่วไปและเพลงประเภทอื่นๆ ที่นำมาใช้แสดงประกอบในละครโทรทัศน์
3. เพลงละครโทรทัศน์ (Television drama song) หมายถึง เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบการแสดงในละครโทรทัศน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะเจาะจงเฉพาะ

3.1 เพลงนำละคร (Main Title) หมายถึง เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยที่ใช้ในการนำเสนอเป็นเพลงแรก มักใช้ก่อนที่จะนำเสนอเนื้อหาละครของวัน

3.2 เพลงท้ายละคร (End Title) หมายถึง เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยที่ใช้ในตอนจบของเนื้อหาละครของวัน Theme Song หมายถึง เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยที่ใช้ในการนำเสนอประกอบกับเนื้อหาของละคร โดยเนื้อหาของเพลงมักจะตรงกับแก่นเรื่องของละคร

4. ละครโทรทัศน์ (Television drama) หมายถึง ละครโทรทัศน์เรื่องยาวหลายตอนจบมีเรื่องราวดำเนินต่อไป ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวของละครเป็นได้ตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปถึง 100 ตอนจบ อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ในเวลาเดียวกัน ในงานวิจัยนี้จะคัดมาเฉพาะละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นภาษาไทยในช่วงหลังข่าวภาคค่ำปี พ.ศ. 2542

5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ (Relationship between Television drama songs and Television drama) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคำร้อง (Lyric) หรือเนื้อเพลงผสมผสานกับเสียงดนตรีที่ใช้แสดงประกอบและสื่อความหมายในละครโทรทัศน์ และเรื่องราวหรือเนื้อเรื่องที่สื่อความหมายผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและดำเนินไปในละคร

6. เพลงไทยสากลทั่วไป (Pop music) หมายถึง เพลงที่มีแนวดนตรีลักษณะเหมือนกับเพลงทางตะวันตก เช่น แนวร็อก แนวป๊อป แนวเร็ป แนวแดนซ์ เป็นต้น บันทึกด้วยโน้ตดนตรีสากล จังหวะของเพลงอาจจะเร็วหรือช้าก็ได้ แต่เนื้อร้องของเพลงส่วนใหญ่จะต้องเป็นภาษาไทย เนื้อหาสาระมักเป็นเรื่องของความรัก ความผิดหวัง ส่วนใหญ่จะถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการความเพลิดเพลินหรือเพื่อจำหน่าย เช่น เพลงของศิลปินในค่ายหรือสังกัดต่างๆ ที่มีการผลิตขึ้นมาจำหน่ายในรูปแบบของเทปเพลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบและเข้าใจถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์
2. ได้ทราบและเข้าใจถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ที่ถูกนำมาใช้ในละครโทรทัศน์
3. ได้ทราบและเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์
4. เพื่อเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการในด้านการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการตีความตัวบท หรือ สาร (Textual Analysis) ในด้านของ Hermeneutics และ Semiology และสามารถนำมาเป็นแนวทาง

ในการศึกษาเกี่ยวกับการตีความเพลงไทยสากลต่างๆ ไป อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเพลง
ละครโทรทัศน์และการสร้างสรรค์ผลงานเพลงละครโทรทัศน์ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์” นั้น ผู้วิจัยได้อาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎี เพื่อประกอบในการวิเคราะห์ และยังมีงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งนำมาเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

กระบวนทัศน์ Hermeneutics

Hermeneutics เป็นการตีความ (Interpretation) ตัวบทหรือเนื้อหา (Texts) เพื่อทำความเข้าใจ (Understanding) ตัวบทหรือเนื้อหานั้นๆ กระบวนทัศน์ Hermeneutics นี้เริ่มต้นในศตวรรษที่ 19 โดยมีรากฐานมาจากการตีความตัวบทโบราณ (ancient texts) ที่ผู้ประพันธ์ตัวบทหรือสารนั้นๆ ได้เสียชีวิตไปแล้วและไม่สามารถอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้รับสารเกี่ยวกับตัวบทนั้นได้ เช่น คัมภีร์ไบเบิล รัฐธรรมนูญ เป็นต้น Hermeneutics จึงมีวัตถุประสงค์ในการค้นหาความหมายและความรู้สึกที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อโดยอาศัยการวิเคราะห์ตัวบทเป็นหลัก ต่อมาได้มีการขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างออกไปจากแค่การศึกษาตัวบท (Textual Hermeneutics) โดยครอบคลุมไปถึงการตีความการกระทำของกลุ่ม (Social/Cultural Hermeneutics) เพื่อให้บุคคลภายนอกเข้าใจด้วย (Littlejohn, 1999)

โดยทั่วไปตัวบทหรือเนื้อหา (Texts) ได้แก่อะไรที่ถูกปรุงแต่งขึ้นมาซึ่งสามารถตรวจสอบ และตีความได้ ตัวบทในที่นี้สามารถเป็นได้ทั้งตัวหนังสือ ภาพ เสียง และการกระทำ แต่ส่วนมากมักจะใช้วิเคราะห์ตัวบทประเภทที่เป็นตัวหนังสือ ภาพ และเสียง เช่น บทสนทนา ภาพยนตร์ ละคร มากกว่าที่จะวิเคราะห์ตัวบทที่เป็นการกระทำ

ในการตีความตัวบทตามกระบวนทัศน์ Hermeneutics นี้ Paul Ricoeur มองว่าตัวบท (Text) ต่างมีความหมายในตัวของมันเอง นอกเหนือไปจากส่วนที่ผู้ประพันธ์ ผู้พูด และผู้รับสาร กระทำการสื่อและตีความหมาย ดังนั้นการชี้ให้เห็นถึงความหมายของตัวบทอย่างชัดเจนจึงเป็นส่วนสำคัญเนื่องจากเมื่อเราอ่านตัวบทหรือเนื้อหาเราสามารถตีความตัวบทตามที่เราเข้าใจซึ่งอาจจะไม่ตรงกับที่ผู้ประพันธ์ตั้งใจหรือไม่เหมือนผู้รับสารคนอื่นก็ได้ เช่นเดียวกับการตีความดนตรี

ที่เป็นตัวบทอีกประเภทหนึ่งซึ่งสามารถตีความได้หลายมุม เช่นเมื่อฟังเพลงของโมสาร์ท เราอาจไม่ทราบถึงอารมณ์และความรู้สึกของโมสาร์ทขณะที่ประพันธ์และบรรเลงเพลง แต่เราก็สามารถตีความเพลงของโมสาร์ทเองได้ทุกครั้งที่เราฟัง ไม่ว่าจะฟังด้วยเครื่องดนตรีชนิดไหนโดยอาศัยตัวโน้ตของเพลงโมสาร์ทที่วาทยากรบรรเลงเป็นตัวบ่งชี้ว่าเพลงที่ได้ยินเป็นเพลงของโมสาร์ทซึ่งเป็นขอบเขตของการตีความ สำหรับในส่วนของ การตีความตัวบทหรือเนื้อหาทั่วๆไปที่ไม่ใช่เพลงนั้น Paul Ricoeur จะทำความเข้าใจความหมายโดยรวมที่ซ่อนอยู่ในตัวบทโดยการอธิบาย และตีความตัวบทเป็นส่วนๆก่อนแล้วจึงค่อยมองความหมายของภาพรวมอีกครั้ง (Littlejohn, 1999)

จากกระบวนทัศน์ Hermeneutics นี้ ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ตัวบทซึ่งได้แก่เพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเน้นที่การตีความตัวบท (Textual Analysis) ตามแนวคิดของ Ricoeur เป็นหลักโดยตีความตัวบทแบบแยกวิเคราะห์เป็นส่วนๆก่อนแล้วจึงค่อยมองภาพรวมของตัวบทแต่ละประเภท และผู้วิจัยจะอาศัยแนวคิดทฤษฎีสัญญวิทยาที่จะกล่าวถึงต่อไปเป็นเกณฑ์ในการตีความ

ทฤษฎีสัญญวิทยา (Semiology)

ทฤษฎีสัญญวิทยาเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับเรื่องสัญญาณ (Sign) หรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในบริบทหนึ่งๆ สำหรับการวิเคราะห์ตีความตัวบทตามกระบวนทัศน์ Hermeneutics ในงานวิจัยชิ้นนี้จำเป็นต้องอาศัยทฤษฎีสัญญวิทยาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ตัวบททั้งเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ในการค้นหาสัญญาณที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดความหมายและแสดงความสัมพันธ์รวมถึงมีส่วนในการกำหนดความหมายของตัวบททั้งสอง

ศิริชัย ศิริภายะ และ กาญจนา แก้วเทพ (2531:83-84) ได้อธิบายถึงการนำทฤษฎีที่เน้นที่ตัวสารหรือตัวบท (Text) ของสื่อมวลชนมาศึกษาถึงฐานของตัวทฤษฎีซึ่งนำมาใช้วิเคราะห์เนื้อหาว่า เนื่องจากกฎต่างๆของภาษา (หรือลักษณะอื่นใดก็ตามที่ถูกทำขึ้นมาแทน หรือ "การเข้ารหัส") ถูกกำหนดหรือมีข้อจำกัดโดยโครงสร้างภายในของวัฒนธรรมเดิม (รากเดิมของวัฒนธรรม) ดังนั้นตัวเนื้อหรือตัวบทที่เลือกมาศึกษาจึงเปิดโอกาสให้นำมาอ่านและตีความได้ เราจึงสามารถเข้าใจความหมายหากเรารู้กฎเกณฑ์ของภาษาและมีความคุ้นเคยดีกับวัฒนธรรม ถึงแม้แนวทางในการศึกษาเรื่องนี้จะมีมากมายก็ตาม แต่เราก็ยังสามารถระบุลักษณะที่สำคัญของทฤษฎีได้ดังนี้

ประการแรก ความหมายที่เราตีความออกมาจากตัวเนื้อหาของสื่อมวลชนไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นเช่นเดียวกับความตั้งใจของผู้ส่งสารหรือเป็นความหมายเดียวกันกับผู้รับสารมีอยู่ แต่ความหมายที่เราตีความนั้น เราถือเป็นความหมายที่ปราศจากอคติ เกิดขึ้นมาจากหลักตรรกะของระบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเข้ารหัส

ประการที่สอง แนวการศึกษาไม่ได้เน้นเฉพาะความหมายที่ปรากฏในระดับพื้นผิว หรือความหมายตามตัวหนังสือของเนื้อหาสื่อมวลชนเท่านั้น แต่ยังสนใจถึงความหมายแอบแฝง หรือความหมายเชิงนัยยะ ซึ่งผู้ส่งสารอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจให้เกิดความหมายดังกล่าวก็ตาม

ประการที่สาม แนวทางการศึกษาไม่ได้จำกัดเฉพาะการวิเคราะห์ภาษาเขียนเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงรูปภาพ ท่าทาง เสียง หรือ เครื่องไม้เครื่องมือต่างๆ ที่นำมาใช้ในการสื่อความหมาย

ในการศึกษาตัวบท (Text) โดยวิธีทางสัญวิทยาวิทยา นั้น เราจะต้องเข้าใจตัวสัญณะ กระบวนการสร้างความหมายและรหัสซึ่งเป็นตัวเชื่อมทุกอย่างเข้าด้วยกันก่อนแล้วเราจึงจะสามารถเข้าใจความหมายของตัวบทได้ ในการวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์โดยวิธีทางสัญวิทยาวิทยา นี้จะต้องอาศัยวิธีการวิเคราะห์แบบ Syntagmatic ซึ่งเป็นกรวิเคราะห์แบบเน้นลำดับขั้นหรือช่วงระยะเวลาของเหตุการณ์ หรือการปรากฏของสัญณะ เช่นการเล่าเรื่อง (Narration) ที่จะต้องมีการกำหนดขั้นตอนของเหตุการณ์เอาไว้อย่างแน่ชัด หากมีการสลับขั้นตอนอาจจะทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปได้

การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง ขั้นตอนการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องแบ่งออกเป็น 5 ขั้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 158-160)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition) เป็นจุดเริ่มต้นในการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉาก หรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหาหรือเผยปมขัดแย้ง เพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือการที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล ปมปัญหาขัดแย้งเริ่มทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ตัวละครอาจมีความลำบากใจและพบกับสถานการณ์ที่ยุ่งยาก

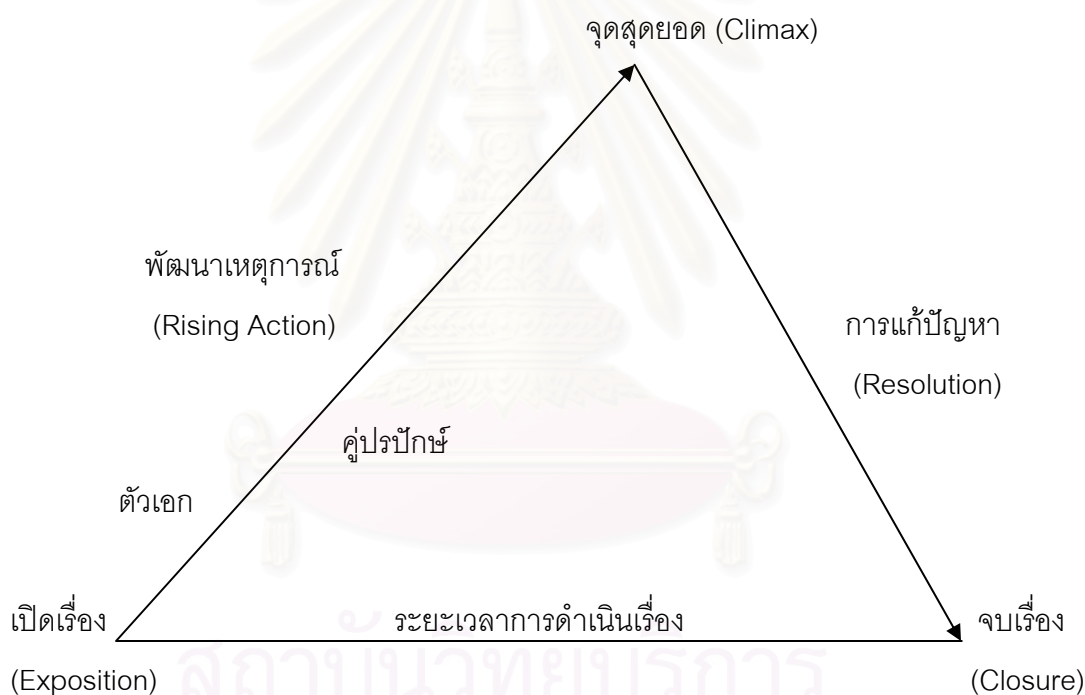

3. ภาวะวิกฤติ (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหักซึ่งเป็นตอนที่ความขัดแย้งพุ่งขึ้นสูงสุด และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือสภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำและประเด็นปัญหาต่างๆ ได้รับการเปิดเผย หรือ ข้อขัดแย้งได้รับการแก้ไข

5. การยุติของเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด โดยอาจมีจุดจบได้หลายแบบ เช่น อาจจบแบบมีความสุข จบอย่างสูญเสีย หรือ จบอย่างทิ้งท้ายไว้ให้คิดก็ได้

แผนภาพขั้นตอนการเล่าเรื่อง

ภาพที่ 1 แผนภาพขั้นตอนการเล่าเรื่อง

จากแผนภาพนี้สามารถอธิบายถึงโครงสร้างในการเล่าเรื่องได้ว่า เรื่องเล่าเริ่มต้นเปิดเรื่อง (Exposition) จากความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก มีการพัฒนาเรื่องเป็นลำดับไปสู่จุดสุดยอด (Climax) แล้วจบเรื่องราวลงภายหลังจากปมปัญหาความขัดแย้งได้รับการแก้ไข (Resolution)

ทั้งนี้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการเล่าเรื่อง โดยความขัดแย้งหรือการเกิดปัญหาเป็นการแสดงลักษณะของปัญหาซึ่งเป็นจุดที่สร้างความเข้าใจ ชวนให้ติดตาม และยังเป็น การแสดงถึงการขยายตัวของปัญหาหรือความขัดแย้งว่าลุกลามออกไป อย่างไร พาดพิงถึงใครหรือเหตุการณ์อะไรบ้าง โดยที่การเกิดปัญหาหรือความขัดแย้งนั้นถือเป็น องค์ประกอบของเรื่องราวและเทคนิคการดำเนินเรื่องที่สำคัญ บางครั้งความขัดแย้งอาจเกิดขึ้น ซ้อนๆกันในเนื้อเรื่องเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นอาจมีได้หลายลักษณะ

ข้อขัดแย้ง

1. การขัดแย้งระหว่างคนกับคน เป็นการขัดแย้งระหว่างคนๆ หนึ่งกับอีกคนหนึ่ง หรือ เป็นการขัดแย้งระหว่างคนๆ หนึ่งกับกลุ่มคนหลายๆ คน หรือ คนส่วนใหญ่ในสังคม
2. การขัดแย้งระหว่างคนกับโชคชะตาหรือสิ่งเหนือธรรมชาติทั้งหลาย เช่น การขัดแย้ง ในรูปของการถูกบีบบังคับจากสิ่งเร้นลับ โชคชะตา พรหมลิขิต หรือ เคาระห์กรรม
3. การขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ คือ การขัดแย้งของคนที่ต้องต่อสู้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ตามธรรมชาติ
4. การขัดแย้งภายในบุคคล ตัวอย่างเช่น การขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่วที่เกิดขึ้น ภายในจิตใจ หรือ การขัดแย้งระหว่างความคิดกับการกระทำ การต่อสู้กับความคิดของตนเอง เป็นต้น

โดยที่การขัดแย้งในลักษณะต่างๆ ดังกล่าวจะมีมากหรือน้อยต่างกันไปตามประเภทของ เรื่องเล่า เช่น ละคร กล่าวคือสำหรับละครสั้นนั้นก็จะมีปมขัดแย้งใหญ่ๆ เพียงเรื่องเดียว เนื่องจาก เค้าโครงเรื่องที่ตั้งอยู่แล้วนั่นเอง ส่วนละครที่มีความยาวมากนั้นก็จะมีปมขัดแย้งหลายปมทั้งที่เป็น ปมขัดแย้งหลักและปมขัดแย้งรองๆ ลงไป ซึ่งปมขัดแย้งรองนี้จะมีส่วนผูกพันกับปมขัดแย้งหลักของ เรื่องด้วย ส่วนนี้เองที่ช่วยให้เรื่องราวของละครมีความซับซ้อนน่าติดตามมากขึ้น

นอกจากการวิเคราะห์ตัวบทในเชิง Syntagmatic ในเรื่องของการเล่าเรื่องแล้ว C. Levi-Strauss (1967, อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 102-104) กล่าวว่า ในการวิเคราะห์ตัวบทนั้น เราต้องแยกระหว่างความหมายที่เปิดเผย (Manifest meaning) ซึ่งจะเป็นตัวเล่าเรื่องว่าตัวละคร ทำอะไร มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นกับความหมายแฝงเร้น (Latent meaning) อันเป็นความหมายที่ บอกว่าแท้จริงแล้วตัวบทนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรและมีความหมายอะไร กล่าวคือการวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ตามความสนใจของ C. Levi-Strauss นั้นจะค้นคว้าเกี่ยวกับ

1. การจัดระบบในการเล่าเรื่อง เช่น คุณสมบัตินางเอกแบบ "นางแมวป่า" เพราะเหตุใดจึงมีวิธีการเล่าเรื่องให้นางเอกมีลักษณะที่แก่นแก้ว เป็นอิสระ ก้าวร้าวในตอนแรก และแปรเปลี่ยนเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อยในตอนหลัง

2. ความหมายแฝงในวิธีการเล่าเรื่อง หรือวิธีการสร้างตัวละคร เช่น คุณลักษณะของนางเอกแก่นแก้วนั้นก็คือ ผู้หญิงที่เพิ่มคุณค่าของตัวเองให้มากขึ้นด้วยการลดระดับของ "ความเป็นผู้หญิง" ให้น้อยลงและเพิ่ม "ความเป็นผู้ชาย" ให้มากขึ้น อันเป็นความหมายที่แท้จริงของตัวละครแบบนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ยังเป็นผู้ชาย (พระเอก) ที่มีอำนาจในการแปรเปลี่ยนระดับของความเป็นผู้ชายของนางเอกให้กลับอ่อนโยนเป็นผู้หญิงดั้งเดิม (ปราบนางเอกให้เชื่อง)

สัญลักษณ์

ทั้งนี้ความหมายแฝงที่อยู่ในตัวบทนั้นมักจะถูกสื่อความหมายผ่านทางสัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งบัทมวดี จารูว (2538:164) ได้ให้ความหมายถึงสัญลักษณ์ไว้ว่า "Symbol คือการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายทั้งในรูปของคำพูดและภาพ" สำหรับสัญลักษณ์ที่มักพบในการเล่าเรื่องละครและภาพยนตร์มี 2 ชนิด คือ สัญลักษณ์ทางภาพ และสัญลักษณ์ทางเสียง (ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539)

1. สัญลักษณ์ทางภาพ คือ องค์ประกอบของละครหรือภาพยนตร์ที่ถูกนำเสนอซ้ำๆ อาจเป็นวัตถุ สถานที่ หรือสิ่งมีชีวิต เช่น สัตว์ หรือบุคคลก็ได้ สัญลักษณ์อาจเป็นภาพเพียงภาพเดียวหรือเป็นกลุ่มของภาพที่เกิดจากการตัดต่อก็ได้

2. สัญลักษณ์ทางเสียง คือ เสียงต่างๆ ที่ถูกใช้เพื่อแสดงความหมายอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบความหมาย หรือเพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของตัวละคร ไม่ใช่การใช้เพื่อสร้างอารมณ์ร่วมกับตัวละคร และเรื่องราวของละครหรือภาพยนตร์ซึ่งการใช้สัญลักษณ์ทั้งภาพและเสียงนี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบการตีความตัวบทจะช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น และสามารถวิเคราะห์การสื่อความหมายแฝงของตัวบท และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวบททั้งสองได้ดีขึ้นด้วย

อีกด้านหนึ่งของการวิเคราะห์ Paradigmatic ได้แก่ การแสวงหาชุดของสัญลักษณ์หนึ่งที่อยู่ในกระบวนทัศน์เดียวกันและยังสามารถนำมาใช้แปรเปลี่ยนกันได้ โดยยังคงรักษาความหมายเดิมเอาไว้ เช่น ประโยค "พอตีลูก" "ลุงทำโทษหลาน" หรือ "เจ้านายหักเงินเดือนลูกน้อง" ถึงจะเป็นคำพูดใหม่ที่แปรเปลี่ยนไป แต่ก็ไม่ได้ทำให้ความหมายของประโยคเดิมซึ่งก็คือ "ผู้มีอำนาจมากกว่ากระทำการในทางลบต่อผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า" เปลี่ยนแปลงไปเลย ดังนั้นการวิเคราะห์แบบ

Paradigmatic ในแง่นี้ก็คือการวิเคราะห์หาชุดของสัญญาณต่างๆ (Set of signs) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาชุดของสัญญาณที่พบในเพลงกับในละครว่าเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

นอกจากนี้ยังมีการใช้สัญญาณในลักษณะของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการถ่ายทอดความหมาย หรือที่เรียกว่า Metonymy กล่าวคือเป็นการให้ส่วนหนึ่งแทนส่วนทั้งหมด หรือ เป็นวิธีการถ่ายทอดความหมายโดยที่หยิบเอาส่วนเล็กๆ ส่วนหนึ่งของสัญญาณ (part) มาใช้แทนความหมายของส่วนรวมทั้งหมด (whole) โดยการถ่ายทอดความหมายในลักษณะนี้จะเกิดจากการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวมซึ่งช่วยในการทำให้ผู้รับสารสามารถสร้างภาพของส่วนรวมที่ไม่ได้ปรากฏได้เอง

โดยสรุปแล้วในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะอาศัยสัญญาณวิทยาเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือหลักในการวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์เพื่อค้นหาวิธีการสื่อความหมาย และการถ่ายทอดความหมายของเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ โดยอาศัยกระบวนการ Hermeneutics เป็นกรอบการวิจัย ผู้วิจัยจะเน้นไปที่การตีความตัวบท (Textual Interpretation) ซึ่งได้แก่ เพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงภาพประกอบเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และละครโทรทัศน์ ตามทฤษฎีสัญญาณวิทยาทั้งในเชิง Syntagmatic และ Paradigmatic รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ และ Metonymy ในตัวบทเพื่อให้ได้ภาพรวมของตัวบททั้งสองและนำมาเปรียบเทียบวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์

ในการวิจัยเรื่อง "หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์" เป็นการค้นคว้าและศึกษาอัตลักษณ์ของเพลงซึ่งมีสถานะเป็นวัตถุ ดังนั้นจึงต้องอาศัยแนวความคิดในเรื่องอัตลักษณ์ของวัตถุ (Object Identity) เป็นแนวทางในการทำวิจัย

อัตลักษณ์ของวัตถุ (Object Identity) หมายถึง ลักษณะของวัตถุซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใครของวัตถุชิ้นนั้นๆ หรือคุณลักษณะเฉพาะตัวของวัตถุที่สามารถบ่งชี้ถึงข้อแตกต่างของวัตถุชิ้นนั้นกับวัตถุอื่นๆ ในการวิเคราะห์ตัววัตถุนั้นจะต้องมองว่าตัววัตถุแต่ละชิ้นมีลักษณะเฉพาะตัว โดยที่คุณลักษณะที่ค้นพบนั้นจะต้องคงความเหมือนและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างต่อเนื่อง กล่าวคือวัตถุสามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ของตนจากสิ่งที่บ่งชี้ถึงคุณสมบัติเฉพาะ

ตัวของตัววัตถุเอง (Object Identifier) โดยที่คุณสมบัติเฉพาะตัวนี้จะต้องคงอยู่อย่างต่อเนื่องและไม่เหมือนกับคุณสมบัติเฉพาะตัวของวัตถุชิ้นอื่นๆ

(www.ifs.univie.ac.at/ISOO/OOCONCEPT/identity.html)

ผู้วิจัยสามารถนำเอาหลักการของแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการทำการวิจัยเรื่องอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ได้ โดยที่ผู้วิจัยจะวิเคราะห์หาลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนใครของเพลงละครโทรทัศน์จากการรับรู้และการตีความบทบาทหน้าที่ สัมพันธภาพของเพลงละครโทรทัศน์ที่มีต่อละครโทรทัศน์และบริบทที่แวดล้อมเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ และอาศัยการเปรียบเทียบกับคุณลักษณะของเพลงไทยสากลทั่วไปด้วย

แนวคิดเรื่องละครโทรทัศน์

ในการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ในครั้งนี้มี ความจำเป็นต้องอาศัยแนวคิดเรื่องละครโทรทัศน์เป็นองค์ประกอบในการตีความตัวบททั้งสองด้วย

องค์ประกอบของบทละครโทรทัศน์

อริสโตเติล (Aristotle) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบทละครว่า บทละครจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ (ศศิลักษณ์ แจ่มสุข, 2538: 19-20)

1. **เค้าโครงเรื่อง (Plot)** หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผล และมีจุดหมายปลายทาง

2. **ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร (Character and Characterization)**
ตัวละครคือผู้กระทำและผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำในบทละคร การวางลักษณะนิสัยตัวละครคือ การที่ผู้เขียนกำหนดให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยอย่างไรตามความเหมาะสมของเรื่องราวที่น่าเสนอ ตัวละครสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 **ตัวละครที่มีลักษณะเป็นแบบตายตัว (Typed Character)** คือตัวละครที่สามารถมองเห็นได้เพียงด้านเดียว ไม่ว่าจะอยู่ในบทละครเรื่องใดก็จะมีลักษณะนิสัยที่คล้ายๆ กันและมักจะทำในสิ่งที่ผู้ชมได้คาดหมายเอาไว้

2.2 ตัวละครที่เห็นได้รอบด้าน (Well-rounded Character) เป็นตัวละครที่มีลักษณะคล้ายชีวิตคนจริงๆ คือมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการทางด้านนิสัยของตัวละคร เนื่องจากผลกระทบของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบทละคร

3. ความคิด (Thought) คือ จุดมุ่งหมาย หรือ ความหมายของเรื่อง หรือ แก่นของเรื่อง
4. การให้ภาษา (Diction) คือ การถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ผ่านทางบทสนทนา หรือคำพูดของตัวละคร
5. เพลง (Song)
6. ภาพ (Spectacle)

จะเห็นได้ว่าเพลงนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งของบทละครโทรทัศน์ ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์นั้นจะต้องวิเคราะห์ลงไปในรายละเอียดของเนื้อหาของตัวบททั้งสอง โดยใช้หลักเกณฑ์ของ J.S.R. Goodlad มาประกอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

J.S.R. Goodlad ทำการวิจัยเรื่อง An Analysis of Social Content of Popular Drama, 1955-1965 ได้จัดแบ่งหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์บทละครออกได้ 5 ประการ (Goodlad, 1971:150)

1. การจำแนกประเภทของละคร (Classification of Types of Play)
  2. การวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The Analysis of Theme)
  3. การวิเคราะห์เป้าหมายหรือจุดประสงค์หลักของบทละครหรือตัวละครที่สำคัญในเรื่อง (Analysis of Goals and Motives)
  4. การจำแนกสถานการณ์ของเรื่องราวในละคร (Classification of Play Setting)
  5. การจำแนกจุดจบของเรื่อง (Classification of Endings)
- ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การจำแนกประเภทของละคร (Classification of Types of Play)
แบ่งออกได้เป็น 10 ประเภทดังนี้ (Goodlad 1971: 159-161)

- 1.1 Farce ละครตลก ขบขัน ไม่มีสาระ
- 1.2 Straight/Psychological ละครไม่มีเรื่องราวสลับซับซ้อน เป็นแบบตรงไปตรงมา มักแสดงถึงสภาวะจิตใจ อารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ต่างๆ

- 1.3 Comedy ละครตลกเช่นเดียวกับ Farce แต่จะมีเนื้อหาสาระมากกว่า มีการดำเนินเรื่องเหมือนกับละครทั่วไปโดยสอดแทรกความตลกขบขันลงไปในเรื่องละครด้วย
- 1.4 War Setting ละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสงครามและการต่อสู้
- 1.5 Detective Story ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน
- 1.6 Thriller ละครสะท้อนขวัญ เนื้อหาละครมีความตื่นเต้น
- 1.7 Documentary style ละครสารคดี
- 1.8 Mystery story ละครลึกลับ ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์
- 1.9 Science story ละครวิทยาศาสตร์
- 1.10 Fantasy ละครเพื่อฝันมหัศจรรย์

ทั้งนี้ในการนำเสนอละครแต่ละเรื่องนั้นอาจมีหลายรูปแบบผสมผสานในเรื่องเดียวกันได้

นอกจากประเภทของละครแล้ว แก่นเรื่องนับเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะในการวิเคราะห์ถึงใจความสำคัญของเรื่องเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดหลักที่ผู้เล่าเรื่องหรือผู้ประพันธ์ต้องการถ่ายทอดหรือสื่อความหมายออกมา ซึ่ง Goodlad แบ่งแก่นเรื่องดังรายละเอียดต่อไปนี้

2. การวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The Analysis of Theme)

แบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท คือ

2.1 แก่นเรื่องความรัก (Love Theme)

เนื้อหาของละครจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เป็นความรักระหว่างสามี-ภรรยาหนุ่ม-สาว หรือระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง โดยเนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ของความรักว่าเริ่มต้นอย่างไร จบลงอย่างไร การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมีอุปสรรคต่างๆ อย่างไร เป็นต้น

2.2 แก่นเรื่องศีลธรรมจรรยา (Morality Theme)

เนื้อหาของละครจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของศีลธรรมจรรยาและบรรทัดฐานของสังคม โดยเน้นที่คุณค่าของการกระทำดีซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในสังคม และการตัดสินใจเลือกกระหนังกการทำความดีกับความชั่ว และผลที่บุคคลจะได้รับจากการทำดีและทำชั่ว

2.3 แก่นเรื่องอุดมคติ (Idealism Theme)

เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับบุคคลที่พยายามที่จะกระทำการต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการโดยที่ความคิดของบุคคลกลุ่มนี้จะแตกต่างจากบุคคลในสังคมทั่วไป โดยอาจจะเป็นได้ทั้งในด้านของความรุนแรง หรือ ต่อต้านสังคม

2.4 แก่นเรื่องอำนาจ (Power Theme)

เนื้อหาของละครจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของอำนาจ ความขัดแย้งของบุคคล 2 คน หรือ 2 กลุ่มที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ในเรื่องของการแสวงหาอำนาจ การต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ

2.5 แก่นเรื่องอาชีพ (Career Theme)

เนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการชี้ให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมากจะเป็นความสำเร็จส่วนบุคคลไม่ใช่ความสำเร็จเพื่อสถาบัน โดยที่บุคคลนี้จะต้องฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆเพื่อให้บรรลุเป้าหมายให้ได้ เช่น ความพยายามในการสร้างสรรค์งานศิลปะให้ผู้อื่นยอมรับหรือความพยายามในการทำงานเพื่อให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง

2.6 แก่นเรื่องวิถีชีวิตที่แปลกแยก (Outcast Theme)

เนื้อหาจะเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตของคนในสังคมที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป เนื่องจากสาเหตุต่างๆ

- สาเหตุจากสภาพทางสังคม เช่น เป็นนักโทษ โสเภณี เด็กกำพร้า
- สาเหตุจากความพิการของร่างกาย เช่น การมีรูปร่างหน้าตาที่น่าเกลียด มีโรคประจำตัว พิการทางสมอง หรือเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ โดยเนื้อเรื่องจะเล่าถึงการดำเนินชีวิตในสังคมของบุคคลเหล่านี้ และอากัปกริยาที่บุคคลเหล่านี้แสดงออกต่อสังคม รวมถึงปฏิกิริยาที่สังคมแสดงกับบุคคลเหล่านี้

จากแก่นของเรื่องทั้ง 6 ประเภทข้างต้นนี้ ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์หาแก่นของตัวบททั้งในส่วนของละครโทรทัศน์และในส่วนของเพลงละครโทรทัศน์ นอกจากแก่นเรื่องแล้วเป้าหมายหรือจุดประสงค์หลักของบทละครและตัวละครก็เป็นอีกส่วนที่สำคัญในการตีความตัวบทของละครโทรทัศน์และเพลงละครโทรทัศน์ด้วย

3. การวิเคราะห์เป้าหมาย หรือจุดประสงค์หลักของบทละคร หรือตัวละครที่สำคัญในเรื่อง (Analysis of Goals and motives)

สามารถแบ่งออกได้เป็น 12 ประเภท (Goodlad, 1971: 161-165)

- 3.1 Success ความสำเร็จ ซึ่งได้แก่ความสำเร็จตามเป้าหมายของตัวละคร
- 3.2 Power อำนาจ หรือ การแสวงหาอำนาจ
- 3.3 Money, Jewels, Wealth, etc. ความร่ำรวย ทรัพย์สินเงินทอง และอื่นๆ
- 3.4 Protection, Rescue การป้องกันและการช่วยเหลือทั้งตนเองและผู้อื่น
- 3.5 Affection, Love, Marriage ความรักความห่วงใยเอาใจใส่และการแต่งงาน

3.6 Preservation of Marriage, Love การดำเนินชีวิตหลังการแต่งงาน การประคับประคองชีวิตคู่ให้เป็นไปอย่างราบรื่น มีความสุข ซึ่งก็เป็นเป้าหมายของคนที่แต่งงานแล้ว

3.7 Self-Realization การเป็นตัวของตัวเอง

3.8 Revenge การแก้แค้น

3.9 An Ideal อุดมคติของตัวเอง

3.10 Thrill สร้างความตื่นเต้น

3.11 Acceptance into Desired Society การเป็นที่ยอมรับของสังคม

3.12 Justice ความยุติธรรม

อีกส่วนที่ Goodlad ได้ทำการวิเคราะห์ไว้ก็คือสถานการณ์ของเรื่องราวในละคร ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาอ้างอิงในการตีความเนื้อหาได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4. การจำแนกสถานการณ์ของเรื่องราวในละคร (Classification of Play Setting)
แบ่งออกเป็น 4 ประเภทได้ดังนี้ (Goodlad 1971: 165)

4.1 Upper/Upper-middle class setting ชนชั้นสูง หรือชนชั้นกลางค่อนข้างสูง

4.2 Middle class setting ชนชั้นกลาง

4.3 Lower-middle/Working class setting ชนชั้นกลางค่อนข้างต่ำหรือชนชั้นต่ำ

4.4 Other setting ประเภทอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก 3 ประเภทแรก

ข้อสุดท้ายที่ขาดไม่ได้ในการวิเคราะห์ก็คือ จุดจบของเรื่อง ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญมากในเนื้อหาของละครโทรทัศน์

5. การจำแนกจุดจบของเรื่อง (Classification of Endings)
แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (Goodlad 1971: 166)

5.1 Happy เรื่องราวจบลงอย่างมีความสุขสมหวัง

5.2 Unhappy เรื่องราวจบลงอย่างไม่มีความสุขไม่สมหวัง

5.3 Ambiguous / Unresolved เรื่องราวจบลงอย่างคลุมเครือไม่มีข้อสรุป

5.4 Just-Whether happy or otherwise เรื่องราวจบลงอย่างสมเหตุสมผล ตัวละครอาจเป็นสุขหรือทุกข์ก็ได้

ในการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อความหมายของเพลงละครและละครโทรทัศน์สามารถนำหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ทั้งในส่วนของการวิเคราะห์ประเภทของละคร แก่นเรื่องของละคร จุดประสงค์หลักของบทละครหรือตัวละคร สถานการณ์ของเรื่องราวในละคร จุดจบของเรื่อง มาวิเคราะห์หาการสื่อความหมายของตัวบทแต่ละประเภท โดยแยกออกเป็นส่วนย่อยๆ ที่ละส่วนตามเกณฑ์ข้างต้นก่อน แล้วจึงทำการตีความตัวบทในลักษณะของการมองภาพรวมตามกระบวนการทัศน์ Hermeneutics เพื่อทำความเข้าใจถึงเนื้อหาและความหมายที่สื่อผ่านทางตัวบททั้งสอง และยังสามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของตัวบททั้งคู่ได้อีกด้วยว่ามีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

ไตเติ้ลรายการ (Opening Title) รายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่แทบทุกรายการต้องมีไตเติ้ลรายการมาก่อนเสมอ โดยไตเติ้ลรายการนี้สามารถใช้ได้ตั้งแต่กราฟฟิกสมบูรณแบบ เทคนิคการลำดับภาพซ้อนๆกันประกอบกับเสียงเพลงหรือแม้กระทั่งโลโก้ของบริษัท และจะนำเสนอรายชื่อของนักแสดงหรือพิธีกรของรายการ รวมถึงผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการผลิตรายการด้วย อย่างไรก็ตามไตเติ้ลรายการมีส่วนสำคัญในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมและเป็นเครื่องมือในการบ่งบอกว่ารายการนั้นๆมากำลังจะแพร่ภาพแล้ว ดังนั้นรายการที่มีไตเติ้ลที่น่าสนใจจะช่วยเสริมความน่าสนใจให้กับตัวรายการ และช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้ชมให้ติดตามชมรายการด้วย (Colin Hart, 1999: 164)

กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์

การผลิตรายการละครโทรทัศน์เป็นงานศิลปะอย่างหนึ่ง เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนใหญ่ดังนี้ คือ (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531)

1. ขั้นวางแผนการผลิต (Planning)
2. ขั้นก่อนการผลิตรายการ (Pre-Production)
3. ขั้นดำเนินการผลิต (Production)
4. ขั้นหลังการผลิต (Post-Production)

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผนงาน (Planning) เป็นขั้นของการวางแผนก่อนทำการบันทึกเทป โดยผู้ผลิตจะต้อง

1.1 คิดวางโครงการ วางแผนการผลิตรายการของตนก่อนเพื่อเสนอต่อสถานีโทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการหรือนายทุนอื่นๆ การคิดโครงการผลิตรายการละครนี้ ได้แก่ การคำนึงถึง แนวเรื่อง เนื้อเรื่อง ความยาวต่อตอน ความยาวของเรื่องทั้งหมดจบในกี่ตอน ประเภทของละคร ระยะเวลาในการผลิตกลุ่มเป้าหมาย

1.2 กำหนดตัวผู้ร่วมงาน ได้แก่ ผู้เขียนบท ผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับรายการ และอื่นๆ เนื่องจากในทางปฏิบัติจริงนั้น ความรู้ ความสามารถของแต่ละคนอาจมีความถนัดในเรื่องที่จะทำการผลิตแตกต่างกัน หากกำหนดไม่ตรงตามวัตถุประสงค์แล้วก็สามารถก่อให้เกิดปัญหาได้

1.3 กำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย ตั้งแต่บทประพันธ์ ผู้เขียนบท ผู้กำกับการแสดง ผู้ประสานงาน นักแสดง อุปกรณ์ในการถ่ายทำ และอุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ ค่าเช่าสถานที่ถ่ายทำ ค่าเครื่องแต่งกาย รวมถึงค่าเพลงประกอบเรื่อง ซึ่งในปัจจุบันมักจะประพันธ์เพลงขึ้นมาใหม่สำหรับละครละครนั้นๆ โดยเฉพาะ ซึ่งค่าใช้จ่ายก็จะขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของผู้ประพันธ์เพลง นักร้อง วงดนตรีที่นำมาบรรเลงและห้องบันทึกเสียง เป็นต้น

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-Production)

2.1 การเขียนบทละครโทรทัศน์ ผู้ผลิตจะมอบหมายงานให้ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ ไปทำบทโดยอาจเป็นการนำโครงเรื่องมาเขียนหรือการนำเอาบทประพันธ์มาเขียน ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะเป็นลักษณะบทเกือบสมบูรณ์แบบ กล่าวคือมีลักษณะคล้ายบทละครเวที มีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงสีหน้า ท่าทางของตัวละคร และบทสนทนาของตัวละคร แต่จะไม่มีรายละเอียดของมุมกล้องและขนาดภาพกำกับไว้

2.2 การเตรียมงานล่วงหน้าก่อนการถ่ายทำ ผู้ผลิตจะร่วมกันคัดเลือกผู้แสดง การวางแผนการถ่ายทำจริง แบ่งงานรับผิดชอบ เช่น สร้างฉาก หาสถานที่ เครื่องแต่งกาย ฝ่ายแสงเสียง และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

3.1 ปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในขั้นตอนนี้ซึ่งส่งผลให้การถ่ายทำล่าช้า คือ การที่ผู้ร่วมงานบางคนอาจจะเตรียมงานก่อนถ่ายทำไม่พร้อม หรือ ผู้ร่วมงานและผู้แสดงมาไม่ตรงเวลาดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวย เป็นต้น ดังนั้นผู้ร่วมงานและนักแสดงทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของแต่ละคนเพื่อทำให้ปัญหาเกิดน้อยที่สุดในขั้นตอนการถ่ายทำ

3.2 การตัดต่อ ลงเสียง เมื่อถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการรวบรวมการถ่ายทำทั้งหมดมาตัดต่อเนื่องจากการบันทึกเทปจะถ่ายทำตามความเหมาะสมไม่ได้เรียงลำดับการถ่ายทำตามบทที่กำหนด หากผิดพลาดในเรื่องการจดบันทึกก็ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้นได้ ในช่วงของการ

ตัดต่อนี้อาจเพิ่มการใช้เทคนิคพิเศษทางโทรทัศน์เข้าไปด้วยเพื่อให้ได้ภาพที่สมจริงตามเนื้อเรื่อง เมื่อตัดต่อภาพเสร็จก็จะถึงขั้นการลงเสียงประกอบและเพลงประกอบต่อไป เมื่อเทปละครโทรทัศน์สมบูรณ์แล้ว ผู้ผลิตรายการจะส่งเทปไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ต่อไปโดยต้องผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ทางโทรทัศน์ก่อน

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-Production)

เป็นขั้นตอนของการติดตามผลการชมของผู้ชมว่าละครโทรทัศน์นั้นได้รับความนิยมมากน้อยเพียงใด มีข้อติชมอย่างไร ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อการผลิตละครโทรทัศน์ต่อไป ทั้งนี้ผู้ผลิตจะต้องทราบข้อสรุปบางอย่างเพื่อมาเป็นข้อมูลในการที่จะสร้างและนำเสนอละครเรื่องต่อไป

แนวคิดเรื่องดนตรีและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง

ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นมาโดยอาศัยเสียงและนำมาเรียบเรียงอย่างมีศิลปะ เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกของศิลปินและยังสามารถไปกระทบกับอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมหรือผู้ฟังได้อีกด้วย โดยที่อารมณ์ ความรู้สึก ความอยาก ตัณหา หรือสิ่งที่มีผลกระทบต่างๆ นั้นจะถูกบันทึกลงไปบนดนตรีซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติของศิลปะที่ศิลปินถ่ายทอดลงไปในงาน กล่าวได้ว่าอารมณ์ในดนตรีก็เหมือนกับอารมณ์ชีวิต ดนตรีที่มีอารมณ์ก็จะสามารถถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟังได้ดีเช่นกัน

แม้จะมีคำนิยามที่ได้ยินกันทั่วไปว่า "ดนตรีเป็นภาษาสากล" (Music is the universal language of mankind) อย่างไรก็ตามดนตรีก็ยังคงเป็นเรื่องของสุนทรียภาพ หรือเรียกง่ายๆ ว่า ความไพเราะ ความงาม ซึ่งเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยภาษาถึงแม้จะเข้าใจว่าเป็นภาษาสากลก็ตาม เนื่องจากคนเราแต่ละคนมีรสนิยมในเรื่องสุนทรียภาพที่แตกต่างกัน โดยขึ้นกับลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับซึ่งมีอิทธิพลต่อความชอบ ความรัก ความไพเราะ ความงามที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลด้วย

เพลงละครโทรทัศน์นั้นถือเป็นเพลงประเภทหนึ่งที่เป็นงานศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยอาศัยองค์ประกอบของเพลงดังต่อไปนี้

1. ผู้ประพันธ์เพลง หรือ คีตกวี (Composer) จะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ออกมาเป็นเนื้อร้องและทำนองเพลงซึ่งถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดอารมณ์ให้ผู้ฟัง ทั้งนี้ผู้ประพันธ์เพลงอาจเป็นบุคคลเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มก็ได้

2. ผู้เผยแพร่ (Publisher) ผู้ที่มีหน้าที่ในการเผยแพร่บทเพลงให้แพร่หลายเป็นที่รู้จัก
3. ผู้แสดง (Performer) คือ นักร้อง นักดนตรี ที่ทำหน้าที่สื่อความหมายของเพลง โดยผ่านสื่อกลาง เช่น เครื่องดนตรี หรือ เสียงขับร้อง
4. บทเพลง (Song) คือ ผลงานที่ผู้ประพันธ์เพลงหรือคีตกวีสร้างสรรค์ขึ้นมา ซึ่งได้แก่นักร้อง ทำนองเพลง และจังหวะที่สื่อความหมายต่อผู้ฟังตามที่คุณประพันธ์ตั้งใจจะถ่ายทอดออกมา โดยส่วนที่สำคัญที่สุดในการสื่อความหมายก็คือ เนื้อร้อง เนื่องจากสามารถสื่อเป็นภาษาถ่ายทอดให้ผู้ฟังรู้เรื่องทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและรับรู้
5. สื่อ (Medium) สื่อกลางระหว่างผู้แสดง และ ผู้ฟัง ซึ่งได้แก่ เสียงร้อง เสียงดนตรี ทั้งนี้รวมถึงสื่อสารมวลชนประเภทต่างๆที่ช่วยถ่ายทอดบทเพลงไปสู่ผู้ฟัง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เทปคาสเซ็ท เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง ฯลฯ
6. ผู้ฟัง (Listener) คือ ผู้ที่รับถ่ายทอดผลงานเพลงจากศิลปิน

โครงสร้างและองค์ประกอบของดนตรี

สำหรับแนวทางในการวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์นั้นจำเป็นต้องวิเคราะห์จากโครงสร้างและองค์ประกอบของดนตรีดังต่อไปนี้

1. เนื้อเพลง หรือ คำร้อง (Text/Lyric) เนื้อหาที่ปรากฏในเพลงนั้นมักจะมีลักษณะของการเล่าเรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคนสองสามคนคล้ายๆ กับนวนิยายขนาดสั้น ซึ่งมีส่วนที่สามารถนำมาพิจารณาดังนี้ คือ

1.1. ลักษณะการประพันธ์คำร้องในเพลง สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 ร้อยกรอง เป็นการประพันธ์ที่มีการแบ่งวรรคตอนชัดเจน มีการใช้สัมผัส นอกสัมผัสใน ฉันทลักษณ์ คำคล้องจอง และรูปแบบของภาษาที่ไพเราะสวยงาม ซึ่งสามารถแยกออกได้อีก เช่น กาพย์ โคลง กลอน ฉันท์ ฯลฯ

1.1.2 ร้อยแก้ว เป็นการประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายกับการเขียนบรรยายทั่วไป อาจมีการใช้คำสัมผัสบ้างแต่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว และไม่มีการแบ่งแยกวรรคตอนที่ชัดเจน เช่นเดียวกับแบบร้อยกรอง (พรเพ็ญ ตันประเสริฐ, 2533)

1.2 ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการประพันธ์ สามารถแบ่งได้คร่าวๆ เป็น 3 ระดับ คือ ภาษาปาก ภาษากึ่งแบบแผน และภาษาแบบแผน

1.2.1 ภาษาปาก หมายถึง ภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้แก่ ภาษาพูดทั่วไป รวมถึงภาษาถิ่น และภาษาเขียนที่ไม่เป็นทางการ

1.2.2 ภาษากึ่งแบบแผน หมายถึง ภาษาที่มีลักษณะผสมกันระหว่างภาษาปาก และภาษาแบบแผน มีความสุภาพ ไพเราะมากกว่าภาษาปากแต่ยังไม่ถึงขั้นเป็นแบบแผนที่ได้มาตรฐาน ได้แก่ ภาษาที่สุภาพ ภาษาร้อยแก้ว เป็นต้น

1.2.3 ภาษาแบบแผน หมายถึง ภาษาที่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนและเป็นทางการ ทั้งในส่วนของการใช้คำ สำนวน ประโยค ถือเป็นภาษามาตรฐานของสังคม เช่น ภาษาวิชาการ ภาษากวี ร้อยกรอง ฯลฯ (อวยพร พานิช, 2530)

1.3 ภาพพจน์ที่ใช้ในการประพันธ์ สามารถแยกลักษณะของภาพพจน์ออกได้อย่างคร่าวๆ ดังนี้

1.3.1 อุปมา (Simile) เป็นการอธิบายเชิงเปรียบเทียบใช้ได้ทั้งกับสิ่งที่เหมือนและสิ่งที่แตกต่างกัน เป็นการอธิบายถึงสิ่งที่ไม่คุ้นเคยด้วยการใช้สิ่งที่คุ้นเคยแทนเพื่อสร้างความเข้าใจให้รวดเร็วและถ่องแท้ขึ้น มักใช้คำเชื่อม เช่น เหมือน ราว เปรียบดัง ประดุจ ประหนึ่ง เพียงปาน คือ หรือ เป็น ตัวอย่างเช่น ขาวราวกับปุยขน รวดเร็วดุจกามนิตหนุ่ม หวานปานน้ำผึ้งเดือนห้า

1.3.2 อุปลักษณณ์ (Metaphor) เป็นการกล่าวเปรียบเทียบอีกวิธีหนึ่งแต่ไม่เป็นการเปรียบเทียบตรงๆจะเป็นการกล่าวเป็นนัยให้เข้าใจเองไม่มีคำเชื่อมให้เห็นชัดอย่างอุปมา ตัวอย่างเช่น ปากคอนกรีต

1.3.3 บุคลาธิษฐาน (Personification) คือการกล่าวถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไม่มีความคิดให้มีความรู้สึกที่เสมือนเป็นสิ่งที่มีชีวิตและมีความรู้สึกนึกคิด เช่น ทะเลไม่เคยหลับ ฟ้าร้องไห้ ซึ่งภาพพจน์ประเภทนี้ทำให้ผู้รับสารสามารถมองเห็นภาพสิ่งที่ถูกกล่าวถึงทำปฏิกิริยาอาการเหมือนกับคนมีความรู้สึก และสามารถสื่อความรู้สึกนั้นออกมาสู่ผู้รับสารได้ว่าสิ่งที่กล่าวถึงนั้นเฉกเช่นมีชีวิต

1.3.4 อนุนามนัย (Synecdoche) คือการนำส่วนย่อยหรือส่วนที่ชัดเจนมากกล่าวถึงโดยหมายถึงส่วนทั้งหมด

1.3.5 นามนัย (Metonymy) คือการเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยไม่เรียกตรงๆ แต่จะใช้คำอื่นแทน ซึ่งเป็นคำที่รู้จักกันทั่วไปเมื่อกล่าวก็รู้ทันทีว่าหมายถึงสิ่งใด

1.3.6 อธิพจน์ (Hyperbole) คือการกล่าวเกินจริง อาจเป็นได้ทั้งมากเกินจริง หรือน้อยเกินจริงก็ได้ เป็นภาพพจน์เปรียบเทียบที่เห็นภาพได้ง่าย เช่น "วันที่เราไขว่คว้ารักช่างไกลสุดขอบฟ้า"

1.3.7 ปฏิพจน์ (Paradox) คือ การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายขัดแย้งหรือตรงกันข้ามกันแต่มีความกลมกลืนกัน มักจะกล่าวในเชิงปรัชญาจึงจำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์ความหมายให้ลึกซึ้งในการทำความเข้าใจ เช่น รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี

1.3.8 สัทพจน์ (Onomatopoeia) ภาพพจน์ที่เลียนเสียง หรือ แสดงลักษณะอาการต่างๆ เช่น อากัปกริยาของสัตว์ เสียงดนตรี เป็นต้น ภาพพจน์ประเภทนี้ทำให้ผู้รับสารรู้สึกเหมือนได้รับฟังเสียงของสิ่งนั้นจริงๆ เช่น "ตัดให้ขาดเลย ชับ...ชับ...ชับ..."

2. องค์ประกอบของดนตรี แบ่งได้เป็น 4 ส่วนหลักๆดังนี้

2.1 จังหวะ (Rhythm) เป็นการเอาเสียงมาจัดระบบระเบียบให้คล้องจองกันแสดงถึงความหนัก-เบา ความช้า-เร็วของเพลง และยังมียุติพลในการเร่งเร้าให้ร่างกายแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อได้ยินเสียงจังหวะ เช่น การเคาะตามจังหวะ การเดินรำ เป็นต้น โดยตามแนวความคิดของลำเนาเอี่ยมสอาด (2539:97) ใช้เกณฑ์ในการแบ่งจังหวะเพลงไทยสมัยนิยมแนววีร็อคดังนี้

2.1.1 จังหวะช้า คือ จังหวะที่มีความเร็วประมาณ 60-95 บีท ต่อนาที

2.1.2 จังหวะปานกลาง คือ จังหวะที่มีความเร็วประมาณ 95-115 บีทต่อนาที

2.1.3 จังหวะเร็ว คือ จังหวะที่มีความเร็วประมาณ 115-150 บีท ต่อนาที

2.1.4 จังหวะเร็วมาก คือ จังหวะที่มีความเร็วประมาณ 150 บีทขึ้นไปต่อนาที

2.1.5 จังหวะผสม คือ มีทุกจังหวะที่กล่าวมารวมกันในเพลงเดียว

ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นนี้สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาเพลงละครโทรทัศน์ได้

2.2 ทำนอง (Melody) เป็นโครงสร้างที่บอกถึงขอบเขตความสูง-ต่ำ ความสั้น-ยาว และความดัง-เบาของเสียงที่มีความต่อเนื่องจึงสามารถให้อารมณ์และความรู้สึกได้ชัดเจนกว่าจังหวะ ในการประพันธ์เพลงไทยสากลทั่วไปมักมีการประพันธ์ทำนองดังนี้

2.2.1 การประพันธ์ในลักษณะแม่แบบ คือ เริ่มด้วยท่อน Introduction หรือ ท่อนเกริ่นนำของเพลงก่อนที่ขึ้นทำนองหลักของเพลง ซึ่งจะมีจำนวนห้องตามความต้องการของผู้ประพันธ์ และตามด้วยท่อน A1 A2 ท่อนสร้อย (Hook) และ A3 โดยที่ท่อน A1 และ A2 นั้นจะมีทำนองเหมือนกันแตกต่างกันเพียงทำนองส่งไปอีกท่อนหนึ่งประมาณห้องที่ 7 ถึง 8 ก่อนที่จะเปลี่ยนท่อนต่อไป และท่อน A3 ก็จะเหมือนกับท่อน A1 มักพบในการประพันธ์เพลงในอดีต เช่น วงสุนทราภรณ์

2.2.2 การประพันธ์เพลงที่นิยมในปัจจุบัน เริ่มด้วยท่อน Introduction เป็นจำนวนที่ห้องเพลงขึ้นอยู่กับผู้ประพันธ์แต่ละคน / แล้วตามด้วย A1 / ท่อน Chime ที่แตกมาจาก

A1 และ A2 / ท่อน Chime ของ A2 (หรือ แรกมาจาก Chime 1) / ตามด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และอาจมีท่อนทำนองพิเศษ (Bridge) / และปิดท้ายด้วยท่อนสร้อยอีกครั้ง

2.2.3 การประพันธ์เพลงที่ดัดแปลงมาจากการประพันธ์ข้อที่ 2 โดยมีลักษณะทำนองที่เริ่มต้นด้วย Introduction ที่สั้นเพียง 2-3 ห้อง แล้วตามด้วยท่อนสร้อย (Hook) ท่อน A1 และอาจมีการนำลักษณะการประพันธ์ในรูปแบบที่ 2 มาทำสลับตามใจชอบ (พิเชฐ เครือวัลย์. สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2540, อ้างใน กวีตีกานต์ วันถนอม, 2539)

2.3 เสียงประสาน (Harmony) เป็นการนำเอาเสียงสูง-ต่ำที่เกิดขึ้นพร้อมกันมาจัดระบบให้มีความกลมกลืนไปกับทำนองหลักเพื่อให้เกิดความคล้องจองของเสียง เสียงประสานที่กลมกลืนนั้นมีผลทำให้เพลงน่าสนใจ มีความนุ่มนวล และมีพลังทางอารมณ์ด้วย

2.4 อารมณ์เพลง แยกได้เป็น 6 แบบ คือ (ลำเนา เขียมสอาด, 2539: 97)

2.4.1 เพลงสะท้อนอารมณ์ หมายถึง เพลงที่แสดงออกถึงอารมณ์ที่รุนแรง กัดดันจิตใจ การระบายความอัดอั้นตันใจ

2.4.2 เพลงสนุกสนาน หมายถึง เพลงที่มีทำนองหรือจังหวะที่เน้นด้านความสนุกสนานครื้นเครงเป็นหลัก อาจเป็นจังหวะที่สร้างความคึกคักน่าตื่นเต้นหรือจังหวะชวนเต้นรำ

2.4.3 เพลงไซเคเดลิก หมายถึง เพลงที่ให้อารมณ์สับสนวุ่นวาย มึนงง เคลิบเคลิ้ม หรือเพ้อฝัน

2.4.4 เพลงอ่อนหวาน หมายถึง เพลงที่มีท่วงทำนองอ่อนหวานหรืออ่อนหวานปนเศร้า แต่มีอารมณ์ไม่รุนแรงเท่าเพลงแบบสะท้อนอารมณ์

2.4.5 เพลงง่าย ๆ ธรรมดา คือ เพลงที่ทำนองไม่มีจุดเด่นเป็นพิเศษ คือไม่ต้องการเน้นรูปแบบดนตรี

2.4.6 เพลงที่มีหลายอารมณ์อยู่ในเพลงเดียวกัน เช่น ท่อนแรกๆ อ่อนหวาน สดชื่น ท่อนหลังกลับสับสนวุ่นวาย

ลักษณะของเพลงไทยสากลทั่วไป (Pop music)

ในปัจจุบันสามารถสรุปได้คร่าวๆ ดังนี้ (สมกมล ลิ้มปิชัย, 2532)

1. มีลักษณะเป็นสินค้ามากกว่าเป็นงานศิลปะ ซึ่ง "ตลาด" จะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของเพลง
2. มีธุรกิจเป็นแรงจูงใจ หรือจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. กลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่มักจะเป็นวัยรุ่น

4. เผยแพร่ด้วยการร้องและบรรเลงล่วงหน้าโดยการอัดลงเทปคาสเซ็ท หรือ แผ่นเสียง และใช้สื่อโทรทัศน์และวิทยุแพร่กระจายสาร
5. จังหวะมักรุนแรง เร้าใจ
6. ทำนองจะมีลักษณะซับซ้อนใกล้เคียงกับเพลงสากล และบางครั้งก็ลอกเลียนมาจากต่างชาติ
7. เนื้อร้องไม่ค่อยมีความไพเราะ เนื่องจากไม่มีสัมผัสคล้องจอง เนื้อหาของเพลงมีความหลากหลายและมักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ ปัญหาสังคม แต่ไม่ค่อยมีสาระเท่าที่ควร มักร้องซ้ำไปซ้ำมา เน้นการสื่อความหมายที่ตรงไปตรงมา
8. นักร้องมักจะมีหน้าตาและบุคลิกที่ดี เพราะมีส่วนช่วยในการสร้างความสำเร็จ

กระบวนการผลิตเพลงไทยสากลสมัยนิยม (Pop music production process)

โดยทั่วไปมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ (นิโลบล โควาพิทักษ์เทศ, 2535: 36-37)

1. ขั้นวางแผนผลิตเพลง โปรดิวเซอร์จะพิจารณาในเรื่องบุคลิกของนักร้องหรือนักดนตรีแนวเพลง กลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย รวมไปถึงการมองแนวโน้มของตลาด การจัดจำหน่าย และเป็นผู้กำหนดบุคลากรว่าคนใดจะทำหน้าที่เช่นไรบ้าง
2. ขั้นเตรียมวัตถุดิบในการสร้างเพลง ขั้นตอนนี้โปรดิวเซอร์จะทำการมอบหมายงานไปยังผู้ประพันธ์เพลงและนักดนตรีให้ผลิตผลงานเพลงตามแนวทางที่กำหนดไว้ ในการประพันธ์เพลงนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การประพันธ์คำร้องก่อนทำนอง การประพันธ์ทำนองก่อนคำร้อง และการประพันธ์คำร้องและทำนองพร้อมกัน
3. ขั้นบันทึกเสียง ได้แก่ การอัดเสียงดนตรีก่อนที่ละชิ้น โดยตัวนักดนตรีกลุ่มนั่นเอง หรือนักดนตรีรับจ้าง บันทึกเสียงร้อง เสียงประสาน ซึ่งถือว่าเป็นเสียงขั้นแรกโดยชาวด์เอนจินีเยร์ ส่วนการบันทึกเสียงขั้นสุดท้ายนั้นจะเป็นการบันทึกเสียงเพื่อลงมาสเตอร์เทป ที่เรียกว่าการมิชซ์ดาวน (Mixed Down) โดยเป็นการรวบรวมความคิดเห็นของโปรดิวเซอร์และชาวด์เอนจินีเยร์เข้าด้วยกัน

ต่อจากนั้น เป็นการโปรโมทผลงานเพลงในแต่ละชุดโดยใช้การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เริ่มต้นตั้งแต่ 2 สัปดาห์แรกก่อนที่จะมีการวางแผงเทปชุดนั้น และจะเพิ่มการประชาสัมพันธ์มากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งวางแผงไปแล้วประมาณ 2 สัปดาห์ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาที่โฆษณาเข้มข้นที่สุดและจะค่อยๆ ซาลงเรื่อยๆ โดยช่วงเวลาในการโปรโมทเทปชุดหนึ่งๆ จะใช้เวลาประมาณ 2 เดือน

ถึง 2 เดือนครึ่ง สำหรับสื่อโฆษณาที่สำคัญที่สุดคือ โทรทัศน์ โดยเป็นการแพร่ภาพมิวสิกวิดีโอในรายการของตัวเอง หรือซื้อคิวจากรายการอื่นที่ไม่ขึ้นสังกัดใดๆ นอกจากนี้ยังมีสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่นับว่ามีส่วนสำคัญในการโปรโมทเพลงด้วยเช่นกัน

การผลิตเพลงประกอบภาพยนตร์ หรือ เพลงละคร (Baskerville, 1990) มักเริ่มจากการชมภาพยนตร์หรือละครเพื่อเสนอความคิดเห็นว่าแนวเพลงควรเป็นอย่างไร เนื้อเรื่องส่วนใดที่ต้องการใช้เพลงและส่วนใดที่ไม่ต้องการใช้เพลง โดยการประชุมจะประกอบไปด้วยผู้ประพันธ์เพลง ผู้กำกับ ผู้ตัดต่อ และโปรดิวเซอร์ หลังจากการประชุมแล้ว ผู้ประพันธ์เพลงจะทำหน้าที่ประพันธ์เพลงตามข้อสรุปที่ได้ โดยมีระยะเวลาในการประพันธ์จนถึงอัดเสียงที่เป็นมาตรฐาน คือ 10 สัปดาห์ จากนั้นจะเป็นขั้นของการบันทึกเสียง ซึ่งถ้าเป็นเพลงภาพยนตร์มักจะเป็นการบันทึกเสียงสด (live) ซึ่งบรรเลงโดยวงออเครตราแล้วจึงนำมามิกซ์เสียง สำหรับเพลงที่ใช้ในละครนั้นส่วนใหญ่มักจะใช้ซ้ำๆกันตลอดเรื่อง โดยอาจจะเลือกใช้เฉพาะบางช่วง เช่น เฉพาะท่อนสร้อย (Hook) ของเพลงมาประกอบตามสถานการณ์ของเรื่อง หรือ ตามที่ได้ตกลงกันไว้ในที่ประชุม เป็นต้น

ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีและละครโทรทัศน์ บทบาทและความสำคัญของดนตรีที่มีต่อละครโทรทัศน์สามารถสรุปได้ดังนี้ (จิตติณี ธรรมพักตร์กุล, 2540: 28-29)

1. เพื่อแสดงถึงลักษณะหรือประเภทของเรื่องละคร
2. เพื่อแสดงความหมายหรือความรู้สึกเกี่ยวกับถิ่นฐานบ้านเกิด ฐานะทางชนชั้น และฐานะทางสังคม ตลอดจนเชื้อชาติเผ่าพันธุ์
3. เพื่อทำนายหรือเป็นกลางบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
4. เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการแสดงให้มากขึ้นหรือเข้มข้นขึ้น
5. เพื่อสร้างหรือเสริมจังหวะและการเคลื่อนไหวในการแสดง
6. เพื่อแสดงบุคลิกลักษณะหรือแบบฉบับของตัวละคร
7. เพื่อสร้าง รักษา และเปลี่ยนอารมณ์ของเรื่อง
8. เพื่อสร้างความขัดแย้ง เสียดสี และการอุปมาเปรียบเทียบ

กรอบแนวคิดทางดนตรีข้างต้นสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์โครงสร้างของเพลงละครโทรทัศน์ โดยอาศัยองค์ประกอบของดนตรีเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ รวมถึงการนำลักษณะกระบวนการผลิตเพลงไทยสากลทั่วไปมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเปรียบเทียบระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไปเพื่อนำมาใช้ในการอธิบายถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง "หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์" ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ หลังจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ายังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเกี่ยวกับเพลงประกอบละครโทรทัศน์ในมิตินี้ จะพบเพียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการซื้อเทปเพลงละครโทรทัศน์และงานวิจัยเกี่ยวกับเพลงทั่วไป ซึ่งบางส่วนของงานวิจัยเหล่านี้ถือว่าเป็นประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งนี้

1. งานวิจัยของ จิตติณี ธรรมพักตรกุล เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับ "กระบวนการซื้อเทปเพลงละครโทรทัศน์" (จิตติณี ธรรมพักตรกุล, 2540) โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษากระบวนการซื้อเทปเพลงละครโทรทัศน์ บทบาทของละครโทรทัศน์ต่อเทปเพลงละครโทรทัศน์ในส่วนของ การจำหน่าย รวมถึงทัศนคติและความคาดหวังของผู้บริโภคต่อเทปเพลงละครโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า ละครโทรทัศน์มีบทบาทต่อการส่งเสริมการจำหน่ายเทปเพลงละครโทรทัศน์ โดยที่ผู้บริโภคจะพิจารณาถึงปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์เป็นหลัก และผู้บริโภคยังมีความคาดหวังในเรื่องเนื้อหาเพลงต้องสอดคล้องกับละครโทรทัศน์และความไพเราะของเพลงมากที่สุด ซึ่งภายหลังจากซื้อเทปเพลงละครโทรทัศน์แล้ว ผู้บริโภคมีทั้งความรู้สึกพอใจที่สามารถซื้อเพลงที่ต้องการได้และทั้งไม่พอใจสินค้าในส่วนอื่น เช่น บางเพลงไม่ไพเราะ ไม่มีคุณภาพ

งานวิจัยดังกล่าวสามารถใช้เป็นประโยชน์กับงานวิจัยเรื่อง "หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์" ในแง่ที่ผู้วิจัยอธิบายว่าเพลงละครโทรทัศน์เป็นเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของละครโทรทัศน์จึงทำให้เพลงประเภทนี้แตกต่างจากเพลงทั่วไปซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคคาดหวังจากเพลงละครโทรทัศน์นอกเหนือจากความไพเราะของบทเพลง และทำให้ทราบถึงพฤติกรรม การบริโภคของผู้บริโภคเพลงละครโทรทัศน์ รวมทั้งยังสามารถอ้างอิงข้อมูลในการวิเคราะห์บทเพลงละครโทรทัศน์ในส่วนของ การสัมภาษณ์ผู้ประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และเป็นแนวทางในการทำวิจัยได้ด้วย

2. งานวิจัยของ ลำเนา เขียมสอาด ซึ่งทำการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมแนวรีด" (ลำเนา เขียมสอาด, 2539) เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบ และเนื้อหาของเพลงเพื่อทราบถึงอุดมการณ์ที่ถูกนำเสนอในเพลงไทยสมัยนิยมแนวรีด โดยผู้วิจัย

ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการฟังเทปเพลงไทยสมัยนิยมแนวรีดค็อกที่ออกจำหน่ายตั้งแต่ พ.ศ.2526-พ.ศ.2538 จำนวน 50 ชุด

ผลจากการศึกษาพบว่า เพลงไทยสมัยนิยมแนวรีดค็อกได้รับอิทธิพลมาจากเพลงรีดค็อกของ ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ โดยเพลงรีดค็อกของไทยนั้นจะมีรูปแบบดนตรีที่หนักแน่น รุนแรง ทำนองเพลง และคำร้องจะให้ความรู้สึกที่เร้าอารมณ์มากกว่าเพลงไทยสมัยนิยมประเภท อื่นๆ เนื้อหาเพลงจะสะท้อนถึงเรื่องราวในสังคมที่หลากหลายซึ่งสอดแทรกค่านิยมต่างๆในสังคม ไทยเข้าไปทำให้เนื้อหานั้นไม่ได้เป็นการต่อต้านอุดมการณ์หลักของสังคมอย่างรุนแรง ประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพลงละครโทรทัศน์ก็คือช่วยให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวทางการวิเคราะห์เพลง อย่างละเอียดในส่วนของรูปแบบและเนื้อหาของเพลง และสามารถนำเกณฑ์ด้านโครงสร้างและ องค์ประกอบของดนตรีมาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย

3. งานวิจัยของ สมกมล ลิ้มพิชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทของธุรกิจเทปเพลงไทย สากลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลง" (สมกมล ลิ้มพิชัย, 2532) ศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ของธุรกิจเทปเพลงไทยสากล โครงสร้างของบริษัทเทปเพลงไทยสากล กระบวนการผลิตเทปเพลง การส่งเสริมการขายและการจัดจำหน่ายเทปเพลงไทยสากล เพื่อให้ทราบถึงระบบธุรกิจที่เข้า มาเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานเพลงว่ามีมาก-น้อยเพียงใด และส่งผลดี-ผลเสียอย่างไร

ผลที่ได้รับจากการศึกษาทำให้ทราบว่าระบบธุรกิจเทปเพลงไทยสากลเข้ามามีบทบาทใน การสนับสนุนและส่งเสริมศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานเพลงมากขึ้น โดยที่ผลงานนั้นจะต้อง เป็นไปตามแนวทางที่ผู้ผลิตวางไว้และตามกระแสความต้องการของผู้บริโภคหรือทิศทางของตลาด ซึ่งส่งผลเสียต่อผลงานเพลง กล่าวคือทำให้ศิลปะของเพลงลดน้อยลงไปเพราะศิลปินมุ่งสร้างสรรค์ เพลงออกมาขายมากกว่าที่จะคำนึงถึงศิลปะ สังเกตได้จากผลงานเพลงไทยสากลทั่วไปจะมี ลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมาก

งานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ในแง่ของการศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ของเพลงไทยสากล ลักษณะการสร้างสรรค์เพลงไทยสากลและพฤติกรรมต่างๆของผู้บริโภคเพลง ไทยสากล รวมถึงเป็นแนวทางในการวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาเพลงละครโทรทัศน์และ เปรียบเทียบวิธีการสร้างสรรค์เพลงละครว่าแตกต่างหรือเหมือนกันอย่างไรกับเพลงไทยสากลทั่วไป

4. งานวิจัยของ กীরติกานต์ วันถนอม ได้ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหาและปัจจัยที่มีบทบาทต่อการสร้างสรรค์เพลงโฆษณา" (กীরติกานต์ วันถนอม, 2539) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะรูปแบบ เนื้อหาเพลงโฆษณาทางสื่อโทรทัศน์เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยที่มีบทบาทต่อการสร้างสรรค์เพลงโฆษณา และศึกษารวมไปถึงรูปแบบและเนื้อหาของภาพยนตร์โฆษณาที่ใช้เพลงโฆษณาด้วย

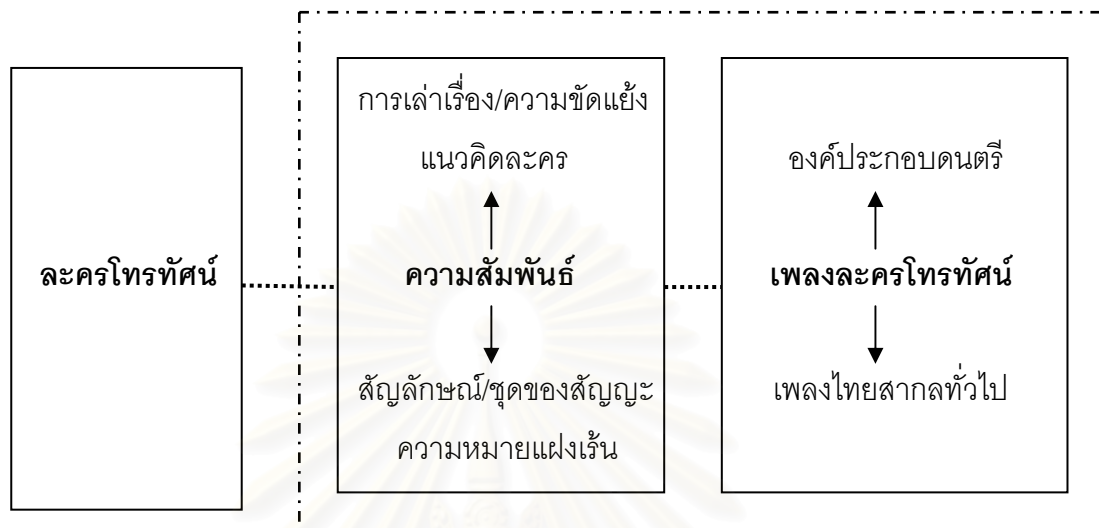
ผลการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้สรุปไว้ว่า รูปแบบภาพยนตร์โฆษณาส່ว่นใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างภาพลักษณ์ โดยมีรูปแบบในการนำเสนอหลายลักษณะเช่น ใช้ผู้นำเสนอที่มีชื่อเสียง และไม่มีชื่อเสียง ใช้ผู้แสดงเป็นผู้ร้องเพลงเอง ใช้รูปแบบการนำเสนอในลักษณะของละครสั้น เป็นต้น ส่วนรูปแบบของเพลงโฆษณานั้นจะมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างจากเพลงทั่วไป เช่น ความยาวของเพลงโฆษณา คำร้องในเพลง การใช้ภาษา การขับร้อง และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ โดยเนื้อหาของเพลงโฆษณานั้นจะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้บริโภคซึ่งอาศัยการจูงใจทั้งด้านเหตุผลและอารมณ์ในการกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค และมักใช้ภาษาที่ทำให้เกิดภาพพจน์ในคำร้องของเพลงโฆษณา สำหรับปัจจัยที่มีบทบาทต่อการสร้างสรรค์เพลงโฆษณา ได้แก่ ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลซึ่งมีบทบาทเป็นอย่างมาก เช่น ภาพยนตร์โฆษณา ความยาว ผู้แสดงโฆษณา ตัวแทนโฆษณา ผลิตภัณฑ์ และผู้บริโภค ส่วนอีกปัจจัยที่มีบทบาทน้อยกว่าก็คือ ปัจจัยภายในตัวบุคคล เช่น อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ และจินตนาการ

จากผลการศึกษาของงานวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ถึงรูปแบบและเนื้อหาเพลงละครโทรทัศน์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านของการวิเคราะห์เพลง การสื่อความหมายทางภาษาในเพลง และการใช้ภาษาในเพลง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิการวิเคราะห์ของงานวิจัย

หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

ภาพที่ 2 แผนภูมิการวิเคราะห์ของงานวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์" เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ และ หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลประเภทเพลงละครโทรทัศน์

เพลงละครโทรทัศน์ที่นำมาศึกษา คือ เพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นเพลงนำละคร (Main Title) เพลงท้ายละคร (End Title) และเพลง Theme song รวมถึงภาพประกอบเพลงของทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยซึ่งประพันธ์ขึ้นเพื่อนำมาใช้ประกอบการแสดงในละครโดยเฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำในปี พ.ศ.2542 จากจำนวนประชากรทั้งหมด 67 เรื่อง โดยแยกเป็นประเภทตามแก่นเรื่องของละครดังนี้

- แก่นเรื่องความรัก (Love Theme) จำนวน 50 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 74.64 จากจำนวนประชากร
- แก่นศีลธรรมจรรยา (Morality Theme) จำนวน 5 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.46 จากจำนวนประชากร
- แก่นอุดมคติ (Idealism Theme) จำนวน 2 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.98 จากจำนวนประชากร
- แก่นอำนาจ (Power Theme) จำนวน 2 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.98 จากจำนวนประชากร
- แก่นอาชีพ (Career Theme) จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.48 จากจำนวนประชากร
- แก่นวิถีชีวิตที่แปลกแยก (Outcast Theme) จำนวน 5 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.46 จากจำนวนประชากร

จากข้างต้นเห็นได้ว่าร้อยละ 75 ของละครโทรทัศน์หลังข่าวที่แพร่ภาพในปี พ.ศ. 2542 เป็นละครประเภทแก่นเรื่องความรัก และเพลงละครที่ใช้ประกอบการแสดงในละครประเภทนี้ค่อนข้างมีลักษณะของเพลงที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก โดยได้กลุ่มตัวแทนในการศึกษาเป็นเพลงละครโทรทัศน์จำนวน 28 เพลง จากละคร 17 เรื่อง ซึ่งมาจากละครประเภทต่างๆ ดังนี้

- แก่นเรื่องความรัก (Love Theme) จำนวน 12 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 70.59 จากจำนวนประชากร
- แก่นศีลธรรมจรรยา (Morality Theme) จำนวน 2 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.77 จากจำนวนประชากร
- แก่นอุดมคติ (Idealism Theme) จำนวน 1 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.88 จากจำนวนประชากร
- แก่นอาชีพ (Career Theme) จำนวน 1 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.88 จากจำนวนประชากร
- แก่นวิถีชีวิตที่แปลกแยก (Outcast Theme) จำนวน 1 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.88 จากจำนวนประชากร

ทั้งนี้ผู้วิจัยพยายามที่จะกระจายกลุ่มตัวแทนในการศึกษาให้ครบในทุกแก่นเรื่อง แต่เนื่องจากละครประเภทแก่นเรื่องอำนาจ (Power Theme) นั้นมีจำนวนประชากรเพียง 2 เรื่อง และหนึ่งเรื่องในนั้นเป็นเพลงที่ไม่มีเนื้อร้องซึ่งไม่อยู่ในกลุ่มที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา ดังนั้นจากการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลากข้างต้นจึงไม่มีตัวแทนในการศึกษาจากกลุ่มละครประเภทนี้ เมื่อนำจำนวนร้อยละจากจำนวนประชากรทั้งหมดของแต่ละกลุ่มตัวแทนข้างต้นมาเทียบกันแล้ว พบว่ามีความต่างไม่เกินร้อยละ 5 จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวแทนที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษานี้สามารถเป็นตัวแทนของจำนวนประชากรทั้งหมดได้ โดยมีรายชื่อเพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นกลุ่มตัวแทนในการวิจัยดังนี้

เพลงละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

- 1.1 เพลง "เพียงความทรงจำ" จากละครเรื่อง "เก้าอี้ขาวในห้องแดง"
- 1.2 เพลง "เพื่อน" จากละครเรื่อง "เก้าอี้ขาวในห้องแดง"
- 1.3 เพลง "เพื่อวันของเรา" จากละครเรื่อง "เสน่หานางจ้าว"
- 1.4 เพลง "นี่แหละตัวฉัน" จากละครเรื่อง "เสน่หานางจ้าว"
- 1.5 เพลง "แค่ฝัน" จากละครเรื่อง "เสน่หานางจ้าว"
- 1.6 เพลง "รักเธอผู้เดียว" จากละครเรื่อง "ตะวันลับฟ้า"

- 1.7 เพลง "เธอที่แสนดี" จากละครเรื่อง "ตะวันลับฟ้า"
- 1.8 เพลง "แต่คนเคยรัก" จากละครเรื่อง "ตะวันลับฟ้า"
- 1.9 เพลง "ใช้เธอหรือเปล่า" จากละครเรื่อง "ยอดยาหยี"
- 1.10 เพลง "ให้รักนำทาง" จากละครเรื่อง "รักเล่ห์เพทุบาย"

เพลงละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5

- 1.11 เพลง "คล้ายคล้าย" จากละครเรื่อง "ชายในฝัน"
- 1.12 เพลง "ตาเบญญา" จากละครเรื่อง "ตาเบญญา"
- 1.13 เพลง "ผู้หญิง" จากละครเรื่อง "ตาเบญญา"
- 1.14 เพลง "เลือกแล้วคือเธอ" จากละครเรื่อง "เลือกแล้วคือเธอ"
- 1.15 เพลง "ลงตัว" จากละครเรื่อง "โซดากับซาเย็น"
- 1.16 เพลง "ไม่ใช่ฉัน" จากละครเรื่อง "โซดากับซาเย็น"
- 1.17 เพลง "ผิดด้วยหรือ" จากละครเรื่อง "บาปรัก"
- 1.18 เพลง "อยากรู้ใจ" จากละครเรื่อง "นิยายรักภาคสอง"
- 1.19 เพลง "อยากหมุนเวลา" จากละครเรื่อง "นิยายรักภาคสอง"
- 1.20 เพลง "กลับมาซักครั้ง" จากละครเรื่อง "นิยายรักภาคสอง"
- 1.21 เพลง "เธอคนเดียว" จากละครเรื่อง "นิยายรักภาคสอง"

เพลงละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สี

- 1.22 เพลง "ข้ามสี่พันดร (1)" จากละครเรื่อง "ข้ามสี่พันดร"
- 1.23 เพลง "ข้ามสี่พันดร (2)" จากละครเรื่อง "ข้ามสี่พันดร"
- 1.24 เพลง "ขุนเดช" จากละครเรื่อง "ขุนเดช"
- 1.25 เพลง "จะมีใครใหม่" จากละครเรื่อง "คุณชาย"
- 1.26 เพลง "สะพานดาว" จากละครเรื่อง "สะพานดาว"
- 1.27 เพลง "เงาโศก" จากละครเรื่อง "เงาโศก"
- 1.28 เพลง "เจ้าชายไข่มุก" จากละครเรื่อง "ตั้งไข่ล้มพรมไม่ลิขิต"

2. แหล่งข้อมูลประเภทเทปละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์ที่นำมาศึกษา คือ ละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศหลังข่าวภาคค่ำที่ออกอากาศในปีพ.ศ. 2542 ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก ดังนี้

- 2.1 ละครโทรทัศน์เรื่อง "เก้าอี้ขาวในห้องแดง"
- 2.2 ละครโทรทัศน์เรื่อง "เสน่หานางจิว"
- 2.3 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ตะวันลับฟ้า"
- 2.4 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ยอดยาหยี"
- 2.5 ละครโทรทัศน์เรื่อง "รักเล่ห์เพทุบาย"
- 2.6 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ชายในฝัน"
- 2.7 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ตาเบญญา"
- 2.8 ละครโทรทัศน์เรื่อง "เลือกแล้วคือเธอ"
- 2.9 ละครโทรทัศน์เรื่อง "โซดากับซาเย็น"
- 2.10 ละครโทรทัศน์เรื่อง "บาปรัก"
- 2.11 ละครโทรทัศน์เรื่อง "นิยายรักภาคสอง"
- 2.12 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ข้ามสี่พันคร"
- 2.13 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ขุนเดช"
- 2.14 ละครโทรทัศน์เรื่อง "คุณชาย"
- 2.15 ละครโทรทัศน์เรื่อง "สะพานดาว"
- 2.16 ละครโทรทัศน์เรื่อง "เงาโศก"
- 2.17 ละครโทรทัศน์เรื่อง "ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต"

3. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ได้แก่ ข่าว บทความ บทวิจารณ์ บทสัมภาษณ์ เรื่องย่อตามบทละครโทรทัศน์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าว ทั้งจากหนังสือ นิตยสาร อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์และกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์

4. แหล่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์

เนื่องจากเพลงละครโทรทัศน์นั้นถูกประพันธ์ขึ้นมาจากนักประพันธ์เพลงซึ่งถือเป็นผู้ส่งสาร ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sample) โดยเลือกนักประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์ดังต่อไปนี้

- 4.1 บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด (ชยากร สุทินศักดิ์)
- 4.2 บริษัท เอกธู มิวสิค จำกัด (สินนภา สารสาส และ จิรพรรณ อังศวานนท์)
- 4.3 นักแต่งเพลงอิสระ (สราวุธ เลิศปัญญาณูช)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้อาศัยวิธีการดังนี้คือ

1. การรวบรวมข้อมูลประเภทเพลงละครโทรทัศน์

ผู้วิจัยจะคัดเพลงละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าวมาจากเทปละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ รวมถึงรวบรวมจากเทปเพลงละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆที่มีการผลิตออกมาวางจำหน่ายตามแผงเทปทั่วไป

2. การรวบรวมข้อมูลประเภทละครโทรทัศน์

ผู้วิจัยจะทำการบันทึกวีดิทัศน์ (Video) ของเทปละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศทุกตอนของละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าวจากแหล่งที่ได้ทำการบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว ระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลนั้นเป็นเวลาทั้งสิ้น 4 เดือน เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการบันทึกและเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง รวมถึงละครโทรทัศน์บางเรื่องซึ่งไม่เป็นที่นิยมจะไม่มี การเก็บบันทึกเทปละครโทรทัศน์ไว้จึงต้องใช้เวลามากขึ้นในการค้นหาแหล่งที่ทำการบันทึกเทปละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ

3. การรวบรวมข้อมูลประเภทเอกสาร

ได้แก่การเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านของสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น เนื้อเพลง เนื้อเรื่องย่อของละครโทรทัศน์ บทความ บทวิจารณ์ที่เกี่ยวข้องกับเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ และการทบทวนวรรณกรรมในส่วนของการผลิตเพลงละครโทรทัศน์ และกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์

4. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเพลงละครโทรทัศน์ในเรื่องของขั้นตอนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์ หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ เพื่อศึกษาเพลงละครโทรทัศน์ในส่วนของผู้ส่งสารเพื่อนำมาประกอบการวิจัยในการค้นหาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ผู้ผลิตเพลงมักจะไม่ค่อยมีเวลาจึงพบปัญหาในการติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์และการเลื่อนนัดค่อนข้างบ่อย ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการติดต่อเพื่อขอนัดสัมภาษณ์นานถึง 1 เดือนล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์หาหน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์นี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีพิจารณาการตีความตัวบท (Textual Analysis) ซึ่งได้แก่ เพลงละครโทรทัศน์ และ ละครโทรทัศน์ ในเชิงสัญวิทยาซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

1. วิเคราะห์ตัวบททั้งเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ ตามหลักการดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์แบบ Syntagmatic โดยผู้วิจัยจะอาศัยเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1.1 วิเคราะห์การเล่าเรื่อง แบ่งได้เป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้ คือ การเริ่มเรื่อง (Exposition) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) ภาวะวิกฤติ (Climax) ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) และการยุติของเรื่องราว (Ending) รวมถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งมีได้หลายลักษณะดังนี้คือ การขัดแย้ง ระหว่างคนกับคน การขัดแย้งระหว่างคนกับโชคชะตา การขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ และการขัดแย้งภายในบุคคล

1.1.2 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ โดยแบ่งได้เป็นหลายประเภทดังนี้ คือ ประเภทของละคร แก่นเรื่องของละคร เป้าหมายหรือจุดประสงค์หลักของบทละครหรือตัวละครที่สำคัญ สถานการณ์ของเรื่องราวในละคร และจุดจบของเรื่อง

1.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic มีแนวทางในการวิเคราะห์ดังนี้

1.2.1 สัญลักษณ์ (Symbol) ที่พบในเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ซึ่งแบ่งออกเป็นสัญลักษณ์ทางภาพและสัญลักษณ์ทางเสียง

1.2.2 ความหมายแฝงเร้นในวิธีการเล่าเรื่อง ผู้วิจัยจะวิเคราะห์วิธีการเล่าเรื่องของทั้งละครโทรทัศน์และเพลงละครโทรทัศน์ว่ามีความหมายแฝงเร้นปรากฏอยู่ด้วยหรือไม่อย่างไร

1.2.3 ชุดของสัญญาณ (Set of signs) ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์หาชุดของสัญญาณที่ใช้ในการเล่าเรื่องตามเกณฑ์ข้างต้น ทั้งในส่วนของเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไรระหว่างชุดของสัญญาณของตัวบททั้งสอง และชุดของสัญญาณชุดที่ปรากฏนั้นสามารถรักษาความหมายเดิมไว้ได้หรือไม่ โดยดูจากสัญลักษณ์ที่ใช้ในตัวบททั้งสอง

1.3 การวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์ตามแนวคิดเรื่องดนตรี โดยวิเคราะห์ตามองค์ประกอบดังนี้

1.3.1 เนื้อเพลงหรือคำร้อง โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากลักษณะการประพันธ์ ลักษณะ ของภาษาที่ใช้ในการประพันธ์และภาพพจน์ที่ใช้ในการประพันธ์

1.3.2 องค์ประกอบของดนตรี สามารถวิเคราะห์ได้จากจังหวะ ทำนอง และ อารมณ์ของเพลง

2. วิเคราะห์หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์จากลักษณะของการนำ เพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครโทรทัศน์ และอาศัยข้อมูลที่วิเคราะห์ได้รวมถึงข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ผู้ผลิตเพลงละครโทรทัศน์เพื่อนำมาสรุปถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และตีความตัวของเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ ตามแนวคิด Semiology ข้างต้น นำมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นว่ามีความเหมือนหรือ แตกต่างกันอย่างไรและเป็นไปในลักษณะใด จากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาอัตลักษณ์ ของเพลงละครโทรทัศน์ โดยการนำคุณลักษณะเฉพาะที่ได้จากการวิเคราะห์ตัวของเพลงละคร โทรทัศน์เป็นข้อมูลพื้นฐานและอาศัยการเปรียบเทียบเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไป เพื่อจะได้ระบุถึงคุณลักษณะพิเศษของเพลงละครโทรทัศน์ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

ในการนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยจะนำเสนอรายงานการวิจัยโดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description) ซึ่งผลของการวิเคราะห์จะนำมาจากทั้งจากเพลงละครโทรทัศน์และละคร โทรทัศน์ เอกสาร และการสัมภาษณ์ ในการเขียนรายงานการวิจัย ผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดที่ ได้จากการวิเคราะห์ตัวบททีละส่วน โดยเรียงตามลำดับเพลงและละครเป็นรายเรื่อง แล้วจึงนำมา สรุปผลตามลำดับดังนี้

1. หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์
  - 1.1 ลักษณะของการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละคร
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์
  - 2.1 การวิเคราะห์ตัวของละครโทรทัศน์
  - 2.2 การวิเคราะห์ตัวของเพลงละครโทรทัศน์
3. อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

บทที่ 4

หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์

ในการศึกษาถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ทั้งเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และ เพลง Theme song นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลลักษณะการนำเพลงละครมาใช้ ประกอบในละครโทรทัศน์จากการชมเทปละครโทรทัศน์ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 17 เรื่อง ซึ่งเป็นละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำในปี พ.ศ. 2542 รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเพลงละครโทรทัศน์ถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ด้วย จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่าลักษณะของการใช้เพลงละครโทรทัศน์ประกอบในละครมีรูปแบบดังนี้ คือ การใช้เพลงละครในการประกอบไตเติ้ลนำรายการ การใช้เพลงละครในการประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ การใช้เพลงละครประกอบภาพในช่วงเข้าละครหลังโฆษณา การใช้เพลงละครประกอบภาพในช่วงตัดเข้าโฆษณา และ การใช้เพลงละครประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ลักษณะของการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครเป็นรายเรื่องดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ลักษณะการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครรายเรื่อง

4.1 ละครโทรทัศน์ “แก้อี๊ขาวในห้องแดง”

4.1.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงนำละคร “เพียงความทรงจำ” เป็นเพลงที่ใช้ประกอบไตเติ้ลนำรายการ โดยเนื้อเพลงพรรณนาถึงความรู้สึกของการรักคนอื่นฝ่ายเดียว ซึ่งเป็นรูปแบบของความรักที่พบมากในละครเรื่องนี้ แต่จุดเด่นในส่วนของไตเติ้ลนำรายการของละครเรื่องนี้ คือ ไตเติ้ลนำรายการในตอนแรกของละครจะแตกต่างไปจากไตเติ้ลนำรายการในตอนอื่นๆ กล่าวคือไตเติ้ลตอนแรกจะใช้เนื้อหาละครแทนภาพไตเติ้ล แต่จะมีรายละเอียดประกอบภาพเช่นเดียวกับไตเติ้ลนำรายการทั่วไป เช่น ภาพบรรยากาศโดยรอบของมหาวิทยาลัยศิลปากรคู่กับตัวหนังสือสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 บริษัทผู้ผลิตละคร ชื่อเรื่องละคร “แก้อี๊ขาวในห้องแดง” และ ภาพบรรยากาศในห้องเรียนที่ตัวละครเอกในเรื่องนั่งเรียนอยู่โดยใช้ภาพโคลสอัพนักแสดงพร้อมแนะนำชื่อนักแสดงที่ละครคน จากนั้นเป็นการดำเนินเรื่องของละครไปจนจบตอนแรกโดยไม่มีการนำเสนอรายชื่อของทีมงานผู้ที่อยู่เบื้องหลังในการผลิตรายการ แต่ในส่วนของไตเติ้ลนำรายการตอนอื่นๆ นั้นยังคงรูปแบบเดิม คือใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวในละคร โดยเลือกภาพโคลสอัพนักแสดงในเรื่องและภาพที่แสดงถึง

ความสัมพันธ์หลักๆ ของตัวละครในเรื่อง เช่น ภาพอินทรหอมละเวง ภาพสาวตรีกับเปี้ยก หรือ ภาพตะวันฉายกับละเวง และ มีชื่อนักแสดงประกอบภาพด้วยเพื่อเป็นการแนะนำซึ่งจะเริ่มต้นจากนักแสดงนำในเรื่อง นักแสดงรับเชิญ รายชื่อเพลงละคร ชื่อทีมงานผู้ผลิต ผู้กำกับการแสดง ภาพที่ใช้ประกอบเป็นภาพที่ตัดตอนจากสำคัญๆ ในละคร เช่น ภาพละเวงตบอินทร ภาพสาวตรีแต่งงานกับเปี้ยก ภาพตะวันฉายทะเลาะกับเปี้ยก และ จบด้วยภาพเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องที่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนซึ่งเป็นประเด็นหลักของละครเรื่องนี้และภาพตัวละครเอกทั้งห้ากับชื่อเรื่องละคร

4.1.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

ไตเติ้ลท้ายรายการในละครเรื่องนี้ใช้เพลง “เพื่อน” ที่มีคำร้องบรรยายถึงความรู้สึกและเรื่องราวของความรักที่ก่อตัวจากความเป็นเพื่อนซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลักกับเพลง “เพียงความทรงจำ” ที่เป็นเพลงนำละครด้วย สำหรับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลท้ายรายการเป็นภาพตัวอย่างของละครในตอนต่อไปโดยเลือกเหตุการณ์ที่เป็นเหตุการณ์เด่นๆ เพื่อให้ น่าติดตาม และมีตัวหนังสือขึ้นประกอบภาพเพื่อขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ จบด้วยสัญลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

4.1.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ในการใช้เพลงละครประกอบภาพการเข้าละครหลังโฆษณาโดยมากมักใช้เพลงนำละครในตอนที่มีคำร้องว่า “เพียงความทรงจำ ขอแค่นั้นนะเธอ...” หรืออีกท่อนหนึ่ง คือ “เหลียวมองหา หม่อมผวาคิดถึงเธอ...” และบางครั้งจะใช้แต่ทำนองในการประกอบภาพ โดยความยาวของเพลงขึ้นกับเนื้อหาของละครในตอนนั้นๆ แต่จะไม่ยาวต่อเนื่องจนถึงบทสนทนาของตัวละคร สำหรับภาพที่ใช้ประกอบในการเข้าละครเป็นภาพของตัวละครเอกทั้งห้าในเรื่องได้แก่ ละเวง อินทรเปี้ยก ตะวันฉาย และสาวตรี รวมกับชื่อเรื่องละคร หรือ เป็นภาพตัวละครหลักในเรื่องที่ตัดตอนมาจากละคร เช่น ภาพอินทรกับละเวง ภาพละเวงปลอบเปี้ยกที่ร้องไห้ ภาพละเวงกับเปี้ยกปลอบสาวตรี หรือ ภาพที่ทั้งกลุ่มฉลองให้ตะวันฉายที่กลับมาเมืองไทย เป็นต้น โดยเพลงที่ใช้มักมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องของละครตอนนั้นๆ แต่โดยรวมแล้วเป็นภาพที่แสดงถึงความผูกพันระหว่างตัวละครเอกในเรื่องเพราะเป็นเรื่องที่เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

4.1.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ในส่วนนี้จะมีการใช้ทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครในการประกอบภาพ โดยเลือกใช้เนื้อเพลงของเพลงนำละครในตอนเดียวกันกับที่ใช้ประกอบภาพการเข้าละครหลังโฆษณา

ในส่วนของเพลงทำยละคร “เพื่อน” นั้น จะใช้เนื้อเพลงท่อนที่ร้องว่า “อาจจะดูเหมือนไม่มีอะไรที่แปรผัน อาจจะดูเหมือนทุกวันที่ผ่านมา” บางครั้งใช้ทำนองของเพลงนำละครและเพลงทำยละครแทนเพลงที่มีเนื้อร้อง โดยความยาวของเพลงที่ใช้ประกอบภาพนั้นจะสั้นเพราะต้องตัดเข้าโฆษณา ส่วนภาพที่ใช้ประกอบเป็นภาพเดียวกับภาพที่ใช้ในการประกอบการตัดเข้าละครหลังโฆษณา และบางครั้งก็จะใช้เพลงบรรเลงที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในละคร เช่น เรื่องราวกำลังดำเนินถึงตอนตื่นต้นต้นก็จะใช้เพลงบรรเลงที่แสดงถึงความตื่นต้นน่ากลัว

4.1.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ในละครเรื่องนี้มีการใช้เพลงละครประกอบในการดำเนินเรื่องมากพอสมควร เนื่องจากมีเหตุการณ์ที่ตัวละครย้อนคิดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ค่อนข้างมากจึงมีการใช้เพลงละครประกอบในการเล่าเรื่องด้วย เช่น เป็กร้องเพลง “เพียงความทรงจำ” ปลูกบสาวตรีเมื่อสาวตรีมาปรึกษาเรื่องปัญหาที่บ้าน หรือ การใช้เพลง “เพื่อน” ประกอบภาพระหว่างที่ละเวงและเป็ยกทำงานด้วยกัน เพื่อเล่าถึงความรู้สึกที่เป็ยกมีต่อละเวง หรือ ใช้ประกอบตอนที่ละเวงกับตะวันฉายนั่งเล่นที่ริมสระน้ำหลังจากที่ละเวงยอมรับว่าตะวันฉายมีความหมายกับละเวง เป็นต้น ซึ่งการใช้เพลงละครประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องนี้บางครั้งใช้เพลงทั้งเพลงบรรเลงประกอบ บางครั้งจะตัดตอนมาเฉพาะบางส่วนซึ่งขึ้นกับความยาวของภาพหรือเรื่องราวเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อเป็นการเล่าเรื่องในภาพและสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครในเรื่องตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วย

4.2 ละครโทรทัศน์ “เสน่หานางจิ้งจอก”

4.2.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงที่นำมาใช้ประกอบไตเติ้ลนำรายการของละครเรื่อง “เสน่หานางจิ้งจอก” คือ เพลง “เพื่อวันของเรา” ซึ่งเป็นเพลงที่เล่าเรื่องในมุมมองของนางเอกเกี่ยวกับเรื่องความรักที่อยู่บนพื้นฐานความแตกต่างแต่ก็เข้ากันได้และพร้อมที่จะฟันฝ่าอุปสรรคร่วมกัน สำหรับภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพละครโดยเริ่มต้นจากการแนะนำนักแสดงด้วยภาพโคลสอัพของแต่ละคน และตัดสลับกับภาพการแสดงจิ้งจอกบนเวทีเพื่อเป็นการเล่าเรื่องอีกทางหนึ่ง จากนั้นจะเป็นชื่อเพลงละคร และ ผู้สนับสนุนการถ่ายทำทั้งสถานที่ เสื้อผ้า แต่งหน้า ทำผม รายชื่อทีมงานผู้ผลิต และจบด้วยภาพบัวกอดกับชยติและบัวแต่งหน้าเตรียมแสดงพร้อมชื่อเรื่องละครเสน่หานางจิ้งจอก

4.2.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

เพลงละครที่ใช้ประกอบไตเติ้ลท้ายรายการได้แก่เพลง “นี่แหละตัวฉัน” ซึ่งเป็นเพลงที่เล่าเรื่องราวโดยคร่าวๆ ของบัวที่ต้องการให้คนยอมรับในสิ่งที่เธอเป็น และเป็นเพลงที่แสดง

ถึงความเป็นจีนเพราะมีท่วงทำนองและเนื้อร้องที่เลียนเสียงการร้องเพลงจิว สำหรับภาพไตเติ้ลนั้น เป็นภาพตัวอย่างละครตอนต่อไปโดยคัดเลือกเฉพาะเนื้อหาที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกอยากติดตามชมละครต่อไป และที่ขาดไม่ได้คือกราฟฟิคตัวหนังสือที่ใช้ประกอบภาพในการขอบคุณผู้สนับสนุนการถ่ายทำ และรายชื่อทีมงานผู้ผลิตละคร และโลโก้สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

4.2.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ส่วนของการใช้เพลงละครในการประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณานั้นจะเป็น เพลงท่อนร้องที่มีเสียงเอื้อนคล้ายจิวของเพลง “นี่แหละตัวฉัน” และ ท่อนสร้อยของเพลงนำละคร “เพื่อวันของเรา” โดยเพลงที่ใช้จะต้องเข้ากับอารมณ์ของละครในตอนนั้นๆ เพื่อความต่อเนื่องทางอารมณ์ เช่น ถ้าเป็นเรื่องราวทั่วไปจะใช้เพลง “นี่แหละตัวฉัน” เพื่อสื่อถึงแก่นเรื่อง แต่ในช่วงที่ เนื้อหาละครเป็นเรื่องเศร้า เช่น ดำเกิงอกหักจากบัวจะใช้เพลง “แค่ฝัน” ซึ่งเป็นเพลงเอกของดำเกิง เพื่อแสดงถึงความต่อเนื่องทางอารมณ์ ส่วนภาพประกอบนั้นเป็นภาพของบัวแต่งหน้าจิวที่ละชั้นจนครบพร้อมชื่อเรื่องละคร “เสน่หานางจิว” ที่รูปแบบตัวอักษรเป็นแบบจีน

4.2.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

การใช้เพลงละครในการประกอบภาพช่วงตัดเข้าโฆษณานั้นมีหลักการ เช่นเดียวกับเพลงนำละครแต่จะใช้ภาพคนละครภาพกันแต่ยังคงเป็นภาพการแต่งหน้าเป็นจิวของ บัว

4.2.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ประกอบการดำเนินเรื่องในละครเรื่องนี้มี ค่อนข้างมากเพราะมีฉากที่ตัวละครระลึกถึงเหตุการณ์ในเรื่อง หรือ ตัวละครแสดงอารมณ์ออกทาง สีหน้า และแวตวจีจึงมีการใช้เพลงละครเพื่อช่วยเสริมในการเล่าเรื่อง และ สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึก ของตัวละครอีกทางหนึ่ง เช่น ภาพดำเกิงตัดสินใจเก็บของออกจากบ้านเพราะเสียใจที่บัวรักชยุดิ โดยใช้เพลง “แค่ฝัน” ประกอบภาพเพื่อสื่อถึงความรู้สึกเศร้าโศกของดำเกิงที่ผิดหวังในความรัก หรือ ตอนที่บัวกอดชยุดิดีใจที่ชยุดิหนึ่งงานแต่งงานกับยิ่งจันทร์มาหาบัว หรือ ตอนที่ชยุดิกับบัวหนี ไปอยู่ต่างจังหวัดและตั้งใจทำงานหาเงินด้วยกันโดยใช้เพลง “เพื่อวันของเรา” ประกอบภาพเพื่อ ชี้ให้เห็นถึงความพยายามและตั้งใจฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อความรัก เป็นต้น

4.3 ละครโทรทัศน์ “ตะวันลับฟ้า”

4.3.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

สำหรับเพลงละครที่นำมาใช้ประกอบไตเติ้ลนำรายการคือเพลง “รักเธอผู้เดียว” ซึ่งเนื้อเพลงบรรยายถึงความรักที่มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลงและไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคและกาลเวลา ซึ่งเป็นความรักในแบบที่บุรีมีให้ต่อตะวัน ลักษณะของไตเติ้ลนำรายการในละครเรื่อง “ตะวันลับฟ้า” มี 2 แบบ โดยที่ไตเติ้ลนำรายการของละครตอนแรกเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องละครซึ่งเป็นภาพของนักแสดงนำในเรื่องและภาพโคลสอัพของนักแสดงแต่ละคนประกอบกับรายชื่อของนักแสดง แต่ความแตกต่างของไตเติ้ลรายการในตอนแรก คือ มีประโยคซึ่งเป็นบทสนทนาที่สำคัญในเรื่องขึ้นประกอบภาพไตเติ้ลนำรายการด้วย เช่น ภาพของบุรีเดินคู่กับตะวันอยู่ทางด้านซ้ายของกรอบ และภาพโคลสอัพของนักแสดงที่รับบทเป็น “บุรี” อยู่ทางด้านขวาโดยมีชื่อนักแสดงขึ้นประกอบพร้อมบทสนทนาของบุรีในละครที่ว่า “ไม่ว่าทุกข์หรือสุข ถ้าคุณต้องการผม ผมจะอยู่ข้างคุณเสมอ” หรือ ภาพตะวันกอดบุรีที่นอนป่วยพร้อมภาพโคลสอัพของนักแสดงที่รับบท “ตะวัน” พร้อมกับชื่อนักแสดงและบทสนทนาของบุรีที่สารภาพรักกับตะวันว่า “ถึงแม้จะสายเกินไปที่จะบอกคุณตอนนี้ แต่ผมก็ตั้งใจที่สุดในที่สุดก็ได้มีโอกาสบอก..ตะวันผมรักคุณ..” หรือ ภาพของวุฒิมิกกับตะวันตอนวุฒิมิกบอกรักตะวันว่า “ผมบอก คุณหรือยังว่า...ผมรักคุณ... ผมรักคุณ..ตะวัน” พร้อมภาพโคลสอัพและชื่อนักแสดง และภาพของนิรุทธกับบุตรีพร้อมภาพโคลสอัพของนักแสดงผู้รับบทบุตรีและบทพูดของนิรุทธ “ผมคงทำอย่างนั้นไม่ได้บุตร ผมจะรับผิดชอบ ทุกอย่างเป็นความผิดของผมคนเดียว” และสุดท้ายเป็นภาพของธิดารัตน์ เดินคู่กับบุรีพร้อมภาพโคลสอัพ รายชื่อนักแสดง และ ประโยคบทสนทนาที่ว่า “รักก็คือรักนะคะ เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นไม่ได้หรอกค่ะ แล้วซักวันทีบุรีก็รู้เองว่ามันเป็นอย่างไร” จากนั้นจะเป็นภาพในกรอบเล็กๆ ที่ตัดตอนจากในละครเรียงซ้อนกันพร้อมคำกลอนว่า “ตะวันแม่อลับจากขอบฟ้า แต่ไม่ลาไปจากหัวใจฉัน จะรักเธอตลอดไปทุกคืนวัน วอนตะวันช่วยสาดแสงให้หัวใจ” ตามด้วยชื่อผู้กำกับการแสดง ทั้งหมดนี้สามารถสื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงเนื้อเรื่องของละครได้อย่างคร่าวๆ เพราะบทสนทนาที่นำมาใช้ประกอบภาพนั้นเป็นประโยคที่มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องของละครทั้งสิ้น สำหรับไตเติ้ลนำรายการของละครตอนต่อไปจะมีการเพิ่มเติมในส่วนของรายชื่อนักแสดงประกอบ นักแสดงรับเชิญ ซึ่งเป็นภาพโคลสอัพของนักแสดง จากนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครโดยประกอบกับชื่อเพลงละครโทรทัศน์ทั้งหมด ตามด้วยผู้เอื้อเพื่อเพลงประกอบ ผู้เอื้อเพื่อเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ และอุปกรณ์ประกอบฉากโดยใช้สัญลักษณ์ทางการค้า (Logo) เป็นหลัก ปิดท้ายด้วยชื่อผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง และผู้กำกับการแสดง

4.3.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

ในส่วนของไตเติ้ลท้ายรายการนั้นจะใช้เพลง “เธอที่แสนดี” ประกอบ โดยภาพที่ใช้จะเป็นภาพตัวอย่างละครตอนต่อไป และมีตัวหนังสือประกอบภาพเพื่อขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ ปิดท้ายด้วยชื่อบริษัทผู้ผลิตรายการ และ สัญลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

4.3.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

สำหรับเพลงที่ใช้ประกอบการเข้าละครหลังโฆษณานั้นเป็นเนื้อเพลงท่อนที่ตัดตอนมาจากเพลงนำละคร “รักเธอคนเดียว” เพลงท้ายละคร “เธอที่แสนดี” และ เพลง Theme Song “แต่คนเคยรัก” เช่น เนื้อเพลงท่อนที่ว่า “กับสิ่งดีที่มีเธอข้างกาย ไม่เคยจะห่างหายไป...” หรือ “ไม่มีใครคนใดที่ฉันได้พบเจอ มีค่าเทียบเสมอเท่ากับเธอรู้ไหม...” หรือ “เนิ่นนาน ผ่านฟ้าและทะเลกว้างใหญ่...” หรือ “แต่คนที่ฉันเคยรัก แต่คนที่เคยชื่อตรง...” หรือบางครั้งใช้แค่ทำนองเพลงของเพลงใดเพลงหนึ่งในการบรรเลงประกอบภาพ สำหรับเพลงและภาพที่ใช้ในการเข้าละครหลังโฆษณานั้นเป็นภาพนักแสดงนำและประโยคสนทนาในเรื่องจากไตเติ้ลนำรายการของละครตอนแรก โดยทั้งเพลงและภาพนั้นต้องเข้ากับเหตุการณ์ในแต่ละตอนเพื่อให้เกิดอารมณ์ที่ต่อเนื่อง เช่น ภาพของตะวันกับวุฒิชัยกับเนื้อเพลงที่ว่า “กับสิ่งดีที่มีเธอข้างกาย ไม่เคยจะห่างหายไป” เพื่อเข้าละครในตอนที่ถูกวุฒิชัยอาสาคอยรับส่งตะวันในช่วงที่รถเสีย หรือ ภาพตะวันกับนิรุทธพร้อมเพลง “แต่คนที่ฉันเคยรัก” เพื่อเข้าละครในตอนที่ตะวันเดินเล่นริมหาดและคิดถึงอดีตที่เคยวาดรูปให้กับนิรุทธ หรือ ภาพตะวันกอดบุรีที่นอนป่วยพร้อมเพลง “เธอที่แสนดี” เพื่อเข้าละครในตอนที่ตะวันดูแลบุรีที่ฟื้นไข้อย่างมีความสุข เป็นต้น โดยความยาวของเพลงนั้นจะขึ้นกับเนื้อเรื่องของละครในตอนนั้นๆ แต่จะไม่ยาวจนเกินส่วนที่มีบทสนทนาของตัวละคร

4.3.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

สำหรับเพลงและภาพที่ใช้ในการตัดเข้าโฆษณานั้นเป็นชุดเดียวกันกับเพลงที่ใช้ประกอบในการเข้าละครหลังโฆษณา แต่การเลือกใช้เพลงขึ้นกับเนื้อเรื่องของละครในตอนนั้นๆ ซึ่งอาจจะซ้ำกับเพลงที่ใช้ในตอนเข้าละครหลังโฆษณาก็ได้ แต่ภาพที่ใช้ประกอบนั้นมักเป็นคนละภาพกันแต่จะต้องเกี่ยวเนื่องกับเนื้อเรื่องละครตอนก่อนที่จะตัดเข้าโฆษณา เช่น ถ้าเรื่องราวตอนนั้นเป็นเหตุการณ์ระหว่างธิดารัตน์กับบุรีก็จะใช้ภาพของทั้งคู่ หรือ เรื่องราวเป็นเหตุการณ์ระหว่างบุรีกับตะวันก็จะใช้ภาพของบุรีกับตะวัน เป็นต้น ในส่วนของความยาวของเพลงจะถูกจำกัดเพราะต้องตัดเข้าโฆษณา

4.3.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ละครโทรทัศน์เรื่อง “ตะวันลับฟ้า” เป็นละครที่ใช้เพลงในการดำเนินเรื่องค่อนข้างมาก โดยใช้ทั้งเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และ เพลง Theme Song ประกอบตลอดเรื่อง ยกตัวอย่างเช่นภาพตะวันร้องไห้หลังจากฟังเทปที่นิรุทธอัดเสียงมาขอให้ตะวันยกโทษที่ผิดสัญญา และต้องแต่งงานกับบุตรีเพราะความรับผิดชอบโดยใช้เพลง “แต่คนเคยรัก” เป็นเพลงประกอบเพื่อนำถึงความโศกเศร้าและเจ็บช้ำของตะวันที่ยึดหวังในความรัก หรือใช้เพลงเดียวกันประกอบในตอนที่ตะวันมาดูบ้านที่พ่อพบกับนิรุทธเพื่อเตรียมไว้เป็นเรือนหอและร้องไห้คิดถึงเรื่องราวในอดีต หรือ เนื้อเพลงท่อนสร้อย ของเพลง “รักเธอผู้เดียว” ที่ร้องว่า “ไม่คิดว่ารักจะเป็นอย่างนี้... จะนานเท่าไร รักเธอผู้เดียว” ประกอบภาพที่บุริทำห้องเพื่อเก็บภาพวาดทั้งหมดของตะวันไว้ดูต่างหน้าเมื่อตะวันขอแยกทางและกลับไปอยู่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักที่บุริมีให้ตะวันอยู่เสมอ หรือ เพลง “เธอที่แสนดี” ในการประกอบภาพที่ตะวันเดินเล่นในสวนสาธารณะและคิดถึงบุริเพื่อเป็นการเล่าถึงความรู้สึกเล็กๆ ที่ตะวันมีให้บุริ หรือ เพลงเดียวกันนี้ที่ใช้ประกอบตอนตะวันนั่งร้องไห้คิดถึงบุริเมื่อรู้ว่าบุริหลงป่าและรอผลการตามหาบุริจากกรมป่าไม้ซึ่งแสดงถึงความรักและห่วงของตะวัน ดังนั้นเพลงทั้งสามจึงถือว่ามีส่วนสำคัญที่ช่วยในการดำเนินเรื่องในละครเป็นอย่างมาก

4.4 ละครโทรทัศน์ “ยอดยาหยี”

4.4.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงนำละครและเพลงท้ายละครในละครเรื่องนี้ คือ เพลง “ใช่เธอหรือเปล่า” ซึ่งเป็นเพลงที่บรรยายถึงความรู้สึกสับสนในความรักของตัวละครเอก “ยาหยี” โดยเพลงนี้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวบางส่วนของเนื้อหาละครผ่านทางมุมมองของยาหยีรวมถึงถ่ายทอดอารมณ์ ความสนุกสนานของละครได้ด้วย สำหรับไตเติ้ลนำรายการที่ใช้เพลงนำละครประกอบนั้นจะมี 2 ลักษณะ คือ ไตเติ้ลแบบสั้นที่ใช้ในตอนแรกของการออกอากาศซึ่งจะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครโดยมีสัญลักษณ์ของสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ บริษัทผู้ผลิตละคร ผู้อำนวยการผลิต และชื่อเรื่องละคร “ยอดยาหยี” ตามด้วยการแนะนำนักแสดงนำของเรื่องโดยใช้ภาพโคลสอัพของนักแสดงที่ตัดตอนมาจากในละครและกำกับข้างภาพด้วยชื่อของนักแสดง จากนั้นจะตัดตอนเข้าสู่เนื้อเรื่องละครตอนแรกเลย สำหรับไตเติ้ลนำรายการแบบที่สองนั้นจะมีความยาวมากกว่าโดยจัดลำดับเริ่มจากโลโก้ของสถานีโทรทัศน์บริษัทผู้ผลิตละคร และชื่อเรื่องละคร “ยอดยาหยี” ตามด้วยภาพโคลสอัพนักแสดงนำในเรื่อง และ กำกับภาพด้วยชื่อนักแสดงนำและนักแสดงสมทบ โดยฉากหลังเป็นภาพธรรมชาติที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ เช่น ภาพวาดทุ่งดอกไม้ ภาพทะเล ภาพภูเขา ภาพใบไม้ เป็นต้น จากนั้นจะใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากในละครซึ่งเน้นภาพของตัวละครเอกในเรื่อง คือ มีทั้งเรื่องราวของความรัก การแก้แค้น และ ความขัดแย้งกันของตัวละคร และยังรวบรวมฉากที่เด่น

ในละครไว้ด้วย เช่น ฉากที่ปิลันธน์ต้องต่อสู้กับพวกโจร หรือ ฉากไฟไหม้โรงกาแฟ หรือ ฉากยาหยี ถูกจุดเป็นต้น ซึ่งภาพทั้งหมดจะใช้ประกอบกับ รายชื่อทีมงาน ชื่อเพลงละคร ประชาสัมพันธ์ ที่ปรึกษา ผู้ดูแลการผลิต ผู้อำนวยการผลิต และผู้กำกับการแสดงซึ่งไตเติ้ลนำรายการแบบยาวนี้เป็นไตเติ้ลที่ใช้ทั้งเรื่องจนจบ

4.4.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลทำรายการ

เพลงที่ใช้ประกอบนั้นเป็นเพลงเดียวกันกับเพลงที่ใช้ในการประกอบไตเติ้ลนำรายการโดยภาพที่ใช้ในไตเติ้ลทำรายการจะเป็นภาพของตัวอย่างละครในตอนต่อไปเพื่อกระตุ้นผู้ชมให้รู้สึกอยากติดตามละครมากขึ้นและประกอบกรขอบคุณผู้สนับสนุนในการถ่ายทำ

4.4.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงที่ใช้ประกอบเป็นเนื้อเพลงท่อนที่ตัดตอนออกมาจากเพลงละครในท่อนสร้อยที่ว่า “เพราะเธอหรือเปล่า เพราะเธอหรือเปล่า ไซ้เธอหรือเปล่า ไซ้เธอหรือเปล่า เพราะเธอหรือเปล่า ที่คอยเข้ามาในจิตใจฉันทุกวัน...” โดยความยาวของเพลงนั้นอาจจะใช้ประกอบต่อเนื่องไปถึงเนื้อหาละครแต่ไม่ยาวจนถึงช่วงที่ตัวละครมีบทสนทนา ส่วนภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพยาหยีขี่ม้าคู่กับปิลันธน์ และ มีกรอบภาพเล็กๆ 4 กรอบด้านบนเป็นภาพของนักแสดงนำที่รับบทตัวละครเอกในเรื่อง ได้แก่ ปิลันธน์ ยาหยี ขจร และทักษิณา และมีชื่อเรื่องละคร “ยอดยาหยี” อยู่ตรงกลางภาพ หรือ ภาพของยาหยีกับปิลันธน์กอดกันอยู่ด้านบนและภาพของตัวละครเอก 4 คนอยู่ตรงกลาง และ ด้านล่างเป็นชื่อเรื่องละคร หรือ ภาพของปิลันธน์กอดยาหยีริมทะเล หรือ ภาพปิลันธน์หอมยาหยีอยู่ตรงกลาง และล้อมด้วยภาพของตัวละครเอกทั้งสี่ สุดท้ายคือภาพของยาหยีกอดกับปิลันธน์ที่ทุ่งดอกทานตะวัน ซึ่งภาพทั้งหมดนี้มีการใช้สลับกันในการประกอบกรเข้าละครหลังโฆษณา

4.4.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะของการใช้เพลงละครและภาพประกอบเป็นลักษณะเดียวกันกับการใช้เพลงละครในการประกอบภาพกรเข้าละครหลังโฆษณา

4.4.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลง “ไซ้เธอหรือเปล่า” ประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องจะใช้เฉพาะตอนที่เนื้อหาละครในช่วงนั้นไม่มีบทสนทนา เช่นตอนที่ยาหยีไปออกเดทกับบริษัทอย่างมีความสุข หรือ ภาพตอนที่ปิลันธน์ถ่ายแบบกับทีมงานอย่างสนุกสนาน หรือ ตอนที่ปิลันธน์ดูแลยาหยีขณะพักพื้นที่หาดตะวันรอนโดยลักษณะของภาพที่จะใช้เพลง “ไซ้เธอหรือเปล่า” ประกอบกรดำเนินเรื่องนั้นต้อง

เป็นภาพที่แสดงถึงอารมณ์ที่สนุกสนานหรือมีความสุขเพื่อให้เข้ากับอารมณ์และจังหวะของเพลงด้วย จึงสามารถถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ได้อย่างสมบูรณ์

4.5 ละครโทรทัศน์ “รักเล่ห์เพทุบาย”

4.5.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลง “ให้รักนำทาง” ถูกนำมาใช้เป็นทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครในละครเรื่องนี้แต่เพลงท้ายละครจะใช้เพียงทำนองเท่านั้น เนื้อเพลงเป็นการบรรยายความรู้สึกของเจนนิสาที่รู้ว่าเรื่องความรักฝืนใจไม่ได้ มีการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในละครอย่างคร่าวๆถึงการค้นหาความรัก แต่กลับพบกับความรักเมื่อหยุดพัก สำหรับเรื่องนี้มีความต่างของไตเติ้ลนำรายการ 2 แบบ คือ ไตเติ้ลนำรายการของละครตอนแรกจะแตกต่างจากตอนอื่นๆ โดยความยาวของไตเติ้ลนั้นจะสั้นกว่า และไม่มีการแนะนำรายชื่อของทีมงาน มีเพียงแค่ชื่อบริษัทผู้ผลิตละคร ผู้กำกับการแสดง และนักแสดงหลักเท่านั้น ซึ่งภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพถ่ายในวัยเด็กของดารานำยกเว้นนักแสดงใหม่ที่เป็นภาพตอนปัจจุบัน จากนั้นจะตัดเข้าสู่เนื้อเรื่องของละครเลย สำหรับในส่วนของไตเติ้ลนำรายการของละครตอนอื่นๆ จะเหมือนกับในตอนแรกแต่มีการเพิ่มรายชื่อนักแสดงสมทบ และ นักแสดงรับเชิญคั่นก่อนหน้ารายชื่อนักแสดงใหม่ ตามด้วยชื่อเจ้าของบทประพันธ์ บทโทรทัศน์ ทีมงาน เครื่องแต่งกาย สถานที่ถ่ายทำ ชื่อเพลงนำละคร ประชาสัมพันธ์ ผู้ช่วยกำกับการแสดง ที่ปรึกษา ผู้ดูแลการผลิต ผู้อำนวยการผลิต และผู้กำกับการแสดง สำหรับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลนำรายการก็คือภาพบางส่วนที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องในละครโดยภาพที่ใช้จะเป็นภาพที่เล่าถึงความวุ่นวายของเรื่องราวที่จะเกิดในละคร เช่น ภาพเจนนิสากับฟังก์ทะเลาะกัน ภาพความสนุกสนานของการซ้อมเล่นละครเป็นแฟนของเจนนิสากับตราภูมิ และ ภาพที่สื่อถึงความรู้สึกของเจนกับตราภูมิที่รักกันทั้งหมดนี้สามารถช่วยเล่าเรื่องราวของละครได้อย่างคร่าวๆ

4.5.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

สำหรับไตเติ้ลท้ายรายการนั้นใช้ทำนองเพลง “ให้รักนำทาง” บรรเลงประกอบ โดยภาพที่ใช้ในไตเติ้ลท้ายรายการก็เป็นภาพของตัวอย่างละครตอนต่อไป โดยตัดตอนมาเฉพาะเนื้อหาที่เป็นจุดที่ทำให้เรื่องน่าติดตามมากขึ้นโดยการทิ้งปมเรื่องไว้เพื่อให้คอยชมจากในละคร และมีการขอบคุณสนับสนุนการถ่ายทำเช่นเดิม

4.5.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงประกอบภาพเข้าละครนั้นใช้คำร้องในตอนแรกของเพลงละคร “ให้รักนำทาง” ที่ร้องว่า “คนที่เราไม่รักทำอะไรก็ไม่รัก...” โดยความยาวของเพลงขึ้นกับเนื้อเรื่องของละครใน

ตอนนั้น แต่ส่วนมากมักไม่ยาวจนเกินส่วนที่มีบทสนทนาของตัวละคร สำหรับภาพที่ใช้ในการตัดเข้าละครเป็นภาพของตัวละครเอกในฝ่ายของเจนที่ทำงานที่กรุงเทพและภาพของตัวละครเอกในฝ่ายของตราภูมิ ซึ่งก็คือ ทีมดับเพลิงที่เชียงใหม่ นอกจากนี้ยังมีภาพของตราภูมิกับเจนนิสาโดยจะใช้สลับกันไปตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครตอนนั้นๆ แต่ที่ขาดไม่ได้คือชื่อเรื่องละครที่ต้องขึ้นประกอบภาพด้วย

4.5.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

สำหรับเพลงที่ใช้ในการตัดเข้าโฆษณานั้นเป็นเนื้อเพลงที่มาจากท่อนเดียวกันที่ใช้ประกอบในการเข้าละครหลังโฆษณา รวมถึงภาพที่ใช้ประกอบก็เป็นภาพชุดเดียวกัน

4.5.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ละครเรื่องนี้มีการใช้เพลงประกอบค่อนข้างมาก คือ ทั้งเพลงไทยและเพลงสากล แต่ในการใช้เพลงละคร “ให้รักนำทาง” มาประกอบในการดำเนินเรื่องนี้มีเพียงแค่ 2 ครั้ง ได้แก่ ตอนที่เรื่องราวดำเนินไปและไม่มีบทสนทนา เช่น ตอนที่เจนนั่งคิดข้อเสนองานของกองทัพที่บอกให้ไปขอรับรองตราภูมิให้เล่นละครเป็นคนรัก หรือ ตอนที่เจนนั่งกินขนมและดูทีวีรอตราภูมิลับบ้าน

4.6 ละครโทรทัศน์ “ชายในฝัน”

4.6.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงละครโทรทัศน์ที่นำมาใช้ในการประกอบไตเติ้ลนำรายการ คือ เพลง “คล้ายคล้าย” ซึ่งเป็นเพลงที่เล่าถึงความรู้สึกของนางเอกเกี่ยวกับเรื่องราวของความรักที่เธอไม่แน่ใจว่าคนที่เธอฝันถึงมาตลอดจะใช่ตัวจริงของเธอหรือไม่ สำหรับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลนำรายการเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครและเริ่มจากการแนะนำนักแสดงด้วยภาพโคลสอัพพร้อมชื่อนักแสดง ชื่อเรื่องละคร และ ภาพเรื่องราวในละครของปุณกับไอ้ต และ ปุณกับเคนที่ตัดสลับกันเพื่อเป็นการเล่าเรื่องคร่าวๆ และเริ่มมีปมขัดแย้งในเรื่องโดยใช้ภาพที่จิน่าเข้ามาวุ่นวาย ไอ้ตถูกข่ม และ ไอ้ตทะเลาะกับเคน ภาพช่วงสุดท้ายจะเป็นการตัดภาพระหว่างเคนกับปุณ และ เคนกับไอ้ต จบลงที่ภาพของทั้ง 3 คน เพื่อทิ้งเรื่องให้ผู้ชมติดตามว่าชายในฝันของปุณจะเป็นใคร ในส่วนของไตเติ้ลนำรายการจะมีการนำเสนอรายชื่อทีมงานผู้ผลิตประกอบภาพด้วย

4.6.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

เพลงท้ายละครที่ใช้ประกอบไตเติ้ลท้ายรายการเป็นเพลงที่ไม่ได้ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อใช้ในการประกอบละครโทรทัศน์โดยเฉพาะจึงไม่เข้าข่ายในการวิจัย แต่อย่างไรก็ตามไตเติ้ลท้าย

รายการยังคงเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละคร คือ เป็นภาพของตัวละครเอกทั้งสาม ได้แก่ ปุ่น เคน และ ไอ้ต โดยเป็นการเล่าเรื่องที่ปุ่นได้เจอชายในฝันซึ่งก็คือเคน และ ความสนิทสนมระหว่าง ปุ่นกับไอ้ตตัดสลับกัน และเพิ่มเรื่องราวความขัดแย้งระหว่างเคนกับไอ้ตและจ๊าน่า ก่อนจะจบลงด้วย ภาพของตัวละครเอกทั้งสามและภาพปุ่นนั่งคิด จากนั้นจะเป็นภาพของตัวอย่างตอนต่อไปหลังจาก เพลงจบ ทั้งนี้ได้เติลท้ายรายการมีการขอบคุณผู้สนับสนุนการถ่ายทำทั้งการเอื้อเฟื้อสถานที่ เครื่อง แต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉากโดยใช้โลโก้ของบริษัทเป็นสัญลักษณ์

4.6.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ภาพที่ใช้ในการตัดเข้าละครหลังโฆษณานั้นเป็นภาพของตัวละครเอก 3 คน คือ เคน ปุ่น และ ไอ้ต และชื่อเรื่องละครชายในฝัน โดยเพลงที่ใช้จะเป็นทำนองของเพลงนำละครและ เพลงท้ายละครที่มีการปรับท่วงทำนองให้มีหลายแบบ ทั้งสนุกสนาน เศร้า เพื่อให้เหมาะกับเนื้อ เรื่องละครในแต่ละตอนด้วย

4.6.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ทั้งภาพและเพลงที่ใช้จะเป็นลักษณะเดียวกันกับการใช้เพลงประกอบภาพในการ เข้าละครหลังโฆษณาที่กล่าวไว้ข้างต้น

4.6.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ละครเรื่อง “ชายในฝัน” มีการใช้เพลงละครโทรทัศน์ประกอบในการดำเนินเรื่องโดย เพลงนั้นจะมีเนื้อหาและอารมณ์ที่สอดคล้องกับภาพละครขณะนั้น ส่วนมากจะเป็นขณะที่ตัวละคร กำลังใช้ความคิด หรือ ฉากที่ตัวละครไม่มีบทสนทนาแต่ต้องการให้มีการเล่าเรื่องประกอบภาพ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น การใช้เพลงคล้ายคล้ายประกอบภาพที่ปุ่นฝันหวนคิดถึงเคนที่เป็นชายใน ฝันซึ่งเนื้อเพลงสามารถสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของปุ่นได้เป็นอย่างดีว่าคิดอะไรอยู่ หรือ เพลง “โปรดจงตัดสินใจ” ที่ใช้ประกอบภาพตอนที่ไอ้ตและปุ่นไปเที่ยวกันเพื่อเป็นการเล่าถึงความรู้สึกที่ไอ้ต มีต่อ ปุ่น เป็นต้น

4.7 ละครโทรทัศน์ “ตาเบญญา”

4.7.1 การใช้เพลงประกอบไตเติลนำรายการ

ไตเติลนำรายการของละครโทรทัศน์เรื่อง “ตาเบญญา” จะใช้เพลง “ตาเบญญา” เป็นเพลงประกอบไตเติลนำรายการซึ่งเพลงนี้มีความหมายแฝงเร้นที่สื่อถึงความแข็งแกร่งของ ลูกผู้หญิง และ ยังสื่อถึงความสัมพันธ์ของตัวละครเอกทั้งสามของเรื่อง คือ เบญ อัญชัน และญดา

คดี โดยภาพละครนั้นจะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพละคร เริ่มจากการแนะนำโลโก้ของผู้สนับสนุนรายการหลัก ชื่อเรื่องละคร นักแสดงที่ใช้ภาพโคลสอัพที่ตัดตอนมาจากในละครซึ่งเน้นที่ตัวละครเอกของเรื่องและมีการแนะนำรายชื่อทีมงานผู้ผลิตประกอบภาพไตเติ้ลนำรายการด้วย

4.7.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

เพลงที่ใช้ประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ คือ เพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” ซึ่งเล่าเรื่องราวของละครเกี่ยวกับผู้หญิงที่เป็นตัวละครเอกของเรื่องทั้งสามแบบที่แตกต่างกัน โดยภาพไตเติ้ลท้ายรายการจะเป็นภาพตัวอย่างตอนต่อไปของละคร มีการขึ้นกราฟฟิคตัวหนังสือขอบคุณผู้สนับสนุนรายการทั้งหมด

4.7.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ส่วนใหญ่มักใช้เพลงในท่อนสร้อยของทั้งเพลง “ตาเบญญา” และเพลง “ผู้หญิง” ประกอบภาพในช่วงตัดเข้าละครหลังโฆษณา ภาพที่ใช้เป็นภาพไตเติ้ลกลุ่มของตัวละครเอกที่ตั้งอยู่ใต้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ที่มีการสลักชื่อไตเติ้ลว่า “ตาเบญญา” ภาพอดีตสมัยเรียนของตัวละครเอกทั้ง 3 คน หรือภาพปัจจุบันของตัวละครเอกที่กอดปลอบโยนกัน ทั้งหมดนี้เป็นภาพที่แสดงถึงความรักและความผูกพันระหว่างเพื่อนรวมถึงการฟันฝ่าอุปสรรคมาด้วยกันอีกด้วย

4.7.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะของการนำเพลงละครมาใช้ในการประกอบภาพการตัดเข้าโฆษณาของละครแต่ละช่วงนั้นจะเหมือนกับการมั่วเพลงประกอบภาพในการเข้าละครหลังโฆษณาเช่นกัน

4.7.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ลักษณะของการใช้เพลงในการประกอบระหว่างการดำเนินเรื่องนั้นเป็นลักษณะของการใช้เพลงเพื่อเล่าเรื่องซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเล่าเรื่องโดยการแทนความหมายของความเจ็บปวดของลูกผู้หญิงที่ต้องอดทนกับทุกๆ เรื่องที่เข้ามา เช่น การใช้เพลง “ตาเบญญา” ในการเล่าเรื่องและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของอัณชันตอนที่เพื่อน ๆ รู้ว่าสามีของอัณชันมีคนอื่นและปลอบอัณชันที่ร้องไห้ ภาพหญิงที่ร้องไห้เสียใจหลังตกเป็นของเอกฤทธิ์แล้วถูกหมางเมินจนหนีโรงเรียนกลับบ้านร้องไห้กับอัณชันแต่ไม่ยอมบอกว่าเพราะอะไร หรือ การใช้เพลง “ผู้หญิง” ที่แสดงถึงความรักแบบต่างๆ ของผู้หญิงแต่สุดท้ายก็สื่อถึงความเข้มแข็งของผู้หญิง ดังจะเห็นได้จากการใช้เพลงประกอบภาพตอนที่ญาติไปลอบจับและสอนลูกสาวว่าอย่าทำอะไรให้พ่อห่วงทั้งที่ตัวเองก็เสียใจเมื่อรู้ว่าคนที่ตัดสินใจไปทำวิจัยที่ต่างประเทศ หรือ ตอนที่อัณชันตั้งใจทำเค้กวันเกิดให้สามีแต่รอ

จนเด็กสาวมีก็ยังไม่กลับบ้าน อัญชันนั่งร้องไห้เปาแค่คนเดียว นับได้ว่าละครเรื่องนี้มีการใช้เพลงละครโทรทัศน์ในการเล่าเรื่องและสื่ออารมณ์ความรู้สึกของตัวละครตรงตามความหมายของเพลง และแก่นเรื่องของละครได้เป็นอย่างดี

4.8 ละครโทรทัศน์ “เลือกแล้วคือเธอ”

4.8.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

ในละครเรื่องนี้มีการใช้เพลงละคร คือ เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” ประกอบไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการซึ่งเนื้อเพลงนั้นบรรยายถึงการรู้ซึ่งถึงความรักแท้จริงที่ผ่านเวลาและอุปสรรค โดยที่ตลอดเวลาจะมีคนๆ น้อยๆ เคียงข้างไม่ทอดทิ้งกันจึงทำให้ตัดสินใจที่จะเลือกคนนี้เป็นคู่ ซึ่งก็คือ การที่ปิ่นมุกมีศักดิ์สิทธิ์คอยช่วยเหลือจนฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ มาได้ และตัดสินใจเลือกศักดิ์สิทธิ์ ส่วนภาพที่ใช้ในไตเติ้ลนำละครนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพที่ใช้ในละคร โดยมีการแนะนำนักแสดงจากการใช้ภาพโคลสอัพของตัวละครเอกในเรื่องและชื่อนักแสดงประกอบภาพนั้นๆ และตามด้วยรายชื่อดารารับเชิญ รายชื่อทีมงาน เพลงละคร ผู้กำกับการแสดง ผู้อำนวยการผลิต และ บริษัทกันตนาที่ดำเนินการผลิต สำหรับการเรียงลำดับภาพไตเติ้ลรายการนั้นจะเรียงตามอารมณ์ของเพลงละครด้วย เช่น ในเพลงท่อน Solo ที่มีท่วงทำนองรุนแรงกว่าท่อนอื่นๆ ก็จะใช้ภาพที่สื่อถึงความขัดแย้งระหว่างตัวละคร แต่ในช่วงท่อนสร้อยซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรักก็จะเป็นภาพของปิ่นมุกกับศักดิ์สิทธิ์ จุดที่น่าสังเกตของเพลงไตเติ้ลนำรายการของละครเรื่องนี้คือมีการใช้ภาพที่นอกเหนือจากภาพในเนื้อเรื่องละครด้วยเพื่อเป็นการเสริมเนื้อหาในส่วนของการรักระหว่างปิ่นมุกและศักดิ์สิทธิ์

4.8.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” ถูกนำมาใช้ประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ ซึ่งภาพที่ใช้เป็นภาพของเนื้อเรื่องที่ตัดตอนมาจากในละครเช่นกัน แต่จะไม่ซ้ำกับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลนำรายการและมีตัวหนังสือขึ้นประกอบภาพเพื่อขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ

4.8.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครจะใช้เนื้อเพลงท่อนสุดท้ายที่ร้องว่า “เลือกแล้วคือเธอคนนี้” ซึ่งเป็นท่อนเดียวกับชื่อเรื่องของละครทำให้ความยาวของเพลงที่ใช้ประกอบสั้นเพราะเป็นท่อนสุดท้ายของเพลงละคร อีกทั้งยังเป็นการใช้สัญลักษณ์ทางเสียงที่สัมพันธ์กันระหว่างชื่อเรื่องละครและเพลงละคร สำหรับภาพที่ใช้ประกอบในการเข้าละครนั้นจะเป็นภาพของปิ่นมุกกับศักดิ์สิทธิ์ที่เดินด้วยกันที่สะพานและมีชื่อเรื่องละครขึ้นประกอบภาพด้วย

4.8.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

สำหรับเพลงที่ใช้ในการตัดเข้าโฆษณานั้นเป็นเนื้อเพลงที่มาจากท่อนเดียวกันที่ใช้ประกอบในการเข้าละครหลังโฆษณา ซึ่งก็คือ ท่อนสุดท้ายของเพลงที่เป็นชื่อเรื่องละคร ส่วนภาพที่ใช้ประกอบในการตัดเข้าโฆษณานั้นจะเป็นภาพศักดิ์สิทธิ์วาดรูปปั้น และ ภาพของทั้งคู่จับมือกันที่ชายหาดประกอบกับชื่อเรื่องละคร บางครั้งอาจมีการใช้สลับกันกับภาพที่ประกอบการเข้าละครหลังโฆษณาด้วย

4.8.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลงละคร “เลือกแล้วคือเธอ” ประกอบในการดำเนินเรื่องมีไม่มากนัก เพราะเนื้อเรื่องของละครนั้นจะเป็นการเล่าถึงปมขัดแย้งที่เกิดขึ้นจนทำให้ทั้งคู่ฝ่าฟันอุปสรรคด้วยกันจนตัดสินใจว่าจะเลือกอีกคนเป็นคู่ในตอนท้ายเรื่องแล้ว โดยการใช้เพลงประกอบนั้นจะเป็นตอนที่ศักดิ์สิทธิ์วาดรูปของปิ่นซึ่งเป็นการเล่าเรื่องเป็นนัยๆ ว่าศักดิ์สิทธิ์นั้นรักปิ่น หรือ ประกอบตอนที่อาภรณ์นั่งร้องไห้ในห้องหอดคิดถึงแหวนซึ่งเป็นช่วงที่ตัวละครไม่มีบทสนทนา แต่ต้องการเล่าเรื่องว่าอาภรณ์ไม่เต็มใจที่จะแต่งงานกับเกริกเพราะรักแหวนอยู่จึงใช้เพลงละครประกอบเพื่อไม่ให้เงียบเกินไป เป็นต้น

4.9 ละครโทรทัศน์ “โซดากับชาเย็น”

4.9.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนารายการ

เพลงที่ใช้ประกอบไตเติ้ลนำละคร คือ เพลง “ลงตัว” ซึ่งเนื้อเพลงบรรยายถึงความแตกต่างของสิ่งของที่ไม่เข้ากัน และ ความแตกต่างทางความคิดของตัวละครแต่เป็นความต่างที่ลงตัวและเข้าคู่กันเหมือนของที่ต่างกันแต่ต้องใช้คู่กันซึ่งแสดงถึงความแตกต่างของอะตอมกับพัทยาที่สุดท้ายต่างรู้สึกว่าเป็นคู่กัน เพลงนี้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวของละครได้อย่างสนุกสนานและตรงกับเนื้อหาที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องด้วย โดยเพลง “ลงตัว” ทำหน้าที่บรรเลงประกอบภาพไตเติ้ลนารายการ ซึ่งเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพเนื้อเรื่องในละครและมีการใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิกในการแต่งภาพเพื่อช่วยสื่อความหมายและสร้างความสดใสให้ไตเติ้ลรายการด้วย เช่น ภาพของตัวละครเอก “พัทยา” ที่ถูกเปรียบให้เป็น “โซดา” นั้นจะมีกรอบของภาพเป็นขวดโซดา และ ภาพของตัวละคร “อะตอม” ที่ถูกเปรียบให้เป็น “ชาเย็น” จะมีกรอบภาพเป็นกระป๋องชาเย็น นอกจากนี้ในไตเติ้ลนารายการจะประกอบด้วยชื่อบริษัทผู้ผลิตละคร รายชื่อนักแสดงซึ่งจะใช้ภาพโคลสอัพของนักแสดงที่ตัดตอนมาจากในละครเป็นภาพประกอบ ชื่อเพลงที่ใช้ประกอบละคร ได้แก่ เพลงนำละคร “ลงตัว” และ เพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” ตามด้วยภาพจากในละครซึ่งใช้ประกอบกับเพลงใน

การแนะนำรายชื่อทีมงานผู้ผลิตละคร ผู้บริหาร ผู้คิดเค้าโครงเรื่อง บทโทรทัศน์ จนถึงผู้อำนวยการผลิต และผู้กำกับการแสดง

4.9.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

การใช้เพลง “ไม่ใช่ฉัน” ซึ่งเนื้อเพลงนั้นบรรยายถึงความรู้สึกและเรื่องราวจากในละครที่อะตอมจะต้องฝืนใจในการแสดงเป็นคนที่ต่างจากตัวเอง และต้องการให้พัทยามองและรักที่ตัวตนของอะตอม เพลงท้ายละครนี้ขับร้องโดยเก็จมณี พิษัยรณรงค์สงคราม ซึ่งเป็นผู้แสดงบทของ “อะตอม” ทำให้มีการถ่ายทอดอารมณ์ในเพลงได้อย่างลึกซึ้งและทำให้ผู้ชมเข้าถึงตัวละครได้ดียิ่งขึ้น สำหรับไตเติ้ลท้ายรายการนี้เป็นภาพของตัวอย่างละครในตอนต่อไป และ ภาพที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องละครเช่นเดียวกันกับเพลงนำละครแต่เป็นภาพที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นมีการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามาช่วยในการสร้างภาพ เช่น กรอบภาพเป็นรูปฟองโซดาและน้ำแข็งในชาเย็นประกอบภาพพร้อมตัวหนังสือในภาพไตเติ้ลเพื่อแสดงความขอบคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนในการถ่าย และปิดท้ายด้วยโลโก้ของบริษัทเอ็กแซ็กท์ ผู้ผลิตละครเรื่องนี้

4.9.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ในการใช้เพลงละครประกอบภาพเข้าละครเรื่องนี้ใช้ทำนองของทั้งเพลงนำละคร “ลงตัว” และ เพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” โดยมีการเลือกใช้เพลงที่เข้ากับเนื้อเรื่อง เช่น เลือกใช้เพลง “ลงตัว” กับช่วงที่เนื้อหาละครอยู่ในช่วงที่สนุกสนาน และเลือกเพลง “ไม่ใช่ฉัน” ในช่วงของอารมณ์เศร้า บางครั้งมีการใช้ทำนองเพลงที่แสดงถึงอารมณ์ตกใจหรือตื่นเต้นเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของละครได้ชัดเจนขึ้น สำหรับความยาวของเพลงนั้นส่วนมากใช้เพียงแค่ประกอบภาพในการเข้าละครเท่านั้นแต่ไม่ยาวต่อเนื่องถึงเนื้อเรื่องในละคร โดยภาพเข้าละครเป็นภาพคู่ระหว่างพัทยากับอะตอมที่มีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นพัทยากับเอมี และ ภาพคู่ของพัทยากับอะตอมที่มีการเปลี่ยนแปลงจากพัทยาเป็นดร.พัฒนา พร้อมกับชื่อเรื่องละคร “โซดากับชาเย็น” โดยมีการใช้สลับกันตามเนื้อหาของละครแต่ภาพที่ใช้มาก คือ ภาพอะตอมที่เปลี่ยนเป็นเอมี

4.9.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะการใช้เพลงละครและภาพประกอบเช่นเดียวกันกับการเข้าละครหลังโฆษณา คือ ใช้เพลงบรรเลงของทั้งเพลงนำและเพลงท้ายละคร แต่จะมีบ้างที่ใช้ทำนองที่บ่งบอกถึงความรู้สึกตื่นเต้นตกใจประกอบแทน ส่วนความยาวของเพลงที่ใช้ประกอบภาพนั้นจะถูกจำกัดให้สั้นเนื่องจากต้องตัดเข้าสู่โฆษณา

4.9.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ละครเรื่องนี้ใช้เพลงในการประกอบเรื่องราวค่อนข้างมาก คือ ทั้งเพลงนำละคร “ลงตัว” และ เพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” ซึ่งโดยมากเป็นการใช้ประกอบในเหตุการณ์ตอนที่ตัวละครไม่มีบทพูด เช่น การใช้เพลง “ลงตัว” ประกอบภาพที่พญาพาอะตอมมาเลือกซื้อของเพื่อแปลงโฉมเป็นสาวสังคมทันสมัย ซึ่งเรื่องราวนั้นสอดคล้องกับเนื้อเพลงที่ทั้งอะตอมและพญานั้นมีความเห็นไม่ตรงกันในการเลือกซื้อของตลอด และ เป็นภาพที่สนุกสนานเข้ากับอารมณ์เพลงด้วย หรือ ตอนที่กิ่งแก้วสอนให้อะตอมทำท่าเป็นสาวเปรี้ยวก็ใช้เพลงนี้ในการประกอบภาพเช่นกัน หรือ การใช้เพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” ประกอบภาพที่อะตอมเศร้าร้องไห้เสียใจเพราะเข้าใจผิดว่าพญาไปกับพอร์ชทำให้ผิคนัดกับตน หรือ ประกอบเรื่องราวตอนที่อะตอมพบกับพญาที่ร้านถ่ายรูปแต่งงานและรู้ว่าทั้งคู่แต่งงานวันเดียวกันและแอบมองกันเศร้าๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้เพลงในการถ่ายทอดอารมณ์ ได้เป็นอย่างดี

4.10 ละครโทรทัศน์ “บาปรัก”

4.10.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงนำละครที่ใช้ประกอบละครเรื่องนี้ คือ เพลง “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” เป็นการนำเพลงที่มีอยู่แล้วมาใช้ในละครซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายของการทำวิจัยเพลงละครโทรทัศน์ตามที่ระบุไว้ในขอบเขตการวิจัยจึงไม่นำมาวิเคราะห์ สำหรับไตเติ้ลนำรายการนั้นประกอบด้วยชื่อบริษัท ผู้ผลิตละคร สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ ภาพนักแสดงนำ 3 ท่าน ได้แก่ นพพล โกมารชุน สินจัย เปล่งพานิช และ ภูธเนศ หงส์มานพ โดยใช้ภาพโคลสอัพของนักแสดงที่ตัดตอนมาจากในละครเป็นภาพประกอบ ตามด้วยชื่อเรื่องละคร “บาปรัก” และ รายชื่อนักแสดงสมทบพร้อมภาพโคลสอัพ นักแสดงใหม่ และ นักแสดงรับเชิญ และ ภาพจากในละครซึ่งใช้ประกอบกับเพลงในการแนะนำเพลงที่ใช้ประกอบละคร ได้แก่ เพลงนำละคร “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” และ เพลงท้ายละคร “ผิดด้วยหรือ” รายชื่อทีมงาน ผู้อำนวยการบริหาร ผู้คิดเค้าโครงเรื่อง บทโทรทัศน์ จนถึงผู้อำนวยการผลิต และผู้กำกับการแสดง

4.10.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายละคร

เพลงที่ใช้ประกอบไตเติ้ลท้ายละคร คือ เพลง “ผิดด้วยหรือ” ซึ่งเนื้อเพลงบรรยายความรู้สึกและ เรื่องราวจากมุมมองของตัวละคร “กิรนนท์” ที่มีความรักที่คนอื่นมองว่าผิดศีลธรรมแต่เธอก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรและเธอก็ไม่สามารถห้ามใจตัวเองได้ด้วย เพลงนี้ใช้ประกอบในไตเติ้ลท้ายรายการโดยจะเป็นภาพนักร้องที่ร้องเพลงนี้ คือ คริสติน่า อากีล่าร์ และตามด้วยภาพตัวอย่างละครในตอนต่อไป ต่อด้วยภาพที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องในละครโดยตัดภาพสลับกับภาพนักร้อง และตัวหนังสือ

ขึ้นประกอบภาพใต้เต็ลทำรายการเพื่อขอบคุณผู้สนับสนุนการถ่ายทำ ปิดท้ายด้วยโลโก้ของ บริษัทเอ็กแซ็กท์ที่เป็นผู้ผลิตละคร

4.10.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงละครที่ใช้ประกอบภาพในการเข้าละครใช้ทำนองของเพลงนำละคร “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” และ เพลงทำยละคร “ผิดด้วยหรือ” โดยเลือกใช้เพลงที่เข้ากับเนื้อเรื่อง เช่น เพลง “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” จะใช้กับช่วงที่เนื้อหาละครเป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่ต้องดูแลแม่และน้องโดยการออกไปทำงานกลางคืน ส่วนมากจะใช้ทำนองของเพลงทำยละคร “ผิดด้วยหรือ” ประกอบภาพมากกว่า ความยาวของเพลงนั้นส่วนมากไม่ยาวต่อเนื่องถึงเนื้อเรื่องในละครหรือถึงฉากที่มีบทสนทนา สำหรับภาพเข้าละครนั้นจะเป็นภาพของภรรยาที่วิ่งตากฝนออกมาจากบ้าน หรือ ภาพมนุษย์กอดปลอบภรรยาที่วิ่งตากฝนออกมาจากบ้าน หรือ ภาพมนุษย์กอดภรรยาที่ถนนอึกษะ ซึ่งเป็นสถานที่นัดพบของทั้งคู่ หรือ ภาพนักแสดงนำทั้งหมดในชุดดำแต่ทุกภาพจะมีชื่อเรื่องละครประกอบด้วย การเลือกใช้ภาพประกอบนั้นจะใช้สลับกันตามเนื้อหาของละคร

4.10.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะของการใช้เพลงละครและภาพประกอบเป็นลักษณะเดียวกันกับการเข้าละครหลังโฆษณา โดยจะเลือกใช้ตามเหตุการณ์เนื้อเรื่องละครในตอนนั้นๆ มีบ้างที่ใช้ทำนองที่แสดงความรู้สึกตื่นเต้นตกใจประกอบแทนและเพลงที่ใช้ประกอบจะถูกจำกัดให้สั้นเนื่องจากต้องตัดเข้าสู่โฆษณา

4.10.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

สำหรับการใช้เพลงประกอบภาพระหว่างดำเนินเรื่องจะพบค่อนข้างมากในละครเรื่องนี้ ซึ่งเป็นการประกอบเหตุการณ์ในตอนตัวละครไม่มีบทสนทนา เช่น ภาพตอนที่มนุษย์ออกไปทำงานกลางคืน และ ภรรยาที่แอบมองมนุษย์ที่ร้านของเพื่อนจะใช้เพลง “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” ประกอบภาพเพื่อแสดงถึงความเป็นคนธรรมดาสามัญของมนุษย์ที่จำเป็นต้องทำงานอาชีพที่คนรังเกียจเพื่อหาเงินมารักษาแม่ที่ป่วย หรือ การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างมนุษย์กับภรรยาที่แอบไปเที่ยวเขาใหญ่ด้วยกันเพื่อแสดงถึงความรักที่มนุษย์มีให้กับภรรยา หรือ การใช้เพลงทำยละคร “ผิดด้วยหรือ” ประกอบภาพของภรรยาที่ร้องไห้เมื่อรู้ความจริงว่ามนุษย์ทำงานขายบริการและนั่งคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาทั้งที่ไปเที่ยวเขาใหญ่หรือที่งานแฟนซี หรือ ใช้เพลงประกอบภาพตอนที่ภรรยาที่คิดถึงหลังจากที่ได้คุยกับลูกค้าของมนุษย์และเข้าใจถึงความรู้สึกของ

มนุชญ์แล้วหยิบรูปที่ฉีกทิ้งมาต่อเข้าด้วยกันซึ่งเป็นการเล่าเรื่องและบรรยายความรู้สึกของกิริณห์ผ่านทางเพลงได้อย่างดี

4.11 ละครโทรทัศน์ “นิยายรักภาคสอง”

4.11.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

ละครเรื่องนี้ใช้เพลง “อยากรู้ใจ” ประกอบไตเติ้ลนำรายการซึ่งเนื้อเพลงเป็นการบรรยายถึงความรู้สึกและเรื่องราวของตัวละครเอก ซึ่งก็คือ พิมพ์เดือน โดยที่เนื้อหาคงตัดตอนมาจากเรื่องราวในละคร เพลง “อยากรู้ใจ” นี้ ขับร้องโดย นัท มีเรีย ซึ่งแสดงเป็นพิมพ์เดือนให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของเพลงได้ดีและลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความสมจริงและมีอารมณ์ร่วมกับละครด้วย โดยเพลง “อยากรู้ใจ” นี้จะทำหน้าที่บรรเลงประกอบภาพไตเติ้ลนำรายการซึ่งเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพเนื้อเรื่องในละครโดยใช้ในการแนะนำรายชื่อนักแสดง ทีมงานละคร ชื่อเพลงที่ใช้ประกอบในละคร ได้แก่ เพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” และ เพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” และ ใช้ภาพจากในละครประกอบเพลงในการแนะนำรายชื่อผู้บริหารจนถึงผู้กำกับการแสดง

4.11.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายละคร

เพลง “อยากหมุนเวลา” จะใช้ประกอบในไตเติ้ลท้ายละครซึ่งคำร้องนั้นบรรยายถึงความรู้สึกและเรื่องราวในมุมมองของกฤษฎิ์ที่ตัดตอนมาจากละคร เพลงท้ายละครนี้ร้องโดยนักแสดงที่รับบทของกฤษฎิ์ สำหรับไตเติ้ลท้ายรายการนี้เป็นภาพที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องละครเช่นเดียวกันกับเพลงนำละครแต่จะเป็นภาพที่แตกต่างกันโดยอาศัยเทคนิคการใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเข้าช่วย เช่น การทำกรอบให้กับภาพโดยใช้รูปแผ่นซีดีรูปของดารานำในละคร ประกอบกับตัวหนังสือ และ โลโก้ของผลิตภัณฑ์ หรือ สถานที่ที่ให้การสนับสนุนในการถ่ายทำละครขึ้นประกอบภาพไตเติ้ลเพื่อแสดงความขอบคุณ รวมถึงรายชื่อของผู้ติดต่อในเรื่องโฆษณา และ ปิดท้ายด้วยโลโก้ของบริษัทเอ็กแซ็กท์ ผู้ผลิตละครเรื่องนี้ จุดเด่นอีกส่วนหนึ่งของไตเติ้ลท้ายรายการของละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” คือ มีตัวอย่างของละครในตอนต่อไปให้ชมด้วยเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสนใจที่จะติดตามชมมากยิ่งขึ้น

4.11.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ในการใช้เพลงละครประกอบภาพการเข้าละครหลังโฆษณาในละครเรื่องนี้จะใช้ทำนองของทั้งเพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” และเพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” โดยไม่ใช้เพลงที่มีคำร้องเลย สำหรับจังหวะของเพลงนั้นมีการปรับให้เร็วขึ้นและช้าลงกว่าจังหวะจริงเพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่องโดยเลือกใช้จังหวะเร็วกับช่วงที่เนื้อหาละครอยู่ในช่วงที่สนุกสนาน และ จังหวะช้าในช่วงอารมณ์เศร้า และ ความยาวของเพลงนั้นส่วนมากใช้เพียงแค่ประกอบภาพในการเข้าละครหลังโฆษณาจะไม่

ยาวต่อเนื่องมาถึงเนื้อเรื่องในละคร ภาพที่ใช้ประกอบเป็นภาพที่ตัดตอนจากเนื้อเรื่องละครซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพของตัวละครเอกในเรื่อง คือ กฤษกับพิมพ์ ทั้งในอดีตที่กฤษบอกรักพิมพ์เมื่อทั้งคู่ออกค่ายอาสาพัฒนาด้วยกัน และ ตอนปัจจุบันที่ทั้งคู่วิ่งหลบฝนหลังจากที่ได้ปรับความเข้าใจกัน และ มีชื่อเรื่องละครปรากฏอยู่ข้างภาพด้วยซึ่งภาพที่ใช้ประกอบนั้นมีการใช้คอมพิวเตอร์กราฟฟิกมาช่วยแต่งภาพที่ใช้ประกอบการเข้าละครหลังโฆษณา เช่น การแต่งขอบของภาพให้เป็นลักษณะของขอบหนังสือนิยายเพื่อให้เข้ากับชื่อเรื่องของละคร “นิยายรักภาคสอง”

4.11.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ในการใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณามีลักษณะเหมือนกับการใช้เพลงในการเข้าละครหลังโฆษณา คือ จะใช้เพลงบรรเลงของทั้งเพลงนำและเพลงท้ายละครแต่จะมีบ้างที่เนื้อเรื่องในตอนนั้นมีการใช้เพลง Theme Song ประกอบอยู่แล้วก็จะใช้เพลง Theme Song นั้นในการตัดเข้าโฆษณาเลยเพื่อความต่อเนื่อง และ อีกเช่นกันที่ความยาวของเพลงที่ใช้ประกอบนั้นมักถูกจำกัดให้สั้นเนื่องจากต้องตัดเข้าสู่โฆษณา เช่น ตอนที่พิมพ์คิดถึงกฤษมีการใช้เพลง “กลับมาซักครั้ง” ประกอบภาพและตัดเข้าสู่โฆษณาเลย

4.11.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องในละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” มีการใช้เพลงประกอบเรื่องราวค่อนข้างมาก คือ มีทั้งเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และ Theme Song อีกสองเพลงซึ่งโดยมากจะเป็นการใช้ประกอบเหตุการณ์ตอนที่ตัวละครไม่มีบทสนทนา หรือ กำลังคิดถึงเรื่องราวต่างๆ เช่น การใช้เพลง “อยากหมุนเวลา” ประกอบภาพที่พิมพ์คิดถึงกฤษ ภาพป้าหนึ่งพยายามตัดใจและคิดกับวิชาญเพียงแค่ว่าเพื่อนร่วมงานและมองวิชาญขับรถผ่านไป หรือ การใช้เพลง “กลับมาซักครั้ง” ประกอบภาพที่พิมพ์เอารูปต่างๆ ของตัวเองกับกฤษมาดูและคิดถึงเรื่องราวในอดีต และ ตอนที่ทะเลาะกับกฤษอีกครั้งเพราะเข้าใจผิดเรื่องพิมพ์ไม่ยอมเลิกกับกูริแล้วพิมพ์ร้องให้หยิบโน้ตเพลงที่กฤษซิกข์มาเรียงต่อกันอีกครั้ง การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องนี้มีทั้งการตัดตอนเพลงเฉพาะบางส่วนมาใช้โดยขึ้นอยู่กับความยาวของภาพหรือเรื่องราว บางครั้งก็ใช้ทั้งเพลงในการประกอบภาพเพื่อเล่าเรื่องแทน นอกจากนี้ยังมีการใช้เพลงเป็นตัวดำเนินเรื่องด้วย ได้แก่ เพลง “กลับมาซักครั้ง” ซึ่งเป็นเพลงที่กฤษสั่งให้เป็นเพลงต้องห้ามแต่พิมพ์ก็ขึ้นไปร้องเพลงนี้ในงานวันเกิดของวิชาญทำให้ทุกคนตกใจแต่กฤษเองก็กลับขึ้นไปร้องเพลงนี้คู่กับพิมพ์ และ อีกครั้งคือเพลง “เธอคนเดียว” ซึ่งเป็นเพลงที่กฤษแต่งให้พิมพ์เพื่อแสดงถึงความรักที่มีให้เธอและพิมพ์ได้ฟังกฤษร้องในงานคอนเสิร์ตจนทำให้พิมพ์เข้าใจกับกฤษในที่สุด

4.12 ละครโทรทัศน์ “ข้ามสี่พันดร”

4.12.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

การใช้เพลงไตเติ้ลนำรายการโดยใช้เพลง “ข้ามสี่พันดร 1” ซึ่งบรรยายถึงเนื้อหาที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวของ “เที่ยงวัน” พระเอกของเรื่องเพลง “ข้ามสี่พันดร 1” นี้ขับร้องโดย ธีรภัทร์ สัจจกุล ผู้รับบทเป็น “เที่ยงวัน” ทำให้เพลงมีการถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง และทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความสมจริงมากยิ่งขึ้น ในส่วนของไตเติ้ลนำรายการนี้จะมีรายละเอียดของสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ บริษัทผู้ผลิตละคร ชื่อเรื่องละคร เจ้าของบทประพันธ์และบทโทรทัศน์ รายชื่อนักแสดงในเรื่อง ชื่อเพลงที่ใช้ประกอบในละคร ซึ่งได้แก่ เพลงนำละครและเพลงท้ายละคร รายชื่อทีมงาน ผู้ควบคุมการผลิต ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการผลิต และ ผู้อำนวยการแสดง สำหรับภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนจากเนื้อหาของละครโดยใช้ภาพโคลสอัพนักแสดงนำในเรื่อง ประกอบในช่วงแนะนำรายชื่อนักแสดง ส่วนที่เหลือจะใช้ภาพเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครเป็นภาพประกอบโดยมากเป็นภาพของดวงและเที่ยงวันที่ทุกขั้วทรมานจากการเลิกลาเสียดิตด้วยวิธีการ หักดิบและมีพ่อแม่พี่น้องที่คอยดูแลและเป็นกำลังใจให้

4.12.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

การใช้เพลง “ข้ามสี่พันดร 2” ซึ่งบรรยายเนื้อหาที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวของ “ดวง” ตัวละครเอกในเรื่อง ขับร้องโดย จักรกฤษณ์ คุชรัตน์ ผู้แสดงบท “ดวง” สำหรับไตเติ้ลท้ายรายการจะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องละครเช่นเดียวกัน ภาพจะไม่ซ้ำกับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลนำรายการแต่ยังคงสามารถถ่ายทอดเรื่องราวโดยรวมของเรื่องในเรื่องโทษของยาเสพติดโดยภาพจะเน้นที่ตัวละคร “ดวง” มากกว่า รวมถึงมีตัวหนังสือประกอบภาพเพื่อขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนในการถ่ายทำ ทั้งที่เป็นรายชื่อบุคคล โลโก้ ผลิตภัณฑ์ หรือผู้เอื้อเพื่อการถ่ายทำ เช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ค่ายเพลง และปิดท้ายด้วยโลโก้ของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 7

4.12.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

ส่วนมากมักจะตัดตอนมาจากเนื้อเพลงในท่อนสร้อยของเพลงนำละครโดยเฉพาะจากเนื้อเพลงท่อนที่ร้องว่า “ข้ามมหานครที่เหงาใจ ไกลเพียงไหนยังไม่รู้ทิศทาง” และ ส่วนของท่อนสร้อยจากเพลงท้ายละคร โดยใช้คำร้องท่อนที่ว่า “ข้ามสี่พันดร ทะเลที่มันกว้างใหญ่ อาจทำให้หัวใจ ลอยไปถึงไกลยิ่งท้อ” บางครั้งก็จะใช้ส่วนของเนื้อเพลงในท่อนเริ่มต้น เช่น “หากเปรียบเทียบหัวใจที่อ่อนแอ พรวนแปรหวุ่นไหวไม่มีจุดหมาย” จากเพลงนำละคร หรือ “ชีวิตก็เหมือนเรือน้อยที่เคลื่อนออกไป อยู่กลางทะเลใหญ่ที่ดูเว้งว่าง” จากเพลงท้ายละคร สำหรับความยาวของเพลงนั้นมักขึ้นกับภาพที่นำเสนอ เช่น บางครั้งอาจจะใช้บรรเลงประกอบต่อเนื่องจากภาพเข้าละครไปจนถึงฉาก

ก่อนที่จะมีบทสนทนาของตัวละคร เช่น ใช้บรรเลงประกอบภาพการวิ่งของรถทัวร์ตอนที่เที่ยงวันไปเกี่ยวกับแม่และเพลงออกตอนที่รถจอด สำหรับภาพที่ใช้ในการเข้าละครนั้นเป็นภาพที่ตัดต่อมาจากภาพเนื้อเรื่องในละครโดยมากจะเป็นภาพของตัวเอกในละคร ได้แก่ เที่ยงวัน เดือนสิบ ดวล ซึ่งการเลือกใช้ภาพประกอบนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในละครตอนนั้นๆ เช่น ภาพของดวลตอนที่เสียนยาประกอบกับเพลง “ข้ามสี่พันดร 2” ในการเข้าละครหลังโฆษณาเพราะเนื้อเรื่องของละครในตอนนั้นเกี่ยวข้องกับดวลที่กำลังเลิกยาด้วยวิธีการหักดิบเพื่อให้อารมณ์ของละครมีความต่อเนื่อง

4.12.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณานั้นส่วนมากใช้เนื้อเพลงจากท่อนสร้อยของเพลงนำละครและเพลงท้ายละครเหมือนกับเพลงที่ใช้ประกอบเข้าละครหลังโฆษณาเช่นกัน แต่เพลงจะมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่ใช้ในการประกอบภาพเพราะต้องรีบตัดเข้าสู่โฆษณา ส่วนภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพของตัวแสดงเอกในเรื่องที่ตัดต่อมาจากในละครโดยจะเลือกใช้ภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของละครในตอนนั้นๆ เช่นกัน

4.12.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ส่วนมากมักจะเป็นการบรรเลงทั้งเพลงโดยใช้ประกอบภาพของตัวละครเอก ขณะที่กำลังคิดหรือนึกถึงเรื่องราวในอดีต หรือ ใช้ประกอบในภาพที่ตัวละครไม่มีบทสนทนา ทั้งนี้เพื่อใช้เพลงในการบรรยายถึงความรู้สึกของตัวละครซึ่งมักจะเป็นเพลงเอกของตัวละครตัวนั้นๆ เช่น เพลง “ข้ามสี่พันดร 1” ในการประกอบภาพเรื่องราวของเที่ยงวันที่คิดถึงเดือนสิบและน้อยใจเมื่อนึกถึง เดือนสิบกับลำธาร หรือ เพลง “ข้ามสี่พันดร 2” ประกอบภาพเรื่องราวของดวลตอนที่ทนทุกข์ทรมานจากการหักดิบโดยมีแม่คอยดูแล ในบางครั้งอาจจะไม่ใช้ทั้งเพลงในการบรรเลงประกอบ แต่ตัดต่อมาเฉพาะส่วนที่สามารถนำมาใช้บรรยายและเล่าเรื่องเพื่อสื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครในภาพนั้นได้เท่านั้น ซึ่งส่วนมากจะใช้เนื้อเพลงในท่อนสร้อยเป็นหลัก

4.13 ละครโทรทัศน์ “ขุนเดช”

4.13.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงที่ใช้ประกอบในไตเติ้ลนำรายการ คือ เพลง “ขุนเดช” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อรักษาทรัพย์สินสมบัติของชาติตามเจตนารมณ์และอุดมคติของตัวละครเอกของเรื่องซึ่งก็คือ “ขุนเดช” และ ภาพไตเติ้ลนำรายการนั้นเป็นภาพเกี่ยวกับโบราณสถาน และ โบราณวัตถุต่างๆ และภาพของตัวละครเอก คือ ขุนเดช บัวทอง เป็นการแนะนำนักแสดงหลักในละคร สำหรับตัว

ละครตัวอื่นๆ จะมีเพียงชื่อในไตเติ้ลละครเท่านั้น การเลือกใช้ภาพละครในไตเติ้ลนำรายการของละครเรื่อง “ขุนเดช” จะมีการใช้ภาพที่เข้ากับเนื้อหาของเพลงละคร “ขุนเดช” เช่น ภาพโคลอสซัฟของขุนเดชในตอนเนื้อเพลงที่ร้องว่า “ขุนเดชกระเดื่องเดช ดับอาเพศผองพาลภัย...” พร้อมชื่อเรื่องละคร “ขุนเดช” หรือ ภาพขุนเดชเดินฝ่าพายุอย่างอาภุชาญประกอบกับเนื้อเพลงที่ร้องว่า “กูจะขอจองเวรจองกรรม ก่อกรรมสนองจองเวร” เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้ไตเติ้ลนำรายการเป็นส่วนของการแนะนำรายชื่อ นักแสดงสมทบ นักแสดงรับเชิญ ทีมงานผู้ผลิตละคร

4.13.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลทำรายการ

เพลงที่ใช้ประกอบไตเติ้ลทำรายการนั้นเป็นเพลงเดียวกับไตเติ้ลนำรายการ แต่เป็นการใช้ไตเติ้ลในการกล่าวขอบคุณผู้สนับสนุนการถ่ายทำ ส่วนภาพเหตุการณ์ที่ใช้นั้นเป็นภาพของขุนเดช และภาพเหตุการณ์ที่ตัดตอนมาจากภาพละครโดยนำเสนอถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยรวม

4.13.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงที่ใช้ในการประกอบภาพการเข้าละครหลังโฆษณา คือ เนื้อเพลงในตอนสร้อยของเพลงละคร “ขุนเดช” ซึ่งเพลงละครเรื่องนี้ใช้ประกอบภาพขุนเดชและชื่อเรื่องละคร

4.13.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะการใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณานั้นจะเป็นลักษณะเดียวกัน คือ ใช้ตอนสร้อยของเพลงละครโทรทัศน์ “ขุนเดช” ประกอบ เป็นต้น

4.13.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องนั้นไม่พบว่ามีในละครแต่มีการใช้ทำนองเพลง “ขุนเดช” ประกอบค่อนข้างมาก ซึ่งเพลงมีทำนองที่มีลักษณะเป็นเพลงไทยโบราณ ทำให้เพลงมีบทบาทในการเล่าเรื่อง เวลา และ สถานที่ได้ด้วย

4.14 ละครโทรทัศน์ “คุณชาย”

4.14.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลง “จะมีใครไหม” เป็นทั้งเพลงนำและเพลงทำละครที่ใช้ประกอบไตเติ้ลรายการ โดยภาพที่ใช้ประกอบไตเติ้ลนำรายการเป็นภาพเหตุการณ์ที่ตัดตอนมาจากในละครและมีตัวหนังสือประกอบภาพเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับละคร เช่น บริษัทเป่าเงินจง ผู้ผลิตละคร ชื่อเจ้าของบทประพันธ์

ผู้ประพันธ์บทโทรทัศน์ และ มีการแนะนำนักแสดงโดยใช้ภาพโคลสอัพของตัวละครเอกขึ้นประกอบกับชื่อของนักแสดงคนนั้นๆ ตามด้วยรายชื่อนักแสดงรับเชิญ ผู้แสดงเกียรติยศ เพลงละคร ที่ทีมงานผู้อำนวยการผลิต และ ผู้กำกับการแสดง

4.14.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

ดังที่กล่าวข้างต้นว่าเพลงท้ายละครเป็นเพลงเดียวกันกับเพลงนำละครแต่จะใช้เพลงประกอบกับไตเติ้ลท้ายรายการที่เป็นภาพจากในละครเช่นกัน ซึ่งภาพที่ใช้จะแตกต่างจากภาพไตเติ้ลนำรายการและมีตัวหนังสือขึ้นประกอบภาพเพื่อขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนการถ่ายทำ และปิดท้ายด้วยสัญลักษณ์ของบริษัทเปาจินจง ผู้ผลิตละคร และ สัญลักษณ์ของช่อง 7

4.14.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

การใช้เพลงประกอบการเข้าละครนั้นเป็นการใช้ทำนองของเพลง “จะมีใครไหม” แต่บางครั้งถ้าเรื่องราวในละครตอนนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ตื่นเต้นก็จะใช้เสียงที่แสดงถึงความตื่นเต้นทดแทนเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมและความต่อเนื่องให้กับผู้ชม สำหรับภาพที่ใช้ประกอบนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนออกมาจากในละครซึ่งส่วนมากจะเป็นภาพของตัวละครเอกในเรื่อง เช่น โด่ง รวงข้าว เต๋ย ตาแหยม เป็นต้น โดยภาพที่เลือกใช้จะเป็นภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับละครตอนนั้นๆ เช่น ถ้าละครตอนนั้นเป็นเรื่องของโด่งก็จะใช้ภาพของโด่งโดยจะเลือกอารมณ์ของภาพให้เข้ากับเนื้อหาของละครด้วย กล่าวคือ ถ้าเนื้อเรื่องเป็นเรื่องที่โด่งกำลังเศร้าจะใช้ภาพโด่งร้องไห้ประกอบ เป็นต้น แต่บางครั้งจะใช้สัญลักษณ์ของชื่อละคร “คุณชาย” บนพื้นสีดำประกอบโดยมีการเปลี่ยนสี และ รูปแบบของตัวอักษรด้วย

4.14.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

สำหรับเพลงและภาพที่ใช้ในการตัดเข้าโฆษณานั้นมีลักษณะเหมือนกันกับการใช้ประกอบการเข้าละครหลังโฆษณา

4.14.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ในละครเรื่อง “คุณชาย” นั้นไม่มีการใช้เพลงละคร “จะมีใครไหม” ประกอบในระหว่างการดำเนินเรื่องเลย

4.15 ละครโทรทัศน์ “สะพานดาว”

4.15.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลงละครโทรทัศน์เรื่อง “สะพานดาว” เป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความมุ่งมั่นพยายามการฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อคนที่รักเหมือนกับการสร้างสะพานข้ามดาว ซึ่งมีเนื้อหาที่ตรงกับแก่นเรื่องของละคร คือ เรื่องของความพยายามเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายในอาชีพหน้าที่การงานและเรื่องความรัก สำหรับภาพไตเติ้ลนำรายการนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพในเนื้อเรื่องละครโดยจะเลือกภาพโคลสอัพของนักแสดงนำเพื่อใช้ในการแนะนำนักแสดง และที่เหลือจะเป็นภาพที่เล่าเรื่องถึงความมานะพยายามของจักรในการได้เข้าจนประสบความสำเร็จ เช่น ภาพจักรเดินริมถนนและโหนดเมล์จนกระทั่งเป็นจักรที่ใส่สูทก้าวลงมาจากรถยนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาพนอกเหนือจากภาพในเนื้อเรื่องละครด้วย คือ ภาพที่จักรให้ดอกไม้ป๊อปปี้ และ มีการเสนอชื่อทีมงานผู้ผลิตในไตเติ้ลนำรายการเช่นอีกด้วย

4.15.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

ภาพที่ใช้ในไตเติ้ลท้ายรายการเป็นภาพของตัวอย่างละครในตอนต่อไปเพื่อเพิ่มความสนใจให้กับผู้ชมในการติดตามดูละครอีกทางหนึ่ง เพลงที่ใช้ประกอบภาพ คือ เพลง “สะพานดาว” และใช้ไตเติ้ลท้ายรายการในการขอบคุณผู้เอื้อเฟื้อและสนับสนุนการถ่ายทำละคร

4.15.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงที่ใช้ในการประกอบภาพการเข้าละครนั้นเป็นเพลงในท่อนสร้อยของเพลงละคร “สะพานดาว” ซึ่งเป็นช่วงที่เนื้อร้องมีคำว่าสะพานดาวค่อนข้างมาก ภาพที่ใช้ประกอบคือภาพของจักรและป๊อปปี้ยิ้มซึ้งและมุขขำ ส่วนตรงกลางภาพจะเป็นภาพเล็ก 2 ภาพที่เป็นภาพของจักร ป๊อปปี้ และดำ พร้อมชื่อเรื่องละคร “สะพานดาว”

4.15.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะของการใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณาจะเป็นลักษณะเดียวกันและเป็นเพลงในท่อนสร้อยของเพลงละคร “สะพานดาว” เช่นเดียวกันกับการตัดเข้าละครหลังโฆษณา

4.15.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลงละคร “สะพานดาว” ประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องนั้นจะพบในช่วงตอนท้ายๆของละครค่อนข้างมาก เช่น ตอนที่ป๊อปปี้กับจักรดื่มฉลองอิสรภาพและดูวิวทะเล

หลังจากที่ปู่ไปช่วยยี่ให้จักรพ้นจากการติดคุกเพราะเป็นผู้ต้องสงสัยว่าฆ่าลาร์ฟ หรือ ภาพจักรนั่งรถลีมูซีน ของโรงแรมอย่างเต็มยศเพื่อมางานในฐานะทายาทของลาร์ฟ ซึ่งเป็นการใช้เพลงในการเล่าเรื่องว่าจักรได้ผ่านอุปสรรคมากมายกว่าจะได้มาถึงขั้นนี้ เป็นต้น

4.16 ละครโทรทัศน์ “เงาโคก”

4.16.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลง “เงาโคก” ถูกใช้เป็นเพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการซึ่งเนื้อเพลงเป็นการเล่าเรื่องและบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอก “ปี่” โดยตัดตอนเนื้อหาจากเรื่องราวในละคร ภาพที่ใช้ในไตเติ้ลละครนี้เป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครเช่นกันเว้นแต่ส่วนของการแนะนำรายชื่อนักแสดงหลักที่มีการใช้ภาพที่ถ่ายทำต่างหากมาประกอบ เช่น ช่วงที่แนะนำตัวละครมนไท ปี่ และ วิยะดาจะเป็นภาพโคลสอัพของดารานำทั้งสามที่ไม่ได้มาจากในละคร ส่วนที่เหลือจะใช้ภาพจากในละครมาประกอบในการแนะนำรายชื่อนักแสดงสมทบ รายชื่อทีมงาน ชื่อเพลงที่ใช้ประกอบในละคร ผู้อำนวยการแสดง ผู้อำนวยการผลิต ที่ปรึกษาจนถึงผู้ดำเนินการผลิต

4.16.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลท้ายรายการ

เพลงที่ใช้ในการประกอบภาพไตเติ้ลท้ายรายการก็คือเพลง “เงาโคก” เช่นกัน ซึ่งลักษณะของการนำมาใช้จะคล้ายกับเพลงนำละครแต่มีข้อแตกต่างตรงที่ส่วนของไตเติ้ลท้ายรายการจะมีตัวอย่างละครตอนต่อไปให้ชมด้วยเพื่อสร้างความน่าติดตามชมให้กับละคร และมีตัวหนังสือขึ้นขอบคุณผู้สนับสนุนผู้ที่ให้การสนับสนุนการถ่ายทำประกอบภาพไตเติ้ลท้ายรายการซึ่งตัดตอนมาจากภาพในละครเช่นกัน

4.16.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

สำหรับการใช้เพลงละครในการประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณาในเรื่องนี้มีการเลือกใช้เนื้อเพลงจากในตอนแรกที่ร้องว่า “ความเป็นจริงก็รู้ฉันรู้ดี ฉันยังมีเรื่องราวอีกมากมาย...” และเนื้อเพลงจากในตอนสร้อยที่ร้องว่า “รู้สึกเหมือนกันว่าจะไม่ดี แล้วจะให้ทำเช่นไร...” โดยความยาวของเพลงนั้นจะขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องของละครหลังกลับจากโฆษณา คือ อาจมีการใช้เพลงประกอบภาพที่เกิดในละครต่อเนื่องจากภาพเข้าละครไปจนถึงตัวละครมีบทสนทนาก็ได้ หรือ เพดเพลงออกทันทีหลังตัดภาพเข้าเนื้อเรื่องละคร บางช่วงจะใช้เพียงทำนองเพลงในการประกอบเท่านั้น ส่วนภาพที่ใช้ประกอบจะเป็นภาพของปี่และดอกอโคกพร้อมกับชื่อเรื่อง “เงาโคก” และชื่อเจ้าของบทประพันธ์

4.16.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ในส่วนนี้มีลักษณะการใช้เพลงละครจากท่อนเดียวกันกับการเข้าละครหลังโฆษณา คือ ท่อนเริ่มต้นและท่อนสร้อยของเพลง “เงาโคศก” และ บางครั้งใช้เพลงทำนองเช่นกัน ความยาวของเพลงที่ใช้จะถูกจำกัดแค่เพียงใช้ประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณาเท่านั้นซึ่งภาพนี้เป็นภาพเดียวกันกับภาพที่ใช้ประกอบการเข้าละครหลังโฆษณา

4.16.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

ละครเรื่องนี้มีการใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่องอีกเพลง คือ เพลง “เงาหัวใจ” ซึ่งเป็นเพลงที่เพิ่มขึ้นมาในช่วงกลางของเรื่องแต่จะมีเพียงแค่ 2-3 ครั้งเท่านั้น เพลงนี้เป็นเพลงที่บรรยายถึงความรู้สึกของปี่อีกเช่นกันที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อทดแทนบุญคุณและแอบเก็บงำความรู้สึกที่รักมนไทไว้คนเดียว โดยใช้ประกอบในช่วงที่เนื้อเรื่องไม่มีบทสนทนาและเป็นภาพที่แสดงถึงความรักที่ปี่มีต่อมนไทเช่นตอนที่ปี่เข้าใจมนไทและรู้ว่ามนไทเองก็รักปี่เช่นกัน

4.17 ละครโทรทัศน์ “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต”

4.17.1 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการ

เพลง “เจ้าชายไข่มุก” เป็นเพลงที่นำมาใช้เป็นทั้งเพลงนำละครและเพลงทำยละคร เพราะเป็นเพลงที่เล่าเรื่องละครได้อย่างสมบูรณ์ตั้งแต่เริ่มเรื่องจนถึงตอนจบจึงสามารถทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความหมายของเรื่องราวได้เป็นอย่างดี รวมถึงเป็นเพลงที่สนุกสนานตรงกับเนื้อหาของละคร สำหรับการใช้เพลงในการประกอบไตเติ้ลนำรายการนั้นเป็นภาพของแตงโมที่เซ็นรถขายไข่มุกในโรงเรียนและภาพที่ตัดตอนมาจากในละคร โดยมีตัวหนังสือขึ้นประกอบเริ่มจากโลโก้ของผู้ผลิตละครสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ คำโครงเรื่อง บทโทรทัศน์ และชื่อเรื่องละคร “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” ตามด้วยภาพโคลสอัพของนักแสดงนำและรายชื่อนักแสดงซึ่งเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละคร เพลงประกอบละคร รายชื่อทีมงาน ผู้ควบคุมการผลิต ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการผลิต ผู้อำนวยการแสดง ผู้กำกับรายการ และ ผู้กำกับรายการ ปิดท้ายด้วยโลโก้บริษัทผู้ผลิตละคร โดยภาพที่ใช้นั้นจะมีการใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกเข้ามาช่วยแต่งภาพด้วย โดยมีลักษณะฉากหลังเป็นภาพวาดการ์ตูนเพื่อเพิ่มความสดใสและความสนุกสนานให้กับไตเติ้ลนำรายการ

4.17.2 การใช้เพลงประกอบไตเติ้ลทำรายการ

เพลงที่ใช้ประกอบนั้นเป็นเพลงเดียวกันกับเพลงนำละครในการประกอบไตเติ้ลทำยละคร ซึ่งภาพที่ใช้ในไตเติ้ลทำยรายการนั้นจะเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครเช่นกัน และ มีการแนะนำรายชื่อนักแสดงรับเชิญที่รับบทเป็นคุณครูของแตงโมอีก 4 ท่าน จากนั้นจะเป็นภาพจากใน

ละคร และมีตัวหนังสือประกอบภาพเพื่อแสดงความขอบคุณผู้สนับสนุนการถ่ายทำ โดยใช้โลโก้ของผลิตภัณฑ์หลักที่ให้การสนับสนุน ตามด้วยโลโก้ของสินค้าที่เอื้อเพื่อเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ สถานที่ และ ปิดท้ายด้วยโลโก้ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7

4.17.3 การใช้เพลงประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณา

เพลงที่ใช้ในการประกอบเป็นเนื้อเพลงที่ตัดตอนมาโดยใช้เนื้อเพลงในท่อนร้องเกริ่นนำท่อนแรกที่ว่า “ ไซ้ๆๆๆ เสิญมากินไซ้ มาเร็วๆ ไวๆ ไซ้บั้งไบโต...” หรือ ท่อนเนื้อร้องถัดมาที่ว่า “ก็มึงงานมีการทำอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะเกิดไรกัน ใจจึงต้องมาเป็นฉันเข้าจนได้” หรือ ท่อนสร้อยที่ร้องว่า “เงินทองกองไว้ไม่หวัง (ไม่ต้องหวัง) ให้คิดหลอกหลวง อย่าเลยอย่าหวังลืมหะ (ลืมหไปเถอะ)...” หรือ ท่อนที่ใช้ในการประกอบค่อนข้างบ่อยดังนี้ “ก็จะทำงได้เกิดไปรักเขา เขาไม่รักเราเอาแห้วไป...” เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการใช้ทำนองเพลง “เจ้าชายไซ้บั้ง” โดยปรับจังหวะให้เป็นจังหวะช้าในการประกอบภาพเข้าละครหลังโฆษณาด้วย โดยเลือกใช้ท่อนที่มีเนื้อหาเพลงตรงกับเนื้อหาของละครในตอนนั้นๆ เป็นหลัก และ ความยาวของเพลงจะไม่ยาวจนถึงช่วงที่ตัวละครมีบทสนทนา ส่วนภาพที่ใช้ประกอบนั้นจะเป็นภาพฉากหลังเป็นภาพวาดการ์ตูนและมีไซ้บั้งตกลงมาเป็นชื่อละคร “ตั้งไซ้ลั้มพรหมไม่ลิดิต” และเป็นภาพของแดงโมกับกันทิมาและมีภาพหน้าของลองกองที่รูดขายไซ้บั้งด้วย เมื่อมองภาพโดยรวมแล้วเป็นภาพที่มีสีสันสดใสและถ่ายทอดถึงความสนุกสนานของเรื่องราวของละครได้เป็นอย่างดี

4.17.4 การใช้เพลงประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณา

ลักษณะของการใช้เพลงละครและภาพประกอบจะเป็นลักษณะเดียวกันกับการเข้าละครหลังโฆษณาโดยจะเลือกใช้เพลงตามเหตุการณ์ของเนื้อเรื่องละครในตอนนั้นๆ อาจจะมีบ้างที่มีการใช้ทำนองที่แสดงถึงความรู้สึกตื่นเต้นเร้าอารมณ์ในการประกอบแทนและความยาวของเพลงจะไม่ยาวมากเพราะต้องตัดเข้าสู่โฆษณา

4.17.5 การใช้เพลงประกอบภาพระหว่างการดำเนินเรื่อง

การใช้เพลงประกอบในการดำเนินเรื่องที่พบมาก คือ เพลงขายไซ้บั้งของแดงโม ซึ่งเป็นท่อนร้องเกริ่นนำในเพลงนำและเพลงท้ายละคร และยังใช้เล่าเรื่องแทนความหมายถึงตัวตนแท้จริงของแดงโมได้ด้วย เช่น ภาพของแดงโมกับลองกองร้องเพลงขายไซ้บั้งอย่างมีความสุข หรือ ตอนที่ลองกองร้องเพลงขายไซ้บั้งคนเดียวและร้องให้คิดถึงแดงโม หรือ แดงโมคิดถึงตอนที่ขายไซ้และนั่งบั้งไซ้ที่บ้านคุณหญิงพร้อมร้องเพลงขายไซ้บั้งให้บรรดาคนใช้ฟัง หรือ ในตอนท้ายของเรื่องที่แดงโมไม่ยอมให้ร้องเพลงขายไซ้เพราะเป็นปมด้อย หรือ ต้นเหตุที่ทำให้เขาอกหักจากกันทิมา แต่

สุดท้ายเมื่อกันทิมายอมรับความจริงและตามแดงโมมาที่อยู่ชยา ทั้งหมดก็ช่วยกันร้องเพลงชยไขปึงอย่างมีความสุข สำหรับเนื้อเพลงท่อนอื่นๆ นั้นจะมีการหีบยกมาใช้ในการประกอบภาพที่ไม่มีบทสนทนาเช่น ตอนที่แดงโมนั่งรถไปเที่ยวกับวิลัดักษณ์ หรือ ตอนแดงโมนอนชดหนาวบนพื้นห้อง เพราะใช้ที่นอนและเครื่องปรับอากาศไม่เป็น หรือ ภาพตอนที่แดงโมรอกันทิมาก็อเพราะจะตามไปเที่ยวด้วยแต่กันทิมารอแดงโม เป็นต้น

ข้อค้นพบเกี่ยวกับหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ลักษณะของการนำเพลงละครโทรทัศน์ ทั้งเพลงนำละคร (Main title) เพลงท้ายละคร (End title) และเพลง Theme song มาใช้ในละครโทรทัศน์ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเพลงละครโทรทัศน์สามารถนำมาสรุปถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ได้ดังต่อไปนี้

เพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่และบทบาทในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายถึงเนื้อหาของละครโทรทัศน์และช่วยสร้างเสริมอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร

เพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการสื่อความหมายถึงเนื้อหาและเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์ และเป็นส่วนเสริมในการเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครและเหตุการณ์เรื่องราวในละคร ดังจะเห็นได้จากเพลงละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีเนื้อหาตัดตอนมาจากเรื่องราวและเหตุการณ์ในละครโทรทัศน์ หรือ มีเนื้อหาของเพลงที่พรรณนาบรรยายถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเกี่ยวกับเหตุการณ์ในละครเป็นหลัก ถึงแม้ว่าเพลงละครโทรทัศน์นั้นจะไม่สามารถเล่าเรื่องได้ครอบคลุมตามลำดับการดำเนินเรื่องได้ครบทุกประเด็นเนื้อหาของละครโทรทัศน์ก็ตาม แต่ก็นับได้ว่าเพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่และความสามารถในการเล่าเรื่องที่ช่วยเสริม สร้างและเน้นย้ำในเรื่องของความรู้สึกของตัวละคร อารมณ์ บรรยากาศ สถานที่ เวลาที่เกิดเรื่องให้ เหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้นดูสมจริงมากยิ่งขึ้น เช่นการใช้เพลงละครโทรทัศน์ในการสื่อความหมาย โดยให้เพลงละครโทรทัศน์ทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องแทนการใช้บทสนทนาของตัวละครเพื่อสื่อถึง ความคิดและความรู้สึกในจิตใจของตัวละครนั้นๆ จากการวิเคราะห์ลักษณะการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครโทรทัศน์พบว่ามีละครโทรทัศน์ 15 เรื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 17 เรื่องที่มีการใช้เพลงละครโทรทัศน์ ทั้งเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และเพลง Theme song ในการเล่าเรื่องระหว่างที่เรื่องราวของละครกำลังดำเนินอยู่เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครและเข้าถึงความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวสรุปโดยรวมก็

คือเพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่ในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายและเสริมสร้างให้เรื่องราวเนื้อหาของละครโทรทัศน์สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คุณจิรพรรณ อังศวานนท์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ไว้ว่า เพลงละครโทรทัศน์ต้องเป็นเพลงที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวของละครโทรทัศน์และมีหน้าที่ในการเสริมสร้างบรรยากาศให้กับละครทั้งในส่วนของอารมณ์ ความรู้สึก เวลา สถานที่ของเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครรวมถึงตัวละครในเรื่องด้วย (31 มีนาคม พ.ศ.2545, สัมภาษณ์)

“หน้าที่ของเพลงละคร แน่นอนเลยคือเพลงละครจะต้องซัพพอร์ตละคร ต้องช่วยเล่าเรื่องได้ และต้องบอกข้อเท็จจริงของละครได้ด้วย อย่างเรื่องเวลา สถานที่ที่เกิดเรื่อง อารมณ์ของนักแสดงต้องตรงกับเนื้อเรื่องไม่ใช่ว่าตัวละครกำลังเศร้า ออกหัก เสียใจฟูมฟายแต่ไปใส่เพลงคึกคักในเรื่องมันก็ไม่ไหว คือว่าเพลงละครจะต้องเล่าเรื่องตรงกับละครแล้วก็ต้องซัพพอร์ตในส่วนที่ละครทำไม่ได้ด้วยอย่างสื่อถึงอารมณ์ที่ภาพในละครทำไม่ได้หรือที่ภาพละครทำไม่ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เราก็กเอาเพลงละครเข้าไปเสริม ไปช่วยเล่าเรื่องให้ภาพละครมันดูแน่นขึ้น สมจริงขึ้น ให้มันสมบูรณ์”

จากการสัมภาษณ์คุณชยากร สุทินศักดิ์ ผู้จัดการด้านดนตรีของบริษัทเอ็กแซ็กท์ จำกัด ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ไว้ว่า เพลงละครโทรทัศน์ต้องทำหน้าที่ในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายให้กับละครโทรทัศน์ดังนี้

“หน้าที่ของเพลงละครหลักๆ เลยคือต้องเล่าเรื่องได้คือใช้เพลงละครในการเล่าเรื่องแล้วก็ซัพพอร์ตภาพให้ได้อารมณ์มากยิ่งขึ้น อย่างบางจังหวะจะใส่เพลงร้องเข้าไปในละคร อย่างตอนที่ตัวละครนั่งคิดเราก็มใส่เพลงร้องลงไปเล่าเรื่องเพื่อให้คนดูเข้าใจได้ง่ายขึ้นหรือเพื่อให้ภาพดูแล้วได้อารมณ์มากยิ่งขึ้น แต่ต้องดูให้เหมาะสมเพราะถ้าไม่เหมาะสมใส่ไปแล้วคนจะงง ถ้าเพลงร้องต้องตรงกับเนื้อเรื่องจะยิ่งดี มันจะช่วยส่งอารมณ์ตัวละครแล้วก็ช่วยถ่ายทอดอารมณ์ของละครเองด้วย” (สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ.2545)

เพลงละครโทรทัศน์มีหน้าที่ในการประกอบไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการเพื่อช่วยเสริมให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวของละครและรู้สึกอยากดูละครมากยิ่งขึ้น

การใช้เพลงละครโทรทัศน์ในการประกอบไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการของละครโทรทัศน์นั้นแสดงถึงการใช้เพลงละครโทรทัศน์เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างหรือปูพื้นอารมณ์ให้กับเนื้อเรื่องของละคร ลักษณะนิสัยของตัวละคร และเป็นการสื่อถึงเนื้อหาคร่าวๆ ของละครโทรทัศน์โดยอาศัยการนำเสนอเพลงละครโทรทัศน์ควบคู่ไปกับการใช้ภาพไตเติ้ลรายการ ซึ่งทั้งเพลง

ละครโทรทัศน์และไต่เต๋ลรายการนี้ต่างก็มีบทบาทในการสื่อความหมายโดยอาศัยวิธีการเล่าเรื่อง เพื่อสื่อถึงเนื้อหาของละครโทรทัศน์และใช้เป็นจุดดึงดูดความสนใจในการกระตุ้นให้ผู้ชมละครรู้สึกอยากดูละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น เนื่องจากไต่เต๋ลรายการละครโทรทัศน์นั้นจะถูกนำเสนอ คู่กับเพลงละครโทรทัศน์จึงทำให้ไต่เต๋ลรายการละครโทรทัศน์มีลักษณะเหมือนกับตัวอย่างหนึ่งที่มีการเล่าเรื่องโดยใช้เพลงละครโทรทัศน์ประกอบภาพไต่เต๋ลทำให้ไต่เต๋ลรายการละครโทรทัศน์สามารถเล่าถึงเนื้อหาและเรื่องราวคร่าวๆ ของละครโทรทัศน์และช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้ชมให้ติดตามชมละครด้วย

จากการวิเคราะห์ไต่เต๋ลนำรายการ และ ไต่เต๋ลท้ายรายการของละครโทรทัศน์ทั้ง 17 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างมาพบว่าลักษณะของไต่เต๋ลนำรายการและไต่เต๋ลท้ายรายการจะมีรูปแบบดังต่อไปนี้

1. ไต่เต๋ลนำรายการ (Main title)

สำหรับไต่เต๋ลนำรายการของละครโทรทัศน์นั้นจะมีรูปแบบที่ชัดเจนและค่อนข้างตายตัว กล่าวคือรูปแบบการนำเสนอของไต่เต๋ลนำรายการนั้นจะนำเสนอประกอบคู่กันกับเพลงนำละครโทรทัศน์ องค์ประกอบหรือหน้าที่หลักของไต่เต๋ลนำรายการคือการนำเสนอรายละเอียดของละครโทรทัศน์ เรื่องนั้นๆ เช่นบริษัทผู้ผลิตละคร สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ รายชื่อทีมงานที่อยู่เบื้องหลังในการผลิตละคร ผู้อำนวยการสร้าง หรือผู้อำนวยการผลิต และสิ่งที่ขาดไม่ได้ในไต่เต๋ลนำรายการของละครโทรทัศน์ คือ การนำเสนอรายชื่อนักแสดง และชื่อเพลงที่ใช้ประกอบในละครเรื่องนั้นๆ สำหรับภาพที่ใช้ในไต่เต๋ลนำรายการเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในละครโทรทัศน์แล้วนำมาตัดต่อเรียงลำดับเรื่องราวให้เข้ากับรายละเอียดที่นำเสนอ เช่น การนำเสนอรายชื่อนักแสดงในเรื่องจะใช้ภาพโคลสอัพที่ตัดตอนมาจากภาพละครของนักแสดงแต่ละคน โดยการเรียงลำดับจากตัวละครเอกในเรื่องไปจนถึงนักแสดงสมทบ ซึ่งละครบางเรื่องแสดงภาพโคลสอัพเฉพาะนักแสดงที่เป็นตัวละครเอกของเรื่องเท่านั้น สำหรับในส่วนของรายละเอียดอื่นๆ จะเป็นการใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพละครโดยเน้นภาพที่สามารถเล่าเรื่องของละครได้และเป็นภาพที่เพิ่มความน่าสนใจให้กับละคร เช่น ละครเรื่อง “ยอดยาหยี” ที่มีการใช้ภาพที่เป็นฉากสำคัญๆ ของเรื่อง ประกอบกับภาพเรื่องราวความรักของตัวละครเอกเพื่อเป็นการเล่าเรื่องว่าละครเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักและมีจุดที่น่าสนใจในเรื่องดังภาพที่เห็น ทั้งหมดนี้ทำให้ไต่เต๋ลนำรายการของละครโทรทัศน์มีส่วนในการเล่าเรื่องของละครอย่างคร่าวๆ ให้ผู้ชมได้รับรู้ว่าละครเรื่องนี้มีเนื้อหาเป็นอย่างไร ดังนั้นไต่เต๋ลนำรายการและเพลงละครโทรทัศน์จึงมีหน้าที่ในการเล่าเรื่องและเพิ่มความน่าสนใจให้กับละครโทรทัศน์เพื่อดึงดูดผู้ชมให้ชมละครนั่นเอง

2. ไตเติ้ลท้ายรายการ (Main title)

สำหรับไตเติ้ลท้ายรายการของละครโทรทัศน์นั้นมีรูปแบบในการนำเสนอค่อนข้างใกล้เคียงกับไตเติ้ลนำรายการ กล่าวคือไตเติ้ลท้ายรายการจะนำเสนอคู่กับเพลงนำละคร หรือ เพลงท้ายละคร (ถ้ามี) ซึ่งองค์ประกอบหรือหน้าที่หลักของไตเติ้ลท้ายรายการ คือ การขอบคุณผู้สนับสนุนในการถ่ายทำ ทั้งในส่วนของบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยประสานงานในการถ่ายทำ และผู้เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ และผู้สนับสนุนในการถ่ายทำ (Sponsor) ซึ่งโดยมากจะใช้โลโก้หรือสัญลักษณ์ทางการค้าของผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้นๆ ขึ้นประกอบในไตเติ้ลท้ายรายการ ส่วนที่สำคัญที่สุดของไตเติ้ลท้ายรายการในละครส่วนใหญ่คือภาพตัวอย่างละครในตอนต่อไปซึ่งตัดตอนมาจากในละครโดยมากเป็นเรื่องราวที่เป็นจุดหักเหหรือปมขัดแย้งซึ่งทำให้ผู้ชมรู้สึกสนใจและต้องการชมละครในตอนต่อไป ดังนั้นภาพตัวอย่างละครจึงเป็นอีกจุดหนึ่งซึ่งช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับละครโทรทัศน์ สำหรับภาพที่ใช้ในไตเติ้ลท้ายรายการนั้นเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากภาพเรื่องราวเนื้อหาในละครซึ่งโดยมากจะเป็นการตัดต่อร้อยเรียง ภาพให้สัมพันธ์กับเพลงละครที่ใช้ประกอบ เช่น ไตเติ้ลท้ายรายการของละครโทรทัศน์เรื่อง “โซดากับชาเย็น” ที่ใช้ภาพจากในละครมาตัดต่อให้เข้ากับเนื้อหาของเพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” โดยมีการเรียงลำดับภาพให้เข้ากับเรื่องราวของเพลงละครที่ใช้ประกอบ คือ เริ่มต้นจากการใช้ภาพนางเอกกลุ่มใจที่ต้องฝืนใจเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เป็นแบบที่พระเอกต้องการซึ่งไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงของนางเอกซึ่งตรงกับเนื้อเพลงที่ร้องว่า “ไม่ใช่ฉัน คงไม่ใช่ฉัน ไม่ได้เป็นเหมือนใครบางคนที่เราฝืนไว้” จากนั้นเป็นภาพที่เล่าเรื่องตามเนื้อเพลงโดยใช้ภาพที่นางเอกปลอมตัวเป็นเอมี ภาพนางเอกร้องไห้และตอนจบจะใช้ภาพที่ทิ้งปมให้ผู้ชมคาดการณ์เองว่าเรื่องราวจะจบลงเช่นไรซึ่งตรงกับเนื้อเพลงเช่นกันที่ไม่ได้ระบุถึงตอนจบของเรื่อง แต่ในไตเติ้ลท้ายรายการของละครบางเรื่องที่เราถึงจุดจบของเรื่องด้วยแม้ว่าในเนื้อเพลงจะไม่ได้กล่าวถึงก็ตาม เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “เงาโศก” ที่ใช้ภาพจากละครในการเล่าเรื่องตามเนื้อหาของเพลงท้ายละคร แต่มีการใช้ภาพเพื่อเล่าถึงตอนจบของละครว่าจะจบลงอย่างมีความสุขซึ่งก็คือการที่นางเอกสมหวังในความรักกับพระเอก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการใช้ภาพและเพลงละครโทรทัศน์ในไตเติ้ลท้ายรายการส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กันระหว่างภาพกับเนื้อเพลงเพื่อใช้ในการเล่าเรื่องและมีการนำเสนอภาพตัวอย่างละครในตอนต่อไปเพื่อช่วยเสริมความน่าสนใจให้กับละครโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น

ชยากร สุทินศักดิ์ (8 เมษายน พ.ศ.2545, สัมภาษณ์) กล่าวถึงการเลือกใช้ภาพประกอบในไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการไว้ว่าผู้คัดเลือกหรือผู้ที่ทำการตัดต่อภาพไตเติ้ลจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาหรือแก่นเรื่องของละคร และลักษณะของการเล่าเรื่องที่ต้องสัมพันธ์กับเพลงที่ใช้

ประกอบไต่เต้ซึ่งก็คือเพลงนำละครและเพลงท้ายละครด้วยเพื่อให้ผู้ชมทราบถึงอารมณ์และแนวทางของเรื่องและรู้สึกสนใจอยากติดตามชมละครเป็นหลัก

“จริงๆแล้วที่เริ่มที่เอ็กแซ็กท์จากคนทำไต่เต้ สำหรับ Main title (ไต่เต้ นำรายการ) มีหลักการอยู่ประมาณ 3 ข้อ คือข้อที่หนึ่ง (ไต่เต้ นำรายการ) ต้องบอกสไตล์ของละคร ถ้าเป็นละครเข้มๆ ภาพหรือกราฟฟิกต้องออกมันๆ หน่อย ถ้าเป็นละครตลกก็ต้องสีสันสดใส น่ารักๆ บอกสไตล์ละครคือเวลาคนดูไต่เต้บ๊ีบ ดูภาพบ๊ีบรู้ว่าละครเป็นแนวไหน โดยที่เพลงก็ต้องมีส่วนช่วยด้วย และข้อสองก็เป็นการบอกเครดิตของละคร ใครเล่นบ้าง มีนักแสดง มีทีมงาน ชื่ออะไรบ้าง ที่สำคัญคือตัวหนังสือต้องเห็นชัดเจน ข้อสามคือ ไต่เต้ละครทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวอย่างของละครด้วย คือต้องพยายามเลือกไฮไลท์ของละครมาใส่ในไต่เต้ ภาพมีระเบิดกันตมตาม มีกอดกันมีจูบกันก็ต้องเอามาใส่ในไต่เต้เพื่อเป็นตัวช่วยขาย เพราะก่อนที่คนจะดูละครก็ต้องดูไต่เต้ละครก่อน ถ้ามีภาพน่าสนใจเยอะ คนเล่นถูกใจก็น่าดู ดังนั้น Main title ก็เหมือนเป็นหนึ่งตัวอย่างก่อนที่จะได้ดูละครแต่ไม่จำเป็นต้องเล่าเรื่องทั้งหมดส่วนมากจะเป็นไฮไลท์มากกว่า สรุปแล้วหลักๆ คือบอกสไตล์ของละครและก็บอกเครดิต”

นอกจากนี้คุณชยากร ยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับไต่เต้ท้ายรายการด้วยว่าไต่เต้ท้ายรายการ (End title) มักเป็นการเลือกนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครในเรื่องและเลือกภาพไต่เต้ที่ตรงกับเพลงประกอบเพื่อเสริมอารมณ์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

“End title จะเจาะเข้าเรื่องราวอย่างชัดเจน ยกตัวอย่าง “โซดากับซาเย็น” ที่ Main title ใช้เพลง “ลงตัว” เป็นการบอกสไตล์ละครว่าเป็นแนวใสๆ น่ารัก สนุก แต่ End title ก็จะเป็นเนื้อหาที่แคบลงมา คือเป็นเรื่องความรู้สึกของนางเอกที่ต้องผิใจใจ ก็จะเป็นเพลงช้าๆ เพราะๆ คือต้องพยายามทำให้เพราะที่สุดเพื่อให้คนดูอยากดูต่อ เพลงก็เพราะมากๆ มีตัวอย่างตอนต่อไปและภาพไต่เต้ก็จะทำเป็นแบบมิวสิควิดีโอ แล้วมีเครดิตขึ้นขอบคุณแค้ข้างๆ เท่านั้น การตัดภาพของ End title ต้องทำให้เพลงเพราะที่สุด คือ ประโยคไหนเป็นประโยคเด็ดๆ ในเพลงก็ต้องเลือกภาพที่เด็ดที่สุดมาใส่ตรงนั้นแต่อยู่ที่ว่าจะเล่าเรื่องแนวไหน ถ้าหากเนื้อเพลงตรงกับละครก็เล่าเรื่องง่ายมาอย่างโซดากับซาเย็น เนื้อเพลงพูดว่า “ไม่ใช่ฉัน” คือไม่ยอมเปลี่ยนเป็นคนอื่น ภาพก็จะตรงคือต้องบอกคนตัดต่อก่อนว่าจะเล่าเรื่องมุมไหนเพราะไม่อย่างนั้นคนตัดต่อจะงงเพราะภาพที่ใช้เราไม่ได้เห็นตัวเอง บางทีถ้าไม่มีเราก็ต้องเห็นถ่ายเหมือนกัน บางทีก็อาจไม่ต้องบอกถึงตอนสุดท้ายเพราะเราก็อยากให้คนดูติดตาม ก็คือ หลักๆ แล้วยังเป็นแค่การตัดตอนมาเพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะเล่าทั้งเรื่อง”

เพลงละครโทรทัศน์มักถูกนำมาใช้ในการประกอบภาพในการตัดเข้าละครหลังโฆษณาและการตัดเข้าโฆษณา (Key scene) เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงที่กำลังจะตัดเข้าหรือออกจากเนื้อเรื่องละคร แต่ไม่ถือว่าเป็นหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์

การใช้เพลงละครโทรทัศน์ในการประกอบภาพในช่วงการตัดเข้าละครหลังโฆษณาและภาพช่วงการตัดเข้าโฆษณา หรือที่เรียกว่า Key scene นั้น ส่วนมากมักใช้เนื้อเพลงในตอนสร้อยของเพลงละคร หรือ บางครั้งจะใช้ทำนองของเพลงละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ แทนเพลงที่มีเนื้อร้องประกอบกับภาพตัวละครเอกในเรื่อง และ ตัวหนังสือที่บอกชื่อเรื่องของละครโทรทัศน์เพื่อใช้เป็นเครื่องหมายแสดงว่าภาพหรือเนื้อหาของละครตอนนั้นๆ กำลังจะเริ่มหรือกำลังจะจบ จะเห็นได้ว่าลักษณะของการใช้เพลงประกอบ Key scene นั้นไม่มีหลักเกณฑ์กำหนดว่าจำเป็นจะต้องใช้เพลงละครโทรทัศน์เท่านั้น แต่ละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่มักจะนิยมใช้เนื้อเพลงตอนสร้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเพลงๆ นั้นมีเนื้อร้องที่ระบุชื่อเรื่องละครอยู่ด้วยก็มักจะนำเพลงในตอนที่มีชื่อเรื่องละครมาใช้ประกอบกับภาพ Key scene เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” “ขุนเดช” “ข้ามสี่พันคร” “สะพานดาว” “ตาเบญญา” เป็นต้น แต่ถ้าเพลงๆ นั้นไม่มีเนื้อเพลงที่เป็นชื่อเรื่องละครก็มักจะใช้เพลงในตอนสร้อยหรือเนื้อเพลงตอนแรกมาแทน เช่น Key scene ในละครเรื่อง “เงาโคก” “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” “ยอดยาหยี” “รักเล่ห์เพทุบาย” เป็นต้น หรือละครบางเรื่องก็จะใช้ทำนองของเพลงละครโทรทัศน์ในการประกอบภาพ Key scene เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “บาปรัก” “คุณชาย” “นิยายรักภาคสอง” แต่การใช้ทำนองประกอบภาพ Key scene นั้นจะมีการปรับทำนองของเพลงให้มีทั้งจังหวะช้าและจังหวะเร็วเพื่อให้สามารถเลือกใช้ได้เหมาะสมกับเนื้อหาละครในตอนนั้นๆ

จากการสัมภาษณ์ สรวุฑ เลิศปัญญาณัฐ ในส่วนของเพลงละครโทรทัศน์ที่นำมาประกอบภาพ Key scene นี้ ไว้ดังนี้ “ละครของเอ็กแซ็กท์จะไม่ใช้เพลงที่มีเนื้อร้องประกอบ แต่จะใช้เป็นภาพแล้วก็ดนตรีอย่างเดียว คือเอาทำนองของดนตรีประกอบมาสร้าง Key scene ยาว 7 วินาทีบ้าง 8 วินาทีบ้าง แล้วแต่ภาพจะค้าง ละครช่องอื่นอย่างช่อง 7 จะชอบใส่เนื้อร้อง แต่ก็ตัดจากท่อน Hook (ตอนสร้อย) ของเพลงไตเติ้ลมาใช้เพราะมันจำได้ง่าย”

การเลือกภาพและเพลงประกอบใน Key scene ตามที่ชยากร สุทินศักดิ์ ได้กล่าวถึงคือ “สาเหตุที่มี Key scene เพราะว่าจากละครไปโฆษณา แล้วไม่มีอะไรคั่น คนดูก็จะงง... โดยมากที่ใช้กันก็เป็นชื่อเรื่องละคร คือให้เห็นว่าเรื่องนี้กำลังจะมาแล้วนะ หรือหยุดแค่นี้ก่อนนะ สำหรับการเลือกภาพก็คือ เลือกภาพที่คนดูแล้วรู้ว่าเป็น Key scene คือเป็นภาพจากในละครแต่ไม่ใช่ตอนที่กำลังออกอากาศอยู่ ดังนั้นก็เลยเป็นภาพพระเอก นางเอกวางกันไป จัดภาพให้สวยๆ ใช้กราฟิก

ช่วยเสริมให้ภาพสวยขึ้น จัดภาพให้สวยๆ แล้วก็มีชื่อเรื่องขึ้น บางทีถ้าต้องการให้คนดูรู้ว่าตอนต่อไปมีอะไรก็จะเอาภาพในเบรคต่อไปมาให้ดูแว็บๆ แต่ต้องใส่กราฟฟิกเสริมให้รู้ว่าไม่ใช่เนื้อละครปัจจุบัน บางทีเพลงที่ใช้ก็ใช้วางแผ่นเอาเลือกตามอารมณ์ของละครในเบรคนั้นๆ จะได้ไม่เบื่อ”

ดังนั้นการใช้เพลงประกอบ Key scene นั้นถือว่าไม่จำเป็นต้องใช้เพลงละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อร้องเพียงอย่างเดียว แต่สามารถใช้ทำนองของเพลงละครโทรทัศน์หรือทำนองที่มีอยู่แล้วมาใช้ประกอบก็ได้ แต่จากละครโทรทัศน์ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 17 เรื่องมีการนำเพลงละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อร้องมาใช้ประกอบใน Key scene ถึง 12 เรื่อง ส่วนที่เหลือจะใช้ทำนองเพลงของเพลงละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่องประกอบใน Key scene

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

และความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์และความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์นั้นจำเป็นต้องเข้าใจถึงตัวบท (Text) ของทั้งเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ ซึ่งการวิเคราะห์ตัวบททั้งสองสามารถใช้เป็นข้อมูลบ่งชี้ถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ตามกระบวนการ Hermeneutics โดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มเลือกตัวอย่างละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงหลังช่วงภาคค่ำในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 17 เรื่อง และ ทำการเลือกพิจารณาเฉพาะเพลงละครโทรทัศน์ที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเพลงนำละคร (Main Title) เพลงท้ายละคร (End Title) และ เพลง Theme song ที่ใช้ในการประกอบละครโทรทัศน์จากกลุ่มละครตัวอย่างข้างต้นเพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาโดยการศึกษาตีความตัวบท (Textual Analysis) ในเชิงสัญวิทยา (Semiology) ตามวิธีการวิเคราะห์แบบ Syntagmatic ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง และ ความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่พบในละครโทรทัศน์และเพลงละครโทรทัศน์ และ วิธีการวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ภาพรวมของความหมายที่ตัวบทสื่อและถ่ายทอดออกมา รวมถึงการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ตามแนวคิดเรื่องละคร และ การวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์ตามแนวคิดเรื่องดนตรี จากนั้นจะนำข้อมูลจากการตีความตัวบททั้งสองมาสรุปเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ศึกษาถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลโดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์เป็นรายเรื่องทั้ง 17 เรื่อง การวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์เป็นรายเพลงทั้ง 28 เพลง การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เป็นรายเรื่อง และ สุดท้ายเป็นการสรุปถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์รายเรื่อง

5.1.1 ละครโทรทัศน์ “เก้าอี้ขาวในห้องแดง”

5.1.1.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครเรื่องนี้มีการเรียงลำดับเหตุการณ์เริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครเพื่อเป็นการเกริ่นนำเนื้อเรื่องที่จะดำเนินต่อไปว่าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันระหว่างเพื่อน จากนั้นเป็นการเพิ่มปมขัดแย้งเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับเนื้อเรื่อง ละคร เช่น “ละเวง” ตัวเอกของเรื่องสูญเสียพ่อแม่ไปทำให้ต้องต่อสู้เพียงลำพัง และมีเพื่อนสนิท คือ “เปี้ยก” และ “สาวิตรี” คอยเป็นกำลังใจ แต่ขณะเดียวกันตัวละครทั้งสองตัวนี้มีส่วนทำให้เรื่องราวเข้มข้นขึ้นจากการที่เปี้ยกหลงรักละเวงในขณะที่สาวิตรีหลงรักเปี้ยกทำให้เกิดเรื่องราวรักสามเส้า และความขัดแย้งระหว่างตัวละครเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นความยุ่งยากสับสนเกิดขึ้นอีกเมื่อมีการแนะนำตัวละครใหม่เข้ามาในเรื่อง คือ “อินทร” พระเอกของเรื่องที่เป็นผู้ช่วยคลี่คลายปัญหาในตอนท้าย และอีกตัวละครหนึ่ง คือ “ตะวันฉาย” ซึ่งเป็นคนรักของละเวงและเป็นตัวละครที่ทำให้เหตุการณ์ดำเนินไปถึงจุดวิกฤติของเรื่อง ได้แก่ การตายของตะวันฉายที่ส่งผลให้ละเวงเสียใจมาก หรือการที่เปี้ยกหึงตะวันฉายและมาจนถึงขั้นมีความสัมพันธ์กับสาวิตรีและต้องรับผิดชอบเด็กในท้องด้วยการแต่งงานนำมาซึ่งจุดที่แสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวเองของเปี้ยกที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสาวิตรีและครอบครัวได้จนสุดท้ายทั้งคู่ต้องเลิกรักกัน ส่วนปมปัญหาอีกเหตุการณ์หนึ่งของละเวงคือ การที่คุนย่าของอินทรมอบมรดกให้กับละเวงโดยมีข้อแม้ว่าจะต้องแต่งงานกับอินทร และแล้วความสับสนยุ่งเหยิงทั้งหมดคลี่คลายลงได้โดยการเปิดเผยปมเหตุเมื่ออินทรขอให้ละเวงไปพบพ่อของเขาที่ป่วยหนักทำให้ทราบว่าพ่อของอินทรเคยรักแม่ของละเวงมาก่อนแต่ไม่ได้แต่งงานกันจึงเป็นเหตุให้ทั้งย่าและพ่อของอินทรจับคู่อินทรกับละเวง เมื่อปมปัญหาได้รับการเปิดเผยละเวงจึงตัดสินใจรับมรดกและกลับไปอยู่กรุงเทพ จากนั้นลำดับเหตุการณ์สุดท้ายที่จะนำไปสู่จุดจบของเรื่อง คือ การที่ละเวงเข้าใจและรู้จักตัวเองมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไปจึงยอมให้ออกัสตัวเองกับอินทรอีกครั้งทำให้เรื่องราวจบลงอย่างมีความสุข

5.1.1.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

จากการวิเคราะห์ละครเรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” ในเชิง Paradigmatic พบว่าความหมายโดยรวมของการเล่าเรื่องนั้นแสดงถึงเรื่องราวของความผูกพันระหว่างเพื่อนและความรักที่ก่อตัวจากความเป็นเพื่อนซึ่งเป็นความรักที่ไม่สมหวัง ทั้งหมดนี้สามารถสื่อถึงความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องได้ว่าเรื่องของความรักเป็นสิ่งที่บังคับจิตใจกันไม่ได้ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพในการถ่ายทอดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนโดยใช้ภาพที่ตัดตอนมาจากภาพใน

ละครและนำมาประกอบในโตเต็ลนารายการ โตเต็ลทำรายการ ช่วงตัดเข้าโฆษณา และช่วงตัดเข้าละครหลังโฆษณาประกอบกับเพลงละครด้วย ภาพที่ใช้เป็นภาพของตัวละครเอกในเรื่องเพื่อเล่าและสื่อถึงความผูกพันระหว่างเพื่อน ซึ่งนับได้ว่าเป็นการใช้ชุดของสัญลักษณ์ทางภาพที่เน้นความสัมพันธ์ของความเป็นเพื่อนทั้งในโตเต็ลรายการและในละครเช่นเดียวกัน หรือ สัญลักษณ์ทางภาพอีกภาพหนึ่ง คือ ภาพวาดของตะวันฉายที่ละเวงวาดและมอบให้ตะวันฉายเป็นที่ระลึกซึ่งมีการใช้ภาพนี้ประกอบในเรื่องเวลาที่ละเวงคิดถึงตะวันฉาย เป็นต้น

5.1.1.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” มีการวางโครงเรื่องที่เป็นไปอย่างสมเหตุสมผล และประกอบไปด้วยเรื่องราวย่อยๆ ของตัวละครที่หลากหลาย แต่ก็มีเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผลกัน ละครเรื่องนี้ถือได้ว่าเป็นละครประเภท Psychological ซึ่งเป็นละครประเภทที่แสดงถึงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ในเรื่องเป็นหลัก โดยมีแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวของความรัก ตัวละครถูกกำหนดให้เป็นตัวละครแบบที่เห็นได้รอบด้าน (Well-rounded character) คือตัวละครมีพัฒนาการทางด้านนิสัยเนื่องจากผลกระทบจากเหตุการณ์ในเรื่อง เช่น ละเวงมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นเพราะต้องดูแลตัวเองหลังจากที่พ่อแม่เสียชีวิต หรือ เปียกที่เข้าใจถึงความจริงของชีวิตหลังจากสูญเสียสามีและลูกไป หรือ อินทรีที่เข้าใจถึงสิ่งที่อินสอนผู้เป็นพ่อเคี่ยวเข็ญเพราะหวังดีและเป็นประโยชน์กับตัวเองภายหลังจากที่อินสอนเสียชีวิตไปแล้ว เป็นต้น จุดจบของเรื่องเป็นการจบแบบสมหวังสำหรับตัวละครเอกของเรื่องซึ่งก็คือละเวงและอินทรี

5.1.2 ละครโทรทัศน์ “เสน่หานางจิ้ง”

5.1.2.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์เรื่อง “เสน่หานางจิ้ง” เป็นการเล่าเรื่องที่เรียงตามลำดับเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครในเรื่องเพื่อเป็นการเกริ่นนำให้ทราบถึงพื้นฐานของตัวละครแต่ละตัวโดยเฉพาะความแตกต่างทางฐานะระหว่างครอบครัวของ “ชยุดิ” พระเอกของเรื่องที่เป็นเจ้าของโรงงานน้ำตาล และครอบครัวของ “บัว” นางเอกของเรื่องที่เป็นเจ้าของคณะจิ้ง จากนั้นเป็นการเปิดประเด็นปัญหาของตัวละครด้วยปมขัดแย้งที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาเหตุการณ์ให้ไปสู่จุดวิกฤติของเรื่อง เช่น ความขัดแย้งระหว่างครอบครัวของชยุดิที่รังเกียจและคอยกีดกันแก๊งบัวกับคณะจิ้งซึ่งถือได้ว่าเป็นความขัดแย้งหลักของเรื่อง หรือ ความขัดแย้งที่ชยุดิถูกรบกวนรำคาญกับยี่งจันท์ทั้งๆ ที่ชยุดิรักบัว หรือ การที่บัวพยายามหักห้ามใจตัวเองไม่ให้รักชยุดิเพราะรู้ถึงความแตกต่างทางฐานะของทั้งคู่และเล็งเห็นถึงปัญหาที่จะตามมา หรือ การที่ “คำเกิง” พี่ชายที่โตมาด้วยกันกับบัวและหลงรักบัวแต่กลับผิดหวัง

เพราะบัวไปรักชยติ เหตุการณ์เริ่มเข้มข้นมากขึ้นเมื่อชยติหนีมาแต่งงานกับบัวและดำเนินชีวิตบนภูเขาเป็นตัวอย่าง เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดวิกฤติ (Climax) เมื่อชยติถูกตามตัวกลับบ้านและพาบัวกลับมาด้วยแต่บัวถูกรังแกจนทนไม่ไหวเลยหนีกลับมาอยู่คนเดียวโดยชยติและกนกวิภาตามมาอยู่ด้วยทำให้พ่อแม่ของชยติไม่พอใจจึงจ้างคนมาเผาไล่ที่ เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์ในเรื่องอย่างเป็นเหตุเป็นผลทำให้เรื่องราวของละครน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จากนั้นเรื่องราวเริ่มเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อพ่อของชยติคิดได้และหลังจากนั้นแม่ของชยติได้ขอโทษทุกคนและยอมรับบัวกับดำเนินเข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นจุดจบของเรื่องที่ลงเอยอย่างมีความสุข

5.1.2.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้แสดงถึงเรื่องราวของความรักที่อยู่บนรากฐานของความแตกต่างโดยเฉพาะในเรื่องฐานะ แต่สุดท้ายเพราะความดีจึงทำให้ได้รับการยอมรับดังจะเห็นได้จากการที่ชยติและบัวถูกกีดกันไม่ให้รักกันแต่สุดท้ายครอบครัวของชยติก็เข้าใจและยอมรับบัวเพราะความดีที่บัวพิสูจน์ให้เห็น นับว่าเป็นการสื่อความหมายแฝงผ่านทางวิธีการสร้างตัวละครในเรื่องของการทำดีย่อมต้องได้รับผลดีตอบแทน ดังจะเห็นได้จากตัวละคร “เจียง” เจ้าของคณะงิ้วที่อุปการะเลี้ยงดูบัวและดำเนินจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าโดยไม่หวังผลตอบแทน สุดท้ายเจียงก็ได้ลูกสองคนนี้คือคอยช่วยเหลือดูแลในยามลำบาก หรือจากการที่เจียงและบัวเป็นคนดีทำให้มีคนอื่นมือเข้าช่วยเมื่อเดือดร้อน เช่น ตอนที่เจียงเกือบถูกยึดคณะงิ้วเพราะเป็นหนี้แต่ชยติกับอาม่ามาช่วยไว้ หรือเพราะความดีของบัวที่ทำให้แม่ของชยติยอมรับบัวเป็นลูกสะใภ้ นอกจากนี้ยังมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพและเสียงที่พบได้เด่นชัดในเรื่องนี้ คือ การแสดงงิ้วและการร้องเพลงงิ้วซึ่งเป็นฉากที่พบมากในละครเพราะนอกจากจะเป็นอาชีพของครอบครัวนางเอกแล้วยังเป็นประเด็นที่ครอบครัวของชยติตั้งแง่รังเกียจบัว และยังมีการใช้ภาพลำดับชั้นตอนในการแต่งหน้างิ้วเป็นภาพประกอบในการตัดเข้าโฆษณาและตัดเข้าละครแต่ละช่วง รวมถึงการใช้ทำนองเพลงที่เป็นลักษณะของเพลงงิ้วเพื่อประกอบภาพด้วย เนื่องจากเนื้อหาของละครเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับความเป็นจีนจึงทำให้ทั้งฉาก เครื่องแต่งกาย และบทพูดของตัวละครในเรื่องมีกลิ่นอายของความเป็นจีนสูงเพื่อสร้างความสมจริงให้กับละคร เช่นการที่ตัวละคร “ซินแส” พูดภาษาจีนหนึ่งประโยคตามด้วยภาษาไทยอีกหนึ่งประโยค หรือการที่ตัวละคร “อาม่า” พูดภาษาไทยไม่ชัด รวมไปถึงเครื่องแต่งกายของตัวละครในเรื่องที่เป็นแบบจีน เช่น เสื้อคอจีน ถักผมเปีย 2 ข้าง และ กางเกงแพน เป็นต้น ในเรื่องของฉากที่เน้นถึงความเป็นจีนแล้วยังเน้นถึงความแตกต่างทางฐานะระหว่างครอบครัวของชยติกับคณะงิ้วด้วยเพราะเป็นเรื่องราวหลักของเรื่องอีกเช่นกันจะเห็นได้ว่าการใช้อุปกรณ์ต่างๆในการสื่อความหมายในละครอย่างเต็มที่

5.1.2.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “เสน่หานางจิว” เป็นละครที่มีเค้าโครงเรื่องแบบตรงไปตรงมาและเน้นถึงการแสดงอารมณ์ของของตัวละครตามเหตุการณ์ หรือที่เรียกว่า Straight / Psychological Play โดยมีแก่นเรื่อง (Theme) เป็นเรื่องราวของความรักระหว่างคนชนชั้นสูงกับคนชนชั้นต่ำ ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครนั้นเป็นการพัฒนาเรื่องราวอย่างมีเหตุผลซึ่งโดยมากมักเกิดจากการเชื่อมโยงปมขัดแย้งเข้าด้วยกันอย่างต่อเนื่อง สำหรับตัวละครในเรื่องถูกกำหนดให้เป็นตัวละครแบบเห็นได้รอบด้านเป็นหลัก คือ ทำยที่สุดแล้วตัวละครสามารถที่จะเข้าใจและยอมรับคณะจิวได้อย่างไม่ รั้งเกียจโดยเฉพาะตัวละคร “วลี” “ชัยโย” และ “กนกวิภา” เป็นต้น และจุดจบของเรื่องก็เป็นการจบลงอย่างมีความสุข

5.1.3 ละครโทรทัศน์ “ตะวันลับฟ้า”

5.1.3.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

สำหรับการเล่าเรื่องในละครเรื่องนี้มีการลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เรื่องราวเกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครเอกของเรื่องและการเปิดประเด็นปมปัญหาคือการที่ “ตะวัน” นางเอกของเรื่องสัญญากับ “นิรุทธ” คนรักของเธอว่าจะแต่งงานกันหลังเรียนจบ และตะวันไม่ถูกชะตา กับ “บุรี” นายจ้างที่เป็นพระเอกของเรื่อง จากนั้นเนื้อเรื่องเริ่มเข้มข้นขึ้นเมื่อมีการเพิ่มปมปัญหาให้กับตัวละคร เช่น ตะวันผิดหวังจากนิรุทธเพราะนิรุทธไปแต่งงานกับบุตรี ซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างตะวันกับนิรุทธที่เป็นต้นเหตุของเรื่องราวทั้งหมด คือ การที่นิรุทธแต่งงานกับบุตรีทำให้ตะวันผิดหวัง และเมื่อตะวันเริ่มมีความรักอีกครั้งกับวุฒิมิเธอก็กลับผิดหวังอีก ทั้งหมดนี้เป็นเหตุการณ์ที่ปูเรื่องให้กับนางเอกให้รู้สึกกลัวความรักเพราะพบกับความผิดหวังมาตลอด ลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่องต่อมาคือการที่เรื่องเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤติ คือ นิรุทธกลับมาเมืองไทยและตามมาขอคืนดีกับตะวันอีกครั้งจนเป็นเหตุให้บุรีช่วยแก้ตัวให้กับตะวันว่าตะวันกำลังจะเป็นเจ้าสาวของเขาซึ่งถือเป็นจุดวิกฤติของเรื่อง จากเหตุการณ์ที่บีบบังคับทั้งหมดทำให้ตะวันตัดสินใจแต่งงานกับบุรีเพื่อแก้ไขปัญหาคือเป็นจุดที่ทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไป หลังแต่งงานทั้งคู่กลับไม่พบกับความสุขเนื่องจากต่างปิดกั้นหัวใจตัวเองและทำให้ตัวละครตัดสินใจหาทางออกให้กับปัญหาได้แก่การที่ตะวันขอหย่าและกลับไปอยู่กรุงเทพโดยไม่บอกบุรีว่าเธอท้อง ส่วนบุรีหนีเข้าป่าเพื่อทำใจแต่เรื่องราวก็เข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อบุรีหายตัวไปทำให้ตะวันได้รู้ความจริงว่าบุรีรักตะวันมาก หลังจากพบตัวบุรีตะวันคอยดูแลบุรีที่ป่วยหนักและสุดท้ายต่างก็เข้าใจและยอมรับความรักที่มีให้กัน เรื่องราวจึงเป็นการจบลงอย่างมีความสุข

5.1.3.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ในละครเรื่อง “ตะวันลับฟ้า” นั้นพบว่า ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้ คือ ความรักนั้นเป็นสิ่งที่บังคับใจกันไม่ได้ และความรักที่แท้จริงต้องมั่นคงและไม่มีอะไรมาทำให้เปลี่ยนแปลงไปได้ ดังจะเห็นได้จากเรื่องของนิรุทธกับ ตะวันที่พบกับความรักที่ผิดหวังเพราะนิรุทธเห็นแก่ความก้าวหน้าทางหน้าที่การงานของตัวเอง มากกว่าความรัก หรือ การที่ตะวันกับบุรีไม่เข้าใจกันจนแยกทางกันไปแต่สุดท้ายก็ยอมรับความจริงในหัวใจจึงกลับมารักกันอย่างมีความสุข สำหรับการใช้อยุทธศาสตร์ทางภาพเพื่อสื่อความหมายในเรื่องนี้ ได้แก่ ภาพวาดของตะวันซึ่งจากที่เคยชอบวาดภาพทะเลตอนคบกับนิรุทธ แต่เมื่อเลิกรักกันไปตะวันก็ไม่วาดภาพทะเลอีก หรือ ภาพวาดของตะวันจากที่เคยสดใสกลับกลายเป็นภาพที่เศร้าซึ่งเป็นจุดที่บุรีสังเกตเห็น แต่เมื่อตะวันเข้าใจบุรีภาพวาดของตะวันก็สดใสมีชีวิตชีวาอีกครั้ง หรือ บ้านที่ตะวันกับนิรุทธช่วยกันผ่อนเพื่อเตรียมเป็นเรือนหอนั้นก็ถือเป็นสัญลักษณ์ทางภาพอย่างหนึ่งที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนสัญญาะหว่างนิรุทธกับตะวัน ดังจะเห็นได้จากการที่ตะวันไปที่บ้านนี้เมื่อคิดถึง นิรุทธ หรือ แม้แต่เวลาที่เลิกกันแล้วตะวันก็เจ็บปวดเมื่อมาที่บ้านหลังนี้เพราะคิดถึงเรื่องความหลัง

อีกส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์พบว่าการถ่ายทอดความหมายในเชิง Metonymy ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความหมายโดยหยิบส่วนย่อยมาแทนส่วนรวมทั้งหมด ได้แก่ เพลง Theme song “แต่คนเคยรัก” ที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับความรักที่ผิดหวังซึ่งใช้แทนการเล่าเรื่องโดยรวมของตัวละคร “ตะวัน” ผู้ที่ผิดหวังในเรื่องของความรักมาตลอดจนกระทั่งเข้าใจกับบุรีในตอนท้ายของเรื่อง

5.1.3.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ละครเรื่อง “ตะวันลับฟ้า” ตามหลักการวิเคราะห์ละครพบว่า ลำดับเหตุการณ์ของละครในเรื่องดำเนินไปอย่างสมเหตุสมผลและเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมาโดยแสดงถึงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละครเป็นหลัก แก่นเรื่องของละครเป็นเรื่องของความรัก ตัวละครถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มชนชั้นกลางและชนชั้นสูงโดยตัวละครมีลักษณะเป็น Well-rounded Character คือมีการเปลี่ยนแปลงตัวเองไปตามเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งเห็นได้ชัดจากตัวละคร “ตะวัน” ที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวเองโดยเฉพาะในมุมมองเรื่องของการความรัก ตัวละครแต่ละตัวมีเป้าหมายที่ต่างกันแต่ส่วนใหญ่เป้าหมายหลักจะเป็นเรื่องความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละครด้วยและแน่นอนที่จุดจบของเรื่องเป็นการจบลงแบบมีความสุข

5.1.4 ละครโทรทัศน์ “ยอดยาหยี”

5.1.4.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ละครเรื่อง “ยอดยาหยี” มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครที่เรียงจากจุดเริ่มต้นของเรื่องไปจนถึงตอนจบตามลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้น ซึ่งเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและการเปิดประเด็นปัญหาของตัวละครเอกในเรื่องซึ่งก็คือการที่ “ยาหยี” กับ “ปิลันธน์” ที่ไม่ถูกชะตากัน การพัฒนาเหตุการณ์จะใช้การสร้างปมขัดแย้งให้ทั้งคู่มาเกี่ยวข้องกันเพื่อให้เรื่องราวดำเนินต่อไปคือ ยาหยีต้องมาพักที่ไร่ของปิลันธน์ และมีการแนะนำตัวละครใหม่ๆ เข้ามาเพื่อเพิ่มความเข้มข้นให้กับเรื่อง ซึ่งได้แก่ “วาริช” ที่มีปัญหากับปิลันธน์ทั้งเรื่องของการค้าขายและเรื่องของหัวใจจนเป็นเหตุให้เกิดเรื่องราวยุ่งยากมากมาย จากนั้นเนื้อเรื่องได้ดำเนินมาถึงจุดวิกฤติเมื่อวาริชจ้วงมือปืนฆ่าปิลันธน์แต่ยาหยีช่วยไว้ทันซึ่งทำให้ตัวเองได้รับบาดเจ็บและทำให้ทั้งคู่เข้าใจถึงความรู้สึกที่มีต่อกันต่างๆ ที่ตอนแรกยาหยีปฏิเสธไม่ยอมรับความคิดของหัวใจตัวเอง จุดนี้แสดงถึงความขัดแย้งภายในจิตใจของนางเอก เรื่องราวเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤติอีกครั้งเมื่อยาหยีพบปิลันธน์อยู่กับนิลปัททำให้เธอเข้าใจผิดและหนีไปแต่สุดท้ายทุกคนร่วมมือกันวางแผนให้ยาหยีกลับมาที่ไร่อีกครั้งเพื่อคืนดีกับปิลันธน์แล้วเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุขในที่สุด

5.1.4.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ละครเรื่อง “ยอดยาหยี” มีความหมายโดยรวมของเรื่องที่สื่อผ่านการเล่าเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละคร และมีการจัดระบบในการเล่าเรื่องที่นำเสนอความหมายแฝงเร้นที่ว่าผู้หญิงต้องพึ่งพาผู้ชายและคนทำชั่วจะต้องได้รับผลกระทบ ดังจะเห็นได้จากตัวละครผู้หญิงในเรื่องทั้งยาหยี นิลปัท และทักษิณาซึ่งล้วนเป็นผู้หญิงที่เก่งในหน้าที่การงาน แต่สุดท้ายก็ต้องพึ่งผู้ชายเมื่อถึงเวลาคับขัน เช่น นิลปัทกับยาหยีที่ถูกขูดและปิลันธน์มาช่วยไว้ได้ทันทุกครั้ง ขจรที่ช่วยจัดการดับไฟที่ไหม้โกดังเก็บกาแฟในขณะที่ทักษิณาทำอะไรไม่ถูก หรือ ปิลันธน์ที่ช่วยนิลปัทขณะที่กำลังมีปัญหาทางธุรกิจทำให้ไม่ต้องถูกข่มขู่จากวาริชอีกต่อไป อีกส่วนคือการที่การบูรและวาริชได้รับผลกระทบตามที่ได้ก่อไว้กับผู้อื่นคือ วาริชถูกตำรวจจับเรื่องจ้วงวานฆ่าปิลันธน์และการบูรตั้งครุฑกับวาริชแต่วาริชไม่ยอมรับผิดชอบ สัญลักษณ์ที่พบในเรื่องเป็นสัญลักษณ์ทางภาพ เช่น ดอกทานตะวันซึ่งใช้แทนสัญญาณระหว่างปิลันธน์กับยาหยีที่จะกลับมาหากันอีกครั้งเมื่อดอกทานตะวันบานตามตำนานของหาดตะวันรอน และยังเป็นสัญลักษณ์แทนตัวของทั้งคู่เมื่อมอบให้แก่กัน เช่น ตอนที่ยาหยีวางดอกทานตะวันไว้ที่เก้าอี้แล้วหนีกลับกรุงเทพฯ เพราะเข้าใจปิลันธน์กับนิลปัทผิด หรือ ตอนที่ปิลันธน์ฝากคนให้มอบช่อดอกทานตะวันให้ยาหยีในวันเปิดตัวหนังสือซึ่งทำให้ทั้งคู่รู้ว่าอีกฝ่ายมาหา เป็นต้น

5.1.4.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

สำหรับละครเรื่อง “ยอดยาหยี” มีการวางโครงเรื่องโดยใช้ปมขัดแย้งเป็นหลักในการดำเนินเรื่องและมีการลำดับเหตุการณ์อย่างเป็นเหตุเป็นผลกันโดยเน้นที่การแสดงอารมณ์ของตัวละครตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ละครเรื่องนี้มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องความรักของตัวละครที่อยู่ในสังคมชนชั้นกลางค่อนข้างสูง ตัวละครในเรื่องถูกกำหนดให้มี 2 ลักษณะ คือทั้งแบบที่มีการพัฒนาการของตัวละคร เช่น แจงที่ยอมกลับตัวเป็นคนดีในตอนท้าย หรือทัศนิกินาที่ยอมเปลี่ยนแปลงมุมมองที่มีต่อชจรภายหลังจากที่ชจรช่วยเรื่องไฟไหม้และทำให้ทั้งคู่เข้าใจกัน หรือ ยาหยีที่ยอมรับว่ารักปิลันธน์ทั้งที่ได้ปฏิเสธกับตัวเองมาตลอด ตัวละครอีกลักษณะที่พบก็คือตัวละครแบบตายตัว (Typed Character) ซึ่งเป็นตัวละครที่มักแสดงในสิ่งที่ผู้ชมสามารถคาดหมายได้เพราะไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านนิสัยเลย เช่น วาริชและการบูรที่ร้ายมาตลอดโดยคิดวางแผนทำร้ายศัตรูของตัวเองตลอดทั้งเรื่อง ส่วนเป้าหมายของตัวละครแต่ละตัวนั้นแตกต่างกันไป แต่เป้าหมายหลักยังคงเป็นเรื่องของความรัก เช่น ยาหยีมีเป้าหมายหลักที่เรื่องของการเป็นที่ยอมรับในเรื่องหน้าที่การงาน เพราะต้องการพิสูจน์ความสามารถและเรื่องหลักคือความรัก ส่วนเป้าหมายของปิลันธน์เป็นเรื่องของความยุติธรรมที่ต้องการให้ชาวไร่ไม่ถูกพ่อค้าคนกลางอย่างวาริชเอาเปรียบ และอีกเรื่องก็คือความรักเช่นกัน เป้าหมายหลักของวาริชกับการบูรคือเรื่องของความรักที่ต้องการให้ได้มาซึ่งคนที่ตนรักโดยไม่สนใจว่าจะใช้วิธีการใด ส่วนทัศนิกินากับชจรมีเป้าหมายที่ความสำเร็จในความรักและหน้าที่การงาน จุดจบของเรื่องนี้เป็นการจบแบบสมหวัง

5.1.5 ละครโทรทัศน์ “รักเล่ห์เพทุบาย”

5.1.5.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครเรื่องนี้เป็นการเรียงตามลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา โดยจะเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและปัญหาของตัวละครก่อนเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจให้กับผู้ชม เช่น ตัวละครในชีวิตของ “เจนนิสา” นางเอกของเรื่อง ได้แก่เจนและเพื่อนๆ ที่ทำงานด้วยกันที่กรุงเทพฯและแม่ของเจน จากนั้นเป็นตัวละครในส่วนของ “ตราภูมิ” พระเอกของเรื่องกับเพื่อนๆ ที่เชียงใหม่ รวมถึงการเปิดประเด็นปัญหาที่เจนกับฟังก์เป็นคู่แข่งกันทั้งในเรื่องงานและความรัก และเรื่องแม่ที่ต้องการให้เจนมีคู่ เรื่องราวมีการพัฒนาเหตุการณ์โดยการเพิ่มปมขัดแย้งให้กับเรื่อง เช่น การที่เจนอ้างว่าเป็นแฟนกับตราภูมิและขอร้องให้ตราภูมิช่วยแสดงเป็นคนรักเพื่อให้ “สนน” ชายหนุ่มที่เธอหลงรักหันมาสนใจเธอทำให้ต้องคอยแก้ปัญหาต่างๆที่เข้ามาเพราะกลัวถูกจับผิดได้ว่าโกหก แต่จะมีบางช่วงที่มีการเล่าเรื่องย้อนอดีตในส่วนของการระลึกความหลังสมัยเรียนหนังสือที่เจนนิสาเป็นเพื่อนกับตราภูมิเพื่อเป็นการเล่าถึงลักษณะนิสัยของตัว

ละครด้วย จุดวิกฤติของเรื่องคือเมื่อตราภูมิจึงรู้ว่าตัวเองรักเจนและหนีกลับเชียงใหม่แต่สุดท้ายตราภูมิจึงกลับมาช่วยเจนอีกครั้งตามที่เจนขอร้อง เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลทำให้เรื่องราวดำเนินต่อมาอย่างน่าเชื่อถือ เรื่องราวเริ่มเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อเจนเข้าใจความรู้สึกของตัวเองและพยายามบอกให้ตราภูมิจึงรับรู้ความรู้สึกของตัวเอง เรื่องราววุ่นวายของทั้งคู่ก็จบลงเมื่อทั้งคู่เข้าใจกัน

5.1.5.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมที่ละครเรื่องนี้สื่อถึงนั้น คือ เรื่องของความรักเป็นเรื่องที่ฝืนใจหรือบังคับจิตใจกันไม่ได้ถึงแม้จะใช้วิธีการใดก็ตาม ซึ่งเห็นได้จากตัวละคร “เจนนิสา” ที่พยายามทุกวิถีทางในการเรียกร้องความสนใจเพื่อให้คนที่รักมาสนใจตัวเองแต่ก็ไม่สำเร็จ และสุดท้ายก็กลับมารักคนที่ตัวเองไม่ได้สนใจในตอนแรกแทน ละครเรื่องนี้มีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพในละครค่อนข้างมาก เช่น ตรอกเล็กข้างที่ทำงานของเจนซึ่งเป็นจุดที่ตัวละครถูกดักเรียกให้แยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อคุยกันเป็นการส่วนตัว เวลาที่ตัวละครถูกดักเรียกในตรอกเล็กนี้ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อได้ว่าเรื่องลับหรือเรื่องสำคัญกำลังจะเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่นตราภูมิจึงเรียกกองทัพเพื่อปรึกษาเรื่องที่ตัวเองรู้สึกว่ารักเจนนิสา หรือ เจนดักเรียกกองทัพเพื่อบอกเรื่องที่ตัวเองรักตราภูมิจึงเช่นกัน หรือ ตอนแม่ของเจนดักเรียกกองทัพเพื่อถามเรื่องของตราภูมิจึงเพราะสงสัยว่าเจนโกหก แต่กองทัพหนีเอาตัวรอดไปได้ เป็นต้น หรือ สัญลักษณ์ “ช่อดอกไม้” ซึ่งใช้แทนการแสดงความรักที่ชายหนุ่มมีให้และเป็นเครื่องมือในการหักหน้ากันระหว่างเจนกับพิงค์เวลาที่คนใดคนหนึ่งได้ช่อดอกไม้จากสธน เจนเคยแม้กระทั่งสั่งช่อดอกไม้ให้ตัวเองเพื่อหลอกว่าตราภูมิจึงส่งมาให้เพื่อให้สธนหึงและให้พิงค์อิจฉา ทั้งหมดนี้สามารถสื่อได้ถึงความหมายแฝงเร้นในวิธีการเล่าเรื่องว่าทุกคนยอมทำทุกอย่างเพื่อความรักรักรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละคร

5.1.5.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

การวิเคราะห์ละครเรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” จัดได้ว่าละครเรื่องนี้เป็นละครประเภทตลกขบขันโดยมีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของความรัก เนื้อเรื่องละครนั้นมีการเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันอย่างดี มีการกำหนดตัวละครให้เป็นแบบเห็นได้รอบด้านคือมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย เช่น “เจนนิสา” นางเอกของเรื่องนั้นมีส่วนเสียที่ไม่ยอมเสียฟอร์มแต่สุดท้ายก็ต้องยอมเพื่อให้ได้คนที่รักกลับมา หรือ “ตราภูมิจึง” ที่เป็นคนชื่อไม่ชอบหลอกหลวงใครแต่ยอมช่วยเจนหลอกคนอื่นเพราะความรัก หรือ ตราภูมิจึงที่หลอกเจนว่าไม่ได้รักแล้วจึงค่อยบอกความจริงในภายหลัง หรือ “สธน” ที่โหดและไม่แน่นอนมาตลอดเรื่องแต่สุดท้ายกลับสวามิภักดิ์กับเจนว่ารักพิงค์ เป็นต้น นอกเหนือจากการที่ตัวละครมีทั้งส่วนดีและส่วนเสียแล้วยังแสดงถึงพัฒนาการของตัวละครที่

เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย สำหรับเป้าหมายของตัวละครนั้นแตกต่างกันไปในส่วนปลีกย่อยแต่เป้าหมายหลักยังคงเป็นเรื่องของความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละครนั่นเอง

5.1.6 ละครโทรทัศน์ “ชายในฝัน”

5.1.6.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์เรื่อง “ชายในฝัน” มีลักษณะของการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและความใฝ่ฝันของตัวละครเอกในเรื่องเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องให้ผู้ชมเข้าใจตัวละคร เช่น นางเอกของเรื่อง หรือ “ปุ่น” ที่ต้องการแต่งงานกับชายในฝันที่สามารถดูแลเธอได้ พระเอกของเรื่อง หรือ “ไอ้ต” และ “ขาว” เพื่อนสนิทของไอ้ตที่ต้องการเปิดร้านเทปเป็นของตัวเอง และ “เคน” พระเอกอีกคนของเรื่องที่เป็นต้นแบบชายในฝันของปุ่น จากนั้นเป็นการพัฒนาเหตุการณ์ของละครซึ่งเป็นจุดที่ทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไป ได้แก่ การที่ปุ่นได้พบกับเคนและทั้งคู่รักกันโดยไม่รู้เลยว่าไอ้ตแอบรักปุ่นอยู่ เรื่องราวเข้าสู่ภาวะวิกฤติเมื่อปุ่นถูกครอบครัวของเคนกีดกันและถูก “จีน่า” ที่หลงรักเคนวางแผนแกล้งแต่ไอ้ตมาช่วยปุ่นได้ทันทำให้ปุ่นสับสนและไม่แน่ใจว่าตัวเองคิดอย่างไรกับไอ้ต จุดนี้เป็นจุดที่มีการใช้ตัวละครในการเพิ่มความเข้มข้นให้กับเนื้อเรื่องโดยใช้ความขัดแย้งเป็นหลัก ทั้งความขัดแย้งระหว่างคนกับคน หรือ ความขัดแย้งภายในบุคคลเองก็ตาม จากนั้นเหตุการณ์ยิ่งวุ่นวายมากขึ้นเมื่อปุ่นตกลงแต่งงานกับเคน และไอ้ตตัดสินใจไปทำงานที่อเมริกาซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่นำไปสู่ภาวะวิกฤติอีกครั้งของเรื่องคือเมื่อถึงพิธีแต่งงานปุ่นกลับเข้าใจหัวใจตัวเองแต่ไม่ยอมทำร้ายจิตใจเคนจึงยินยอมเข้าพิธีและไอ้ตกำลังเตรียมตัวเดินทาง เรื่องราวเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อเคนเข้าใจความรู้สึกของปุ่นและล้มเลิกพิธีกลางคันซึ่งถือว่าเป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวทั้งหมดคลี่คลายลงด้วยดี ท้ายที่สุดปุ่นรีบไปหาไอ้ตที่สนามบินและเรื่องจบลงที่ปุ่นยอมรับว่าไอ้ตเป็นชายในฝันตัวจริงและเป็นการจบลงอย่างมีความสุข

5.1.6.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์ละครเรื่อง “ชายในฝัน” ตามแบบ Paradigmatic พบว่าความหมายโดยรวมของละคร คือ การยอมทำทุกอย่างเพื่อความรัก ดังจะเห็นได้จากการที่ไอ้ตหรือเคนยอมที่จะเป็นคนเสียสละเพื่อให้ปุ่นมีความสุขและสมหวังกับความรักตามแบบที่เธอต้องการ และยังมี การถ่ายทอดความหมายแฝงเร้นในวิธีการเล่าเรื่องว่าผู้หญิงต่างก็มีความใฝ่ฝันที่จะได้แต่งงานกับชายในแบบที่ตนวาดฝันไว้เช่นเดียวกับตัวละคร “ปุ่น” หรือ “จีน่า” ที่ต้องการแต่งงานกับชายที่เพียบพร้อม แต่ท้ายที่สุดปุ่นเข้าใจจิตใจตัวเองว่าชายในฝันของเธอคือคนที่สามารถดูแลปกป้อง

และเข้าใจตัวเธอไม่ใช่เพียงแค่รูปหล่อหรือมีฐานะเท่านั้น ในส่วนของอารมณ์และเนื้อเรื่องละครจะเป็นเรื่องของความรักแบบสดใสและสนุกสนาน

5.1.6.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่องนี้เป็นละครที่เล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมา และเน้นที่การแสดงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความรักระหว่างหนุ่มสาว ตัวละครในเรื่องมาจาก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชนชั้นกลางหรือกลุ่มของขุนและกลุ่มชนชั้นสูงซึ่งก็คือกลุ่มของเคน แต่เป้าหมายของตัวละครทั้งสองกลุ่มนั้นต่างก็เป็นเรื่องของความรักเช่นเดียวกัน สำหรับจุดจบของเรื่องนั้นเป็นการจบลงอย่างมีความสุขสำหรับตัวเอกในละคร ภาพรวมของละครเรื่องนี้เป็นละครเกี่ยวกับความรักของหญิงสาวคนหนึ่งที่ได้รอกชายในฝันมาตลอดแต่เมื่อพบเธอจึงได้รู้ว่าไม่ใช่สิ่งที่ต้องการ แต่ชายในฝันที่แท้จริงนั้นกลับเป็นคนที่อยู่เคียงข้างเธอมาตั้งแต่ต้นนั่นเอง

5.1.7 ละครโทรทัศน์ “ตาเบบุญญา”

5.1.7.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ละครเรื่อง “ตาเบบุญญา” มีลำดับการเล่าเรื่องที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน คือลำดับของเหตุการณ์ในเรื่องเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครเอกทั้งสามคนจากช่วงกลางของเนื้อเรื่องละครคือตอนที่เบญ อัญชัน และญดาศจี กลับมาพบกันอีกครั้งในงานเลี้ยงรุ่น จากนั้นเนื้อเรื่องดำเนินต่อไปโดยมีการเล่าเรื่องย้อนอดีตถึงความผูกพันของทั้งสามคนที่เป็นเพื่อนสนิทสมัยเรียนมหาวิทยาลัย และวกกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเหตุการณ์โดยให้ตัวละครเอกและลูกสาวของทั้งสามคนคือ บุญรักษา หญิง และญิบ ต้องมาผูกพันกันเพราะผู้ชายชื่อ “เอกฤทธิ์” ซึ่งเป็นการใช้ตัวละครใหม่เพื่อสร้างการลำดับเรื่องให้ไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องต่อไป สถานการณ์เริ่มยุ่งยากมากขึ้นเมื่อแม่ๆ ทั้งสามต้องดูแลและปกป้องลูก ในขณะที่เดียวกันก็ต้องแก้ไขปัญหาของตัวเองด้วย เช่น เบญที่มีปัญหากับบุญรักษาเพราะเธอก็ดกกันไม่ให้บุญรักษาคบหากับเอกฤทธิ์ อัญชันที่มีสามีเจ้าชู้และต้องกลุ่มใจกลัวเอกฤทธิ์จะทำอันตรายหญิง และ ญดาศจีที่ห่างเหินกับสามีกับญิบเพราะความที่เป็นคนเข้มงวดและมีปมหลัง เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดวิกฤติเมื่อหญิงและบุญรักษาต่างตกเป็นของเอกฤทธิ์และหญิงที่หนีออกจากบ้านภายหลังจากรู้ความจริงว่าเอกฤทธิ์ไม่รักเธอเลย เหตุการณ์นี้ทำให้เรื่องราวในอดีตถูกเปิดเผยขึ้นอีกครั้งโดยทั้งสามคนเล่าย้อนอดีตว่าแต่ละคนต่างเคยผูกพันกับเอกฤทธิ์เช่นกัน และบุญรักษานั้นเป็นลูกของญดาศจีที่เบญรับเป็นแม่หลังจากที่ญดาศจีคลอด จากจุดวิกฤตินี้เองที่เป็นเหตุให้ตัวละครตัดสินใจหนีปมปัญหาที่เกิดขึ้น เช่นบุญรักษาตัดสินใจตามพ่อแท้ๆ ไปอยู่อเมริกาถึงแม้เบญจะไม่อยากให้ไปแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ หรือ ญดาศจีที่

บอกความจริงกับสามีเรื่องอดีตของเธอและทำให้เขาตัดสินใจเดินทางไปทำวิจัยที่ต่างประเทศ ขณะที่หญิงฆ่าตัวตาย และเอกภพก็ถูกแฟรงค์คนรักเก่าของบุญรักษาแทงตายเพราะแค้นที่เขาทำร้ายบุญรักษา เหตุการณ์ทั้งหมดโยงเรื่องให้เข้าสู่จุดจบเมื่อบุญรักษาเข้าใจกับเบญและไม่ใช่เมื่อนอก สามีของอัณชันเสียชีวิตเมื่อรู้ว่าหญิงฆ่าตัวตาย ส่วนสามีของญาดาศจีไปทำวิจัยเรื่องกล้วยไม้พันธุ์ใหม่และจะตั้งชื่อว่า “ญาดาศจี” ทำยที่สุดทุกคนในเรื่องก็เข้าใจกัน ตอนจบของเรื่องมีการเพิ่มปมเรื่องที่บุญรักษาตั้งครรรภ์ลูกของเอกภพแต่ทุกคนก็เข้าใจกันดีและมีความสุขกับชีวิต ยกเว้นสามีของอัณชันที่กลายเป็นคนเร่ร่อนเสียชีวิต จะเห็นได้ว่าลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครเป็นการเล่าย้อนกลับไปตามระหว่างเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน รวมถึงสลับเรื่องราวหลักในการเล่าตามตัวละครแต่ละตัวเพราะตัวละครในเรื่องมีค่อนข้างมากซึ่งมีส่วนให้ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องซับซ้อนไปด้วย

5.1.7.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ภาพรวมของละครเรื่องนี้เป็นเรื่องของความเข้มแข็งของลูกผู้หญิง ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวละครทุกตัวต่างต้องต่อสู้กับเรื่องราวที่ค่อนข้างหนักโดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เช่น ญาดาศจีที่มีเรื่องราวปมหลังมากมายที่เธอต้องเก็บไว้คนเดียวมาตลอด หรือ อัณชันที่ภายนอกดูมีความสุขเป็นคุณนายนายอำเภอแต่จริงๆ แล้วกลับต้องทนทุกข์กับการมีสามีเจ้าชู้ แต่เรื่องราวทั้งหมดผ่านพ้นไปได้เพราะความแข็งแกร่งของผู้หญิงที่ต้องอดทนต่อสู้กับอุปสรรคที่เข้ามาในชีวิต สำหรับสัญลักษณ์ที่พบในละคร คือ การใช้ชื่อดอกไม้ “ตาเบญญา” ตั้งเป็นชื่อกลุ่มที่โต๊ะตั้งอยู่ใต้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้เดียวกัน และโต๊ะกลุ่ม “ตาเบญญา” ใต้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์นี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของความผูกพันระหว่างเพื่อนทั้งสามคนรวมถึงเรื่องราวของความหลังในอดีตด้วย นอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของเพลงนำละคร “ตาเบญญา” ที่ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวในละครอย่างคร่ำครวญและแสดงถึงความแข็งแกร่งของผู้หญิงที่แม้ภายนอกจะดูอ่อนแอก็ตาม ดังจะเห็นได้จากชื่อเพลงและเนื้อเพลงที่มีคำว่า “ตาเบญญา” รวมถึงภาพในไตเติ้ลรายการ และ Key scene ก็เป็นภาพของต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ด้วย

5.1.7.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

“ตาเบญญา” เป็นละครประเภทที่เน้นการแสดงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละคร หรือ Psychological Play ซึ่งมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องราวของความรักเป็นหลัก ทั้งในเรื่องของความรักระหว่างหนุ่มสาวและความรักระหว่างแม่กับลูก ตัวละครถูกกำหนดให้เป็นตัวละครแบบที่มองเห็นได้รอบด้าน มีพัฒนาการทางด้านนิสัย เช่น อัณชันที่จากเดิมเป็นแม่บ้านเรียบร้อยคอยดูแลสามีและลูก ไม่เคยต่อว่าสามีเรื่องเจ้าชู้แต่เมื่อถูกรังควานเธอก็กลับต่อสู้และขอหย่าจากสามีเพราะไม่ต้องการให้ลูกเสียใจ หรือ บุญรักษาที่เข้าใจถึงความรักที่เบญมีให้แม่จะไม่แม่แท้ๆ

ก็ตามรวมถึงการที่เธอยอมรับว่าญาติเป็นแม่ในตอนท้ายเรื่อง เป็นต้น ตัวละครในเรื่องนี้อยู่ในกลุ่มของชนชั้นกลางที่มีเป้าหมายแตกต่างกันไปแต่ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับความรักทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นความรักแบบคู่สาว ความรักระหว่างเพื่อน หรือ ความรักแบบครอบครัว และจุดจบของเรื่องเป็นการจบแบบมีความสุข

5.1.8 ละครโทรทัศน์ “เลือกแล้วคือเธอ”

5.1.8.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ละครเรื่องนี้มีโครงสร้างการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์โดยเรียงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คือ เริ่มจากการแนะนำตัวละครและปูพื้นเรื่องละคร ซึ่งได้แก่ “ปิ่นมุก” นางเอกของเรื่องที่ต้องเผชิญชะตากรรมหลังจากพ่อฆ่าตัวตายเพื่อหนีหนี้ แต่โชคดีที่ “ศักดิ์สิทธิ์” พระเอกของเรื่องกับ “อาภรณ์” ผู้เป็นพี่สาวเข้ามาช่วยเหลือ จากนั้นเรื่องราวที่เป็นปมขัดแย้งเริ่มขึ้นเมื่อปิ่นมุกโกหกว่าเป็นแฟนกับศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้ยายที่ป่วยหนักสบายใจ ศักดิ์สิทธิ์ยอมเล่นละครเป็นคนรักของปิ่นมุกเพราะสงสารและเป็นต้นเหตุให้กำไลทองคนรักของศักดิ์สิทธิ์ไม่พอใจ นอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งของกำไลทองกับคนในครอบครัวที่คอยดูถูกทำให้เธอต้องการแต่งงานกับศักดิ์สิทธิ์เพื่อออกไปจากบ้าน รวมถึงการที่ยายคอยกีดกัน “ระพี” เพื่อนชายที่มาติดพันปิ่นมุกเพราะเข้าใจว่าปิ่นมุกรักกับศักดิ์สิทธิ์ เรื่องราวดำเนินถึงจุดวิกฤติเมื่อยายรู้ความจริงทำให้ปิ่นมุกไม่ต้องการแสดงละครว่าเป็นแฟนกับศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไปแม้ว่าเธอจะรักศักดิ์สิทธิ์ก็ตาม ปมขัดแย้งอีกส่วนหนึ่งของเรื่องเกิดจากการที่กำไลทองยอมเป็นของเสียอุดมเพื่อแลกกับเงินและการทำลายปิ่นมุก แต่สุดท้ายกำไลทองถูกโกงจึงตามไปฆ่าเสียอุดมเพื่อล้างแค้น เรื่องราวและปมขัดแย้งทั้งหมดคลี่คลายลงเมื่อกำไลทองถูกตำรวจจับ ศักดิ์สิทธิ์ซื้อบ้านของปิ่นมุกคืนมาเพื่อมอบให้เป็นของหมั้น และเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุข

5.1.8.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์เรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” ในประเด็น Paradigmatic พบว่าความหมายโดยรวมของละครเป็นเรื่องราวของความรักที่ร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกันจนเป็นความรักแท้ที่มั่นคง และมีการใช้ความหมายแฝงเร้นในวิธีการเล่าเรื่องซึ่งได้แก่การทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เช่น “กำไลทอง” ที่ฆ่าเสียอุดมตายสุดท้ายก็ถูกตำรวจจับ ขณะที่ปิ่นมุกทำดีมาตลอดสุดท้ายก็พบกับความสุข สำหรับการใช้อยุทธศาสตร์นั้นจะเห็นได้ชัดเจนจากทั้งละครและเพลงละครที่มีชื่อเดียวกันคือ “เลือกแล้วคือเธอ” รวมทั้งมีชื่อเรื่องอยู่ในคำร้องด้วย ส่วนสัญลักษณ์ทางภาพที่พบคือบ้านเดิมของปิ่นมุกซึ่งเธอระลึกถึงอยู่เสมอเพราะเป็นสถานที่ที่เธอเติบโตและปิ่นมุกมักกลับมาที่บ้านหลังนี้เวลาเศร้าและมีปัญหา และเป็นบ้านที่ศักดิ์สิทธิ์มอบให้ปิ่นมุกเป็นของหมั้น

ด้วยจึงถือได้ว่าบ้านหลังนี้เป็นสัญลักษณ์ของความสุขของปิ่นมุกและเป้าหมายของเธอคือต้องการได้บ้านหลังนี้กลับคืนมาเป็นของตัวเอง สำหรับชุดของสัญลักษณ์ที่พบในละครเรื่องนี้คือการที่ผู้หญิงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ชาย เช่นปิ่นมุกได้รับความช่วยเหลือ จากทั้งศักดิ์สิทธิ์และระพี หรือกำไลทองที่ขอร้องให้เสี่ยอุดมช่วยเรื่องเงินและกลั่นแกล้งปิ่นมุก และพบว่ามีการใช้การถ่ายทอดความหมายแบบ Metonymy หรือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวม ซึ่งเพลงละครถือเป็นส่วนย่อยที่เล่าเรื่องของละครได้ว่าตัวละครมีการฝ่าฟันเรื่องราวๆด้วยกันมาทำให้ตัดสินใจเลือกคนๆนี้เป็นคู่ครอง

5.1.8.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

สำหรับละครเรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” มีการลำดับเหตุการณ์ที่ไม่สลับซับซ้อนและเน้นที่การแสดงอารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แก่นเรื่องของละครเป็นเรื่องของความรักและมีอุปสรรคเป็นปมขัดแย้งของเรื่อง โดยตัวละครถูกกำหนดให้เป็นแบบที่เห็นได้รอบด้าน คือมีพัฒนาการตามเนื้อเรื่อง เช่น ปิ่นมุกที่เดิมเป็นคุณหนูแต่เมื่อพ่อตายและเป็นหนี้ เธอจึงต้องเป็นคนรับผิดชอบดูแลครอบครัวและตัดสินใจทำขนมขายเพื่อช่วยเหลือตนเองเพราะไม่ต้องการพึ่งศักดิ์สิทธิ์มากเกินไป หรือ การที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่พอใจที่อารมณ์เป็นพวกรักร่วมเพศแต่เมื่อพี่สาวไม่มีความสุขหลังแต่งงานทำให้เขาเข้าใจและยอมรับความจริงได้เพราะต้องการให้อารมณ์มีความสุข หรือ การที่ยายวันยอมเปลี่ยนแปลงความคิดหลังจากรู้ความจริงว่าศักดิ์สิทธิ์กับปิ่นมุกไม่ได้รักกันจริงๆ ในตอนแรกและศักดิ์สิทธิ์มีกำไลทองอยู่แล้วทำให้ยายวันเข้าใจและยอมรับความจริงได้ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างของตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลง ส่วนตัวละครเช่น “กำไลทอง” “กาญจนา” “กรองแก้ว” และ “พิกุล” นั้นต่างเป็นตัวละครที่มีลักษณะตายตัว หรือ Typed Character คือตัวละครที่สามารถมองเห็นได้เพียงด้านเดียว หรือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมักทำในสิ่งที่คาดหมายได้ เช่น กาญจนากับกรองแก้วที่คอยแต่จะถูกต่อว่ากำไลทองและพิกุลตลอดเวลาและสนใจแต่ทรัพย์สินสมบัติ ส่วนพิกุลนั้นเป็นผู้ยอมเสมอไม่เคยมีปากมีเสียงได้แต่ร้องไห้ ส่วนตัวละคร “กำไลทอง” นั้นแม้จะมีบ้างที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น แต่สุดท้ายก็กลับมาเป็นนางร้ายเหมือนเดิมเพราะความอิจฉาซึ่งเป็นลักษณะของตัวร้ายในละครไทย ส่วนจุดจบของเรื่องนั้นก็เป็นการจบแบบมีความสุข (Happy Ending)

5.1.9 ละครโทรทัศน์ “โซดากับซาเย็น”

5.1.9.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

การเล่าเรื่องของละครเรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นเหตุเป็นผลและมีการพัฒนาเหตุการณ์ในเรื่องโดยการเพิ่มปมขัดแย้งซึ่งแต่ละจุดจะ

เชื่อมโยงกันทำให้เนื้อเรื่องของละครดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง สำหรับการเล่าเรื่องในละครนั้นเริ่มเรื่องด้วย การแนะนำตัวละคร ลักษณะนิสัยของตัวละคร และตามด้วยปมปัญหา เช่น อะตอมต้องการหาคุณแม่ เพื่อเลี้ยงที่จะต้องคบหากับดร.ชาญสมรตามความต้องการของพ่อแม่ และพัทธยาต้องการหาคุณแม่ เพื่อ แก้น้ำและไม่ให้แม่ทำโทษที่ทำให้ชายหน้าเรื่องที่ถูกพอร์ชทิ้ง เรื่องราวเริ่มวุ่นวายมากขึ้นเมื่อทั้งคู่ถูกจับคู่โดยบริษัทจัดหาคุณแม่และต้องปลอมตัวให้เป็นไปตามแบบที่อีกฝ่ายต้องการ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวบุคคลจากตัวละคร “อะตอม” โดยเฉพาะในตอนที่จะอะตอมรู้สึกสับสนเพราะ ผิวน้ำที่ต้องแสดงเป็น “เอมี” และไม่แน่ใจว่าที่พัทธยาทำดีกับตนนั้นเป็นการทำดีกับเอมีหรืออะตอม นอกจากนี้แม่ๆ ของทั้งคู่มีส่วนเพิ่มความยุ่งยากและขัดแย้งซึ่งช่วยทำให้เรื่องราวสนุกสนานมากขึ้น เรื่องดำเนินมาถึงจุดแตกหักเมื่อพ่อแม่ของทั้งคู่ต่างรู้ความจริงและสั่งห้ามให้คบหากันโดยที่อะตอมและพัทธยานั้นต่างก็รู้สึกถึงความรักที่มีต่อกันแล้ว และเรื่องราวเริ่มตึงเครียดมากขึ้นเมื่ออะตอมเข้าใจพัทธยาผิดเพราะแผนของพอร์ชและแม่ของพัทธยาจนเป็นเหตุให้อะตอมนั้นยอมตกลงแต่งงานกับ ดร.ชาญสมร ส่วนพัทธยาเองก็หือใจจนตกลงแต่งงานกับพอร์ชเช่นกัน แต่แล้วเรื่องราวคลี่คลายลงเมื่อพัทธยาหนีงานแต่งงานและบอกความจริงกับอะตอมทำให้ทั้งคู่เข้าใจกัน และพ่อแม่ของทั้งสองฝ่ายต่างเห็นด้วยเรื่องราวจึงจบลงอย่างมีความสุข คำโครงเรื่องของละครมาจากความขัดแย้งระหว่างพระเอกและนางเอกทำให้ความขัดแย้งหลักที่พบเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน เช่น ความขัดแย้งระหว่างพัทธยากับอะตอมที่แตกต่างกันสิ้นเชิงในทุกๆด้านโดยเฉพาะทางความคิดทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกันตลอดแต่สุดท้ายก็กลับรักกัน

5.1.9.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมของละครเรื่อง “โซดากับชาเย็น” คือ ความรักที่อยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างและความรักเป็นเรื่องที่ผิวน้ำหรือบังคับกันไม่ได้ ซึ่งเห็นได้ชัดจากตัวละคร “อะตอม” ที่พยายามทุกทางเพื่อไม่ให้ตัวเองต้องคบหากับคนที่ไม่ได้รัก เป็นต้น นอกจากนี้พบว่าการใช้สัญลักษณ์ค่อนข้างมากโดยเฉพาะสัญลักษณ์ทางภาพ เช่น ลักษณะการแต่งตัวของ “เอมี” สาวเปรี้ยวที่อะตอมต้องปลอมตัวจะใส่วิกผมสีสดใสและแต่งตัวตามสมัยนิยม ในขณะที่พัทธยาซึ่งต้องปลอมตัวเป็นดร.พัฒนานั้นต้องใส่แว่นหนา วิกผมเรียบ และแต่งตัวเรียบร้อยซึ่งลักษณะการแต่งตัวของทั้งเอมีและดร.พัฒนานี้จัดว่าเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงการปลอมตัวให้เป็นไปตามภาพลักษณ์ที่ต่างฝ่ายต่างต้องการให้ครอบครัวเห็นว่าเป็นคนรักในแบบที่พ่อแม่ต้องการ หรือ ภาพโฆษณาของบริษัทกึ่งทองไบหยกซึ่งเป็นบริษัทจัดหาคุณแม่มาใช้ในละครหลายครั้งโดยเฉพาะเมื่อตัวละครมีปัญหาต้องการความช่วยเหลือและเมื่อเห็นโฆษณาก็คิดว่าต้องให้บริษัทนี้ช่วย เช่น ตอนที่จะอะตอมและพัทธยาต้องหาคนรักหลอกๆมาแสดงละครให้ที่บ้านเชื่อว่ามีแฟนแล้วแต่หาไม่ได้ และเมื่อเห็นโฆษณาจึงไปที่บริษัทนี้ หรือ ตอนที่พัทธยาคิดไม่ตกว่าจะอธิบายให้ที่บ้านอะตอมเข้าใจ

ตัวเองได้อย่างไรและเมื่อเห็นโฆษณา ก็ไปที่บริษัทเพื่อขอความช่วยเหลือ นอกจากนี้มีการถ่ายทอดความหมายส่วนย่อยแทนส่วนรวมทั้งหมดโดยใช้เพลงนำละคร “ลงตัว” ในการเล่าเรื่องโดยรวมของละครอย่างย่อๆ และเพลงท้ายละคร “ไม่ใช่ฉัน” ในการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร

5.1.9.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

การวิเคราะห์ละครเรื่อง “โชดากับซาเย็น” ตามหลักการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ นั้นพบว่าเป็นละครตลก (Comedy) ที่มีเนื้อหาสาระและแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรัก ตัวละครอยู่ในสังคมชนชั้นกลางค่อนข้างสูง และตัวละครมีพัฒนาการทางนิสัยเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ในละคร เช่น การเปลี่ยนแปลงทางความคิดของพัทยาจากที่เคยชอบผู้หญิงสวยและเปรี้ยวเมื่อได้รู้จักกับอะตอมจึงเปลี่ยนไปรวมถึงการที่พัทยาเลิกนิสัยเจ้าชู้ด้วย หรือ การที่แม่ของพัทยาและอะตอมยอมเปลี่ยนความคิดเรื่องคู่ครองของลูกเมื่อเห็นลูกไม่มีความสุขที่ถูกบังคับให้แต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก สำหรับเป้าหมายของตัวละครหลักในเรื่องนั้นเป็นเรื่องของความรัก ดังจะเห็นได้จากการที่ตัวละครเอกและตัวรองต่างพึ่งบริการบริษัทจัดหาคู่ “กึ่งทองใบหยก” รวมถึงการที่พ่อแม่ของตัวละครเอกต้องการให้ลูกมีคู่ครองที่ดีและเหมาะสมก็เป็นเรื่องของความรักลูกอีกเช่นกัน สุดท้ายจบของเรื่องก็ลงตัวอย่างมีความสุข

5.1.10 ละครโทรทัศน์ “บาปรัก”

5.1.10.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและปัญหาของตัวละคร ตัวอย่างเช่น กิรนนท์มีปัญหาเกี่ยวกับเลอยศผู้เป็นสามีและมาปรึกษาพัชราภรณ์ทำให้รู้จักกับ มนุชญา ส่วนมนุชญาต้องทำงานกลางคืนเป็นชายขายบริการเพื่อหาเงินมาดูแลแม่ที่ป่วยและน้องสาว จากนั้นเป็นการพัฒนาเหตุการณ์โดยเพิ่มปมขัดแย้งให้มากขึ้นคือ กิรนนท์กับมนุชญารักกัน และทำให้กิรนนท์ฟ้องหย่าเลอยศ ภูมิชาติแค้นเลอยศที่ไม่ช่วยเหลือเรื่องหนี้พินันและผูกใจเจ็บแต่ทำอะไรไม่ได้ เลอยศรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิรนนท์กับมนุชญาจากลลิตาซึ่งได้เปิดเผยว่ามนุชญาเป็นผู้ขายบริการและเป็นเหตุให้กิรนนท์โกรธซึ่งเป็นจุดวิกฤติครั้งแรกของเนื้อเรื่อง แต่สุดท้ายเรื่องราวเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อเธอเข้าใจถึงความจำเป็นของมนุชญา การเล่าเรื่องดำเนินมาถึงจุดวิกฤติอีกครั้งเมื่อมนุชญาถูกตำรวจจับเพราะเข้าใจว่าเป็นคนที่ทำร้ายเลอยศจนเป็นอัมพาตทั้งที่จริงๆ แล้วคนร้ายคือภูมิชาติ เมื่อกิรนนท์เข้าใจแล้วว่ามนุชญาไม่ได้เป็นคนทำร้ายเลอยศทำให้เรื่องราวเข้าสู่ภาวะคลี่คลายโดยกิรนนท์พยายามหาหลักฐานเพื่อช่วยมนุชญา จนสุดท้ายตำรวจตามจับภูมิชาติคนร้ายตัวจริงได้ ส่วนความรักแท้ของกิรนนท์กับมนุชญาได้รับการยอมรับจากเลอ

ยศและมรรยาทในที่สุด นับได้ว่าเป็นการเล่าเรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์สมเหตุสมผลและเชื่อมโยงปมขัดแย้งในการดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี

5.1.10.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมของละครโทรทัศน์เรื่อง “บาปรัก” นี้สื่อถึงเรื่องราวความรักที่ไม่ได้รับการยอมรับเพราะเป็นความรักที่ผิดศีลธรรม ซึ่งก็คือการที่ภรรยาที่รักกับภรรยาทำให้ทั้งคู่ต้องพบกับอุปสรรคและต้องทนต่อการถูกดูหมิ่นจากสังคมแม้ว่าภรรยาจะมีเหตุผลก็ตาม หรืออีกนัยหนึ่งสามารถสื่อได้ถึงความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องว่าการกระทำผิดหรือการกระทำที่ไม่ดีทั้งที่ผิดต่อศีลธรรมจรรยาหรือผิดกฎหมายยอมให้โทษเสมอ เช่น เลอยศที่รังเกียจภรรยาที่ว่างกายและจิตใจทำให้ภรรยาที่ไปรักคนอื่นและสุดท้ายต้องชดใช้กรรมด้วยการเป็นคนพิการ หรือ การประกอบอาชีพขายยาบริการของภรรยาซึ่งผิดศีลธรรมจรรยา ก็เป็นที่รังเกียจและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเช่นกัน หรือ การกระทำของภรรยาที่ทำร้ายเลอยศเพื่อล้างแค้นแต่สุดท้ายกรรมตามทันทำให้เขาถูกตำรวจวิสามัญฆาตกรรม หรือ แม้แต่ลิตาเองที่ตอนท้ายต้องสูญเสียสามีและเสียสติด้วย นอกจากนี้ยังมีการใช้สัญลักษณ์ภาพ เช่น ภาพที่ภรรยาเดินในซอยเปลี่ยวมืดและขึ้นรถในย่านชุมชนที่มีแสงสีอย่างรวดเร็วซึ่งเป็นภาพที่ใช้ในละคร 2-3 ครั้งเพื่อเป็นการแทนความหมายถึงอาชีพขายยาบริการของภรรยา หรือ ภาพงานเลี้ยงแฟนซีหน้ากากที่เป็นงานฉลองครบรอบแต่งงานปีที่สิบระหว่างเลอยศกับภรรยาที่เลอยศต้องการสร้างภาพว่ามีชีวิตแต่งงานที่สมบูรณ์และมีความสุขทั้งที่จริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลยซึ่งแสดงถึงการใส่หน้ากากเข้าสังคมที่มีแต่การหลอกลวงและไม่จริงใจต่อกัน

5.1.10.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “บาปรัก” มีเค้าโครงเรื่องเป็นละครประเภท Psychological หรือละครที่เน้นในเรื่องของอารมณ์และสภาวะจิตใจของตัวละครโดยมีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของความรักที่ผิดศีลธรรมและเรื่องวิถีชีวิตที่แปลกแยก (Outcast Theme) ซึ่งเห็นได้จากตัวละคร “ภรรยา” ที่ต้องประกอบอาชีพขายยาบริการเพื่อหาเงินรักษาแม่และเลี้ยงดูน้องสาวแต่เมื่อเลิกไปแล้วก็ยังคงเป็นที่รังเกียจของคนในสังคมอยู่ดี สำหรับตัวละครในเรื่องนี้แยกเป็น 2 ลักษณะคือแบบที่มองเห็นได้รอบด้านซึ่งตัวละครมีการพัฒนาด้านนิสัย เช่น มรรยาท พิจารณาธรรม และเลอยศที่สุดท้ายต่างก็เข้าใจถึงความรักแท้จริงที่ภรรยาและภรรยาทำให้กันจนยอมรับความรักของทั้งคู่ได้ หรือ ตัวละครอีกประเภทคือ ตัวละครที่ลักษณะนิสัยเป็นแบบตายตัว เช่น ลิตากับภรรยาที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโดยจะคิดร้ายมาตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ ตัวละครมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น ภรรยาและภรรยาที่นั่นมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ความรักและต้องการได้รับการยอมรับจากสังคม ส่วนเลอยศ

มีเป้าหมายที่ความสำเร็จในหน้าที่การงานและชื่อเสียงในวงสังคม ภูมิภาคและลิตามีเป้าหมายหลักที่ทรัพย์สินเงินทองและการแก้แค้น สำหรับจุดจบของเรื่องนี้เป็นการจบลงอย่างมีความสุข (Happy Ending)

4.1.11 ละครโทรทัศน์ “นิยายรักภาคสอง”

4.1.11.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

การเล่าเรื่องในละครนั้นจะเรียงลำดับตามเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มเรื่องคือจากจุดเริ่มต้นของความรักในภาคที่หนึ่งโดยการแนะนำตัวละครเอกตั้งแต่สมัยเรียนหนังสือด้วยกันที่มหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่กฤษฎและพิมพ์เดือนรวมถึงการเล่าเรื่องในส่วนของตัวละครหลักอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กัลย์ พี่สาวของกฤษฎที่คู่หมั้นของเธอประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตพร้อมกับพ่อแม่ทำให้กัลย์ห่วงและรักกฤษฎมากเพราะเหลือกฤษฎอยู่คนเดียว จากนั้นมีการเผยปมขัดแย้งที่ทำให้เรื่องน่าติดตามคือกฤษฎและพิมพ์เข้าใจผิดกันเพราะว่ากฤษฎไปสนิทสนมกับหญิงอื่นทำให้พิมพ์ตัดสินใจไปคบกับภูริ ซึ่งถือว่าเป็นจุดวิกฤติของเรื่องราวความรักในภาคที่หนึ่ง จากเหตุการณ์นี้รวมถึงการเสียชีวิตอย่างกะทันหันของพ่อแม่กฤษฎเนื่องจากอุบัติเหตุทำให้กฤษฎช็อกและตัดสินใจไปเรียนต่อโดยไม่ได้ออกลาพิมพ์ซึ่งเป็นจุดจบของเรื่องในส่วนแรก การดำเนินเรื่องตัดตอนมาที่ภาคที่สองของความรัก คือ เมื่อเวลาผ่านไป 5 ปี กฤษฎกลับมาเป็นเจ้าของสถานีวิทยุส่วนพิมพ์ก็มาทำงานเป็นดีเจของสถานีนี้ ทั้งคู่พบกับเรื่องราวยุ่งยากใจมากมายทั้งในเรื่องของความรู้สึกที่กฤษฎและพิมพ์ต่างมีให้กัน และ เรื่องความสัมพันธ์ของพิมพ์กับภูริที่ติดต่อพิมพ์ทุกอย่าง รวมถึงกัลย์ที่พยายามจับคู่ให้กฤษฎกับนุช และเนื้อเรื่องดำเนินมาจนถึงจุดแตกหัก (Climax) คือตอนที่พิมพ์ตัดสินใจกลับมาหา กฤษฎและบอกเลิกกับภูริทำให้ภูริเสียใจและมาจนประสบอุบัติเหตุ แม่ของพิมพ์ไม่พอใจมาก ส่วนพิมพ์ต้องอยู่ดูแลภูริซึ่งทำให้กฤษฎเข้าใจผิด สุดท้ายเรื่องราวทั้งหมดก็คลี่คลายโดยภูริและนุชต่างเข้าใจถึงความรักของพิมพ์และกฤษฎจึงเปิดโอกาสให้ทั้งคู่รับรู้ถึงความรักที่ต่างมีให้กันโดยพาพิมพ์ไปดูคอนเสิร์ตที่สถานีวิทยุเป็นผู้จัด และกฤษฎขึ้นไปร้องเพลงที่แต่งให้พิมพ์ตั้งแต่สมัยเรียนทำให้พิมพ์กับกฤษฎเข้าใจกันที่สุดในที่สุดและจบลงอย่างมีความสุข ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในละคร “นิยายรักภาคสอง” เป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคนซึ่งเป็นปมขัดแย้งหลักของเรื่องซึ่งได้แก่เรื่องราวของความไม่เข้าใจกันระหว่างกฤษฎกับพิมพ์ที่เกิดขึ้นทั้งสองช่วงคือตั้งแต่ตอนเรียนและเมื่อทั้งคู่พบกันอีกครั้งที่ทำงานภายหลังโดยปมขัดแย้งหลักนี้ผูกพันกับปมขัดแย้งรองอื่นๆ ในเรื่อง

4.1.11.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

สำหรับการวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ของละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” สื่อถึงความหมายโดยรวมเกี่ยวกับเรื่องราวของความรักที่มีการจัดระบบในการเล่าเรื่องตามรูปแบบที่

พบโดยทั่วไปในละครไทย คือ การที่พระเอกกับนางเอกต้องคู่กันไม่ว่าจะมีอุปสรรคมากมาย หรือ แม้จะมีคนที่ดีต่อนางเอกมาตลอดแต่นางเอกก็ยังคงรักพระเอกไม่เปลี่ยนแปลงและคนดีคนนั้นมัก เป็นผู้เสียสละช่วยให้พระเอกกับนางเอกเข้าใจกัน ในส่วนของการใช้ชุดของสัญญาะในการสื่อ ความหมายนั้นทั้งละครและเพลงละครนั้นต่างมีการใช้ชุดของสัญญาะที่เป็นสัญลักษณ์ทางภาพ และเสียงในการถ่ายทอดความหมาย เช่น รูปถ่ายเก่าๆของพิมพ์กับกฤษที่ทั้งกฤษและพิมพ์ต่าง หยิบขึ้นมาดูหลายครั้งในเนื้อเรื่องละครซึ่งเป็นการถ่ายทอดถึงความรู้สึกของทั้งคู่ที่ต่างยังคงคิดถึง เรื่องราวความรักที่มีให้กันไม่เคยลืม รวมถึงตอนที่พี่สาวของกฤษและแม่ของพิมพ์เห็นรูปของทั้งคู่ ทำให้เข้าใจว่าทั้งคู่เคยรักกันมาก่อน หรือ ภาพที่กฤษพยายามบอกรักพิมพ์ที่ชายหาดตอนไปออก ค่ายอาสาพัฒนาชุมชนที่ถูกนำมาใช้ซ้ำหลายครั้งเพื่อแสดงถึงความรักที่ทั้งคู่มีให้กันและยังลืมกัน ไม่ลงเพราะทั้งคู่ยังคงคิดถึงเหตุการณ์นี้อยู่ ในส่วนของสัญลักษณ์ทางเสียงที่เห็นได้เด่นชัดคือเพลง “กลับมาซักครั้ง” ซึ่งถือว่าเป็นเพลงหลักที่ใช้ในการดำเนินเรื่องอีกเพลงหนึ่งเพราะเป็นเพลงที่ทั้ง กฤษและพิมพ์ชอบจนทำให้กฤษตั้งใจที่จะแต่งเพลงที่ไพเราะกว่าเพลงนี้ให้พิมพ์และเป็นเพลงที่ กฤษสั่งห้ามเปิดออกอากาศทางสถานีวิทยุหลังจากที่เลิกรักกับพิมพ์ไป ดังจะเห็นได้ว่ามีการใช้ เพลง “กลับมาซักครั้ง” ประกอบในละครค่อนข้างมากเพื่อเชื่อมโยงเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน และเพื่อ ถ่ายทอดเรื่องราวของกฤษและพิมพ์ที่ต่างยังรักกันอยู่ สำหรับในส่วนของเพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” และเพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” นั้นจัดได้ว่าเป็นการถ่ายทอดความหมายโดยการเชื่อมโยง ความหมายระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวม ซึ่งก็คือการที่คำร้องของทั้งเพลงนำละครและเพลงท้าย ละครนั้นตัดตอนเหตุการณ์เรื่องราวมาจากในละครโดยเฉพาะส่วนของตัวละครเอกและถ่ายทอด เรื่องราวผ่านมุมมองของตัวละคร เช่น เพลง “อยากรู้ใจ” ที่นำเสนอผ่านมุมมองและความรู้สึกของ พิมพ์เดือน และเพลง “อยากหมุนเวลา” ที่นำเสนอผ่านทางกฤษซึ่งถือเป็นการใช้ส่วนหนึ่งแทนส่วน ทั้งหมดหรือที่เรียกว่า Metonymy สำหรับ เพลง Theme song ทั้งสองเพลงนั้นเป็นเพลงที่ทำการ เชื่อมโยงเนื้อเรื่องเข้าด้วยกันแต่ไม่ได้ใช้แทนความหมายได้ชัดเจนเท่ากับเพลงนำละครและเพลง ท้ายละคร

4.1.11.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” จัดได้ว่าเป็นละครประเภทเล่าเรื่องแบบ ตรงไปตรงมา (Psychological หรือ Straight Type) และมีแก่นเรื่อง (Theme) เป็นเรื่องของความ รักระหว่าง ชายหนุ่มกับหญิงสาวที่แบ่งเป็นสองช่วงคือช่วงเรียนกับช่วงที่ทำงานโดยจะดำเนินเรื่อง ในช่วงหลังเป็นหลักซึ่งเห็นได้ชัดจากชื่อเรื่องละคร “นิยายรักภาคสอง” เมื่อวิเคราะห์ตามหลัก องค์ประกอบของละครแล้วพบว่าตัวละครในเรื่องถูกกำหนดให้มีลักษณะเป็นแบบที่เห็นได้รอบ ด้าน จากการที่ตัวละครมีการพัฒนาตั้งแต่สมัยเรียนเรื่อยมา เช่น กฤษที่ตั้งใจก่อตั้งสถานีวิทยุ

ขึ้นมาเพราะรู้ว่าพิมพ์ฝันที่จะเป็นดีใจถึงแม้ว่าจะมีช่วงที่เขาคิดเลิกทำเพราะความรักกับพิมพ์ไม่สมหวังแต่ก็กลับขึ้นมาสู้อีกครั้ง ส่วนตัวพิมพ์ก็มีการเปลี่ยนแปลงโดยเธอกำลังตัดสินใจเลือกที่จะทำตามหัวใจตัวเองแทนที่จะคบกับภูริต่อไปตามความต้องการของแม่และเพื่อนรักหรือเพราะสงสารภูริ ในส่วนของจุดประสงค์หรือเป้าหมายหลักของตัวละครนั้นเป็นเรื่องของความรักความห่วงใยเอาใจใส่ทั้งในเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาวที่เป็นเป้าหมายหลักของตัวละครเอกแต่ก็ยังมีความรักระหว่างเพื่อน ความรักระหว่างแม่กับลูกและพี่กับน้องเจอบนอยู่ด้วย

4.1.12 ละครโทรทัศน์ “ข้ามสี่พันดร”

4.1.12.1 การวิเคราะห์ที่ตัวบทแบบ Syntagmatic

การเล่าเรื่องในละครมีการเรียงลำดับตามเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มเรื่องโดยการแนะนำตัวละครและเปิดประเด็นปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ เช่น “เที่ยงวัน” พระเอกของเรื่องซึ่งเคยติดยาเสพติดและสามารถเลิกเสพยาได้แล้วแต่ยังคงมีปัญหาในการกลับเข้าสู่สังคม และตัวละครที่เป็นนางเอกของเรื่อง คือ “เดือนลิบ” ผู้มีปัญหาภายในครอบครัวเพราะดวลน้องชายของเธอติดยาเสพติดและมีพ่อที่เข้มงวด รวมถึงปัญหากับลำธารคู่รักของเธอจากการถูกแม่ของฝ่ายชายกีดกันเพราะรังเกียจที่ดวลติดยา จากนั้นเป็นการเล่าถึงพัฒนาการของเหตุการณ์อย่างสมเหตุสมผลทั้งตอนที่เดือนลิบรู้จักกับเที่ยงวันขณะไปเที่ยวทะเลและขอร้องให้เที่ยงวันช่วยดวลให้เลิกเสพยาซึ่งตัวของเที่ยงวันเองก็เต็มใจช่วยเพราะเขาชอบเดือนลิบ หรือ เมื่อพ่อของดวลพยายามทำให้ดวลเลิกยาด้วยวิธีการหักดิบโดยขังดวลล่ำมโซ่ไว้ในห้อง ทุกคนในบ้านโดยเฉพาะแม่กับเดือนลิบพยายามช่วยดวลอย่างเต็มที่ทั้งดูแลและให้กำลังใจแต่ดวลทำไม่สำเร็จหันกลับไปเสพยาเสพติดอีกและมีสภาพที่แย่กว่าเดิมเมื่อดวลต้องขโมยของเพื่อนำเงินมาซื้อยา จุดแตกหักของเรื่องคือการที่พ่อตัดเป็นตัดตายกับดวลทำให้คนในบ้านทุกข์ใจมากโดยเฉพาะแม่ อีกจุดหนึ่งคือการที่เที่ยงวันต้องต่อสู้กับการปรับตัวเข้าสู่สังคมเพราะแท้ที่จริงแล้วเที่ยงวันเองยังคงไม่เข้มแข็งพอที่จะสู้กับสายตาของคนรอบข้างที่แสดงท่าทางรังเกียจและไม่ยอมรับได้ อีกทั้งการที่เขารักเดือนลิบมากในขณะที่เดือนลิบคบหาอยู่กับลำธารยิ่งทำให้เที่ยงวันมีสับสนเพราะกลัวอกหักและต้องชนะใจตัวเองที่จะไม่ย้อนกลับไปหาเสพยาเสพติดอีก แล้วเรื่องราวก็ดำเนินมาถึงจุดคลี่คลายเมื่อพ่อของดวลยอมเปลี่ยนแปลงความคิดและการกระทำของตัวเองจนทำให้ดวลเข้าใจถึงความรักที่พ่อมิให้และต้องการอยากเลิกยาเสพติดด้วยตัวเอง รวมถึงเที่ยงวันเองก็ตัดสินใจเด็ดขาดว่าไม่มีทางกลับไปติดยาเสพติดอีกอย่างแน่นอนและตั้งใจแน่วแน่ที่ต้องช่วยดวลให้ได้แม้ว่าจะไม่ได้ความรักตอบจากเดือนลิบก็ตามและสุดท้ายเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุขเมื่อดวลเข้าใจทุกๆ คนโดยเฉพาะพ่อและตัดสินใจที่จะเลิกยาเสพติดอย่างจริงจังทำให้ครอบครัวกลับมามีความสุขอีกครั้งรวมถึงเดือนลิบยอมรับความรักจากเที่ยงวันด้วย

4.1.12.2 การวิเคราะห์หัวข้อแบบ Paradigmatic

ในการวิเคราะห์หัวข้อของละครและเพลงละครโทรทัศน์เรื่อง “ข้ามสี่พันดร” ตามแบบ Paradigmatic คือ เรื่องของการต่อสู้กับตัวเองเพื่อความดีความถูกต้องซึ่งได้แก่การไม่กลับไปติดยาเสพติดอีก ในส่วนของละครนั้นมีการใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงแก่นเรื่องละคร (Theme) ได้แก่ เรื่องของศีลธรรมจรรยาซึ่งเป็นการตัดสินใจต่อสู้เพื่อความดีและความถูกต้องและยังสื่อถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัวในการสร้างและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนด้วย ดังจะเห็นได้จากในละครที่มีการใช้ชุดของสัญลักษณ์ที่มีทั้งสัญลักษณ์ทางภาพและเสียงใน (Symbol) ซึ่งเป็นชุดสัญลักษณ์ชุดเดียวกันกับที่ใช้ในโตเต็ลนำรายการและโตเต็ลท้ายรายการ เช่น ภาพการเลิกยาเสพติดโดยการหักดิบของทั้งเที่ยงวันและดวลโดยมีครอบครัวเป็นกำลังใจคอยดูแลอย่างใกล้ชิดที่พบหลายครั้งทั้งจากโตเต็ลนำและท้ายรายการและในเนื้อเรื่องละครซึ่งชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้กับ ตัวเองเพื่อความดีความถูกต้องและสื่อถึงความผูกพันและความเข้าใจของสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกำลังใจในการต่อสู้กับยาเสพติด

4.1.12.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “ข้ามสี่พันดร” เป็นละครประเภทที่มีการเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา และเน้นการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละคร (Psychological Type) โดยมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของศีลธรรมจรรยา (Morality Theme) โดยตัวละครจะเป็นกลุ่มคนชนชั้นกลาง จากเรื่องราวและประเด็นทั้งหมดในละครเห็นได้ว่าตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยเป็นแบบเห็นได้รอบด้าน (Well-rounded Character) ซึ่งตัวละครแต่ละตัวจะเปลี่ยนแปลงนิสัยไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องโดยตัวละครหลักมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่ความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเป็นที่ตั้ง (Success) เช่น การกลับเข้าสู่สังคมหรือได้รับการยอมรับจากคนในสังคมและการได้รับความรักจากเพื่อนสิบ ซึ่งเป็นเป้าหมายของเที่ยงวัน การที่ดวลเลิกยาได้ก็เป็นเป้าหมายของทุกคนในครอบครัวของดวล รวมถึงเที่ยงวันด้วย และการได้รับความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจจากพ่อก็เป็นเป้าหมายของดวล ทั้งหมดนี้จะสื่อผ่านภาพในละครแต่จะไม่ปรากฏในเพลงละครอย่างชัดเจนซึ่งผู้ฟังต้องอาศัยการตีความหลังจากที่ได้ดูละครเพื่อทราบถึงเป้าหมายของตัวละครดังกล่าว

4.1.13 ละครโทรทัศน์ “ขุนเดช”

4.1.13.1 การวิเคราะห์หัวข้อแบบ Syntagmatic

ละครโทรทัศน์เรื่อง “ขุนเดช” มีการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์อย่าง ต่อเนื่องโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครคือ ขุนเดชที่คอยติดตามพ่อไปทำงานบูรณะกรุเก่าโบราณ สถานทำให้ขุนเดชรักและหวงแหนสมบัติของชาติและอาฆาตพวกโจรชุดกรุเพราะแค้นที่

พ่อถูกโจรฆ่าตาย ขุนเดชคอยจัดการพวกโจรที่ขโมยของโบราณแทนตำรวจเสมอจนกระทั่งหมวด ยงยุทธเริ่มสงสัยในพฤติกรรมของขุนเดช เรื่องราวเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤติเมื่อสัมฤทธิ์ ลูกชายของ กำนันบุญที่เป็นคนสั่งฆ่าพ่อของขุนเดชมาสู้อบวัตองแต่ไม่สำเร็จจึงวางแผนขโมยของโบราณและ ดักจุด บัวทองแต่ไม่สำเร็จ ขุนเดชคิดหาทางเอาคืนแต่สัมฤทธิ์หนีรอดไปได้แต่ไม่นานขุนเดชก็ กำจัดสัมฤทธิ์ได้รวมถึงกำนันบุญด้วย เรื่องราวก็เข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อหมวดยงยุทธยอมปล่อย ขุนเดชไปต่างๆ ที่ขุนเดชยอมมอบตัวและเรื่องจบลงที่ขุนเดชกลับตัวเป็นคนดีและแต่งงานกับบัวทอง ซึ่งความขัดแย้งหลักในละครเรื่องนี้เป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่าง ขุนเดชกับพวกขโมยชุดกรุโบราณสถาน โดยเฉพาะกับกำนันบุญที่เป็นคนฆ่าพ่อของขุนเดช ความ ขัดแย้งนี้ถือเป็นต้นเหตุของการดำเนินเรื่องหลักในละคร “ขุนเดช”

4.1.13.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ละครเรื่อง “ขุนเดช” มีความหมายโดยรวมของเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงความรักและห่วงแหน ทรัพย์สินสมบัติของชาติไม่ใช่เฉพาะที่สื่อจากตัวละคร “ขุนเดช” เท่านั้นแต่สื่อผ่านทางตัวละครอื่นๆ ใน เรื่องด้วย เช่น จำแค้น อาจารย์ประทีป หมวดยงยุทธ แม้กระทั่งชาวบ้านที่อยู่ในเมืองศรีสัตนาแลย์ที่ เกิดเหตุของเรื่องนี้ รวมถึงการสื่อความหมายในเรื่องของชาติได้ดีทำชั่วได้ชั่วด้วย แต่จะเป็นการ ตัดสินคนเลวที่ขโมยทรัพย์สินสมบัติของชาติที่ถูกขุนเดชตัดสินชำระความเป็นหลัก สัญลักษณ์ทาง ภาพที่พบในเรื่องนี้คือภาพของพระพุทธรูปที่ถูกตัดเศียรในถ้ำซึ่งแสดงถึงความแค้นของขุนเดชที่พ่อถูก ฆ่าตายขณะที่เฝ้าพระพุทธรูปและยังสื่อถึงการคิดล้างแค้นของขุนเดชด้วย นอกจากนี้ยังมีบทสวดของขุน เดชที่ขุนเดชจะต้องสวดทุกครั้งหลังจากที่ลงมือฆ่าโจรที่ขโมยโบราณวัตถุเพื่อสื่อถึงเจตนาของขุน เดชที่ทำไปเพราะต้องการรักษาทรัพย์สินสมบัติของชาติเท่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือ “ไม้ตะพด” ของ ขุนเดชที่ขุนเดชถือติดตัวตลอดเวลาและเป็นอาวุธที่ขุนเดชใช้สังหารพวกโจร เวลาที่ใครพูดถึง เรื่องราวที่โจรถูกฆ่าขุนเดชมักจะกำไม้ตะพดแน่นและยืนยิ้มซึ่งสื่อว่าเป็นฝีมือของขุนเดช

4.1.13.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

การลำดับเหตุการณ์ของละครเรื่อง “ขุนเดช” เป็นไปอย่างมีเหตุผลและมี จุดมุ่งหมายที่การปกป้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของชาติโดยเล่าเรื่องผ่านตัวละครเอก “ขุนเดช” ละคร เรื่องนี้จัดเป็นละครประเภทที่เล่าเรื่องแบบตรงไปตรงมาแสดงถึงสภาวะจิตใจของตัวละครตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องละครซึ่งแก่นเรื่องของละครเป็นเรื่องของอุดมคติและศีลธรรมจรรยา สื่อผ่านการกระทำของตัวละคร “ขุนเดช” ในการปกป้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของชาติโดยขุนเดช จะทำทุกอย่างแม้กระทั่งฆ่าคนเพื่อให้บรรลุตามอุดมคติที่ต้องการรักษาสมบัติ ตัวละครอื่นๆ ใน เรื่องที่เข้าใจว่าโจรถูกฆ่าตายเพราะได้รับผลกระทบที่ก่อไว้ ตัวละครถูกกำหนดให้เป็นแบบที่มี

พัฒนาการทางนิสัย เช่น ขุนเดชที่ยอมกลับตัวเป็นคนดีในตอนท้ายเรื่อง แต่ตัวละครลักษณะแบบตายตัวในเรื่องนี้ก็คือ กำนันบุญกับสัมฤทธิ์ที่เป็นผู้ร้ายมาตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง สำหรับเป้าหมายของตัวละครนั้นแตกต่างกันไปตามบทบาทที่ได้รับ เช่น ขุนเดชมีเป้าหมายที่อุดมคติของตัวเองในการจัดการพวกขโมยโบราณวัตถุและการแก้แค้นให้พ่อ ส่วนกำนันบุญและสัมฤทธิ์มีเป้าหมายที่ทรัพย์สินเงินทอง บัวทองมีเป้าหมายที่ความรักที่เธอมีให้กับขุนเดช หรือ หมวดยงยุทธที่ต้องรักษาความยุติธรรมตามหน้าที่ของการเป็นตำรวจ เป็นต้น เรื่องราวของละครจัดอยู่ในสังคมชนชั้นกลางค่อนข้างต่ำเพราะตัวละครส่วนใหญ่ในเรื่องเป็นพวกชาวบ้านธรรมดาทั่วๆ ไปในเมือง และ จุดจบของเรื่องเป็นการจบลงอย่างมีความสุข

4.1.14 ละครโทรทัศน์ “คุณชาย”

4.1.14.1 การวิเคราะห์ด้วยแบบ Syntagmatic

การเล่าเรื่องในละครเรื่อง “คุณชาย” นั้นสามารถแยกได้เป็นสองเรื่อง คือ เรื่องที่โด่งเป็นตัวเอก และเรื่องความเป็นมาของตาแหยม หรือ คุณชายทินภาค โดยส่วนที่เป็นเรื่องราวของคุณชายทินภาคนั้นเป็นเรื่องย่อยที่เชื่อมโยงอยู่กับเรื่องของโด่งที่เป็นเรื่องหลักของละคร การเล่าเรื่องในส่วนของโด่งนั้นจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์โดยเริ่มจากการแนะนำตัวละคร คือ ตั้งแต่โด่งได้รู้จักกับตาแหยมและมาอาศัยอยู่กับคุณมหา โด่งจึงเติบโตมากับคำสอนของคุณมหาและตาแหยม เรื่องราวพัฒนาไปเรื่อยๆ เช่น โด่งได้รู้จักกับรวงข้าวและโด่งมีปัญหาเกี่ยวกับเตี้ยจนถูกไล่ออกจากบ้านจนมาถึงจุดวิกฤติของเรื่องเมื่อตาแหยมเสียชีวิตทำให้โด่งเหลือตัวคนเดียว แต่เรื่องราวก็คลี่คลายลงเมื่อโด่งไปอยู่กับโสภาคตามความตั้งใจของตาแหยมและแม้จะถูกกีดกันในเรื่องของคุณสัมพันธ์กับรวงข้าว แต่เพราะความดีของโด่งทำให้ทุกคนเข้าใจและยอมรับในที่สุด ส่วนเรื่องของตาแหยมเป็นการเล่าเรื่องที่ไม่เรียงตามลำดับเหตุการณ์ โดยเริ่มจากจุดที่ตาแหยมเป็นคนขี้เมาที่ไม่มีใครรู้ที่มา แต่แล้วเมื่อตาแหยมเสียชีวิตและโสภาคมาตามพบจึงมีการเฉลยถึงเรื่องราวของตาแหยมว่าแท้ที่จริงเขาคือ ม.ร.ว. ทินภาคที่หนีออกจากบ้านเพราะขัดใจกับพ่อและเป็นคู่รักเก่าของโสภาคแต่ไม่ได้แต่งงานกันทำให้ตาแหยมเสียใจและกลายเป็นขี้เมานับแต่นั้นมา ดังนั้นจึงเป็นการเล่าเรื่องสองเรื่องซ้อนกันในละคร

4.1.14.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์ละครแบบ Paradigmatic พบว่า ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือเรื่องของการทำดีได้ดีและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จซึ่งเห็นได้จากกรกระทำของโด่งที่ทำดีที่สุดแล้วทุกคนในสังคมต่างก็ยอมรับโด่งเพราะความดีของเขา สัญลักษณ์ที่ใช้ในละครเรื่องนี้เป็นชุดของสัญลักษณ์ที่แสดงถึงผู้ที่มีอำนาจมากกว่ารังแกผู้ที่ด้อยกว่า เช่น เตี้ยรังแกโด่งและไล่

โด่งออกจากบ้าน หรือ โบวี่ให้แม่ไล่สุภาพออกจากงานเพราะโกรธที่ถูกเตี้ยตบหน้า อีกหนึ่งชุดของสัญลักษณ์ที่พบคือชุดที่แสดงถึงการเชื่อฟังผู้ใหญ่จะทำให้พบเจอสัตว์ที่ดี เช่น โด่งและรวงข้าวเชื่อฟังและทำตามคำแนะนำสั่งสอนของทั้งตาแหยมและคุณหญิงพิมพ์ระพีทำให้ทั้งคู่ประสบความสำเร็จและมีอนาคตที่ดีร่วมกันได้ นอกจากนี้ยังพบการถ่ายทอดความหมายจากส่วนย่อยมาสู่ส่วนรวมคือการที่เพลงละครสามารถเล่าเรื่องราวๆ ของละครได้แต่ไม่ได้กล่าวถึงจุดจบของเรื่อง ทำให้ผู้ชมนั้นสามารถทราบเรื่องราวคร่าวๆ และ อยากติดตามชมละครว่าจะจบลงอย่างไร

4.1.14.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ในการวิเคราะห์ละครเรื่อง “คุณชาย” ตามหลักเกณฑ์นี้พบว่าละครเรื่องนี้มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของศีลธรรมจรรยา (Morality Theme) โดยเน้นคุณค่าของการทำดีและการทดแทนบุญคุณ การวางเค้าโครงเรื่องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีการเชื่อมโยงกันอย่างสมเหตุสมผล ละครเรื่องนี้จัดอยู่ในประเภท Psychological Play ที่แสดงถึงสภาวะจิตใจหรืออารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในส่วนของตัวละครนั้นเป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นตัวละครแบบที่มองเห็นได้รอบด้าน เช่น โด่งที่เติบโตจากเด็กกำพร้ามาเป็นผู้จัดการโรงแรมได้เพราะคำสั่งสอนของมหาและตาแหยมที่สอนให้โด่งเป็นคนดีและรู้จักทดแทนบุญคุณ หรือ รวงข้าว เด็กสาวที่เอาแต่ใจและขาดความอบอุ่นเมื่อได้รู้จักโด่งและเชื่อฟังคำที่ผู้ใหญ่อบรมทำให้รวงข้าวโตขึ้นเป็นคนดีและประสบความสำเร็จ หรือ เตี้ยที่แม้จะเพียบพร้อมทุกๆ อย่างเมื่อเทียบกับโด่งแต่เตี้ยกลับพบกับเรื่องราวที่พลิกผันชีวิตของเขาเหตุเพราะความเห็นแก่ตัวที่ตัวเองได้กระทำ หรือ ตาแหยมที่จากอดีตเป็นถึงคุณชายแต่กลับตกระกำลำบากเพราะการเลือกใช้ชีวิตในแบบที่ตัวเองเลือก ส่วนเป้าหมายของตัวละครก็แตกต่างกันออกไป เช่น โด่งมีเป้าหมายอยู่ที่ความสำเร็จในชีวิตซึ่งได้แก่การทดแทนผู้มีพระคุณและการได้รับการยอมรับจากสังคม ในขณะที่เตี้ยมีเป้าหมายอยู่ที่ความร่ำรวยและมีชื่อเสียงรวมถึงการเป็นที่ยอมรับในสังคมซึ่งเห็นได้จากการที่เตี้ยโกหกเพื่อนๆ ว่าเป็นลูกเศรษฐีที่ดิน หรือ ตาแหยมที่มีเป้าหมายในชีวิตหลังจากที่ได้พบโด่ง คือ ต้องการช่วยเหลือโด่งให้ประสบความสำเร็จในชีวิตและละครเรื่องนี้เป็นอีกเรื่องที่จบลงแบบมีความสุข

4.1.15 ละครโทรทัศน์ “สะพานดาว”

4.1.15.1 การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎี Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องในละคร “สะพานดาว” เริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครตั้งแต่เด็ก คือ จักรซึ่งเป็นลูกครึ่งและต้องคอยดูแลน้องชายต่างพ่อที่ชื่อดำซึ่งพิการทางสมอง หลังจากที่แม่ตาย เหตุการณ์ในเรื่องพัฒนาไปเรื่อยๆ เมื่อจักรตัดสินใจพาดำเข้ากรุงเทพเพื่อหางานและได้รับการอุปการะจากลาร์ฟ ด้วยความที่จักรเป็นคนดีและซื่อสัตย์ทำให้ลาร์ฟไว้วางใจจักรมาก

จักรได้รู้จักและสนิทสนมกับปูเป้แต่ก็ถูกชาวยุโรปแย่งชิง เรื่องราวเริ่มเข้าสู่ภาวะวิกฤติเมื่อลาร์ฟถูกฆาตกรรมและทุกคนเข้าใจว่าเป็นฝีมือของจักร แต่แล้วเรื่องราวคลี่คลายลงเมื่อปูเป้ช่วยจักรหาหลักฐานและพิสูจน์ได้ว่าจักรบริสุทธิ์ จักรตัดสินใจมอบมรดกที่ได้รับจากลาร์ฟให้แก่เด็กเร่ร่อนและตั้งใจพิสูจน์ความสามารถของตัวเองโดยกู้เงินชาวยุโรปเพื่อตั้งบริษัทโฆษณากับปูเป้โดยไม่ทอดทิ้งคำ ซึ่งเป็นบทพิสูจน์ความดีของจักรให้ชาวยุโรปและปูเป้ยอมรับในที่สุด

4.1.15.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมที่พบในละครเรื่อง “สะพานดาว” สื่อถึงความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อความสำเร็จในชีวิตโดยใช้สัญลักษณ์ “สะพาน” ดังจะเห็นได้จากในละครและเพลงละครที่ต่างใช้ชื่อ “สะพานดาว” และระบุอยู่ในเนื้อเพลงด้วย รวมถึงในเนื้อเรื่องที่ลาร์ฟสอนจักรเกี่ยวกับการพิสูจน์ตัวเองนั้นก็มีการกล่าวถึงสะพานดาวว่าเป็นโอกาสหรือทางลัดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ แต่จักรตั้งใจที่จะสร้างสะพานด้วยตัวเองและยังสื่อถึงความพยายามในการทำทุกอย่างเพื่อความรักด้วยเพราะจักรต้องการพิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าคุณค่ากับปูเป้ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วชาวยุโรปก็ยอมรับในตัวของจักรเพราะความดีและความพยายามของเขา

4.1.15.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่องนี้มีการสร้างการเล่าเรื่องที่เรียงลำดับตามเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องอย่างตรงไปตรงมาและแสดงถึงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง โดยละครเรื่องนี้มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องอาชีพที่ชี้ให้เห็นถึงความพยายามของจักรในการทำงานและฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อความสำเร็จและมีการสอดแทรกเรื่องของความรักเป็นแก่นเรื่องย่อย ตัวละครในเรื่องถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มของจักรที่อยู่ในสังคมชั้นต่ำ และกลุ่มของปูเป้ที่อยู่ในสังคมชั้นสูง ตัวละครในเรื่องเป็นตัวละครประเภทที่มีพัฒนาการทางด้านนิสัย เช่นจักรที่เรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เขาอยู่ได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะตอนท้ายเรื่องที่สามสามารถพิสูจน์ถึงความสำเร็จของตัวเองได้ หรือ ปูเป้ที่ตอนแรกเป็นคนเอาแต่ใจตัวเองและใช้ชีวิตไปวันๆแต่ในตอนท้ายเรื่องกลับเป็นคนที่ตั้งใจจริงกับบริษัทโฆษณาที่ลงทุนร่วมกับจักร หรือ ชาวยุโรปที่ตอนแรกไม่ยอมรับจักรแต่สุดท้ายก็เปลี่ยนความคิดไปภายหลังจากที่รู้จักตัวจริงของจักรว่าเป็นคนดีและมีความพยายาม สำหรับเป้าหมายของตัวละครนั้นเป็นเรื่องของความสำเร็จในชีวิตและความรักสำหรับตัวละครเอก “จักร” นอกจากนี้มีการใช้ฉากที่ตัวละครในเรื่องมองดาวบนท้องฟ้าเพื่อสื่อถึงการตั้งเป้าหมายและมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จด้วย จุดจบของละครเป็นการจบลงอย่างมีความสุข

4.1.16 ละครโทรทัศน์ “เงาอโศก”

4.1.16.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

ลำดับการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์เรื่อง “เงาอโศก” นี้มีการลำดับเหตุการณ์ที่แตกต่างจากการเล่าเรื่องโดยทั่วไป คือ มีการเกริ่นนำเล่าเรื่องตั้งแต่ก่อนเริ่มไต่เต้านำละครในตอนแรกที่ออกอากาศโดยเล่าเรื่องปีที่ซื่อซนและวิงฟ้าพายุลูกกลับบ้านแต่แล้วฟ้าผ่าลงมาที่ต้นอโศกข้างบ้านที่ปรักและปร้องหาแม่จากนั้นจึงเป็นไต่เต้านำละครซึ่งมีการใช้เพลงละครประกอบภาพไต่เต้รายการด้วย การเล่าเรื่องต่อมาเป็นการดำเนินเรื่องจากช่วงกลางของเรื่องก่อนแล้วจึงย้อนกลับไปเล่าเหตุการณ์ในตอนเริ่มเรื่องใหม่คือเริ่มต้นเรื่องจากเหตุการณ์ที่วิยะดาไม่พอใจที่มนไทตัดสินใจไม่กลับเมืองไทยหลังเรียนจบทำให้เธอเลิกคบกับมนไทและสั่งให้ปีเอาสิ่งของของมนไทไปทิ้งแต่ปีกลับตัดใจไม่ได้และเป็นคนเก็บไว้เอง จากนั้นเป็นการเล่าเรื่องย้อนหลังไปในอดีตเมื่อ 8 ปีที่แล้วที่ปีอาศัยอยู่ในสวนกับยายหลังจากที่แม่เสีย ปีได้รู้จักครอบครัวของวิมลและคุณหญิงทับทิม รวมถึงมนไทและวิยะดา เมื่อยายเสียปีจึงได้มาอยู่กับครอบครัวของวิมลโดยไม่รู้ตัวถูกเลี้ยงไว้เพื่อเตรียมเป็นภรรยาของนายคุณเวทย์เจ้าของบ้านตามแผนของวิมล ส่วนของการเล่าเรื่องต่อมาเป็นการพัฒนาเหตุการณ์ หรือ Rising Action คือมีการเพิ่มปมขัดแย้งขึ้นในเรื่อง เช่น มนไทโกรธที่แม่เป็นเหตุให้ลักขณาฆ่าตัวตายจนตัดสินใจไปเรียนต่อและไม่ยอมกลับเมืองไทย จากจุดนี้เรื่องราววกกลับมาสู่ปัจจุบันถึงจุดที่ปีขัดคำสั่งของวิยะดาเก็บของของมนไทเอาไว้ และเรื่องราวดำเนินต่อไปอย่างสมเหตุสมผล คือ วิยะดาเริ่มคบกับหนุ่มคนใหม่ ส่วนปียังจงรักภักดีเขียนจดหมายติดต่อกับมนไทแทนวิยะดาตลอดเวลาเพราะหลงรักมนไท เหตุการณ์ดำเนินมาถึงจุดวิกฤติเมื่อวิมลยืนยันให้ปีตอบแทนบุญคุณด้วยการยอมเป็นภรรยาของเวทย์ ปีเกือบฆ่าตัวตายแต่โชคดีที่วิภาวรรณช่วยไว้ทันโดยให้ปีเป็นตัวแทนวิยะดาไปดูแลคุณหญิงทับทิมที่สติไม่ดีเพราะคิดถึงลูกชายมากเกินไป เมื่อมนไทกลับมาเข้าใจผิดคิดว่าปีหลอกลวงจึงคอยรังควานปีเสมอ เรื่องราวเริ่มวุ่นวายอีกครั้งเมื่อวิยะดากลับมาหามนไทและใส่ร้ายปีเพราะอิจฉาที่คุณหญิงรักปีมากกว่าและเปลี่ยนเป็นโกรธแค้นเมื่อคุณหญิงไม่ยอมยกมรดกให้ถ้ามนไทไม่แต่งงานกับปี วิยะดาจึงวางแผนกำจัดคุณหญิงและโยนความผิดให้ปีซึ่งเป็นจุดวิกฤติของเรื่องอีกครั้ง แล้วเรื่องราวก็ดำเนินมาถึงจุดคลี่คลายตรงที่มนไทสืบหาความจริงจนรู้ว่าวิยะดาเป็นตัวการ เรื่องราวจบลงอย่างมีความสุข คือ ปีได้แต่งงานกับมนไทและวิยะดาสำนึกผิดมาขอโทษปีในงาน

4.1.16.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้สื่อถึงความจงรักภักดีและการรู้จักทดแทนบุญคุณที่สื่อผ่านการกระทำของนางเอกในเรื่อง และมีการจัดระบบในการเล่าเรื่องในลักษณะที่พบ

ในละครไทยค่อนข้างมาก คือ นางเอกเป็นตัวละครที่แสดงดิฉันที่ตัวร้ายก็ร้ายตลอดเรื่องและสื่อถึงความหมายแฝงเร้นว่าคนไม่ดียอมแพภัยตัวเองในที่สุด ในละครเรื่อง “เงาโศก” มีการใช้สัญลักษณ์ภาพที่เห็นได้ชัดเจนเป็นต้นโศก ซึ่งเป็นต้นไม้ที่ปลูกมาตั้งแต่เล็กและเป็นสถานที่ที่พี่ได้พบกับมนไท รวมทั้งเป็นสถานที่ที่พี่กับมนไทยืนนึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาในตอนจบของเรื่อง ดังนั้นลานโศกเป็นสถานที่เริ่มต้นและสิ้นสุดของเรื่องราวความรักของพี่และมนไทซึ่งตรงกันกับชื่อเรื่องของละคร นอกจากนี้ยังใช้ดอกโศกประกอบภาพที่ใช้ตัดเข้าและออกโฆษณาในแต่ละช่วง และมีการใช้เพลงละคร “เงาโศก” ในการประกอบภาพด้วย

4.1.16.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

ละครเรื่อง “เงาโศก” มีเค้าโครงเรื่องลำดับเหตุการณ์ที่เริ่มจากกลางเรื่องแล้วย้อนไปต้นเรื่องและวกกลับมาเล่าเรื่องจากจุดกลางเรื่องอีกครั้งจากนั้นจึงดำเนินเรื่องต่อไปเรื่อยๆ จนจบโดยที่แต่ละลำดับเหตุการณ์มีการเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมาย ละครเรื่องนี้เน้นการแสดงอารมณ์ของตัวละครที่เปลี่ยนไปตามเหตุการณ์ในเรื่องหรือประเภท Psychological ที่มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของความรักระหว่างชายหนุ่มหญิงสาวโดยตัวละครถูกกำหนดให้มีลักษณะนิสัยแบบเห็นได้รอบด้าน คือ มีทั้งส่วนดีและส่วนเสียเหมือนกับคนจริงๆ ตัวละครแต่ละตัวต่างมีเป้าหมายที่แตกต่างกันไป เช่น มนไท เป็นตัวละครที่มีเป้าหมายหลักแบ่งเป็นสองช่วง คือ ช่วงแรกที่ มนไทตัดสินใจไปเรียนต่อจะตั้งเป้าหมายที่ความสำเร็จ อุดมคติ และการเป็นตัวของตัวเอง จากนั้นเป้าหมายของตัวละครเปลี่ยนไปหลังกลับเมืองไทยโดยเปลี่ยนเป็นเรื่องของความรักและความยุติธรรมซึ่งเห็นได้จากการที่มนไทพยายามสืบหาความจริงเพราะคิดว่าปีแกล้งวิยะดาแต่เมื่อรู้เรื่องก็พยายามหาความยุติธรรมให้กับปีเพราะความรักที่มีต่อปี ในส่วนตัวละคร “ปี” นั้นตั้งเป้าหมายในเรื่องความสำเร็จซึ่งก็คือการที่ได้ทดแทนบุญคุณผู้มีพระคุณและเรื่องความรักที่เธอมีให้กับมนไทมาตลอด สำหรับตัวละคร “วิยะดา” เป้าหมายหลักอยู่ที่ความรักโดยเธอต้องการให้มีคนมาคอยเอาใจตลอดจนยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มา แต่ช่วงหลังจะเปลี่ยนเป็นการแก้แค้นซึ่งเป็นการแก้แค้นทั้งปีและคุณหญิงทับทิม สุดท้ายคือจุดจบของเรื่องที่เป็นการจบอย่างมีความสุขสำหรับทุกคนโดยมนไทเข้าใจกับแม่ รวมทั้งปีได้แต่งงานกับมนไทและวิยะดาสำนึกผิดในการกระทำของตัวเอง

4.1.17 ละครโทรทัศน์ “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต”

4.1.17.1 การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎี Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์การเล่าเรื่องในละครเรื่องนี้เรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเรื่องราวเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและการเปิดประเด็นปัญหาว่าคุณหญิงต้องการตามตัวจักรินทร์ลูกชายคนเดียวกลับมากระทั่งทุกคนต้องวางแผนไปจ้างแต่งมิให้ปลอมตัวเป็น

จักรินทร์ จากนั้นเป็นการพัฒนาเหตุการณ์โดยการเพิ่มปมขัดแย้งในเรื่อง เช่น วิชาศ วิไลลักษณ์ และหมอมันส์ วางแผนโจมตีของคุณหญิง หรือ แต่งโมตกล่อมรักกันขึ้นมาแต่รู้ตัวว่าไม่คู่ควร หรือ กันทิมาที่สับสนในความรู้สึกของตัวเองเพราะรู้ตัวว่ารักแต่ยอมรักไม่ได้ เรื่องราวดำเนินถึงจุดวิกฤติเมื่อแต่งโมหนักลับอยุธยาและจักรินทร์ตัวจริงกลับมาพร้อมทวงทรัพย์สมบัติที่ถูกโกง คืบทำให้กันทิมาต้องตามหาแต่งโมเพื่อเป็นพยาน ทุกคนในบ้านคิดถึงจักรินทร์ตัวปลอมที่เป็นคนมีน้ำใจ เรื่องเริ่มเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเมื่อแต่งโมกลับมาช่วยและจักรินทร์เปิดเผยความจริงว่าต้องทำเป็นคนใจร้ายเพื่อให้กันทิมาเข้าใจและยอมรับความรู้สึกตัวเอง จากนั้นแต่งโมกลับมาอยู่บ้าน คุณหญิงและพยายามปรับตัวแต่ฝืนตัวเองไม่ได้จึงหนีกลับอยุธยาอีกครั้ง และเรื่องจบลงเมื่อกันทิมา ยอมรับความจริงและตามมาขายไข่มุกกับแต่งโมที่อยุธยา

4.1.17.2 การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic

สำหรับการวิเคราะห์ละครเรื่อง “ตั้งไข่มุกพรหมไม่ลิขิต” ในเชิง Paradigmatic นี้ พบว่ามีความหมายโดยรวมในเรื่องของการทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทนและการยอมทำทุกอย่างเพื่อความรัก นอกจากนี้ยังพบว่ามีความหมายแฝงเร้นที่พบในการเล่าเรื่อง คือ คนทุกคนไม่ว่าจะยากดีมีจน การศึกษาสูงหรือต่ำก็สามารถเป็นคนดีได้ ดังจะเห็นได้จากตัวละคร “แต่งโม” หรือช่วงสุดท้ายที่วิชาศกับวิไลลักษณ์กลับตัวเป็นคนดี ส่วนสัญลักษณ์ที่พบในเรื่องนั้นมักเป็นสัญลักษณ์ทางภาพซึ่งได้แก่ ไข่มุก เพราะเป็นตัวแทนตัวตนที่แท้จริงของแต่งโมและแสดงว่าแต่งโมไม่เคยลืมว่าตัวเองเป็นเพียงแค่นายไข่มุกและมีความสุขในการมีชีวิตเรียบง่าย สมถะ ดังจะเห็นได้จากเวลาที่แต่งโมเศร้ามักจะไปหาคนขายไข่มุก หรือคนในบ้านเอาไข่มุกมาให้แต่งโมเพื่อให้แต่งโมสบายใจ เป็นต้น หรือสัญลักษณ์ทางเสียงที่ใช้ คือ เพลงขายไข่มุกที่แต่งโมร้องขายเป็นประจำซึ่งถือได้ว่าเพลงขายไข่มุกเป็นชุดของสัญลักษณ์ที่เข้าร่วมกันทั้งในเรื่องละครและเพลงนำละคร รวมถึงเพลง “เจ้าชายไข่มุก” ที่มีการถ่ายทอดความหมายตามแบบ Metonymy หรือ การให้ส่วนหนึ่งแทนส่วนทั้งหมดโดยการนำเพลงละครในการเล่าเรื่องของเนื้อหาละครทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้นจนจบทำให้ผู้ชมสามารถทราบถึงเรื่องราวของละครได้จากการฟังเพลง

4.1.17.3 วิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์

การวิเคราะห์ละครเรื่อง “ตั้งไข่มุกพรหมไม่ลิขิต” พบว่าเป็นละครประเภทละครตลก (Comedy) ที่มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและมีเค้าโครงเรื่องที่สนุกสนาน โดยตัวละครในเรื่องถูกกำหนดให้เป็นตัวละครแบบเห็นได้รอบด้าน คือ มีทั้งด้านดีและด้านเลวรวมถึงมีพัฒนาการทางนิสัยของตัวละครตามเหตุการณ์ในเรื่องด้วย เช่น กันทิมาที่มีการเปลี่ยนแปลงความคิดจากที่เคยรังเกียจว่าแต่งโมจบแค่ชั้นประถมแต่เมื่อได้รู้จักและพบว่าแต่งโมเป็นคนดีทำให้ยอมรับแต่งโมได้ หรือ การที่วิไลลักษณ์กับวิชาศกลับตัวเป็นคนดีและมาขอขมาคุณหญิงถึงสิ่งที่ทำ

ผิดไป แต่ตัวละครบางตัวถูกกำหนดให้เป็นตัวละครแบบที่มองได้ด้านเดียว เช่น มนต์ ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีแต่จะทำสิ่งที่เลวร้ายไปเรื่อยๆ ทั้งการทำร้ายวิไลลักษณ์ หรือ สั่งคนไปทำร้ายแดงโมและครอบครัวเพื่อจะให้แดงโมยอมเซ็นโอนมรดก หรือ แม้กระทั่งสั่งฆ่ามะลิ และตัวละครแต่ละตัวมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น แดงโมมีเป้าหมายหลักที่ความรักแม้จะมีหลายครั้งที่แดงโมท้อใจก็ตาม ในขณะที่กันทิมาเป้าหมายหลักคือการช่วยให้คุณหญิงสบายใจพ้นทุกข์จากการที่ถูกขายหายไปและตอนท้ายของเรื่องจึงเปลี่ยนมาเป็นเรื่องของความรัก สำหรับคุณหญิงทิพวรรณมีเป้าหมายหลักคือการที่ได้ตัวลูกชายคนเดียวกลับคืนมาเพื่อความสุขในชีวิตครอบครัวอีกครั้ง และสำหรับวิไล วิไลลักษณ์ และ มนต์มีเป้าหมายหลักอยู่ที่ทรัพย์สินสมบัติและความร่ำรวย สำหรับสถานการณ์ในเรื่องนั้นถูกกำหนดให้เกิดขึ้นทั้งในสังคมชนชั้นต่ำและสังคมชนชั้นสูงเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นว่าการเป็นคนดีไม่จำเป็นต้องมาจากรากฐานตระกูลที่ร่ำรวยหรือมีความรู้สูงไม่ว่าจะยากดีมีจนก็เป็นคนดีได้ถ้ามีจิตใจที่ดีเป็นพื้นฐานเหมือนที่แดงโมเป็นและแน่นอนว่าเรื่องราวจบลงอย่างมีความสุข

5.2 การวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์รายเพลง

5.2.1 เพลงนำละครเรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” - เพลง “เพียงความทรงจำ”

คำร้อง/ทำนอง : เรืองศิริ ลิ้มอักษร

เรียบเรียง : สุทธิ แสงเสวีชน

ขับร้อง : ชัยอนันต์ ตรีसारศรี

Introduction

(A1) เหลียวมองหา เหมือนผวา คิดถึงเธอ ใสรักใยเก้อ ได้ใกล้เธอเพียงในฝัน

(A2) หลงแรกเจอ อยากรักเธอเพื่อที่ใจเรา เธอนั้นเฝ้าครอบคลุมหัวใจฉันด้วยความรัก

(Hook) เพียงความทรงจำ ขอแค่นั้นนะเธอ คิดว่าใจเราเพื่อ ยอมท่วมเอ่อด้วยความรัก

(B) ปล่อยตัวทิ้งไป เหลือเพียงใจที่เราเคยรัก ทนสิ่งแสนหนัก ด้วยความรักทับถมหัวใจ

Solo... (ซ้ำ Hook / B)

5.2.1.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์ในเพลงนั้นเป็นการเล่าถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลาหนึ่ง โดยที่เริ่มต้นจากลำดับเหตุการณ์แรกคือการบรรยายความรู้สึกของความรักที่เป็นการรักข้างเดียว ตั้งแต่แรกพบและยังคงรักอยู่ จุดนี้แสดงถึงปมขัดแย้งในเรื่องที่เป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน

ซึ่งก็คือการที่รักเขาแล้วเขาไม่รักตอบ ลำดับเหตุการณ์ต่อมาเป็นการแสดงถึงความพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อความรักแม้จะรู้ว่าต้องผิดหวังก็ตามซึ่งเป็นจุดสูงสุด (Climax) ของเพลง อย่างไรก็ตาม ความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ทั้งสองนั้นยังคงสื่อถึงเรื่องความรักที่ไม่สมหวัง

5.2.1.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

จากการวิเคราะห์พบว่าภาพโดยรวมของเพลงละครเพลงนี้สื่อถึงแก่นเรื่องที่เป็นเรื่องของความรักซึ่งเป็นลักษณะของความรักแบบรักข้างเดียวและยอมรับกับความผิดหวัง การสื่อความหมายของเพลงจะใช้คำร้องบรรยายความรู้สึกและพรรณนาถึงการรักคนอื่นข้างเดียว โดยที่เนื้อเพลงเป็นการประพันธ์แบบร้อยแก้วซึ่งเน้นการใช้คำสัมผัสและใช้ภาษากึ่งแบบแผนเป็นหลัก มีการใช้ภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐานจากในเนื้อเพลงที่ร้องว่า “ทนสิ่งแสนหนัก ด้วยความรักที่ทบถมหัวใจ” จังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้าและอารมณ์เพลงเป็นเพลงอ่อนหวานที่แสดงถึงความรู้สึกผิดหวังในความรักและพร้อมยอมรับกับความผิดหวังนั้น ในส่วนลักษณะของการประพันธ์ทำนองเป็นการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบดังนี้เริ่มจากท่อนเกริ่นนำ (Introduction) และท่อน A1 / ท่อน A2 / ท่อนสร้อย (Hook) / ตามด้วยท่อน B / ท่อน Solo / ซ้ำท่อนสร้อย (Hook) / และจบด้วยท่อน B จะเห็นได้ว่าการร้องซ้ำของท่อนสร้อยและท่อน B ซึ่งเป็นส่วนที่เด่นที่สุดของเพลงโดยคำร้องเป็นการย้ำถึงการยอมรับกับความผิดหวังในความรักในการรักคนอื่นข้างเดียว และสื่อความหมายได้สอดคล้องกับชื่อเพลง “เพียงความทรงจำ” ด้วย

5.2.2 เพลงทำยละครเรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” - เพลง “เพื่อน”

คำร้อง/ทำนอง : ปิยะ คุรุธา

เรียบเรียง : สุทธิ แสงเสรีชน, เมธี ทวีทรัพย์

ขับร้อง : ชัยอนันต์ ตรีสารศรี

Introduction

(A) อาจจะถูกเหมือนไม่มี อะไรที่แปรผัน อาจจะถูกเหมือนทุกวันที่ผ่านมา
แต่ความจริงแล้วข้างในเริ่มจะเกิดปัญหา ให้เธอลองมองที่ตาแล้วจะเข้าใจ

(B) (ก็)ว่ามันมีเรื่องราว เปลี่ยนไปไม่เหมือนก่อน ความหวังหาอาหาร ไม่เหมือนเดิม
ใช้มันจะน้อยลง แปลกตรงที่มันดันเพิ่ม ก่อตัวเกินกว่าเพื่อนจะคิดกัน

(Hook) หากเธอนั้นได้รู้จะโอบบางอย่าง ว่าคนที่เคยเคียงข้างบางอย่างได้เปลี่ยนไป
อยากจะทำอะไรรับได้หรือไม่ ว่าฉันต้องทำยังไง เมื่อเพื่อนคนนี้เป็นรักเธอ

Solo... (ซ้ำ B / Hook)

5.2.2.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับเพลงทำยละครเพลงนี้มีลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องทั้งหมด 3 ลำดับเหตุการณ์ โดยเริ่มต้นจากความสัมพันธ์แบบเพื่อนธรรมดาและโยงมาถึงลำดับเหตุการณ์ต่อมาที่ความรู้สึกได้เปลี่ยนจากความเป็นเพื่อนกลายเป็นความรัก ซึ่งเป็นการแสดงถึงความขัดแย้งภายในบุคคล ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากคำร้องท่อนที่ว่า “แต่ความจริงแล้วข้างในเริ่มจะเกิดปัญหา..” หรือ “อยากจะรู้ว่าเธอรับได้หรือไม่ ว่าฉันต้องทำยังไง เมื่อเพื่อนคนนี้เป็นรักเธอ” และจุดวิกฤติของการเล่าเรื่องในเพลงจะอยู่ในลำดับเหตุการณ์สุดท้ายคือความกังวลที่ว่าถ้าคนที่รักรู้ความจริงแล้วกลัวว่าจะรับได้ไหมและจะต้องทำอย่างไรต่อไป โดยที่ไม่ได้บอกถึงจุดจบว่าลงเอยอย่างไร เพลงทำยละคร “เพื่อน” นี้ไม่สามารถเจาะจงได้ว่าเป็นการระบายความรู้สึกของตัวละครตัวใด เพราะโดยเนื้อเรื่องแล้วเหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นกับตัวละครหลายตัว จึงจัดได้ว่าเพลงนี้สามารถใช้ถ่ายทอดความหมายของเนื้อเรื่องโดยรวมเกี่ยวกับความรักที่ก่อตัวจากความเป็นเพื่อนและเป็นการรักข้างเดียวอีกเช่นกัน

5.2.2.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

ในส่วนของความหมายที่ภาพรวมของเพลงทำยละคร “เพื่อน” สื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความผูกพันระหว่างเพื่อนที่เปลี่ยนแปลงมาเป็นความรัก ซึ่งเป็นลักษณะของความรักแบบที่พบในละครเป็นหลักและเป็นแก่นเรื่องของละครด้วย ส่วนคำร้องที่ใช้ในการถ่ายทอดความหมายของเพลงนั้นมีลักษณะการประพันธ์เป็นแบบร้อยแก้วที่ใช้ภาษากึ่งแบบแผนบรรยายถึงความรู้สึกที่เปลี่ยนจากความเป็นเพื่อนกลายเป็นความรักและไม่รู้ว่าจะต้องทำตัวอย่างไร หรือ อีกฝ่ายจะรู้สึกอย่างไรถ้ารู้ความจริง เพลงมีจังหวะช้าและรูปแบบของทำนองเป็นลักษณะการประพันธ์ตามแม่แบบ ดังนี้ เริ่มต้นจากท่อน Introduction และท่อน A / ท่อน B / ต่อด้วยท่อนสร้อย (Hook) / ท่อน Solo / และท่อน B / ปิดท้ายด้วยท่อนสร้อย (Hook) อารมณ์ของเพลงเป็นอารมณ์อ่อนหวาน ซึ่งเป็นเพลงที่สามารถเล่าเรื่องและอารมณ์โดยรวมของละครและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครโดยการร้องซ้ำในท่อนที่เป็นจุดสำคัญของเนื้อหาที่ต้องการสื่อ ซึ่งได้แก่ท่อน B และท่อนสร้อยที่เน้นย้ำถึงความกังวลเกี่ยวกับความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงจากความเป็นเพื่อนมาเป็นความรัก และผลที่อาจตามมาในภายหลัง

5.2.3 เพลงนำละครเรื่อง “เสน่หานางจิว” - เพลง “เพื่อนของเรา”

คำร้อง : สุชาสินี จันทน์เอม

ทำนอง : พลรักรักษ์ โอชกะ

เรียบเรียง : กฤษณศักดิ์ กันตธรรมวงศ์

ชั้บร้อง : ทิพย์อาภา ชื่นประดิษฐ์

Introduction

(A1) ทุกคืนวันที่เลยผ่านไป อาจได้พบเรื่องราวมากมาย

ความทรงจำในบางเรื่องอาจทำร้าย แต่การได้เจอเธอนั้นเป็นสุขหัวใจ

(A2) แม้ว่าเราสองคนต่างกัน แต่เธอนั้นยังคงเข้าใจ

เธอมาเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไป และทำให้ชีวิตฉันมีวันที่ดี

(Hook) ผ่านวันและคืนนั้นมายืนได้ตรงนี้ เพราะว่ามีเธอเคียงข้างฉัน

มีเธอเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของความฝัน และคอยเป็นแรงผลักดันในวันอ่อนล้า (ซ้ำ A2)

Solo...(ซ้ำ Hook)

(A3) ขอแค่มีเพียงเธอเท่านั้น วันพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร

เพียงตัวเธอจะยังไม่ปล่อยมือฉันไป ต้องทนลำบากเพียงไหนไม่เคยนึกกลัว

และวันเวลาที่เหลือนับจากวันนี้ จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่ฝันเพื่อวันของเรา

5.2.3.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

ลักษณะของลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเพลงนี้เป็นการเล่าเรื่องที่เริ่มต้นจากการย้อนลำดับเหตุการณ์กลับไปในอดีตที่มีเรื่องราวทั้งดีและร้ายผ่านเข้ามาในชีวิตของนางเอก และจุดสูงสุดของลำดับเหตุการณ์ก็คือการที่ได้พบกับพระเอก นอกจากนั้นยังมีการปูพื้นเรื่อง ที่แสดงถึงความแตกต่างระหว่างคนทั้งคู่ซึ่งเป็นปมขัดแย้งของเรื่องราวในลำดับเหตุการณ์ขั้นนี้ โดยความหมายหลักที่สื่อออกมาคือเรื่องของความรักและความเข้าใจที่อยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างและเป็นกำลังใจให้กัน จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงไปสู่ลำดับเหตุการณ์ที่นางเอกกล่าวถึงอนาคตว่าขอแค่มีเพียงพระเอกอยู่เคียงข้างเธอก็พร้อมจะต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆที่ผ่านเข้ามาเพื่ออนาคตของทั้งคู่ ซึ่งสื่อความหมายถึงอานุภาพของความรักที่ทำให้ยอมเผชิญกับความลำบากเพื่ออนาคตที่ดี ลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ในเรื่องจะเป็นการสื่อถึงเรื่องราวในอดีต และโยงเหตุการณ์ไปสู่อนาคตผ่านการบรรยายความรู้สึกของนางเอก

5.2.3.2 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์ด้วยทแบบของเพลง “เพื่อวันของเรา” ในแบบ Paradigmatic พบว่า ภาพรวมของเพลงเป็นการสื่อความหมายถึงความรักที่ถึงแม้จะมีรากฐานที่แตกต่างกัน แต่เพราะความศรัทธาและความเชื่อมั่นในความรักที่ได้รับจึงทำให้พร้อมที่จะต่อสู้เพื่ออนาคตที่ดีร่วมกัน นอกจากนี้ยังสามารถสื่อถึงการที่ผู้หญิงต้องการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ชายซึ่งตีความได้จาก

เนื้อเพลงที่นางเอกผ่านเรื่องเลวร้ายมาได้เพราะมีพระเอกอยู่เคียงข้าง ในส่วนของคำร้องที่ใช้ในการสื่อความหมายนั้นเป็นการประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วโดยใช้ภาษาที่เรียบง่ายในการประพันธ์ โดยบรรยายถึงความรักและการฝ่าฟันอุปสรรคที่ผ่านมา รวมถึงการกล่าวถึงอนาคตที่พร้อมจะสู้ต่อไปขอแค่เพียงอยู่เคียงข้างกัน จังหวะเพลงเป็นจังหวะปานกลางและมีอารมณ์เพลงที่อ่อนหวานเพราะเนื้อหากล่าวถึงความรัก ในส่วนของทำนองเพลงนั้นมีรูปแบบการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบดังนี้ คือ เริ่มต้นด้วยท่อนเกริ่นนำ / ตามด้วยท่อน A1 / ท่อน A2 / และ ท่อนสร้อย (Hook) / จากนั้นเป็นท่อน A2 / ท่อน Solo / ซ้ำท่อนสร้อย / ท่อน A3 / ปิดด้วยการร้องจบจากเนื้อเพลงจะเห็นได้ว่ามีท่อนซ้ำในท่อน A2 และท่อนสร้อยถึง 2 ครั้งซึ่งเป็นท่อนที่แสดงความหมายสำคัญซึ่งมีความหมายโดยรวมของเพลง “เพื่อวันของเรา”

5.2.4 เพลงทำยละครเรื่อง “เสน่หานางจิว” - เพลง “นี่แหละตัวฉัน”

คำร้อง : สุชาลีนี จันทน์เอม

ทำนอง/เรียบเรียง : พลรักษ์ ไชยกะ

ขับร้อง : ทิพย์อาภา ชื่นประดิษฐ์

(Hook) อายยียายยียาย อายยียายยียาย อายยียายยียาย รักฉันได้หรือเปล่า

(A1) อาจไม่มีมากมาย เหมือนคนอื่นเขา แต่มีเท่านี้ก็พอใจ

อยากเป็นตัวฉันเอง ไม่เคยคิดเอาอย่างใคร แต่ให้ใจมีพื้นที่สวยงาม

(B1) อยากให้เธอช่วยทำความเข้าใจ อยากให้ยอมรับในสิ่งที่มี

เปลี่ยนไปเป็นเหมือนใครคงไม่ดี ก็อย่างนี้ นี่แหละตัวฉัน (ซ้ำ Hook)

(A2) อาจจะทำเพื่อเธอ ได้เพียงเท่านี้ แค้นใจมีรักที่แท้จริง

สิ่งที่เป็นฉันเอง ที่หลายคนมองเห็น อาจเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดา

(B2) หากว่าเธอต้องการเพียงแคใจ ก็คงพอได้ไปจากคนนี้

อยากให้เธอนั้นมองในแง่ดี ว่าคนนี้ นี่แหละตัวฉัน

Solo... Rap (ซ้ำ B1 / B2 / Hook)

5.2.4.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ของเพลงแบ่งออกได้คร่าวๆ โดยเริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องที่เป็น การร้องเสียงอื่นคล้ายเพลงจิวเพื่อสื่อถึงเนื้อหาละครที่เรื่องราวนั้นเกี่ยวข้องกับนางเอกที่มีอาชีพ เป็นนางเอกอุปรากรจีนซึ่งเป็นสาเหตุของปมขัดแย้งของเรื่องด้วย จากนั้นเป็นลำดับเหตุการณ์ที่ เป็นการเล่าถึงมุมมองของนางเอกที่พอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่และไม่ต้องการเป็นเหมือนคนอื่น และ

โยงมาถึงลำดับเหตุการณ์ที่สองที่สื่อถึงความต้องการของนางเอกที่อยากให้พระเอกเข้าใจและยอมรับตัวตนในแบบที่นางเอกเป็นอยู่ ลำดับเหตุการณ์ต่อมาเป็นส่วนที่สื่อถึงความขัดแย้งของเรื่องที่แสดงถึงตัวตนของนางเอกที่คนอื่นอาจมองว่าเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดาๆคนหนึ่ง แต่สำหรับนางเอกเธอกลับมีความรักที่แท้จริงให้กับพระเอกซึ่งเป็นสิ่งที่คนอื่นอาจมองไม่เห็น ตรงนี้เป็นลำดับเหตุการณ์ที่แสดงถึงความขัดแย้งระหว่างคนกับคนในส่วนของความต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจและยอมรับในตัวตนที่แท้จริงและไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงที่ว่า “อยากให้เธอช่วยทำความเข้าใจ อยากให้ยอมรับในสิ่งที่มี เปลี่ยนไปเป็นเหมือนใครคงไม่ดี ก็อย่างนี้แหละตัวฉัน” โดยที่อีกฝ่ายนั้นอาจจะเป็นคนๆ เดียวหรือกลุ่มคนในสังคมก็ได้ ซึ่งถ้าพิจารณาจากเนื้อเรื่องละครแล้วจะหมายถึงชยติและครอบครัวโดยตีความได้จากเนื้อเพลงท่อนนี้ “สิ่งที่มันเป็นฉันเองที่หลายคนมองเห็น อาจเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดา...” และสุดท้ายเป็นการปิดประเด็นด้วยการที่นางเอกย้ำถึงความต้องการที่จะให้พระเอกยอมรับในตัวตนของเธอที่มีให้แต่ความรักและความจริงใจซึ่งเป็นความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่องเข้าด้วยกัน ข้อสังเกตในเพลงนี้จะเป็นลำดับเหตุการณ์ที่ถ่ายทอดผ่านการเล่าเรื่องในมุมมองของนางเอกเท่านั้น

5.2.4.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์เพลง “นี่แหละตัวฉัน” ในภาพรวมของเพลงพบว่ามีถ่ายทอดความหมายผ่านการเล่าเรื่องในเรื่องของความแตกต่างทางชนชั้นทำให้ไม่ได้รับการยอมรับ หรือถูกดูถูกซึ่งสามารถตีความได้จากเนื้อเพลงที่บอกว่าตัวเองเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดาและไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เหมือนใครเพื่อให้ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้ยังสื่อถึงอาชีพของตัวละครเอกในเรื่องด้วยซึ่งก็คือการเล่นจิว ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงท่อนแรกที่เป็นการเล่นเสียงโดยการเอื้อนตามแบบการร้องเพลงจิว คำร้องในเพลงเป็นบทร้อยแก้วและใช้ภาษาถึงแบบแผนในการประพันธ์โดยจุดเด่นของเพลงคือท่อนสร้อยที่มีการใช้ศัพท์หรือการเล่นเสียงประกอบเพื่อสื่อถึงการเล่นจิวที่ร้องว่า “อายยียายยียาย อายยียายยียาย...” จังหวะเพลงเป็นจังหวะเร็วเพราะเนื้อหาเพลงกล่าวถึงความมั่นใจที่จะไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองตามคนอื่น อารมณ์ของเพลงนั้นมีลักษณะของความสนุกสนานที่ต้องการเน้นความมั่นใจในความเป็นตัวเอง โดยเฉพาะท่อนที่ร้องเพลงจิวซึ่งเป็นจุดเด่นของเพลงทำละครเพลงนี้ รูปแบบของทำนองนั้นจะเป็นการประพันธ์ตามแม่แบบดังนี้ คือ เริ่มต้นจากท่อนสร้อยที่ร้องเป็นเพลงจิว / ตามด้วยท่อน A1 / ท่อน B1 / ซ้ำท่อนสร้อย / ท่อน A2 / และ B2 / ท่อนสร้อย / ท่อน Solo / ซ้ำท่อน B1 / และ B2 / ปิดท้ายด้วยท่อนสร้อยและดนตรีตอนจบ นับว่าเป็นเพลงที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของตัวละคร “บัว” นางเอกของเรื่องได้อย่างดีและยังสามารถเน้นถึงเอกลักษณ์ของละครคือการที่นางเอกเป็นนางเอกจิวด้วยการใช้เสียงร้องของจิวในการเปิดเพลงตอนต้นด้วย

5.2.5 เพลง Theme song เรื่อง “เสน่ห์นางจิ้ง” - เพลง “แค่ฝัน”

คำร้อง : วีระศักดิ์ ลาแซล

ทำนอง/เรียบเรียง : วีระศักดิ์ ลาแซล, ฤทธิ โปรตาชิโอ

ขับร้อง : บี แองเจิ้ล

Introduction

(A1) ไม่เคยคิดว่าใจต้องปวดร้าว ไม่เคยฝันว่าเราต้องทนฝัน

เพราะในใจบอบช้ำและมีแต่ความว่างเปล่า

(A2) ได้แต่ยังหัวใจให้มันรู้ ว่าสิ่งที่ฉันคิดไปเป็นเพียงฝัน เหลือแค่เพียงตัวฉันลำพังกับความทรงจำ

(Hook) หากแม้จะเป็นแค่ฝัน ฉันก็ยอมเจ็บช้ำ พร้อมจะทำทุกอย่าง ให้เธอคืนกลับมาดังเดิม

จะต้องเจ็บปวดกี่ครั้งบาดแผลจึงเลือนหายไป พร้อมจะยอมทุกอย่าง

แม้ใจจริงจะรู้ว่ามันเป็นแค่ฝันไป

Solo...

(A3) ได้แต่หวังว่าเธอจะกลับมา ฝ้าแต่คิดถึงเธอทุกเวลา

ขอเพียงเธอได้รู้ว่าใจฉันรักเธอ (ซ้ำ Hook)

Solo...(ซ้ำ Hook)

5.2.5.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

เพลง Theme song “แค่ฝัน” เป็นเพลงที่มีลำดับเหตุการณ์หลักๆ 4 เหตุการณ์ คือ เริ่มต้นจากการเล่าเรื่องย้อนกลับไปที่ไม่เคยคาดคิดที่จะต้องพบกับความผิดหวังในเรื่องของความรักซึ่งถือเป็นการปูพื้นเรื่องของเพลง จากนั้นเป็นลำดับเหตุการณ์ที่แสดงถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันที่รับรู้ถึงความผิดหวังและต้องยอมรับความจริงให้ได้แม้ว่าจะยังไม่สามารถลืมเรื่องราวในอดีตได้ จุดนี้เป็นจุดที่แสดงถึงความขัดแย้งของเรื่องที่เป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ได้แก่ ความผิดหวังในความรักที่ไม่ได้รับความรักตอบและเชื่อมโยงเข้าสู่จุดวิกฤติของเรื่องที่ว่าพร้อมยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ได้คนรักกลับมาถึงแม้จะรู้ว่ามันเป็นไปไม่ได้ก็ตาม จุดนี้ถือเป็นการแสดงความขัดแย้งภายในบุคคลที่ชัดเจนได้อีกด้วย และยังเป็นการสื่อความหมายถึงการยอมทำทุกอย่างเพื่อความรัก ลำดับเหตุการณ์สุดท้ายจะกล่าวถึงเรื่องราวในอนาคตที่คาดหวังว่าคนรักจะกลับมารับรู้ถึงความรักที่มีให้ อย่างไรก็ตามเนื้อเพลงไม่ได้กล่าวถึงจุดจบของเรื่องว่าเป็นอย่างไร แต่ความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงเหตุการณ์นั้นยังคงเป็นเรื่องของการยินยอมทำทุกอย่างเพื่อความรักแม้จะรู้ว่าต้องผิดหวัง

5.2.5.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

ภาพรวมของเพลง Theme song “แค่ฝัน” เป็นลักษณะของการระบายความในใจ พรรณนาถึงความรักที่ผิดหวัง ความต้องการให้คนรักคืนกลับมาและยอมทำทุกอย่างเพื่อความรัก แม้จะต้องเจ็บปวดก็ตาม ทั้งหมดนี้สื่อได้ถึงความหมายแฝงเร้นที่ว่าเรื่องของความรักเป็นสิ่งที่บังคับและฝืนใจกันไม่ได้นั่นเอง ในส่วนของเนื้อเพลงที่ทำหน้าที่ในการสื่อความหมายนั้นประพันธ์โดยใช้ภาษากึ่งแบบแผนเป็นบทร้อยแก้วพรรณนาถึงความรักที่ผิดหวังเพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอก “ดำเกิง” ในส่วนขององค์ประกอบดนตรีนั้นพบว่ามีรูปแบบการประพันธ์ทำนองตามลักษณะแม่แบบ ดังนี้ เริ่มต้นจากท่อนเกริ่นนำ (Introduction) และท่อน A1 / ท่อน A2 / ตามด้วยท่อนสร้อย / ท่อน Solo / และท่อน A3 / ซ้ำท่อนสร้อย / ท่อน Solo 2 / ปิดท้ายด้วยการซ้ำท่อนสร้อยและดนตรีบรรเลงจบ สังเกตได้ว่าการร้องซ้ำท่อนสร้อยถึง 3 ครั้งเพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงความรู้สึกของดำเกิงที่ยินยอมทำทุกอย่างเพื่อให้พบกับความรักที่สมหวังแม้จะเป็นแค่เพียงฝัน และเพลงนี้มีจังหวะเพลงเป็นจังหวะปานกลาง อารมณ์เพลงเป็นเพลงเศร้าที่สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลงและเรื่องราวของตัวละคร

5.2.6 เพลงนำละครเรื่อง “ตะวันลับฟ้า” - เพลง “รักเธอผู้เดียว”

คำร้อง/ทำนอง : วิฑูร ศิลาอ่อน

เรียบเรียง : Henry Dunant

ขับร้อง : วิฑูร ศิลาอ่อน

Introduction

(A1) เนิ่นนาน ผ่านฟ้าและทะเลกว้างใหญ่ ผ่านฤดูดินแดนกว้างไกล แต่ความรักนั้นมันคง

(A2) เธอกับฉัน ให้รักและให้ความซื่อตรง พายุหรือฝนมาไม่หวั่น มีเธอและมีฉันนิรันดร์

(Hook) ไม่คิดว่ารักจะดีอย่างนี้ ไม่คิดว่าฝันจะเป็นไปได้

วันนับวันฉันเฝ้าแต่รอ เมื่อเห็นหน้าเธอฉันจึงเป็นสุข อยู่ในหัวใจ ... รักเธอผู้เดียว

จะนานเท่าไร ... รักเธอผู้เดียว

5.2.6.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับการลำดับเหตุการณ์ในเรื่องนี้มี 2 ส่วน คือ ส่วนแรกจะเป็นการเล่าเรื่องเพื่อปูพื้นในการสื่อความหมายถึงความรักที่มีให้แก่กันนั้นเป็นความรักที่มั่นคงไม่ว่าจะมีอุปสรรคเพียงใดก็ผ่านพ้นมาได้ จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงมาสู่ลำดับเหตุการณ์ที่สองที่เป็นการพรรณนาถึง

ความรักที่มีความสุข และยังคงกล่าวถึงอนาคตว่าจะอย่างไรก็ยังคงยืนยันที่จะรักเธอคนนี้เพียงคนเดียวโดยความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์จะเป็นเรื่องของความรัก

5.2.6.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

ภาพรวมของเพลงละคร “รักเธอผู้เดียว” นี้เป็นเพลงที่สื่อความหมายถึงความรักที่แท้จริงและมั่นคงจะสามารถผ่านพ้นอุปสรรคทุกอย่างไปได้และจะเป็นความรักที่มั่นคงต่อไป ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความหมายถึงความรักที่เป็นแก่นเรื่องของเพลง โดยเนื้อเพลงใช้ภาษากึ่งแบบแผนประพันธ์เป็นร้อยแก้ว และมีการใช้อุปสรรคในการเปรียบเทียบว่าถึงจะผ่านกาลเวลานั้นนานหรือมีอุปสรรคเพียงใดแต่ความรักก็ยังคงอยู่และรักเธอคนเดียว ดังจะเห็นได้จากคำร้องท่อนแรกที่ว่า “เนิ่นนานผ่านฟ้าและทะเลกว้างใหญ่ ผ่านฤดูดินแดนกว้างไกล แต่ความรักนั้นมั่นคง” หรือ “...พายุหรือฝนมาไม่หวั่น มีเธอและมีฉันนิรันดร์...” จังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้าและมีรูปแบบของการประพันธ์ทำนองตามลักษณะแม่แบบดังนี้ เริ่มจากท่อนเกริ่นนำ และท่อน A1 / ท่อน A2 / ต่อด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และซ้ำท่อน A / ท่อนสร้อย (Hook) / จากนั้นเป็นท่อน Solo / และปิดท้ายด้วยท่อนสร้อย ในส่วนอารมณ์ของเพลงนั้นจะเป็นเพลงอ่อนหวานที่บรรยายถึงความรักที่มั่นคงไม่ว่าจะมีอุปสรรคเพียงใดก็ตาม ภาพรวมแล้วเป็นการประพันธ์ที่เน้นเรื่องราวและอารมณ์ของความรักเป็นหลักซึ่งตรงกับแก่นเรื่องของละครและเป็นการย้ำถึงความรักที่จะยั่งยืนต่อไปและจะเป็นความรักที่เป็นรักเดียว ดังจะเห็นได้จากการร้องซ้ำท่อนสร้อยซึ่งเป็นท่อนที่มีความสำคัญที่สุดในเพลงถึง 3 ครั้ง

5.2.7 เพลงท้ายละครเรื่อง “ตะวันลับฟ้า” - เพลง “เธอที่แสนดี”

คำร้อง : นก พรชานี

ทำนอง : มณฑิรา แก้วกำเนิด, นก พรชานี

เรียบเรียง : P.O.P

ขับร้อง : พิมพ์ลักษณ์ กมลเพชร

Introduction

(A1) กับสิ่งดีๆ ที่มีเธอข้างกาย ไม่เคยจะห่างหายไป

เธอคือความหวัง คือความสดใส มอบความรักทุกยามคอยห่วงใย

(Bridge1) เธอเท่านั้นที่ให้อุ่นใจทุกอย่าง เธอคนนั้นคือฝันอันสวยงาม

(A2) ในยามอ่อนแอท้อแท้และผิดหวัง ก็ยังมีเธอคอยเคียงข้าง

อยู่เป็นพลังเป็นกำลังใจลอบใจฉันให้ยืนสู้ต่อไป เธอคนนั้นที่ให้อุ่นใจทุกอย่าง

เธอที่แสนดี จะขอมีเพียงเธอ ไม่มีใครคนใดที่ฉันได้พบเจอ มีค่าเทียบเสมอเท่ากับเธอรู้ไหม
 บอกรักเธออีกครั้งว่ารักเธอตั้งหัวใจ มอบไว้ให้เพียงเธอคนนั้น (เธอที่แสนดี)
 (Bridge3) ทุกสิ่งที่ฝันที่ฉันได้รับมา เธอนั้นมีค่ากว่าสิ่งไหน

Solo... Hook

5.2.7.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงทำยละคร “เธอที่แสนดี” นั้นเป็นการเล่าเรื่อง
 เรื่องที่แบ่งได้เป็น 2 ลำดับเหตุการณ์ คือ เหตุการณ์ที่เป็นการเล่าย้อนเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาว่า
 ตลอดเวลาที่ผ่านมามีคนรักคอยมอบความรักและอยู่เคียงข้างคอยเป็นกำลังใจให้นยามที่อ่อนแอ
 และส่วนที่สองเป็นการเล่าถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่เป็นการยืนยันถึงความรักที่มีให้ และเป็นรัก
 เดียวเพราะความดีของคนรักซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุด ดังนั้นความหมายที่ได้จากการเชื่อมโยงลำดับ
 เหตุการณ์ทั้งสอง คือ การที่คนรักเป็นคนดีคอยอยู่เคียงข้างเสมอจึงทำให้เห็นคุณค่าและจะรักเธอ
 คนนี้เพียงคนเดียว

5.2.7.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ในเพลงทำยละคร “เธอที่แสนดี” นั้นพบว่า
 ความหมายโดยรวมของเพลงเป็นเรื่องของความรักที่แท้จริงซึ่งอยู่เคียงข้างเป็นกำลังใจให้กัน
 ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าและทำให้ความรักยั่งยืนต่อไป เป็นการย้ำถึงแก่นเรื่องความรักเหมือนกับเพลงนำ
 ละคร “รักเธอผู้เดียว” ซึ่งเป็นเรื่องของความรักเช่นเดียวกัน ในส่วนของคำร้องนั้นจะเป็นการ
 ประพันธ์แบบร้อยแก้วโดยใช้ภาษากึ่งแบบแผนเช่นเดียวกับเพลงนำละคร แต่จะมีการใช้คำสัมผัส
 มากกว่า และการใช้คำเปรียบเทียบนั้นจะเป็นการใช้คำอุปมาอย่างตรงไปตรงมา เช่น “เธอคือ
 ความหวัง คือความสดใส...” หรือ “เธอคนนั้นคือฝันอันสวยงาม...” เป็นต้น สำหรับการประพันธ์
 ทำนองในเพลง “เธอที่แสนดี” นี้มีลักษณะของรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ดังนี้ เริ่มจากท่อน
 Introduction และตามด้วยท่อน A1 / เข้าสู่ท่อน Bridge 1 / ท่อน A 2 / เข้าท่อน Bridge 2 / ตาม
 ด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน Bridge 3 / ท่อน Solo / และจบด้วยท่อนสร้อย (Hook)อีกครั้ง
 โดยเพลงนี้จะใช้จังหวะช้าและอารมณ์เพลงที่อ่อนหวานเพื่อให้เข้ากับเนื้อเพลงที่เป็นการบรรยาย
 ถึงความรักและความดีของคนรักซึ่งเป็นความหมายโดยรวมของเพลง “เธอที่แสนดี”

5.2.8 เพลง Theme song เรื่อง “ตะวันลับฟ้า” - เพลง “แต่คนเคยรัก”

คำร้อง/ทำนอง : อรรถพล ประเสริฐยิ่ง

เรียบเรียง : นิวัฒน์ พานิชผล, ศุภวัฒน์ รัตนโกเมน

ชั้บร้อง : ศุภวัฒน์ รัตนโกเมน

Introduction

(A1) แต่คนที่ฉันเคยรัก แต่คนที่เคยชื่อตรง ที่พาชีวิตฉันพลัดฉันหลงไม่มีขึ้นดี

(A2) เธอทำให้ฉันหัวเราะ เธอทำให้ฉันร้องไห้ เธอทำชีวิตที่มีความหมายฉันตายทั้งเป็น

(Hook) ฉันมันไม่ดีตรงไหน โง่เกินไปหรือเปล่า ผลที่เธอทำมันลึกมันร้ายมันเข้าไปฝังใจ

ฉันมันไม่ดีตรงไหน จะบ้าจะตายเพราะเธอ หัวใจยังจำยังคงคิดถึงเธอคนทำ

Solo... (ซ้ำ Hook)

(A3) เธอทำให้ฉันหัวเราะ เธอทำให้ฉันร้องไห้ แต่คงเป็นคนสุดท้ายที่ฉันจะยอมให้ทำ

ให้เธอเป็นคนสุดท้ายที่ฉันจะยอมให้ทำ

5.2.8.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเล่าเรื่องของเพลง“แต่คนเคยรัก” นี้เป็นเพลงที่มีการเล่าเรื่องในเชิงประชดประชันและระบายความในใจถึงความรักที่ผิดหวัง ซึ่งเริ่มต้นจากลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตโดยกล่าวย้อนไปถึงตอนที่เคยรักกันแต่จะใช้ข้อความที่ทำให้ทราบว่าเป็นเรื่องราวที่ผ่านพ้นมาแล้ว ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงที่ร้องว่า “แต่คนที่ฉันเคยรัก แต่คนที่เคยชื่อตรง ที่พาชีวิตฉันพลัดฉันหลงไม่มีขึ้นดี” เพื่อเป็นการสื่อถึงความรักที่ผิดหวังเพราะคนรักทำให้เจ็บซ้ำ จุดนี้เป็นการแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างคนกับคนคือ จากคนที่เคยรักกันกลับกลายเป็นคนที่ทำให้เจ็บซ้ำ ลำดับเหตุการณ์ถัดมาเป็นเรื่องของ การสื่อถึงสถานการณ์ปัจจุบันในการถ่ายทอดความหมายถึงความเจ็บซ้ำที่ยังคงจำได้ไม่ลืมและอยากรู้ถึงสาเหตุของเรื่องราว กล่าวคือยังคงเน้นในการสื่อความหมายถึงความรักที่ผิดหวังอยู่ จากนั้นลำดับเหตุการณ์เชื่อมโยงไปถึงเหตุการณ์สุดท้ายที่กล่าวถึงเรื่องราวในอนาคตว่าจะไม่ยอมให้เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นอีก สำหรับความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ทั้งสามส่วนคือการพรรณนาถึงความผิดหวังในความรักที่ยังจำได้ไม่ลืมและจะไม่ยอมให้เกิดขึ้นอีก

5.2.8.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

เพลง Theme song เพลงนี้มีภาพรวมที่เป็นการถ่ายทอดความหมายถึงความรักที่ผิดหวังและความเจ็บซ้ำที่เกิดขึ้นเป็นหลัก และเพลง “แต่คนเคยรัก” นี้มีคำร้องที่ใช้ภาษาปากหรือภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันในการประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วซึ่งใช้คำซ้ำและคำพ้องความหมาย เพื่อสร้างความไพเราะและย้ำเน้นเนื้อหาและเรื่องราวที่เกิดขึ้น เช่น “...ที่พาชีวิตฉันพลัดฉันหลงไม่มีขึ้นดี...” หรือ “ฉันมันไม่ดีตรงไหน โง่เกินไปหรือเปล่า ผลที่เธอทำมันลึกมันร้ายมันเข้าไปฝังใจ

ฉันมันไม่ดีตรงไหนจะบ้าจะตายเพราะเธอ...” เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาพพจน์ในการประพันธ์ เช่น ภาพพจน์หรือการใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามในการเปรียบเทียบ ดังจะเห็นได้จากคำร้องที่ว่า “เธอทำชีวิตที่มีความหมายฉันตายทั้งเป็น...” ซึ่งเป็นการย้ำให้เห็นถึงความเจ็บช้ำอย่างมากเพียงใด จังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้าและมีการประพันธ์ทำนองตามลักษณะแม่แบบดังนี้ เริ่มจากท่อนเกริ่นนำ และ ท่อน A1 / ท่อน A2 / ตามด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และ Solo / ซ้ำท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน A3 / ปิดท้ายด้วยการร้องจบ และมีอารมณ์เพลงเป็นแบบง่ายๆ ธรรมดาที่ไม่เน้นรูปแบบดนตรี และใช้เพียงกีตาร์ในการบรรเลงเพื่อที่จะเน้นอารมณ์ความรู้สึกของเนื้อหาเพลงมากกว่าทำนองซึ่งก็คือความเจ็บช้ำที่เกิดจากความผิดหวังในความรัก ดังจะเห็นได้จากการร้องซ้ำท่อนสร้อยที่เป็นข้อความที่แสดงถึงความผิดหวังและเสียใจถึง 2 ครั้ง

5.2.9 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “ยอดยาหยี” - เพลง “ใช่เธอหรือเปล่า”

คำร้อง : มณฑวรรณ ศรีวิเชียร

ทำนอง/เรียบเรียง : เสริฐศิริ

ขับร้อง : กุสุมาลย์ รุ่งเรือง

Introduction

(A1) ถ้ามองใครไม่มีดอกไม้ แต่ใจฉันมีดอกไม้ อะไรดูสวยงาม สดใสไปทุกอย่างเลย

ตัวฉันเป็นอย่างนี้ก็เพราะมันไม่เคย เลยล้งเลไม่ค่อยเข้าใจ

(A2) ถ้ามองไปที่ตรงขอบฟ้า ลอยล่องไปสุดฟ้า สงใจไปหาใคร คิดถึงใครสักหนึ่งคน

ใจฉันเป็นอย่างนี้ ฉันซักจะสับสน ก็อยากที่จะลงหาดันเหตุ

(Hook) เพราะเธอหรือเปล่า เพราะเธอหรือเปล่า ใช่เธอหรือเปล่า ใช่เธอหรือเปล่า

เพราะเธอหรือเปล่าที่คอยเข้ามาในจิตใจฉันทุกวัน

เพราะฉันหรือเปล่า เพราะฉันหรือเปล่า ฉันเองหรือไง ฉันเองหรือไง

ฉันเองใช่ไหมที่ไปวันไหน ก็ได้แต่ฝันไปคนเดียว

Solo...

(A3) ถ้ามองไปก็มีแต่เธอ และใจฉันมีแต่เธอ ได้เจอกันทุกที ไม่รู้ใครคิดอ่านใจ

ฉันต้องเป็นอย่างนี้ ไม่รู้เพราะอะไร ไม่อยากจะโทษใจที่รักเธอ

(ซ้ำ Hook / Solo / Hook)

5.2.9.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่พบในเพลง “ใช่เธอหรือเปล่า” เป็นการลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันแต่จะกล่าวย้อนถึงอดีตเล็กน้อยเพื่อเปรียบเทียบให้เห็นและเป็นการปูพื้นเรื่องด้วย จากเนื้อเพลงจะเห็นว่าเป็นการบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ไม่เคยเป็นมาก่อน จุดนี้เป็นการสื่อความหมายให้เห็นถึงความรักที่เกิดขึ้นมาโดยไม่รู้ตัว จากนั้นเป็นการแสดงความสับสนที่เกิดขึ้นภายในใจของนางเอกที่ไม่แน่ใจว่าสาเหตุเป็นเพราะอะไร และอยากรู้ถึงสาเหตุของความรู้สึกเช่นนี้ ซึ่งเป็นการแสดงถึงจุดวิกฤติของเรื่องที่ตัวละครที่ไม่แน่ใจกับความรู้สึกของตัวเองในเรื่องของความรักและยังเป็นการแสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวบุคคล ซึ่งได้แก่การต่อสู้กับจิตใจที่สับสนของตัวละครเอก “ยาหยี” ที่จะยอมรับว่ากำลังมีความรักกับใครคนหนึ่ง เช่น จากเนื้อร้องตอนที่ว่า “ตัวฉันเป็นอย่างนี้ก็เพราะมันไม่เคย เคยลังเลไม่ค่อยเข้าใจ... ใจฉันเป็นอย่างนี้ ฉันซักจะสับสนก็อยากที่จะลองหาดันเหตุ...” หรือ จากคำร้องตอนสร้อยที่ว่า “เพราะเธอหรือเปล่า เพราะเธอหรือเปล่า ใช่เธอหรือเปล่า ใช่เธอหรือเปล่า เพราะเธอหรือเปล่าที่คอยเข้ามาในจิตใจฉันทุกวัน เพราะฉันหรือเปล่า เพราะฉันหรือเปล่า ฉันเองหรือใจ ฉันเองหรือใจ ฉันเองใช่ไหมที่ไปวันไหนก็ได้แต่ฝันไปคนเดียว” เป็นต้น แต่จะไม่มีการแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคล และลำดับเหตุการณ์สุดท้ายจะเป็นเรื่องราวในตอนจบที่กล่าวถึงสาเหตุว่าเป็นเพราะความรักแต่นางเอกกลับไม่ยอมที่จะยอมรับความรู้สึกนี้ อย่างไรก็ตามลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดเมื่อเชื่อมโยงกันแล้วก็เป็น การสื่อความหมายถึงความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของเพลง

5.2.9.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

สำหรับภาพโดยรวมของเพลง “ใช่เธอหรือเปล่า” เป็นการถ่ายทอดความหมายในเรื่องของความรักที่เกิดจากความไม่แน่ใจในความรู้สึกของตัวเองในเรื่องของความรัก และยังสื่อถึงความหมายแฝงไว้ว่าผู้หญิงมักไม่แน่ใจในเรื่องของความรักและยังคงรูปแบบของความเป็นกุลสตรีที่ต้องรักษานวลสงวนตัว หรือ ไม่แสดงออกมากจนเกินไปในเรื่องของความรัก ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากเนื้อเพลงที่มีการถามย้ำถึงความคิดของตัวเองโดยเฉพาะในตอนสร้อย เนื้อเพลงนั้นเป็นเพลงที่มีคำร้องเป็นบทสร้อยแก้วโดยใช้ภาษาพูดในการประพันธ์ ซึ่งเนื้อเพลงจะใช้คำซ้ำค่อนข้างมากเพื่อเน้นและถ่ายทอดถึงความสับสนของตัวละครเอก “ยาหยี” ที่ไม่แน่ใจในความรู้สึกของตัวเองจึงต้องตั้งคำถามย้ำไปมา นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาพพจน์เชิงเปรียบเทียบ เช่น “ถ้ามอมใครไม่มีดอกไม้ แต่ใจฉันมีดอกไม้ อะโรดูสวยงาม สดใสไปทุกอย่างเลย” หรือ “ถ้ามองไปที่ตรงขอบฟ้า ลอยล่องไปสุดฟ้า สงใจไปหาใคร คิดถึงใครสักหนึ่งคน” เป็นต้น เพลงนี้เป็นเพลงจังหวะเร็วและมีอารมณ์เพลงที่สนุกสนานตรงกับอารมณ์ของเนื้อเรื่องละครด้วย ในส่วนของทำนองนั้นจะมีรูปแบบการประพันธ์ตามลักษณะของแม่แบบดังนี้ เริ่มต้นจากท่อน Introduction และท่อน A1 /

ตามด้วยท่อน A2 / ท่อนสร้อย (Hook) / ท่อน Solo / และท่อน Solo 1 / ต่อด้วยท่อน A3 / ซ้ำท่อน สร้อย / ท่อน Solo 2 / และปิดท้ายด้วยท่อนสร้อยอีกครั้ง ดังนั้นเพลง “ใช่เธอหรือเปล่า” สามารถ ถ่ายทอดถึงเรื่องราวของตัวละครเอกเป็นหลัก ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับสื่อเนื้อหาของละครในแก่นเรื่อง ความรักและถ่ายทอดอารมณ์สนุกสนานผ่านทางเพลงด้วย นอกจากนี้ยังมีการเน้นย้ำถึงความ สับสนและไม่แน่ใจในตัวเองของนางเอกที่สื่อผ่านทางกรรร้องซ้ำในท่อนสร้อยถึง 3 ครั้ง แต่เพลง ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องราวในอนาคตว่าจุดจบของเรื่องจะเป็นอย่างไร

5.2.10 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” - เพลง “ให้รักนำทาง”

คำร้อง : มณฑารวรรณ ศรีวิเชียร

ทำนอง/เรียบเรียง : เสริฐสิริ

ขับร้อง : กุสุมาลย์ รุ่งเรือง

Introduction

(A) คนที่เราไม่รักทำอะไรก็ไม่รัก ทำให้ใจมันรักทำอะไรก็ไม่รู้

จะแก้งัดทำเป็นรักจะอย่างไรก็ยังไม่รู้

(A2) คนที่เรายังรักทำอะไรก็ยังรัก ทำให้ใจไม่รักทำอะไรก็ไม่รู้

จะแก้งัดทำไม่รักจะอย่างไรก็ยังรักอยู่หมดหัวใจ

(B) ไม่อยากรับรู้ไม่ใส่ใจอยากจะไม่รักเธอ แต่ใจมันรู้ดีเสมอที่มีแต่เธอเท่านั้น

(Hook) ให้รักนำทางไป ตามหัวใจ เชื้อในรักแค่สักครั้ง

สองคนเคียงข้าง ไม่หลงทาง เมื่อเดินตามความรักในใจเรา

Solo...

(A3) วันที่เราไขว่คว้ารักช่างไกลสุดขอบฟ้า ยามที่เราหมองหมองเท่าไรก็ไม่เห็น

เคยนั่งรอความรักได้แต่เหงาเฝ้าคอยเข้าเย็นไม่เห็นใคร

(A4) วันที่เราหยุดพักรักก็เดินเข้ามาหา ยามที่เราหลับตามันก็ยังจะมองเห็น

มองเห็นเธอเสมอที่มีแต่เธอที่ยังชัดเจนอยู่เรื่อยไป (ซ้ำ B / Hook 2 ครั้ง)

5.2.10.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “ให้รักนำทาง” นี้เป็นการเล่าเรื่องที่เรียง ตามลำดับเหตุการณ์จากการย้อนอดีต และความรู้สึกในปัจจุบันที่กล่าวถึงถึงเรื่องราวความรักที่ ผิดใจกันไม่ได้ซึ่งแสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวบุคคลอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นความขัดแย้งของตัว ละคร “เจนนิสา” จากคำร้องท่อนที่ว่า “คนที่เราไม่รัก ทำอย่างไรก็ไม่รัก ทำให้ใจมันรักทำอะไร

ไม่รู้ จะแก้งทำเป็นรัก จะอย่างไรก็ยังไม่รู้ว่าคุณใจ คนที่เรายังรักทำอย่างไรก็ยังไม่รัก ทำให้ใจไม่รัก ทำอย่างไรก็ไม่รู้ จะแก้งทำไม่รัก จะอย่างไรก็ยังไม่รักอยู่หมดหัวใจ ไม่อยากรับรู้ไม่ใส่ใจ อยากจะไม่รักเธอ แต่ใจมันรู้ดีเสมอ มีแต่เธอเท่านั้น” แต่ไม่แสดงถึงความขัดแย้งระหว่างคนกับคนเลย จากนั้นลำดับเหตุการณ์ถัดมาเป็นการกล่าวถึงเรื่องราวในอนาคตที่เป็นการตัดสินใจยอมทำตามความต้องการของหัวใจและเชื่อว่าจะเป็นความรักที่มีความสุข จากนั้นเป็นการย้อนกลับไปเล่าเรื่องราวในอดีตอีกครั้งเพื่อเน้นการสื่อความหมายที่ว่าความรักเป็นเรื่องของโชคชะตา หรือ บุปผะสันนิบาตซึ่งเป็นเรื่องที่ยังคงเกิดขึ้นไม่ได้แล้วจึงย้อนกลับไปยืนยันว่าจะทำตามความต้องการของหัวใจ จะเห็นได้ว่าความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงเหตุการณ์นั้นยังเป็นเรื่องราวของความรักที่ไม่สามารถฝืนความรู้สึกหรือบังคับจิตใจกันได้

5.2.10.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ในเพลง “ให้รักนำทาง” นี้แสดงถึงความหมายโดยรวมถึงแก่นเรื่องของเพลงที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก และ แสดงถึงความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องว่าความรักเป็นเรื่องของบุปผะสันนิบาต รวมถึงแสดงอารมณ์ของเพลงโดยรวมว่าเป็นเรื่องราวของความรักในแบบสดใส สนุกสนาน เพลงละครเพลงนี้มีเนื้อเพลงที่ประพันธ์เป็นร้อยแก้วโดยใช้ภาษาที่แบบแผนและใช้การซ้ำคำค่อนข้างมาก โดยเฉพาะคำว่า “รัก” ซึ่งเป็นแก่นเรื่อง และยังมีการใช้ฉันทลักษณ์หรือการกล่าวเกินจริงในการประพันธ์คำร้องด้วยจากท่อนที่ว่า “วันที่เราไขว่คว้า รักช่างไกลสุดขอบฟ้า ยามที่เราหลับตามันก็ยังจะมองเห็น...” จังหวะของเพลงนั้นเป็นจังหวะเร็วเพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและตลก รูปแบบทำนองเพลงเป็นการประพันธ์ในลักษณะแม่แบบและมีรูปแบบทำนองดังนี้ เริ่มจากท่อน Introduction ตามด้วยท่อน A / ท่อน A2 / ท่อน B / และตามด้วยท่อนสร้อย / ท่อน Solo / ต่อด้วยท่อน A3 / ท่อน A4 / และท่อน B / จบด้วยการซ้ำท่อนสร้อย 2 ครั้ง โดยมีอารมณ์เพลงที่สนุกสนานเช่นเดียวกับเนื้อเรื่องและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์ของละครโดยรวมได้เป็นอย่างดี

5.2.11 เพลงนำละครเรื่อง “ชายในฝัน” - เพลง “คล้ายคล้าย”

คำร้อง : คราม อมฤต

ทำนอง/เรียบเรียง : อรรถพล ประเสริฐยิ่ง

ขับร้อง : รสวันต์ ดวงทองสร้อย

Introduction

(A1) แค่นี้ก็เห็นแวบเดียวก็มือไม้สั่น แค่อายตาพบบันจิตใจก็หวั่นไหว

อยากเห็นเธอเต็มตาก็ซัดเขิน จะแก้มิ่งทำเป็นเมินก็กลัวหาย กลัวว่าจะกลายเป็นแค่ความฝัน

(A2) ไม่นึกเลยจะเจอกับคนพิเศษ ไม่คิดว่าจะมีอย่างเธออยู่ตรงนั้น

ไม่นึกเลยจะเจอกับคนนี้ ก็คิดว่าจะมีแค่ในฝัน คล้ายคล้ายว่าฉันจะเจอตัวจริง

(Hook) จะใช้คนนี้หรือเปล่า จะได้อย่างใจฝันไปหรือเปล่า ก็ไม่รู้จะเดายังไงก็ได้แต่หวัง

ถ้าใช้คนนี้แน่นอน ถ้าได้อย่างใจฝันไปทุกอย่าง ก็คล้ายคล้ายว่าฉันและเธอจะต้องรักกัน

Solo... (ซ้ำ Hook)

5.2.11.1 การวิเคราะห์ที่ดับทแบบ Syntagmatic

ลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ในเพลงละครเพลงนี้ เริ่มต้นจากการเล่าถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเกี่ยวกับอาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบชายในฝันอย่างคาดไม่ถึง ซึ่งสื่อความหมายถึงความคาดหวังในความรักที่เป็นลักษณะโดยทั่วไปของผู้หญิงที่มักจะฝันถึงคู่ของตน จากนั้นลำดับเหตุการณ์ต่อมาเป็นเรื่องของความลังเลที่เกิดขึ้นในจิตใจเป็นเหตุการณ์และความคิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่แสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวบุคคลที่ไม่แน่ใจว่าคนนี้จะใช้คนที่รอคอยหรือไม่และถือเป็นจุดวิกฤติของเรื่องราวด้วย ดังจะเห็นได้จากคำร้องที่ว่า “จะใช้คนนี้หรือเปล่า จะได้อย่างใจฝันไปหรือเปล่า ก็ไม่รู้จะเดายังไงก็ได้แต่หวัง” แม้จะแสดงถึงความลังเล แต่มีการสื่อความหมายถึงความคาดหวังว่าจะเป็นคนๆ นี้เช่นกัน และ สุดท้ายเป็นการจบเรื่องราวด้วยการกล่าวถึงอนาคตว่าถ้าเป็นคนนี้ทุกอย่างก็จะจบลงอย่างมีความสุขคือทั้งคู่จะต้องรักกัน เมื่อเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์เข้าด้วยกันก็สามารถตีความดับทที่สื่อถึงความคาดหวังในความรักแต่เมื่อพบคนที่เฝ้ารอแล้วก็กลับไม่แน่ใจ แต่ยังคงคาดหวังว่าจะเป็นความรักที่สมหวังในที่สุด โดยทั้งหมดเป็นการเล่าเรื่องราวผ่านนางเอกของเรื่อง

5.2.11.2 การวิเคราะห์ที่ดับทแบบ Paradigmatic

การสื่อความหมายโดยรวมของเพลง “คล้ายคล้าย” นี้เป็นการสื่อถึงเรื่องราวของความรักเป็นหลักซึ่งถือเป็นแก่นเรื่อง โดยจะเน้นที่ความคาดหวังในความรักซึ่งเป็นสิ่งที่สาว ๆ ฝันถึงในจินตนาการ อย่างไรก็ตามเพลงนำละครเพลงนี้จะเน้นไปที่การบรรยายความรู้สึกของนางเอกในเรื่องของความรักมากซึ่งเป็นเรื่องราวหลักของละครด้วย ลักษณะของการประพันธ์คำร้องเป็นบทร้อยแก้วโดยใช้ภาษาปาก หรือ ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและมีรูปแบบของทำนองตามลักษณะแม่แบบดังนี้ คือ เริ่มต้นจากท่อนเกริ่นนำ / ท่อน A1 / และท่อน A2 / ตามด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน Solo / ซ้ำท่อนสร้อยอีกครั้งก่อนปิดด้วยการร้องจบ ซึ่งการร้องซ้ำท่อนสร้อยนี้เพื่อเป็น

การย้ำถึงความรู้สึกกังวลใจของตัวละครซึ่งเป็นจุดวิกฤติของเรื่องราวในละคร นอกจากนี้ในส่วนของจังหวะเพลงจะเป็นจังหวะปานกลางและมีอารมณ์เพลงที่อ่อนหวานปนคึกคักเล็กน้อย เพราะเนื้อหาของละครเป็นเรื่องราวความรักปนอารมณ์สนุกสนานด้วยจึงถือว่าเป็นเพลงที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ได้เป็นอย่างดี

5.2.12 เพลงนำละครเรื่อง “ตาเบบุญญา” - เพลง “ตาเบบุญญา”

คำร้อง : พัลลภ สิ้นธุ์เจริญ

ทำนอง/เรียบเรียง : สุระชัย บุญแต่ง

ขับร้อง : เจนนิเฟอร์ คิม

Introduction

(A1) กลีบเบา บางเป็นใย ดูอ่อนไหว และอ่อนหวาน แม่เมื่อวาน จะผ่านลมฝนมา

(B1) ดอกยังแข็งแรง แข่งสู้ชะตา แดดลมพัดพา ไม่ยอมแพ้

(A2) อ่อนโยน โดนรังแก ไม่อ่อนแอ แม่เคยท้อ ไม่อยากทรอ ไม่อยากขอร้องใคร

(B2) สิ่งที่ต้องการ หากเธอเห็นใจ แค่ความเข้าใจแค่นั้น

(Hook) ตาเบบุญญา ตาเบบุญญา แม่เราห่วงหล่น เราจะหล่นอย่างงดงาม

Solo... (ซ้ำ A2 / B2 / Hook)

5.2.12.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

เพลง “ตาเบบุญญา” นี้มีการลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่องย้อนอดีตโดยกล่าวถึงความเป็นผู้หญิงที่ต้องผ่านเรื่องราวมากมายแต่ก็ยังคงความสวยงามไว้ได้ ทั้งนี้เป็นการแสดงถึงความอดทนอดกลั้นของผู้หญิงโดยอาศัยการเปรียบเทียบกับดอกไม้ จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงมาสู่ปัจจุบันที่ผู้หญิงต้องการกำลังใจและคนที่เข้าใจเพื่อจะต่อสู้ต่อไป แล้วจึงกล่าวถึงอนาคตที่สื่อความหมายว่าถึงแม้จะจากไปแต่ก็จะเป็นการจากไปอย่างไม่มีข้อบกพร่องหรือตำหนิใดๆ ทั้งหมดนี้เป็นการสื่อถึงเรื่องราวที่เน้นถึงความแข็งแกร่งของผู้หญิงและความคาดหวังที่จะมีชีวิตที่สวยงาม สมบูรณ์และต้องการความรักและกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ

5.2.12.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์เพลงนำละคร “ตาเบบุญญา” ในเชิง Paradigmatic พบว่ามีการสื่อถึงความหมายโดยรวมในเรื่องของความเข้มแข็งของลูกผู้หญิงที่ซ่อนอยู่ภายใต้ความสวยงามอ่อนโยน และยังสื่อถึงความต้องการของผู้หญิงที่ต้องการมีคนทีเข้าใจเพื่อเป็นกำลังใจในการต่อสู้ สำหรับ

สัญลักษณ์ที่พบในเพลง คือ สัญลักษณ์ทางเสียงที่มีการกล่าวถึงชื่อละครในตอนสร้อยของเพลง ซึ่งเป็นการสื่อถึงการเปรียบเทียบผู้หญิงเป็นดอกตาเบบูญาซึ่งเป็นดอกไม้ในกลุ่มเดียวกับดอกชมพูพันธุ์ทิพย์ที่เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มตัวเองในละครที่เป็นเพื่อนรักกัน คำร้องหรือเนื้อเพลงของเพลงนี้มีการประพันธ์คำร้องโดยใช้ภาษาถิ่นแบบแผนและใช้การเปรียบเทียบแบบอุปสรรคในการเปรียบเทียบผู้หญิงว่าเป็นเหมือนดอกไม้ที่ภายนอกดูอ่อนหวานและอ่อนแอแต่ที่จริงนั้นกลับแข็งแกร่งสามารถต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งก็คือธรรมชาติ ทั้งแดด ลม และฝน จังหวะเพลงเป็นจังหวะช้าและมีอารมณ์เพลงเป็นเพลงอ่อนหวานปนเศร้าที่สื่อถึงอุปสรรคที่ผู้หญิงต้องฝ่าฟันให้ได้ ในส่วนของทำนองเพลงเป็นรูปแบบการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบ คือ การเริ่มต้นจากท่อนเกริ่นนำ (Introduction) และท่อน A / ท่อน B / ตามด้วยท่อน A2 / ท่อน B2 / ต่อด้วยท่อนสร้อย / ท่อน Solo / ซ้ำที่ท่อน A2 / และท่อน B2 / ซ้ำท่อนสร้อยและตามด้วยดนตรีจบ สังเกตได้ว่าทำนองเพลงจะมีการใช้ซ้ำค่อนข้างมากเพื่อเป็นการย้ำถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นเนื่องจากเนื้อหาของละครเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของผู้หญิงที่สื่อถึงความแข็งแกร่งทางจิตใจที่ช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรคและเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาโดยที่มีลูกๆ เป็นกำลังใจ

5.2.13 เพลงทำยละครเรื่อง “ตาเบบูญา” - เพลง “ผู้หญิง”

คำร้อง : พัลลภ สิ้นธุ์เจริญ

ทำนอง : ธานินทร์ เคนโพธิ์

เรียบเรียง : สุระชัย บุญแต่ง

ขับร้อง : เจนนิเฟอร์ คิม, พรรณี วีรานุกูล, ธนพร แวกประยูร

Introduction

(A) อยากจะเป็นดอกไม้ ส่งกลิ่นเป็นภาษา เรียกเธอมาอยู่ข้างกาย

อยากจะเป็นดอกสรว ดอกที่ดูสดใส แต่งระบายโลกใบงาม

(B) มีเมล็ดพันธุ์ ที่จะรอเธอรับไป ปลุกในหัวใจ ใจเบิกบาน

(Hook) ใครจะรู้ ความหมายของคำว่าหญิง หลากหลายมากมายทุกสิ่ง ผู้หญิงแท้จริงเช่นไร

หากจะถามความหมายที่ซ่อนเก็บไว้ อยากค้นข้างในหัวใจ ต้องใช้หัวใจแลกกัน

Solo...

(A2) ทอดตัวเป็นสะพาน เชื่อมโยงผ่านความฝัน ผูกใจกัน ผูกพันใจ

จากจุดยืนตรงนี้ ส่งไปลงตรงไหน อย่าเกรงใจ อย่าระแวง

(B2) เพียงเธอเชื่อใจ ในความฝันอันแข็งแกร่ง ร่วมพลังร่วมแรงถึงจุดหมาย (ซ้ำ Hook)

Solo 2...

(A3) อยากรู้เป็นเพื่อนได้ไหม อยากรู้เป็นเพื่อนเท่านั้น กอดคอกันก้าวเดินไป

สุขก็มีรอยยิ้ม โกรธก็มีรอยยิ้ม จากกันไกล ไม่ลืมกัน

(B3) รวมความเข้าใจ มั่นคงไว้ความสำคัญ เก็บคืนและวันที่สุขใจ (ซ้ำ Hook)

(หากจะถามความหมายที่ซ่อนเก็บไว้ มาค้นมาดูใกล้ๆ มาให้หัวใจคุยกัน)

5.2.13.1 การวิเคราะห์ที่วาทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเพลง “ผู้หญิง” นี้เหตุการณ์หลักเพียงเหตุการณ์เดียว แต่จะแบ่งเรื่องออกเป็น 4 ประเด็น คือ การเล่าถึงลักษณะของผู้หญิงแต่ละแบบที่แตกต่างกันไป โดยเริ่มจากแบบแรกที่เกี่ยวข้องถึงความสวยงามของผู้หญิงที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรัก จากนั้นเป็นการเข้าสู่ประเด็นหลักของเพลงที่ว่าผู้หญิงมีหลายแบบ หากต้องการที่จะเข้าใจผู้หญิงก็ต้องมีความจริงใจให้กัน และกลับไปเล่าถึงรูปแบบที่สองของผู้หญิง คือ แบบที่ยอมใช้ร่างกายตัวเองเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักและมีความเชื่อมั่นในความรัก และแบบที่สาม คือ ผู้หญิงที่มองความรักว่าเป็นแบบเพื่อนที่เข้าใจกันและกันก็มีความสุขแล้ว และสุดท้ายก็เป็นการสรุปเรื่องอีกครั้งว่าผู้หญิงมีความแตกต่างกันไปซึ่งจะต้องใช้หัวใจในการที่จะเข้าถึงจิตใจของผู้หญิง ซึ่งหมายถึงการมอบความจริงใจให้แก่กันนั่นเอง และยังเป็นการสื่อถึงความต้องการของผู้หญิงด้วย ถือได้ว่าเป็นจุดสูงสุด หรือ ประเด็นสำคัญที่สุดของเรื่องในเพลง “ตาเบบญา” เลย

5.2.13.2 การวิเคราะห์ที่วาทแบบ Paradigmatic

ในการวิเคราะห์ตามแบบ Paradigmatic เห็นได้ว่าเพลงทำยละครมีการถ่ายทอดความหมายโดยรวมผ่านการเล่าเรื่องว่าผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นใคร แตกต่างกันไปแค่ไหน ต่างก็ต้องการความรักและความเข้าใจทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมีการใช้สัญลักษณ์ในการเปรียบเทียบผู้หญิงเป็นดอกไม้ไม่เหมือนกับในเพลงนำละครและชื่อเรื่องละครด้วยแต่ไม่ได้ระบุชนิดของดอกไม้ การประพันธ์เนื้อเพลงเป็นบทร้อยแก้วโดยใช้ภาษากึ่งแบบแผน และเน้นการใช้คำสัมผัสเพื่อสร้างความไพเราะและมีการใช้การเปรียบเทียบว่าผู้หญิงเป็นดอกไม้ด้วย ในส่วนของทำนองเพลงเป็นการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบดังนี้คือ เริ่มต้นที่ท่อนเกริ่นนำ / ท่อน A / ท่อน B / ท่อนสร้อย (Hook) / ตามด้วยท่อน Solo / ท่อน A2 / ท่อน B2 / และซ้ำท่อนสร้อย / ท่อน Solo2 / จากนั้นเป็นท่อน A3 / ท่อน B3 / ซ้ำท่อนสร้อยและเป็นดนตรีจบ จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้รูปแบบทำนองเดิมซ้ำๆกันจังหวะเพลงเป็นจังหวะซ้ำและมีอารมณ์เพลงเป็นลักษณะของเพลงอ่อนหวานปนเศร้าซึ่งสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของละครตามลักษณะของตัวละครหลัก 3 คนในเรื่องที่ต่างก็เป็นผู้หญิงคนละแบบ แต่สุดท้ายแล้วทุกคนก็มีความต้องการเหมือนกันคือต้องการกำลังใจจากคนที่รัก

5.2.14 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ”- เพลง “เลือกแล้วคือเธอ”

คำร้อง/ทำนอง : เป็นเพลง เจริญสิน

เรียบเรียง : สัตยชัย วานิชชนนกุล

ขับร้อง : กันตะ กัลย์จาฤก

Introduction

(A) ฉันเรียนรู้อะไรมากมาย แต่สิ่งสุดท้ายความรักที่ฉันได้ตามหา

จนมีวันนี้จริงๆ สิ่งที่ทำให้รู้ว่า รักมีค่ามากมายที่ใจเธอ

(Hook) และเป็นความรักเวลาพิสูจน์ หลายครั้งเธอยืนอยู่เคียงฉัน

ช่วยทำให้คนๆ นี้เจอรักแท้ที่ต้องการ คือคนในฝันที่ฉันได้เลือกเธอ

(B) และทั้งความรักใจเดียวที่มีนี้ให้เธอไป หหมดดวงใจที่รักเธอ

ไม่มีวันทิ้งกัน ไม่หลอกให้ฝันเก่า เลือกแล้วคือเธอคนนี้

Solo... (ซ้ำ Hook / B) เลือกแล้วคือเธอคนนี้...

5.2.14.1 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเพลงละคร “เลือกแล้วคือเธอ” นี้เป็นการเล่าเรื่องที่เริ่มต้นจากการปูพื้นโดยการเกริ่นถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา และวกกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันที่ได้เรียนรู้ถึงความรักที่มีค่าจากคนที่รักซึ่งตลอดเวลาก็มีคนๆ นี้อยู่เคียงข้างและตัดสินใจที่จะเลือกคนๆ นี้เป็นคู่ที่เป็นลำดับเหตุการณ์ที่เป็นจุดสูงสุดของเรื่องนี้ และสุดท้ายเป็นการกล่าวถึงอนาคตที่คาดหวังว่าจะมีความรักที่ยั่งยืน ไม่ทอดทิ้งกัน จากการเชื่อมโยงเหตุการณ์ทั้งหมดจะเห็นได้ว่าเพลงมีการถ่ายทอดความหมายในเรื่องของการตัดสินใจเลือกคนๆ นี้เป็นคู่เพราะเป็นความรักที่ผ่านบทพิสูจน์มาแล้วและจะไม่มีวันทอดทิ้งกัน

5.2.14.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

ในส่วนของกรวิเคราะห์เพลงแบบ Paradigmatic นั้นพบว่ามีความหมายโดยรวมเป็นเรื่องของความรักที่แท้จริงและไม่ทอดทิ้งกันแม้จะมีอุปสรรค และสื่อถึงความหมายแฝงเร้นที่ว่าผู้หญิงยังคงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ชายแต่จะไม่เห็นชัดเจนจากในเนื้อเพลง สำหรับการเลือกใช้ลักษณะในเพลงนี้เห็นได้ค่อนข้างชัดเจนจากการที่ละครโทรทัศน์และเพลงละครใช้ชื่อเดียวกันคือ “เลือกแล้วคือเธอ” รวมทั้งในคำร้องมีชื่อเรื่องปรากฏอยู่ด้วยถึง 2 ครั้ง โดยลักษณะของการประพันธ์เนื้อร้องจะเป็นบทร้อยแก้วโดยใช้ภาษาที่เรียบง่าย และมีการใช้คำสัมผัสค่อนข้างมาก เพื่อเพิ่มความไพเราะให้กับเพลง เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” นี้เป็นเพลงที่มีจังหวะช้าและมีรูปแบบ

ของทำนองดังนี้ เริ่มจากท่อน Introduction ตามด้วยท่อน A / ท่อนสร้อย / และท่อน B / ท่อน Solo และซ้ำที่ท่อนสร้อย/ ท่อน B และจบด้วยดนตรีจบ ในส่วนของอารมณ์เพลงจะเป็นเพลงอ่อนหวานที่สอดคล้องกับเนื้อเพลงที่เป็นการบอกรักและเลือกคนๆนี้เป็นคู่ครอง

5.2.15 เพลงนำละครเรื่อง “โซดากับซาเย็น” - เพลง “ลงตัว”

คำร้อง : พลอย สุนทานนท์

ทำนอง/เรียบเรียง : เฉษฐา สุขทรากรม

ขับร้อง : นันทพัฒน์ อุ่นพิกุล

Introduction

(A1) ฉันว่าซ่าย เรื่องอะไรเธอถึงไปทางขวา บอกว่านกกก็เถียงว่าปลา สิ่งโซดาเธอจะเอาซาเย็น

(A2) เอ้าร้อนจะตาย แต่ทำไมเธอถึงยังว่าหนาว สนุกยังงี้เธอก็ยังนั่งหนาว

ไม่บอกก็รู้เราเข้ากันได้ดีขนาดไหน

(Hook) ลงตัว เธอกับฉันมันช่างลงตัว ก็มันรักไปแล้วเต็มตัว ยิ่งใกล้ชิดกันยิ่งซัวร์เพราะฉันกับเธอ

ลงตัว เจอะอย่างนี้มันต้องตัวตัว โลกมันเหงาเราต้องรวมตัว สรุปว่าฉันไม่เล่นตัว แล้วเธอว่าไง

(A1) ฉันเป็นน้ำ เปรียบไปแล้วเธอก็เหมือนกับปลา เธอเป็นแขนฉันก็คงเป็นขา

ถ้ายังงั้นเราก็มารักกันซะเลยไหม

(A2) ส้อมกับช้อน เธอกับฉันมันก็เรือกับพาย ไม่ต้องเหมือนกันก็ไม่ใช่ไร

จะไปหาใครที่เป็นอย่างเราสองคน

(ซ้ำ Hook / Solo / Hook)

5.2.15.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ตามการเล่าเรื่องในเพลง “ลงตัว” นี้มีเพียงสองเหตุการณ์ คือ ส่วนแรกที่เป็นกรกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคนสองคน ซึ่งก็คือพระเอกกับนางเอกในเรื่องที่มีความแตกต่างกันในทุกๆด้าน จุดนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคลอย่างชัดเจน จากคำร้องที่ว่า “เอ้าร้อนจะตาย แต่ทำไมเธอถึงยังว่าหนาว สนุกยังงี้เธอก็ยังนั่งหนาว...” จากนั้นจะเข้าสู่เหตุการณ์ที่สองที่สื่อความหมายต่อเนื่องจากลำดับเหตุการณ์แรกว่า ถึงแม้จะแตกต่างกันแต่ก็สามารถเข้าคู่กันได้โดยการใช้สิ่งของมาเปรียบเทียบอีกเช่นกัน และเป็นการขมวดปมเข้าสู่จุดจบของเรื่องที่เป็นกรชักชวนให้มารักกัน

5.2.15.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

ในการวิเคราะห์เพลงนำละคร “ลงตัว” พบว่าความหมายโดยรวมที่เพลงสื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความรักที่เกิดจากความแตกต่างที่สื่อได้ชัดเจนผ่านทางคำร้อง การประพันธ์คำร้องจะเป็นบทร้อยแก้วที่ใช้ภาษาปากซึ่งใช้กันในชีวิตประจำวันในการประพันธ์ เช่น “เขาร้อนจะตาย แต่ทำไมเธอถึงยังว่าหนาว สนุกยังงี้เธอก็ยังนั่งหนาว...” หรือ “ยิ่งใกล้ชิดกันยิ่งชั่ววี เพราะฉันกับเธอ ลงตัว เจอะอย่างนี้มันต้องตัวตัว...” เป็นต้น ดังที่กล่าวมาข้างต้นว่าคำร้องของเพลงนี้มีการใช้สิ่งที่ขัดแย้งกันมาถ่ายทอดความหมายของเรื่องราวที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นลักษณะของการใช้ปฏิพจน์ในการประพันธ์ เช่น “ฉันเป็นน้ำเปรียบไปแล้วเธอก็เหมือนกับปลา เธอเป็นแขนฉันก็คงเป็นขา .... ส้อมกับช้อน เธอกับฉันมันก็เรือกับพาย...” ทั้งหมดนี้เป็นของที่ต่างกันแต่ต้องอยู่คู่กัน ซึ่งเหมือนกับการที่ตัวละครเอกทั้งสองจะตอมและพิชยาซึ่งแตกต่างกันแต่ก็ต้องการที่จะอยู่คู่กัน เนื่องจากละครเรื่องนี้เป็นละครตลกจึงทำให้จังหวะของเพลงนำละครเป็นจังหวะเร็วและอารมณ์เพลงเป็นเพลงสนุกสนานเพื่อถ่ายทอดถึงความสนุกสนานของละครด้วย สำหรับทำนองนั้นจะเป็นการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบ ซึ่งมีรูปแบบของทำนองดังนี้ ท่อนเกริ่นนำ และท่อน A1 / ต่อด้วยท่อน A2 / ท่อนสร้อย (Hook) / ตามด้วยท่อน A1 / ท่อน A2 / และท่อนสร้อย (Hook 2) ที่มีการเปลี่ยนเนื้อร้อง / ตามด้วยท่อน Solo / และปิดท้ายด้วยท่อนสร้อย (Hook) ภาพรวมของเพลงนำละคร “ลงตัว” สามารถสื่อถึงเรื่องราวและอารมณ์ของละครได้เป็นอย่างดี

5.2.16 เพลงทำยละครเรื่อง “ไซดาบกับซาเย็น” - เพลง “ไม่ใช่ฉัน”

คำร้อง/ทำนอง : ปิติ ลิ้มเจริญ

เรียบเรียง : นิติธร ยุวจิตติ

ขับร้อง : เก็จมนี พิชัยรณรงค์สงคราม

Introduction

(A) ไม่ใช่ฉัน คงไม่ใช่ฉัน ไม่ได้เป็นเหมือนใครบางคนที่เขาฝันไว้

อยากให้เธอรับรู้และเข้าใจ ว่าถึงยังไงตัวฉันก็ต้องเป็นฉัน

(B) แม้ว่าจะอยากจะทำให้เธอ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอต้องการ แต่ฉันคงทำได้แค่นั้น

เปลี่ยนตัวฉันให้เป็นแบบใคร คงฝันได้ไม่นาน ก็มันไม่ใช่ตัวฉันเลย

(Hook) อยากให้เธอรักฉันอย่างที่ฉันเป็น รักกันที่ใจจริงข้างใน

อย่าบังคับให้ฉัน ต้องทำตัวเหมือนใคร ทำอย่างนั้นรู้ไหมมันทรมาณ

อยากให้เธอรักฉันอย่างที่ฉันเป็น เพราะฉันไม่ใช่ที่เธอฝัน

จะยอมรับได้ไหมสุดแต่เธอแล้วกันว่าจะรักกันจริงแค่ไหน

(อยู่ที่หัวใจเธอกับฉัน)

Solo...

(ซ้ำ B / Hook)

5.2.16.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ในเพลง “ไม่ใช่ฉัน” นี้มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องที่ค่อนข้างชัดเจนโดยเริ่มจากการปูพื้นเรื่องว่าสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่นั้นไม่ใช่ลักษณะแบบที่พระเอกต้องการ จากนั้นเป็นการเล่าถึงลำดับเหตุการณ์ถัดไปที่แสดงถึงความต้องการของนางเอกที่จะเป็นในแบบที่ตัวเองเป็น ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงและอยากให้พระเอกรักเธอในแบบที่เธอเป็นอยู่ จุดนี้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งภายในบุคคลซึ่งกล่าวถึงการฝันที่ต้องการแสดงเป็นคนอื่นซึ่งไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง เช่น จากคำร้องว่า “แม้ว่าอยากจะทำให้เธอ ทุกสิ่งที่เธอต้องการ แต่ฉันคงทำได้แค่นั้น เปลี่ยนตัวฉันให้เป็นแบบใคร คงฝันได้ไม่นาน ก็มันไม่ใช่ตัวฉันเลย” หรือ “...อย่าบังคับให้ฉันต้องทำตัวเหมือนใคร ทำอย่างนั้นรู้ไหมมันทรมาณ...” ซึ่งสื่อความหมายถึงการต้องการเป็นที่ยอมรับและการน้อยใจที่ตัวตนที่แท้จริงของตัวเองนั้นไม่ใช่แบบที่อีกฝ่ายฝันถึงหรือวาดภาพเอาไว้ เช่น คำร้องที่ว่า “ไม่ใช่ฉัน คงไม่ใช่ฉัน ไม่ได้เป็นเหมือนใครบางคนที่คุณฝันไว้...” หรือ “อยากให้เธอรักฉันอย่างที่ฉันเป็น เพราะฉันไม่ใช่ที่เธอฝัน จะยอมรับได้ไหมสุดแต่เธอแล้วกันว่าจะรักกันจริงแค่ไหน อยู่ที่หัวใจเธอกับฉัน” และท้ายสุดเป็นการตั้งคำถามถึงในอนาคตว่าเรื่องราวจะจบลงอย่างไรก็อยู่ที่การตัดสินใจของพระเอกว่าจะรักกันจริงแค่ไหน และความหมายที่ได้จากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ทั้งหมด คือ การแสดงถึงความรักที่ต้องการได้รับการยอมรับในตัวตนที่แท้จริงของตัวเองเป็นหลัก

5.2.16.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมที่พบในเพลงนี้คือการระบายความอัดอั้นตันใจที่จะต้องฝันทำในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวตนของตัวเองและต้องการได้รับการยอมรับในสิ่งที่ตนเองเป็นหรือในตัวตนที่แท้จริง เพลงนี้มีคำร้องในลักษณะของการบรรยายความรู้สึกของตัวละครโดยใช้ภาษาปากในการประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วที่เน้นคำสัมผัสเพื่อเพิ่มความไพเราะ จังหวะของเพลงเป็นจังหวะซ้ำเพราะเนื้อเพลงเป็นการบรรยายความรู้สึกที่จะต้องฝันทำในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวเองและไม่มีความสุขที่จะต้องทำเช่นนั้น สำหรับอารมณ์เพลงจะเป็นอารมณ์อ่อนหวานปนเศร้า ในส่วนของทำนองนั้นเป็นการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบดังนี้ คือ เริ่มต้นด้วยท่อนเกริ่นนำ หรือท่อน Introduction และท่อน A / ตามด้วยท่อน B / ท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน Solo / ซ้ำที่ท่อน B / และท่อนสร้อย (Hook) / และการร้องจบปิดท้าย จุดเด่นอีกหนึ่งจุดของเพลงนี้คือการที่นักแสดงในเรื่องเป็นผู้ขับร้องเองจึงช่วยในการสื่อและถ่ายทอดอารมณ์ของเพลงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5.2.17 เพลงทำยละครเรื่อง “บาปรัก” - เพลง “ผิดด้วยหรือ”

คำร้อง : สีฟ้า

ทำนอง/เรียบเรียง : ชุมพล สุบัญญัติ

ขับร้อง : คริสติน่า อากีล่าร์

Introduction

(A1) ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ ว่าฉันจะทำอย่างไร มันคือหัวใจที่เป็นคนเรียกหา

เมื่อมองไม่เห็น เมื่อเธอไม่มา เธอเข้าใจไหมว่าหัวใจมันจะขาด

(A2) ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ จะห้ามตัวเองอย่างไร ทรมานใจที่ต้องเป็นเช่นนี้

ทั้งๆที่รู้ คนมองไม่ดี แต่ภายในใจที่มีมันรุนแรงเหลือเกิน

(Hook) ฉันผิดด้วยหรือ ที่ต้องการเธอ ผิดด้วยหรือที่ฉันรักเธอมากมายเท่านี้

ฉันผิดด้วยหรือ ที่รักเธอจนหมดชีวิตที่มี อยากให้รู้ทุกๆ นาทีฉันมีเพียงเธอ

(A3) มันเป็นเวร มันเป็นกรรม หรือว่าคำสาปใคร เป็นแรงดลใจให้เราทำเช่นนี้

หรือชาติที่แล้ว ขอไว้แบบนี้ ขอให้เรารักกัน ทุกๆ ชาติไป

(ซ้ำ Hook / Solo / Hook)

5.2.17.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ในเพลง “ผิดด้วยหรือ” เป็นการเล่าเรื่องโดยการบรรยายความรู้สึกของตัวละคร “กิริฉันท” ตามลำดับเหตุการณ์หลักๆ 4 เหตุการณ์ โดยเริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องถึงความรักความผูกพันที่นางเอกรู้สึกต่อพระเอก จากนั้นกล่าวถึงความลำบากใจที่ถูกลังคมรังเกียจแต่ไม่รู้จะทำอย่างไรและเป็นจุดที่แสดงถึงปมขัดแย้งอย่างชัดเจนในส่วนของความขัดแย้งภายในบุคคลเพราะเนื้อเพลงเป็นการบรรยายถึงความรู้สึกของกิริฉันทที่ไม่รู้ว่าต้องทำอย่างไรและห้ามใจตัวเองไม่ได้ที่จะไม่รัก และยังแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างตัวเองกับสังคมที่ไม่เห็นด้วยกับความรักของกิริฉันท ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงที่ว่า “ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ จะห้ามตัวเองอย่างไร ทรมานใจที่ต้องเป็นเช่นนี้ ทั้งๆที่รู้คนมองไม่ดี แต่ภายในใจที่มีมันรุนแรงเหลือเกิน...” แล้วจึงเข้าสู่เหตุการณ์ที่สามซึ่งเป็นการระบายความรู้สึกของนางเอกที่อัดอั้นตันใจ และยืนยันถึงความรักที่มีให้พระเอก และสุดท้ายเป็นการสื่อถึงความรักของนางเอกที่แม้แต่ตัวเองก็ไม่เข้าใจว่าเพราะอะไรจึงรักพระเอกมากมายขนาดนี้เลยคิดว่าเป็นเพราะคำอธิษฐานที่ขอไว้แต่ชาติที่แล้วว่าให้ทั้งคู่เกิดเป็นคู่กันทุกชาติไป จากเรื่องราวที่เรียงร้อยกันทั้งหมดนี้สามารถสื่อความหมายได้ว่า แม้ความรักของนางเอกจะไม่ใช่ยอมรับจากสังคมแต่เธอก็ยังยืนยันที่จะรักพระเอกต่อไป

5.2.17.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

เพลงทำยละคร “ผิดด้วยหรือ” นี้สื่อถึงความหมายโดยรวมในเรื่องของอารมณ์ภาพของความรักที่มากมายจนทำให้ไม่สนใจต่อสังคมที่ไม่ยอมรับ และยังสื่อถึงความหมายแฝงเร้นที่ว่าความรักที่ผิดศีลธรรมหรือไม่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรมย่อมไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมโดยที่เนื้อเพลงนั้นจะเน้นไปที่การระบายความในใจเพราะการไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นหลัก คำร้องของเพลงทำยละคร “ผิดด้วยหรือ” มีการใช้ภาษาปากประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วที่มีการใช้คำซ้ำค่อนข้างมากเพื่อเน้นย้ำความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ของเพลงให้ชัดเจนขึ้น ดังจะเห็นได้จากเนื้อร้องที่ว่า “ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้ ว่าฉันจะทำอย่างไร...ฉันไม่รู้ ฉันไม่รู้จะห้ามตัวเองอย่างไร...” หรือ “ฉันผิดด้วยหรือที่ต้องการเธอ ผิดด้วยหรือที่ฉันรักเธอมากมายเท่านี้ ฉันผิดด้วยหรือ ที่ฉันรักเธอจนหมดชีวิตที่มี...” เป็นต้น เพลงๆ นี้มีจังหวะช้าและอารมณ์ของเพลงเป็นเพลงประเภทสะท้อนอารมณ์ในลักษณะของการระบายความอัดอั้นตันใจของการมีความรักที่ผิดศีลธรรม รูปแบบของทำนองเพลงจะเป็นการประพันธ์ทำนองตามลักษณะแม่แบบดังนี้ เริ่มต้นจากท่อน Introduction และท่อน A1 / ต่อด้วยท่อน A2 / ท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน A3 / ซ้ำท่อนสร้อย (Hook) / และเข้าสู่ท่อน Solo / ก่อนปิดท้ายด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และร้องจบ เมื่อมองภาพรวมของเพลงนี้จะเห็นได้ว่าเป็นเพลงที่ถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครและสื่อถึงแก่นเรื่องที่เป็นเรื่องของความรักได้อย่างชัดเจน

5.2.18 เพลงนำละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” - เพลง “อยากรู้ใจ”

คำร้อง : วรัชยา พรหมสถิต

ทำนอง/เรียบเรียง : อพิสิษฐ์ ณ ตะกั่วทุ่ง

ขับร้อง : นัท มีเรีย

Introduction

(A1) จากนาที่ที่พบเธอ ก็มีเพียงความเงิบงัน ใจของฉันมันสับสน ไม่รู้ว่าทำไม

(A2) ไม่ได้ฝันจะได้เจอ จากวันที่เธอเลิกเรา วันนี้แค่ได้สบตา ฉันคิดไปมากมาย

(B) ไม่เข้าใจตัวเองไม่รู้ว่าทำไม เมื่อมองเธอแล้วใจต้องสั่น

ยิ่งเมื่อเธอมองมา ก็ยิ่งไหวหวั่น นี่ใจเราตรงกันใช่ไหม

(Hook) แต่กลัวใจเธอเท่านั้น ก็กลัวแค่นั้น เธอคิดเหมือนฉันสักเท่าไร

ยังคิดถึง ยังฝันหา หรือว่าเธอคิดแบบไหน

จะเป็นไปได้ไหมที่เธอและฉันลืมเรื่องราวๆ แล้วเริ่มใหม่

เธอรักฉัน ยังรักฉันใช่หรือเปล่า ... อยากรู้ใจ

Solo...

(A3) อยากให้เธอได้เข้าใจ ว่ามีอะไรมากมาย ที่แฝงเร้นอยู่ข้างใน ซ่อนไว้ในแววตา
(ซ้ำ B / Hook)

5.2.18.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ในการวิเคราะห์ด้วบทของเพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” พบว่าเป็นการบรรยายความรู้สึกของนางเอกเป็นหลัก โดยมีลำดับเหตุการณ์ที่ย้อนกลับไปมาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ซึ่งการเล่าเรื่องในอดีตนั้นเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องให้ผู้ฟังเข้าใจว่าเคยเป็นคนรักกันมาก่อน และเป็นการจัดลำดับเหตุการณ์มาถึงเรื่องราวในปัจจุบันที่ทั้งคู่กลับมาพบกันอีกครั้งซึ่งสื่อความหมายถึงการที่นางเอกยังคงรักพระเอกอยู่ จากนั้นจะเป็นการแสดงถึงความกังวลในใจของนางเอกที่ไม่แน่ใจว่าพระเอกคิดเหมือนกันหรือไม่และยังเป็นการแสดงถึงปมขัดแย้งภายในใจของนางเอกที่รู้สึกสับสนดังจะเห็นได้จากท่อนที่ว่า “ใจของฉันมันสับสน ไม่รู้ว่าทำไม” หรือ “ไม่เข้าใจตัวเองไม่รู้ว่าทำไม เมื่อมองเธอแล้วใจต้องสั่น” และลำดับเหตุการณ์สุดท้ายนั้นเป็นเรื่องของการคาดหวังถึงเรื่องราวในอนาคตว่าจะกลับมารักกันอีกได้หรือไม่และอยากรู้ว่าพระเอกคิดอย่างไร ซึ่งเป็นการปิดท้ายเรื่องราวโดยที่ไม่ได้ระบุว่าจบลงอย่างไร ลักษณะของความหมายที่เกิดจากการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวทั้งหมดจะเห็นว่าเป็นการพรรณนาถึงความรู้สึกของนางเอกที่ต้องการกลับมารักกับพระเอกเหมือนเดิม

5.2.18.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมที่เพลง “อยากรู้ใจ” สื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความรักที่ไม่ลงตัวแต่ยังคงความรู้สึกรักอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลงและคาดหวังว่าจะกลับมารักกันดังเดิม ซึ่งก็คือการสื่อถึงแก่นเรื่องที่เป็นเรื่องของความรักนั่นเอง สำหรับเนื้อเพลงนั้นจะเป็นการประพันธ์ในลักษณะร้อยแก้วโดยใช้ภาษาที่แบบแผนเขียนบรรยายความรู้สึกของตัวละครเป็นหลัก และมีการสื่อความหมายอย่างตรงไปตรงมาโดยใช้คำสัมผัสบ้างเพื่อสร้างความไพเราะ แต่ไม่มีการใช้ภาพพจน์ประกอบในการประพันธ์ สำหรับอารมณ์เพลงเป็นลักษณะง่ายๆ ธรรมดาที่ไม่ต้องการเน้นรูปแบบดนตรี ดังจะเห็นได้จากรูปแบบของทำนองที่ไม่มีจุดเด่นเป็นพิเศษ และมีลักษณะของการประพันธ์ตามแม่แบบดังนี้คือ เริ่มต้นจากท่อน Introduction และท่อน A1 / ต่อด้วยท่อน A2 / ท่อน B / และท่อนสร้อย (Hook) / ท่อน Solo / และตามด้วยท่อน A3 / ปิดท้ายด้วยการซ้ำท่อนสร้อยอีกครั้ง จังหวะเพลงเป็นจังหวะปานกลาง จุดเด่นของเพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” คือผู้แสดงเป็นผู้ขับร้องเพลงนี้เองจึงทำให้สามารถถ่ายทอดเพลงออกมาได้ตรงกับอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครยิ่งขึ้น

5.2.19 เพลงทำยละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” - เพลง “อยากหมุนเวลา”

คำร้อง : ไอริน

ทำนอง/เรียบเรียง : สราวุธ เลิศปัญญาบุตร

ขับร้อง : เจตริน วรรณะสิน

Introduction

(A) เสียตายวันดี ๆ เมื่อครั้งเรายังมีกัน สุดทำยรักนั้นก็ลอยหลุดไป

อาจเป็นชะตาของเรา ที่ทำให้ต้องเสียใจ เราห่างไกลทั้งที่ใจรักกัน

(B) แม้ว่าฉันนั้นยังอยากจะขอรักนั้นคืนย้อนมา ก็รู้ว่าสายเกินกว่าจะทำให้เป็นเหมือนดังเดิม และคงไม่มีทางจะทำอะไรตามใจ

(Hook) อยากเพียงหมุนเวลาให้เดินกลับไปเหมือนในวันวาน อยากจะขอเปลี่ยนผันเรื่องราว ที่เคยเป็นไป อยากกลับไปบอกเธอ บอกว่าฉันเสียใจเพียงใด และอยากจะขอให้เธอรักฉันดังเดิม

(A2) พบเจอเธอที่ไร ยิ่งย้ำความทรมาน ว่าฉันไม่เหลืออะไรต่อไป ไกลกันแค่เพียงเอื้อมมือ

เหมือนดังอยู่ไกลแสนไกล รู้บ้างไหมว่าใจฉันเจ็บและซ้ำเกินทน

(ซ้ำ B / Hook)

(Bridge) เพียงมีทางไหนที่เราจะเป็นดังเดิม เหน็ดเหนื่อยหนักหนาเท่าไรก็ยอม

(ซ้ำ Hook)

5.2.19.1 การวิเคราะห์ที่ตัวบทแบบ Syntagmatic

ในส่วนของเพลงทำยละคร “อยากหมุนเวลา” นั้นมีเนื้อร้องที่มีลำดับเหตุการณ์ก่อนข้างละเอียดยุค คือ เริ่มต้นจากการเล่าเรื่องย้อนอดีตเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องถึงความรักที่เคยเกิดขึ้นในอดีตซึ่งแสดงถึงความรักที่ไม่สมหวัง และกลับมาเล่าเรื่องถึงความต้องการของพระเอกซึ่งเป็นการบรรยายความรู้สึกที่สื่อถึงความรักที่ยังคงอยู่และต้องการให้กลับมารักกันเหมือนเดิม ในลำดับเหตุการณ์นี้มีการแสดงถึงความขัดแย้งภายในบุคคลอีกด้วยจากท่อนเพลงที่ร้องว่า “แม้ว่าฉันนั้นยังอยากจะขอรักนั้นคืนย้อนมา ก็รู้ว่าสายเกินกว่าจะทำให้เป็นเหมือนดังเดิม และคงไม่มีทางจะทำอะไรตามใจ” จากนั้นจึงเข้าสู่ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันถึงความรู้สึกของพระเอกที่เจ็บซ้ำกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อพบกับนางเอกและเป็นการสื่อความหมายถึงความลำบากใจที่เกิดขึ้นจากความรักที่ไม่สมหวัง และจบลงที่ความต้องการของพระเอกที่พร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อให้กลับมารักกันเหมือนเดิม แต่ยังคงขาดเพียงจุดจบของเรื่องเท่านั้นว่าทั้งคู่จะกลับมารักกันหรือไม่ ลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดในเพลงนั้นเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของพระเอกและเป็นการสื่อความหมายถึงความรักที่ไม่สมหวังและยอมทำทุกอย่างเพื่อให้กลับมารักกันดังเดิม

5.2.19.2 การวิเคราะห์ที่ตัวบทแบบ Paradigmatic

ภาพรวมของเพลงทำยละคร “อยากหมุนเวลา” นั้นเป็นการสื่อความหมายถึงความรักที่ไม่สมหวังอีกเช่นกันโดยที่ยังคงมีความรู้สึกรักอย่างไม่เสื่อมคลายและหวังที่จะกลับมารักกันดังเดิม ลักษณะของเนื้อเพลงเป็นการประพันธ์แบบร้อยแก้วโดยใช้ภาษากึ่งแบบแผนในการบรรยายเรื่องราวและความรู้สึกผ่านมุมมองของพระเอก และมีการใช้ภาพพจน์ในประพันธ์ เช่น อธิพจน์ หรือ การกล่าวเกินจริงในเนื้อเพลงที่ว่า “อยากเพียงหมุนเวลาให้เดินกลับไปเหมือนในวันวาน” ส่วนของอารมณ์เพลงจะมีลักษณะท่วงทำนองที่อ่อนหวานปนเศร้าแต่ไม่รุนแรงเพื่อถ่ายทอดถึงอารมณ์ของความรักที่ผิดหวังและมีรูปแบบของทำนองเป็นลักษณะแบบที่นิยมในปัจจุบันดังนี้ คือ เริ่มต้น ด้วยท่อน Introduction / ท่อน A1 / และท่อน B / ตามด้วยท่อนสร้อย (Hook) / A2 / ท่อน B / ซ้ำท่อนสร้อย (Hook) / และท่อนทำนองพิเศษ (Bridge) / จบด้วยการซ้ำท่อนสร้อยอีกครั้ง จังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้า สำหรับชื่อเหมือนของเพลงนำละครและเพลงทำยละครเรื่องนี้ คือผู้แสดงเป็นผู้ขับร้องเพลงเองและผู้แสดงเป็นนักร้องอาชีพจึงสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์ของเพลงได้อย่างดี นอกเหนือไปจากส่วนที่คำร้องของเพลงได้ถ่ายทอดเนื้อหาโดยการย้ำถึงเนื้อหาหลักและอารมณ์ของเพลงด้วยการร้องซ้ำท่อนสร้อยที่มีข้อความสำคัญที่สื่อถึงความต้องการของพระเอกที่จะกลับไปรักกันดังเดิมถึง 3 ครั้ง

5.2.20 เพลง Theme song เรื่อง “นิยายรักภาคสอง” - เพลง “กลับมาซักรั้ง”

คำร้อง : พิไลวรรณ บุญล้ำ

ทำนอง/เรียบเรียง : จุลพล จุฬานนท์

ขับร้อง : นรินทร์ ณ บางช้าง

Introduction

(A) อยู่ตรงไหนรู้ไว้มีคนที่ห่วงอยู่ อยากให้รู้ฉันรักเธอเช่นเคย

จากกันไปนานเพียงไหน ฉันรักเธออย่างเคย พร้อมจะเอย เอยคำว่าเข้าใจ

(A2) เจ็บเพียงไหนฉันพร้อมยังยอมจะเจ็บกว่า เหนื่อยและล้าแค่ไหนในรักใหม่

กลับมาหาฉันซักรั้ง ฉันพร้อมจะปลอบใจ แล้วเมื่อไหร่อยากร้างก็ลา

(Hook) กลับมาหาซักรั้งถ้าเธอสับสน กลับมาค้นพบรักแท้ในรักฉัน

กลับมาซักรั้งตามาสิมความไหวหวั่น ถ่ายเทฝันในคืนวันที่ร้ายแรง

(A3) อยู่ตรงไหนรู้ไว้มีคนที่เจ็บกว่า เหม่อมองฟ้าหารักไปทุกแห่ง

อยู่ตรงไหนคืนมาหา หากันยามอ่อนแรงฉันจะแบ่งแต่ทุกขีในใจเธอ

Solo....(ซ้ำ Hook / A3)

กลับมาหาฉันสักครั้ง ฉันพร้อมจะปลอบเธอ น้ำตาเอ่อกับฉันคนเดียวพอ

5.2.20.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

สำหรับเพลง Theme song “กลับมาสักครั้ง” นี้ แม้ว่าจะไม่ใช่เพลงที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบในละครโดยเฉพาะ แต่ก็มีความสำคัญมากเพราะเป็นเพลงที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ในเรื่องนี้เป็นลักษณะของการเล่าเหตุการณ์ในปัจจุบันสลับกับเรื่องราวในอดีต เพื่อเป็นการปูพื้นความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ในอดีตซึ่งเป็นความผิดหวังในความรัก และเป็น การสื่อถึงความต้องการของตัวละครที่พร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อให้คนรักกลับแม้จะต้องเจ็บซ้ำอีก ก็ตาม ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงที่ใช้ประโยคเดิมๆ ซ้ำกันเพื่อสื่อถึงความต้องการ เช่น ประโยค “กลับมาหาสักครั้ง ฉันพร้อมจะปลอบใจ แล้วเมื่อไหร่อยากร้างก็ลากัน” หรือ “กลับมาหาสักครั้ง ถ้าเธอสับสน กลับมาค้นพบรักแท้ในรักฉัน กลับมาซบหน้าตามาสิ้มความไหวหวั่น ...” และสุดท้าย จะเป็นการเปิดประเด็นโดยไม่กล่าวถึงจุดจบว่าจะกลับมารักกันหรือไม่ แต่เหตุการณ์ทั้งหมดก็เป็น การเชื่อมโยงเพื่อสื่อความหมายถึงความหวังและยินดีทำทุกอย่างเพื่อให้คนรักกลับมาอีกครั้งและ ไม่มีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่อง

5.2.20.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

สำหรับการวิเคราะห์แบบ Paradigmatic ของเพลง “กลับมาสักครั้ง” สรุปได้ว่า ความหมายโดยรวมของเพลงจะเป็นการสื่อถึงความรักที่ไม่สมหวังและต้องการให้คนรักกลับมาหา โดยพร้อมจะทำทุกอย่างแม้จะต้องผิดหวังอีกครั้งก็ตาม ในส่วนของเนื้อเพลงหรือคำร้องนั้นเป็นการ ประพันธ์แบบร้อยแก้ว โดยใช้ภาษาที่แบบแผนที่เน้นการใช้คำสัมผัสค่อนข้างมากเพื่อเพิ่มความ ไพเราะและไม่มีการใช้ภาพพจน์ในการประพันธ์ ในส่วนทำนองเพลงนั้นเป็นการประพันธ์ตาม ลักษณะแม่แบบดังนี้ คือเริ่มต้นจากท่อนเกริ่นนำและตามด้วยท่อน A1 / ท่อน A2 / เข้าท่อนสร้อย / และท่อน A3 / ท่อน Solo / ต่อด้วยท่อนสร้อย (Hook) / ปิดท้ายด้วยท่อน A3 และการร้องจบ เพลงนี้มีจังหวะซ้ำจึงทำให้อารมณ์ของเพลงเป็นเพลงง่ายๆธรรมดาไม่โดดเด่น จัดได้ว่าเป็นการเลือก เพลงที่มีอยู่แล้วมาใช้ได้อย่างเหมาะสมเพราะเข้ากับเรื่องราวของละครได้เป็นอย่างดี

5.2.21 เพลง Theme song เรื่อง “นิยายรักภาคสอง” - เพลง “เธอคนเดียว”

คำร้อง : ไอริน

ทำนอง/เรียบเรียง : ธนวัฒน์ สืบสุวรรณ

ขับร้อง : เจตริน วรรณะสิน

Introduction

(A1) วันเปลี่ยนเวียนวนไป ผ่านสิ่งใดใดล่วงมาเนิ่นนาน มีแต่ความซึ้งซา และก็มีเพียงความเหงา
จับใจ หมดฝัน สิ้นสุดความหวัง ไม่เคยมองเห็นหนทางก้าวไป มีเพียงฉันเองลำพัง

(A2) เธอแค่เพียงคนเดียวที่ทำอะไรให้มันเปลี่ยนไป เพียงสบนัยน์ตาเธอ ก็ทำให้ใจกลับมีความหวัง
ความฝันที่เคยจางหายกลับสดใสเริ่มมองเห็นทาง เป็นไปเพราะเธอ...คนเดียว

(Hook) เหมือนกับปาฏิหาริย์ที่เจอกับเธอ ฉันเป็นคนโชคดีเหลือเกิน ที่มีเธอนั้นเดินร่วมทางไม่เคย
ห่างหาย เหมือนกับเป็นชะตาสั่งมาให้เจอ แค่มิเธอก็สุขใจมากมาย
และชีวิตฉันมีความหมายเพราะเธอคนนี้

(A2) คนที่ธรรมดาแต่ในใจมีรักจริงอย่างฉัน เพียงอยากจะยืนยันว่าวันเวลาต่อไปจากนี้
ความรักที่เก็บเอาไว้ กับหัวใจที่ดวงที่มี มีไว้เพื่อเธอคนเดียว

(Bridge)...มีไว้เพื่อเธอคนเดียว

5.2.21.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

เพลง Theme song อีกเพลงหนึ่งของละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” คือเพลง
“เธอคนเดียว” ซึ่งเป็นเพลงที่ใช้ประกอบในละครเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในตอนท้ายเรื่อง คำร้องของ
เพลงนี้ไม่มีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของละครเลย แต่จะเป็นการบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับ
ความรักของพระเอกที่มีต่อนางเอก ลำดับเหตุการณ์ที่พบในเพลงนั้นเริ่มต้นจากการอยู่ตัวคนเดียว
และโยงไปสู่ลำดับเหตุการณ์ที่ได้พบกับคนรักแล้วทำให้ทุกอย่างสดใสและมีความสุขซึ่งถือเป็น
จุดสูงสุด (Climax) ของเรื่องด้วย และสุดท้ายจะโยงไปถึงอนาคตว่าจะรักเธอคนเดียวซึ่งเป็นการ
สื่อถึงเรื่องราวที่เป็นการจบลงอย่างมีความสุข

5.2.21.2 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Paradigmatic

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าเพลง Theme song “รักเธอคนเดียว” เพลงนี้เป็นเพลง
ที่นำมาใช้ประกอบเพียงครั้งเดียวในละครเพื่อแสดงถึงความรักที่พระเอกมีต่อนางเอกก่อนที่ทั้งคู่จะ
มีปัญหากัน ดังนั้นความหมายโดยรวมจึงเป็นเรื่องราวของความรักที่มีความสุขจึงเป็นเพลงที่มีการ
ให้ความหมายที่แตกต่างจากเพลงอื่นๆในละครเรื่องนี้ซึ่งเป็นความรักที่ผิดหวัง การประพันธ์คำร้อง
ของเพลงนี้เป็นแบบร้อยแก้วที่ใช้ภาษากึ่งแบบแผนและเน้นการใช้คำสัมผัส นอกจากนี้ยังมีการใช้
อุปมาในเนื้อเพลง เช่น “เหมือนกับปาฏิหาริย์ที่เจอกับเธอ...” หรือ “เหมือนกับเป็นชะตาสั่งมาให้
เจอ...” มีทำนองเพลงเป็นดังนี้ ท่อนเกริ่นนำ และต่อด้วยท่อน A1 / A2 / ท่อนสร้อย (Hook) / และ
ท่อน A2 / ปิดท้ายด้วยท่อนทำนองพิเศษ (Bridge) และดนตรีจบ ซึ่งเป็นลักษณะการประพันธ์
ตามแบบที่นิยมในปัจจุบัน ส่วนจังหวะของเพลงนั้นจัดอยู่ในจังหวะช้าและมีอารมณ์เพลงที่อ่อน

หวานเนื่องจากเพลงนี้ถูกกำหนดจากเนื้อเรื่องให้เป็นเพลงที่พระเอกแต่งให้กับนางเอก และเป็นอีกเพลงหนึ่งที่นักแสดงที่รับบท “กฤษ” เป็นผู้ขับร้องเช่นเดียวกับเพลงทำละครจึงทำให้การถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ดีและสมจริง

5.2.22 เพลงนำละครเรื่อง “ข้ามสี่พันดร” - เพลง “ข้ามสี่พันดร (1)”

คำร้อง/ทำนอง/ขับร้อง : ธีรภัทร์ สัจจกุล

เรียบเรียง : ชิตพงษ์ ตรีมาศ

Introduction

(A) หากเปรียบหัวใจที่อ่อนแอ ปรวนแปรหวั่นไหวไม่มีจุดหมาย

ดุจดังทะเลกว้างสุดสายตา ไกลจรดฟ้าไม่มีพื้นดิน

(B) คลื่นอารมณ์โถมจิตใจ ร่างดิ่งลงจมลึกเบื้องมหานที

หมดกำลังจะฝืนแหวกว่ายเต็มที ฝ่ากระแสความเหี้ยมหยามซ้ำเต็ม

(Hook) ข้ามมหานทีแห่งใจ ไกลเพียงไหนยังไม่รู้ทิศทาง

ข้ามความทุกข์ระทมอ่อนไหวที่ประดัง กำลังใจและความหวังที่ต้องการ

(ให้กำลังใจอีกครั้ง แก่ใจที่หมดหวัง ข้ามสี่พันดร)

Solo ...

(A2) ก็มีแค่เธอที่มองเห็นค่าที่ซ่อนเร้นความเป็นคน

แอบอิงหัวใจที่สับสน อบอุ่นเหลือล้นเพียงใกล้ชิดเธอ (ซ้ำ B / Hook)

5.2.22.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเพลงนำละคร “ข้ามสี่พันดร 1” นั้นเป็นการเริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องโดยใช้การเปรียบเทียบว่าตัวเองอยู่ท่ามกลางทะเลที่ไม่มีจุดหมายเพื่อสื่อความหมายถึงความท้อแท้เค็งว่างของตัวละคร จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงไปสู่กับจิตใจของตัวเองและสังคม รอบข้างที่ใช้การเปรียบเทียบกับคลื่น จากคำร้องของเพลงสามารถบ่งบอกได้ถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับคน ได้แก่พระเอกกับสังคมรอบข้าง ดังจะเห็นได้จากคำร้องที่ว่า “คลื่นอารมณ์ โถมจิตใจ ร่างดิ่งลงจมลึกเบื้องมหานที หมดกำลังจะฝืนแหวกว่ายเต็มที ฝ่ากระแสความเหี้ยม หยามซ้ำเต็ม” และเป็นการแสดงถึงจุดวิกฤติ (Climax) ของเรื่องในเพลง และเข้าสู่ลำดับเหตุการณ์ ที่แสดงถึงภาวะคลี่คลายของการที่ผู้คนคอยเป็นกำลังใจให้ต่อสู้ต่อไป แต่เรื่องราวในเพลงไม่ได้ ระบุถึงจุดจบของเรื่องว่าเป็นเช่นไร และการเชื่อมโยงลำดับเหตุการณ์แสดงถึงความหมายในเรื่อง ของความหมดหวังในการต่อสู้แต่สุดท้ายเมื่อมีกำลังใจก็ทำให้กลับมาสู้ได้อีกครั้งหนึ่ง

5.2.22.2 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Paradigmatic

ในการวิเคราะห์ด้วยทแบบของเพลงละคร “ข้ามสี่ทันดร 1” พบว่ามีการถ่ายทอดความหมายโดยรวมของเพลง คือ การต่อสู้กับจิตใจของตัวเองในการเอาชนะอุปสรรคให้ได้ แต่เนื้อเพลงไม่ได้ระบุรายละเอียดว่าอุปสรรคนั้นคืออะไร ผู้ชมต้องอาศัยการตีความหลังจากที่ได้ชมละครแล้ว จึงจะทราบว่าเป็นเรื่องของยาเสพติด สำหรับการให้สัญลักษณ์ในเนื้อเพลงนั้นมีการเลือกใช้คำว่า “ข้ามสี่ทันดร” ในคำร้องนับว่าเป็นสัญลักษณ์ทางเสียงที่ให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบถึงการต่อสู้ และยังเป็นชื่อเรื่องของละครด้วย สำหรับเนื้อเพลงนั้นมีลักษณะเป็นบทร้อยแก้วที่บรรยายถึงความรู้สึกของตัวละครเกี่ยวกับการต่อสู้กับสังคมที่ดูถูกเหยียดหยามเขาเพราะเรื่องราวในอดีต แต่ยังคงพร้อมที่จะสู้ต่อไปขอแค่เพียงมีกำลังใจ เนื้อเพลงนั้นใช้ภาษากึ่งแบบแผนซึ่งเป็นการผสมกันระหว่างภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับภาษาแบบแผน นอกจากนี้ยังมีการใช้คำเปรียบเปรยโดยการอุปมาถึงหัวใจ(ตัวเอง)ที่กำลังแหวกว่ายฝ่าคลื่นอารมณ์ในความคิดและจิตใจของตัวเอง และการต่อสู้กับความเหยียดหยามของสังคม และพบว่ามีการเล่นคำกับชื่อละครในเนื้อเพลงด้วยโดยใส่ชื่อเรื่อง “ข้ามสี่ทันดร” ไว้ในตอนท้ายของเพลง และใช้คำคล้ายในคำร้องท่อนสร้อยว่า “ข้ามมหาหนทีแห่งใจ” ซึ่งให้ความหมายเหมือนกับคำว่า “ข้ามสี่ทันดร” สำหรับคำร้องโดยรวมนั้นสามารถสื่อได้ถึงประเด็นความขัดแย้งและเป้าหมายของตัวเองในการต่อสู้กับตัวเองเพื่อกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง โดยอารมณ์ของเพลงเป็นเพลงสะท้อนอารมณ์ที่ระบายความรู้สึกอัดอั้นตันใจ และเป็นการแสดงออกถึงความกดดันที่ตัวเองได้รับ ในส่วนของจังหวะเพลงเป็นจังหวะช้า และทำนองเพลงมีรูปแบบการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบดังนี้ เริ่มด้วยท่อนเกริ่นนำ (Introduction) / ตามด้วย A / และท่อน B / ท่อนสร้อย (Hook) / ท่อน Solo / ตามด้วยท่อน A2 / และซ้ำท่อน B / จบลงด้วยท่อนสร้อยอีกครั้ง เมื่อมองภาพโดยรวมของเพลงนำละคร “ข้ามสี่ทันดร 1” จะเห็นได้ว่าเนื้อเพลงกล่าวถึงการระบายความรู้สึกของตัวละครที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องละคร แต่จะมีการเลือกใช้คำร้องที่สละสลวยและไม่เน้นการสื่อความหมายที่ตรงจนเกินไป จุดเด่นของเพลงนำละครเพลงนี้คือการที่นักแสดงผู้รับบทตัวเองเป็น “เที่ยงวัน” นั้นเป็นทั้งผู้ประพันธ์คำร้อง ทำนอง และขับร้องเพลงนี้เอง ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงเนื้อหาของละครหรือได้ซึมซับอารมณ์ได้ลึกซึ้งขึ้น

5.2.23 เพลงทำยละคร เรื่อง “ข้ามสี่ทันดร” - เพลง “ข้ามสี่ทันดร (2)”

คำร้อง/ทำนอง/เรียบเรียง : เอกรินทร์ จิตตโรภาส

ขับร้อง : จักรกฤษณ์ ศุภรัตน์

Introduction

(A) ชีวิตก็เหมือนเรือน้อยที่เคลื่อนออกไป อยู่กลางทะเลใหญ่ที่ดูเว้งว่าง
 เลวร้ายเมื่อคลื่นลมเหมือนไม่มีวันเห็นฝั่ง รอนแรมเรื่อยไปบนทางที่มันช่างมืดหม่น

(Hook) ข้ามสี่พันตรทะเลที่มันกว้างใหญ่ อาจทำให้หัวใจลอยไปยังไกลยิ่งท้อ
 ท่ามกลางทะเลความหวังคือสิ่งที่เฝ้ารอ แค่เพียงไม่ท้อจะพบคืนวันที่สวยงาม

(A2) พรุ่งนี้จะสวยสดใสขึ้นในไม่นาน คลื่นลมต้องเลยผ่านและจะจางหาย

ชีวิตก็เหมือนเรือที่จะต้องเจอคลื่นลมมากมาย เฝ้ารอแค่เพียงวันใดคลื่นลมจะเลยผ่าน

(ซ้ำ Hook / Solo / Hook)

5.2.23.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

เพลงทำยละคร “ข้ามสี่พันตร 2” นี้มีลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ในเพลง “ข้ามสี่พันตร 1” โดยเรื่องราวเริ่มจากการเปรียบเทียบตัวละครว่าเป็นเหมือนเรือที่อยู่กลางทะเลและต้องเผชิญกับคลื่นลมที่เป็นอุปสรรคในชีวิต ซึ่งเป็นการปูพื้นเรื่องว่าตัวละครมีปัญหาชีวิต จากนั้นเป็นการบรรยายความรู้สึกของตัวละครที่ท้อแท้และต้องการความหวังเพื่อเป็นกำลังใจให้ต่อสู้ต่อไป ซึ่งเนื้อเพลงสามารถแสดงออกถึงความขัดแย้งภายในบุคคลของ “ดวล” ที่ต้องต่อสู้กับตัวเองในการเลิกยาเสพติดซึ่งจะเห็นได้จากเนื้อเพลงท่อนที่ว่า “ข้ามสี่พันตรทะเลที่มันกว้างใหญ่ อาจทำให้หัวใจลอยไปยังไกลยิ่งท้อ ท่ามกลางทะเล ความหวังคือสิ่งที่เฝ้ารอ แค่เพียงไม่ท้อจะพบคืนวันที่สวยงาม” โดยใช้การเปรียบเทียบในการเล่าเรื่อง แต่จะไม่ระบุว่าเป็นความขัดแย้งในเรื่องของยาเสพติดซึ่งเป็นส่วนที่ผู้ชมละครต้องตีความเอง นอกจากนี้ยังเป็นจุดที่แสดงถึงภาวะวิกฤติของเรื่องโดยสังเกตได้จากเนื้อร้องที่ว่า “ข้ามสี่พันตรทะเลที่มันกว้างใหญ่ อาจทำให้หัวใจ ลอยไปยังไกลยิ่งท้อ ท่ามกลางทะเล ความหวังคือสิ่งที่เฝ้ารอ แค่เพียงไม่ท้อ จะพบคืนวันที่สวยงาม” แต่อย่างไรก็ตามในลำดับเหตุการณ์สุดท้ายของละครเป็นการแสดงให้เห็นถึงความหวังของตัวละครว่าสักวันจะต้องสำเร็จ ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องที่ไม่ว่าถึงจุดจบของเรื่องเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากคำร้องท่อนสุดท้ายที่ว่า “ชีวิตก็เหมือนเรือที่จะต้องเจอคลื่นลมมากมาย เฝ้ารอแค่เพียงวันใดคลื่นลมจะเลยผ่าน” จากการเชื่อมโยงเหตุการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกันก็เป็นการสื่อถึงการต่อสู้กับตัวเองเพื่อให้ผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตนั่นเอง

5.2.23.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

ความหมายโดยรวมที่เพลงทำยละคร “ข้ามสี่พันตร 2” สื่อถึงนั้นเป็นความหมายที่เกี่ยวกับการต่อสู้กับจิตใจตัวเองในการที่จะต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคให้ได้ ในเรื่องคำร้องนั้นจะใช้ภาษากึ่งแบบแผนในการประพันธ์เป็นบทร้อยแก้วเหมือนกับที่ใช้ในเพลงนำละคร และมีการเปรียบเทียบ

โดยใช้การอุปมาว่าชีวิตเป็นเหมือนเรือที่อยู่กลางทะเลและต้องต่อสู้กับคลื่นลมแต่ก็ยังมีความหวังว่าคลื่นลมจะจางหายไปแล้วท้องฟ้าจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง นอกจากนี้ยังมีการเล่นคำโดยใช้ชื่อเรื่องมาเป็นคำร้องขึ้นต้นในท่อนสร้อยว่า “ข้ามสี่พันตรทะเลที่มันกว้างใหญ่...” ส่วนของอารมณืเพลงเป็นเพลงสะท้อนอารมณืที่มีการระบายความในใจและความรู้สึกกดดันของตัวละคร โดยมีจังหวะเพลงเป็นจังหวะช้าและมีทำนองเพลงในลักษณะแม่แบบดังนี้ คือ เริ่มจากท่อนIntroduction / ต่อด้วย A1 / และท่อนสร้อย (Hook) / จากนั้นเป็นท่อน A2 / ซ้ำที่ท่อนสร้อย (Hook) / และเป็นท่อน Solo / สุดท้ายจบด้วยการซ้ำท่อนสร้อยอีกครั้ง เห็นได้ว่าการร้องซ้ำในท่อนสร้อยถึง 3 ครั้ง เพื่อเน้นย้ำถึงความสำคัญของเนื้อหาที่เป็นแก่นของเรื่องรวมถึงอารมณืและความรู้สึกของตัวละคร

5.2.24 เพลงนำและเพลงท้ายละครเรื่อง “ขุนเดช” - เพลง “ขุนเดช”

คำร้อง : เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ทำนอง : มนัส ปิติสานต์, โชคดี พักภู

เรียบเรียง : โชคดี พักภู

ขับร้อง : ศิลาแลง อาจสาถ์

Introduction

กูขอปฏิญาณต่อหน้าสถูปสถานศักดิ์สิทธิ์ ต่อหน้าอิฐหินดินทราย

ขอจงล้างจงผลาญจนตาย ต่อผู้ทำลายแผ่นดิน

Introduction 2

(A) ผีแดงผีหมื่นถ้าพระชะพุงผี ล้าหมื่นผา พระสยามเทวาเจยีน

กูจะล้างคนโกงคนกิน ให้หมดสิ้นถิ่นไทย

(Hook) ขุนเดชกระเดื่องเดช ดับอาเพศผองพาลภัย

กูจะสู้ ผู้จนขาดใจ พิทักษ์ไทพิทักษ์ธรรม

(B) ทุกสถูปสถาน เลือดเนื้อวิญญาณปฐาตายาย

อย่าหมิ่นอย่าหมาย เหยียบย่ำ

กูขุนเดชจะขอจงเวรจงจำ ก่อกรรมสนอง ... จงเวร (ซ้ำHook / B / Bridge)

5.2.24.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “ขุนเดช” เป็นการเล่าเรื่องเพียงประเด็นเดียว คือ การปฏิญาณตนที่จะปกป้องรักษาทรัพย์สมบัติของแผ่นดิน โดยทุกลำดับขั้นของการเล่าเรื่องนั้นเป็นการแสดงถึงความตั้งใจแน่วแน่ของตัวละครที่จะทำตามเจตนารมณืของตัวเอง

โดยไม่มี การปูพื้นเรื่องหรือกล่าวถึงจุดจบของเรื่องเลย อย่างไรก็ตามลำดับเหตุการณ์ในเพลงยังแสดงถึงความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คือ ความขัดแย้งระหว่างขุนเดชกับพวกคนโกงที่จะขโมยสมบัติของชาติ ดังจะเห็นได้จากเนื้อร้องตอนที่ว่า “กูจะล้างคนโกงคนกิน ให้หมดสิ้นถิ่นไทย” ซึ่งเป็นความขัดแย้งหลักของเนื้อเรื่องในละครด้วย

5.2.24.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

สำหรับความหมายโดยรวมที่เพลงนี้สื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความรักและห่วงแหนสมบัติของชาติและความตั้งใจจริงที่จะพิทักษ์รักษาสมบัติของชาติไว้ให้ได้ ในเนื้อเพลงซึ่งจะบรรยายถึงอุดมคติและการปฏิญาณตนที่จะรักษาสมบัติของแผ่นดินตามเจตนารมณ์ของตัวละคร “ขุนเดช” นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้สัญลักษณ์ทางเสียงในเพลงด้วย คือการกล่าวถึงชื่อ “ขุนเดช” ในเนื้อเพลงเพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงคำปฏิญาณของตัวละครและสามารถสื่อถึงชื่อเรื่องละครด้วย จากในท่อนสร้อยที่มีคำร้องว่า “ขุนเดชกระเดื่องเดช ดับอาเพศของพาลภัย กูจะสู้ สู้จนขาดใจ พิทักษ์ไทพิทักษ์ธรรม ... กูขุนเดช จะขอจงเวรจงจำ ก่อกรรมสนอง จงเวร” และเพลง “ขุนเดช” นี้มีการประพันธ์คำร้องเป็นบทร้อยกรองโดยจะเป็นการผสมผสานกันระหว่างภาษาแบบแผนและภาษาปาก ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาละครเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตที่ยังใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ว่า “กู” และมีการใช้คำที่สละสลวยตามภาษาแบบแผนเพื่อเพิ่มความไพเราะให้กับเพลง สำหรับทำนองเพลงนั้นเป็นการประพันธ์ตามลักษณะที่นิยมกันในปัจจุบันคือ เริ่มต้นจาก Introduction ตามด้วยการร้องเกริ่นนำ / และท่อน Introduction 2 / ท่อน A / และท่อนสร้อย (Hook) / ต่อด้วยท่อน B / ซ้ำท่อนสร้อย / ท่อน B 2 / ตามด้วยท่อนทำนองพิเศษ (Bridge) และปิดท้ายด้วยดนตรีจบ อารมณ์ของเพลงเป็นเพลงประเภทสะท้อนอารมณ์เพราะมีเนื้อหาที่แสดงถึงความมุ่งมั่นในการที่จะรักษาสมบัติของชาติ จังหวะเพลงเป็นจังหวะปานกลางซึ่งโดยรวมแล้วสามารถเสริมประเด็นหลักของเพลงได้อย่างชัดเจน

5.2.25 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “คุณชาย” - เพลง “จะมีใครไหม”

คำร้อง/ทำนอง : อัมภากร ภัคคีธรงค์

เรียบเรียง : Ton Bangkok

ขับร้อง : ณัฐพล พานิชกุล

Introduction

(A1) บนทางที่ฉันเดินอาจจะไม่งดงาม เต็มด้วยดงขวากหนามเป็นเส้นทางที่กววนถึงมันจะแสนเปลี่ยวมีทางเดียวต้องทน เป็นบทพิสูจน์หนึ่งหัวใจ

(B) แม่เหน็ดเหนื่อยทุกขทนต์สักเท่าใด เพื่อฝันชีวิตคงดีขึ้นสักวัน

ขอแค่ใครสักคนเป็นพลังให้ฉันได้ต่อสู้ไป

(Hook) จะมีใครใหม่ที่ยินยอมพร้อมเคียงข้าง จะเดินร่วมทางร่วมสู้ฝ่าฟัน

จะมีใครใหม่ที่เต็มใจพร้อมทุกอย่าง ไม่รังเกียจฉันอยู่เคียงคู่กันตลอดไป

(A2) เป็นเพียงแค่คนหนึ่งคงไม่มีค่าใด คงไม่ใช่ในฝันตามต้องการของใคร

ไม่มีความพิเศษเลิศเลอมากมาย แต่มีสิ่งเดียวคือความจริงใจ

(ซ้ำ B / Hook) Solo...

จะมีใครใหม่ที่เต็มใจพร้อมทุกอย่าง ร่วมทางแห่งฝันอยู่เคียงคู่กันตลอดไป

5.2.25.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเพลงนี้จะเริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องที่เล่าถึงชีวิตของพระเอกที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ มากมายที่สื่อถึงความอดทนอดกลั้น จากนั้นกล่าวถึงความหวังของตัวละครที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นและต้องการมีใครสักคนเป็นกำลังใจและส่วนนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงเป้าหมายของตัวละคร จากนั้นเป็นการเปิดประเด็นปัญหาว่าใครที่พร้อมจะเป็นคนที่ให้กำลังใจและต่อสู้ไปด้วยกัน แล้วจึงเป็นย้อนกลับไปสู่การปูพื้นเรื่องว่าตัวเองเป็นคนธรรมดาที่มีแต่ความจริงใจให้เท่านั้น และปิดเรื่องด้วยการย้อนกลับไปถามคำถามว่าจะมีใครที่พร้อมเป็นคนให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างกันหรือไม่ ซึ่งเป็นคำถามที่สื่อถึงเป้าหมายของตัวละครนั่นเอง ดังนั้นการเชื่อมโยงเหตุการณ์ทั้งหมดของละครถือว่าเป็นการเน้นย้ำถึงความต้องการของตัวละครที่จะต้องต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตและต้องการกำลังใจเพื่อที่จะได้ต่อสู้ต่อไป

5.2.25.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

การวิเคราะห์เพลงนี้ในแบบ Paradigmatic พบว่าในวิธีการเล่าเรื่องนั้นสื่อถึงความหมายโดยรวมของเพลงที่เป็นเรื่องความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีการถ่ายทอดความหมายที่สื่อถึงความต้องการกำลังใจเพื่อเป็นที่พึ่งอีกด้วย และเพลง“จะมีใครใหม่” มีคำร้องเป็นภาษาถิ่นแบบแผนที่ประพันธ์ในลักษณะของบทร้อยแก้วโดยเน้นการใช้คำสัมผัสค่อนข้างมาก มีการใช้อุปสรรคในการเปรียบเทียบชีวิตว่าเหมือนการเดินทาง ดังจะเห็นได้จากเนื้อร้อง ท่อนที่ว่า “บนทางที่ฉันเดินอาจจะไม่งดงาม เต็มด้วยดงขวากหนามเป็นเส้นทางที่ทวน” เพลงนี้ เป็นเพลงที่มีจังหวะปานกลางและมีรูปแบบการประพันธ์ทำนองตามลักษณะแม่แบบ ดังนี้ เริ่มต้น จาก Introduction ตามด้วยท่อน A1 / ท่อน B / และ ท่อนสร้อย (Hook) / ท่อน A2 / ซ้ำที่ ท่อน B / และท่อนสร้อย (Hook) อีกครั้งก่อนปิดด้วยการร้องจบ ส่วนอารมณ์ของเพลงนั้นจะมีหลายอารมณ์ โดยช่วงต้นจะมีท่วงทำนองที่ไม่รุนแรงแต่จะเริ่มเน้นอารมณ์มากขึ้นเมื่อเข้าท่อน

สร้อย สรุปโดยรวม แล้วเพลงละครเพลงนี้มีเนื้อหาในเรื่องของการพยายามต่อสู้เพื่ออนาคตและการพิสูจน์ตัวเอง

5.2.26 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “สะพานดาว” - เพลง “สะพานดาว”

คำร้อง : มีน

ทำนอง/เรียบเรียง : เดี่ยว

ขับร้อง : ปิยรัฐ ภัลย์จาทุก

Introduction

(A1) สะพานดาวที่ฉันทำเอง ด้วยมือทั้งสอง หวังครองรักคู่เธอ

สะพานดาวที่ฉันทำไป เพื่อเราทั้งสอง ด้วยความผูกพัน

(B1) หากว่าเธอมองหันมา จะเห็นคนที่รอรักเธอ ยังคอยเธอตรงนี้ ใฝ่รอเธอตรงนี้ ไม่ไปไหน

(Hook) ฉันข้ามดาว นับเป็นหมื่นดวงมาพบเธอ ฉันมาแสนไกล เหน็ดเหนื่อยหนักหนา

ฉันข้ามดาว เพื่อมาบอกเธอว่ารักเธอ และอยากให้ตัวเธออยู่เคียงข้างฉัน ที่ตรงนี้ สะพานดาว

(A2) อยาลังเลนักเลยคนดี ชั่วชีวิตนี้ ฉันมีก็เพียงเธอ

ผ่านแผ่นดิน ท้องฟ้ามาไกล เพื่อวันพรุ่งนี้ ได้รักจริงจากเธอ (ซ้ำ B)

(B2) ฉันทนเหน็บหนาวในคืนที่แสนเหงาใจ สุดจะทรมาณ

ขอไถ่ถอนของตัวเธอมาช่วยฉันที อยาทิ้งให้ฉันต้องทนอย่างนี้

(ซ้ำ Hook / Bridge / Hook)

5.2.26.1 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Syntagmatic

เพลง “สะพานดาว” เป็นเพลงที่มีการลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่องที่เน้นไปที่การพูดถึงสิ่งที่ได้ทำมาเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องและสื่อความหมายถึงความพยายามในการทำทุกอย่างให้ตัวเองประสบความสำเร็จเพื่อจะได้เทียบเคียงหรือเหมาะสมกับคนที่รัก จากนั้นเป็นการบอกรักที่ยัง คงยืนยันทันทีทำทั้งหมดเพราะความรักและขอความรักตอบ และลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดก็ไม่ได้ บอกถึงจุดจบของเรื่องแต่สามารถตีความหมายได้ถึงการพิสูจน์ตัวเองของพระเอกเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จเพื่อคนที่รักเป็นหลัก

5.2.26.2 การวิเคราะห์ด้วยทแบบ Paradigmatic

การสื่อความหมายโดยรวมของเพลงนี้เป็นเรื่องของความพยายามที่จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อสร้างตัวเองให้ประสบความสำเร็จโดยเปรียบกับการสร้างสะพานเพื่อเดินข้ามให้ถึงอีก

ฝั่งซึ่งก็คือความสำเร็จเพื่อคนที่รักและยังเป็นการเน้นย้ำชื่อเรื่องของละครอีกด้วย ในเรื่องของแนวคิดทางดนตรีของเพลง “สะพานดาว” จะเห็นว่าเพลงนี้มีการประพันธ์คำร้องเป็นแบบร้อยแก้ว โดยใช้ภาษาที่เรียบง่ายและมีการใช้อุปมาอุปไมยในการเปรียบเทียบถึงความพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับว่าเปรียบเหมือนกับการข้ามสะพานดาว ซึ่งเนื้อเพลงนี้สามารถบ่งบอกถึงเนื้อหาของละครโดยรวมได้ สำหรับจังหวะเพลงนั้นจะเป็นจังหวะปานกลางและมีหลายอารมณ์เพลงโดยจะเป็นการผสมผสานระหว่างอารมณ์ที่อ่อนหวานกับการระบายความอัดอั้นตันใจที่เห็นเด่นชัดจากการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในส่วนของทำนองเพลงนั้นเป็นการประพันธ์ในรูปแบบตามลักษณะที่นิยมประพันธ์ในปัจจุบัน กล่าวคือเริ่มต้นจากท่อนเกริ่นนำ / ตามด้วยท่อน A / ท่อน B / และท่อนสร้อย / ต่อด้วยท่อน A2 / ท่อน B2 / และซ้ำท่อนสร้อย / ตามด้วยท่อนทำนองพิเศษ (Bridge) และซ้ำท่อนสร้อยอีกครั้งก่อนการร้องจบ จะเห็นได้ว่าการร้องซ้ำท่อนสร้อยถึง 3 ครั้ง เพื่อสื่อถึงเรื่องราวของตัวละครที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคจนกระทั่งประสบความสำเร็จเพื่อคนที่รัก ซึ่งเป็นประเด็นหลักของเรื่องราวในละคร

5.2.27 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “เงาอโศก” - เพลง “เงาอโศก”

คำร้อง : พันนา วิจิตร

ทำนอง : ศุภธชา โชติชูตระกูล

เรียบเรียง : เผ่าเทพ อรรถไกรวัลลพ

ขับร้อง : ธนพร แวกประยูร

Introduction

(A1) ความเป็นจริงก็รู้ ฉันรู้ดี ฉันยังมีเรื่องราวอีกมากมาย

ก็เป็นเพียงฝันก็เป็นเพียงหวัง สักวันฝันนั้นต้องเป็นจริง

(A2) วันเวลาผ่านไปดั่งฝัน ฉันและเธอตั้งคนคล้ายผูกพัน

ก็เพียงใจรักดีก็ด้วยความรักต่อเธอ มันคงแต่เธอผู้เดียว

(Hook) รู้สึกเหมือนกันว่าจะไม่ดี แล้วจะให้ทำเช่นไร

ฉันไม่อาจซ่อนความจริงไว้ได้ อยากให้รู้ว่ารักเธออยู่นานแล้ว

(B) อาจจะเป็นก็เพียงแค่เมฆและฝนหลังมา

สิ่งเลวร้ายทุกทางทุกอย่าง ก็จางกลับกลายเป็นดี

Solo... (ซ้ำ Hook / B) Solo... (ซ้ำ Hook) ... ก็อยากให้รู้ว่ารักเธออยู่นานแล้ว

5.2.27.1 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Syntagmatic

ลักษณะของลำดับเหตุการณ์ในเพลง “เงาอโศก” นี้เป็นลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากมุมมองของนางเอกเพียงด้านเดียว โดยเริ่มต้นจากการบรู๊พขึ้นเรื่องราวที่นางเอกนั้นมีความหวังและความฝันที่รอให้เป็นจริง และเรื่องราวก็ดำเนินสู่ลำดับเหตุการณ์ที่สองเมื่อเวลาผ่านไปทำให้นางเอกได้ผูกพันและรักพระเอกซึ่งทั้งสองลำดับเหตุการณ์นี้สื่อถึงความรักแบบจงรักภักดีที่นางเอกมีให้พระเอกและหวังว่าสักวันจะสมหวัง จากนั้นลำดับเหตุการณ์แสดงถึงภาวะวิกฤติของเนื้อเรื่อง เหตุการณ์เป็นเรื่องปมขัดแย้งภายในจิตใจของนางเอกที่รู้ว่าไม่คู่ควรกับพระเอกแต่ห้ามใจตัวเองไม่ได้ตรงนี้เป็นจุดที่สื่อให้เห็นว่าเรื่องของความรักเป็นเรื่องที่ไม่สามารถบังคับจิตใจกันได้ แล้วจึงเป็นการเข้าสู่ลำดับเหตุการณ์สุดท้ายที่นางเอกคาดหวังว่าเรื่องราวๆ ก็ผ่านพ้นไปแล้วเกิดสิ่งดีๆ ขึ้นมาแทน และจบลงด้วยการย้ำว่า “ปรีภักมนไท” ซึ่งเป็นการเน้นย้ำถึงแก่นเรื่อง (Theme) ซึ่งก็คือความรัก แต่ในเนื้อเพลงจะไม่กล่าวถึงจุดจบของเรื่องว่าเป็นความรักที่สมหวังหรือไม่

5.2.27.2 การวิเคราะห์ด้วบทแบบ Paradigmatic

สำหรับความหมายโดยรวมที่ได้จากเพลง “เงาอโศก” คือการแอบรักข้างเดียวและหวังว่าสักวันจะสมหวัง ซึ่งเนื้อเพลง “เงาอโศก” มีลักษณะการประพันธ์คำร้องเป็นร้อยแก้วที่ใช้ภาษาถึงแบบแผนและมีการใช้คำอุปมา เช่น “วันเวลาผ่านไปดั่งฝัน ฉันและเธอตั้งคนคล้ายผูกพัน” และอุปลักษณะในการเปรียบเทียบ เช่น “อาจจะเป็นก็เพียงแค่มะเมฆและฝนหลังมา สิ่งเลวร้ายทุกทางทุกอย่างก็จางกลับกลายเป็นดี” ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเรื่องเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับตัว “ปี่” ว่าเป็นเมฆและฝนที่ผ่านมาแล้วก็จะผ่านไป จังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้าที่มีทำนองเป็นการประพันธ์ตามลักษณะแม่แบบ ดังนี้ ท่อน A1 / A2 / ต่อด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน B / ท่อน Solo / ซ้ำ ท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน B / ท่อน Solo / ปิดท้ายด้วยท่อนสร้อยและการร้องจบ จัดได้ว่าเป็นเพลงที่มีหลายอารมณ์อยู่ในเพลงเดียวกัน กล่าวคือ ท่อนเพลงในช่วงแรกจะเป็นช่วงที่มีความอ่อนหวานเพราะเป็นช่วงที่พูดถึงความรักแม้จะเป็นความรักที่เป็นการแอบรักข้างเดียวก็ตามแต่ อารมณ์เพลงเปลี่ยนเป็นสะเทือนอารมณ์ในท่อน B เพราะเป็นช่วงที่กล่าวถึงอุปสรรค หรือ ปัญหาชีวิต แต่ที่สุดแล้วจะเน้นถึงเนื้อหาของเรื่องความรักเป็นหลักโดยการร้องซ้ำท่อนสร้อย

5.2.28 เพลงนำละครและเพลงท้ายละครเรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” – เพลง “เจ้าชายไข่ปิ้ง”

คำร้อง/ทำนอง/เรียบเรียง : ชิตพงษ์ ตรีมาศ

ขับร้อง : ดนุพร ปุณณกันต์ - จารุณี แก้วแสงทอง

ไ้ ๆ ๆ ๆ ๆ เนิญมากินไ้ มาเร็ว ๆ ไ้ ๆ ไ้ ปิ้ง ไ้ ไ้

Introduction

(A) ก็มึงงานมีการทำอยู่ แต่ไม่รู้ว่าจะเกิดไรกัน ไ้จึงต้องมาเป็นฉันเข้าจนได้

แต่ตั้งตัวกันให้สุดหูเลย ที่เคยๆ ก็ต้องทิ้งไป กลายเป็นคนที่หน้าใสนายแบบเลย

(B) ก็จะทำไ้ไ้เกิดไปรักเขา ข้าต้องทนเอาจำใจ

หวานก็ต้องอมขมก็ต้องไหว แคปลอมไปเป็นชายแบบผู้ดี

(Hook) เงินทองกองไว้ไม่ห้วง (ไม่เคยห้วง) ให้คิดหลอกหลวงอย่าเลยอย่าหวังลี้มเหอะ (ลี้มไปเถอะ)

แค่เพียงอยากมาอยู่ใกล้ๆ ชิดกับเธอ ฉันยอมเชื่อหากรู้ว่าเรานั้นรักกัน มีเธอมีฉันก็พอใจ

(Rap1) รู้ว่าเธอไม่ใช่แต่ใจไม่ยกกะหยุด รักฉันจึงสะดุดสะดุ้งขึ้นที่ตรงนี้

ใจฉันเลยต้องรักเพราะเธอก็ดีดี ใจก็ตอบทันทีว่าฉันก็มีใจ

Solo...

(B2) ก็จะทำไ้ไ้เกิดไปรักเขา เขาไม่รักเราเอาแล้วไป

ขอเป็นคนเดิมหนีไปทำใจ ไม่เอาแล้วเป็นชายแบบผู้ดี

(ซ้ำ Hook)

(Hook 2) เงินทองกองไว้ไม่ห้วง (ไม่เคยห้วง) ให้คิดหลอกหลวงอย่าเลยอย่าหวังลี้มเหอะ (ลี้มไปเถอะ)

(Rab 2) แค่เพียงอยากมาอยู่ใกล้ๆ ชิดกับเธอ ฉันยอมเชื่อหากรู้ว่าเธอก็รักจริง ไปชายไ้ปิ้งกัน

ดีกว่า ถ้าฉันไปช่วยเธอชายไ้ เธอจะให้อะไรกับตัวฉัน

ขอเพียงสองเรานั้นรักกัน ห้ามเธอหนีฉันจงกลับมา ไปชายไ้ปิ้งกันดีกว่า

5.2.28.1 การวิเคราะห์ที่วทบแบบ Syntagmatic

ลำดับเหตุการณ์ที่พบในเพลง “เจ้าชายไ้ปิ้ง” เป็นลำดับเหตุการณ์ที่แสดงถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องตามรูปแบบของเค้าโครงเรื่องละคร ซึ่งเป็นลักษณะที่พบน้อยในเพลงละครโทรทัศน์ ลำดับเหตุการณ์ในเพลงจะเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครด้วยเพลงชายไ้ปิ้งเพราะเป็นอาชีพของพระเอกของเรื่อง ซึ่งเพลงชายไ้ปิ้งถือเป็นสัญลักษณ์ทางเสียงที่เป็นชุดของสัญญาณที่ใช้ร่วมกันทั้งในเรื่องละครและเพลงนำละครด้วย จากนั้นเป็นการปูพื้นเรื่องให้เข้าใจถึงที่มาของตัวละครและแสดงให้เห็นว่าพระเอกไม่เต็มใจที่ต้องปลอมตัวเป็นคนอื่น จุดนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ไม่ทะเยอทะยานของตัวละคร แล้วจึงเป็นการบอกเหตุผลของตัวละครในการยอมปลอมตัวนั้นเป็นเพราะต้องการอยู่ใกล้ๆ ชิดกับนางเอกที่เขาแอบรักอยู่ไม่ได้ต้องการเงินทองและไม่ต้องการหลอกใคร ซึ่งแสดงถึงความเป็นคนมีคุณธรรมของพระเอกและเป็นช่วงที่แสดงถึงความขัดแย้งภายในบุคคลของพระเอกในการต่อสู้กับความคิดของตัวเอง ดังจะเห็นได้จากเนื้อร้องที่ว่า “ก็จะทำไ้ไ้เกิดไปรักเขา ข้าต้องทนเอาจำใจ หวานก็

ต้องอมขมก็ต้องไหว แค่ปลอมไปเป็นชายแบบผู้ดี เงินทองกองไว้ไม่หวัง ให้คิดหลอกลวง อย่าเลย
 อย่าหวังลิ้มเหอะ แค่เพียงอยากมาอยู่ใกล้ๆ ชิดกับเธอ...” และลำดับเหตุการณ์ถัดมาจะเป็นการ
 เล่าเรื่องในมุมมองของนางเอกที่เป็นสารภาพว่ารักพระเอกเพราะความดีซึ่งแสดงถึงความขัดแย้ง
 ภายในตัวนางเอกเช่นกันตามเนื้อร้องที่ว่า “รู้ว่าเธอไม่ใช่แต่ใจไม่ยกกะหยุด รักฉันจึงสะดุด ผุดขึ้นที่
 ตรงนี้ ใจฉันเลยต้องรักเพราะเธอดีดี...” แล้วเรื่องราวเข้าสู่ภาวะวิกฤติเมื่อพระเอกอกหักและหนี
 ไปทำใจซึ่งเป็นการย้ำความในใจของการตัดสินใจของพระเอกที่ยอมช่วยเพราะต้องการอยู่ใกล้ชิด
 นางเอกเท่านั้น และสุดท้ายตอนจบของเรื่องก็เป็นการกลับมาที่การเล่าเรื่องของนางเอกที่ตัดสินใจ
 ไปขายไข่ปิ้งกับพระเอกซึ่งสื่อถึงการยอมรับความจริงของนางเอกทั้งในเรื่องของความรู้สึกของ
 ตัวเองที่รักพระเอกและเรื่องตัวตนที่แท้จริงของพระเอกที่เป็นเพียงคนขายไข่ปิ้ง จากการเชื่อมโยง
 ลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดทำให้ทราบถึงลักษณะนิสัยของตัวละครและเค้าโครงเรื่องละครว่าเป็น
 อย่างไร

5.2.28.2 การวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic

ภาพโดยรวมของเพลงละคร “เจ้าชายไข่ปิ้ง” คือการทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทน
 และทำทุกอย่างเพื่อความรัก การประพันธ์คำร้องเป็นบทร้อยแก้วโดยใช้ภาษาปากหรือภาษาพูดที่
 ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น “ก็จะทำไ้ได้เกิดไปรักเขา เขาไม่รักเราเอาเหว้ไป...” หรือ “ฉันยอมเชื่อ
 หากรู้ว่าเรานั้นรักกัน มีเธอมีฉันก็พอใจ” หรือ “ให้คิดหลอกลวงอย่าเลยอย่าหวังลิ้มเหอะ” และ
 นอกจากนี้ยังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงใน ท่อน Rap 1 และ 2 มีการนำภาษาปากมาใช้อย่างชัดเจน
 เช่น “รู้ว่าเธอไม่ใช่แต่ใจไม่ยกกะหยุด รักฉันจึงสะดุดผุดขึ้นที่ตรงนี้ ใจฉันเลยต้องรัก เพราะเธอดีดี
 ใจก็ตอบ ทันทีว่าฉันก็มีใจ” จังหวะของเพลงเป็นจังหวะเร็ว และมีอารมณ์เพลงที่สนุกสนานเพื่อให้
 เข้ากับเนื้อเรื่องของละคร รูปแบบของการประพันธ์ทำนองนั้นมีลักษณะของการประพันธ์ตามแบบ
 ที่นิยมในปัจจุบันและมีการใช้ท่อน Rap ด้วยดังนี้ คือ เริ่มจากท่อนร้องเกริ่นนำซึ่งเป็นเพลงขายไข่
 ปิ้ง / ท่อน Introduction / และท่อน A / ท่อน B / ต่อด้วยท่อนสร้อย (Hook) / และท่อน Rap 1 /
 ท่อน Solo / ตามด้วยท่อน B2 / และท่อนสร้อยที่เปลี่ยนเนื้อร้องบางส่วน (Hook 2) / ปิดท้ายเพลง
 ด้วยท่อน Rap 2 สำหรับเพลง “เจ้าชายไข่ปิ้ง” อาจมองได้ว่าเป็นเพลงคู่ที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่าน
 มุมมองของพระเอกและนางเอก โดยนางเอกจะเล่าเรื่องผ่านช่วงท่อน Rap ซึ่งขับร้องโดยนักร้อง
 หญิง ในขณะที่เนื้อร้องท่อนอื่นนั้นจะเป็นการขับร้องโดย ดนุพร ปุณณกันต์ ผู้รับบทพระเอกของ
 เรื่อง และเพลงละครนี้เป็นเพลงที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวตามเค้าโครงเรื่องหลักในละครได้อย่าง
 ครบถ้วนสมบูรณ์

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์ตัวบทของละครโทรทัศน์และเพลงละครโทรทัศน์โดยการตีความตัวบท (Textual Analysis) ในเชิงสัญวิทยา และแนวคิดทางด้านละครโทรทัศน์กับดนตรีข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์ถึงลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เป็นรายเรื่องดังต่อไปนี้

5.3.1 ละครโทรทัศน์ “เก้าอี้ขาวในห้องแดง”

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละคร “เพียงความทรงจำ” และเพลงทำยละคร “เพื่อน” กับละคร “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องในเพลงนำละคร “เพียงความทรงจำ” มีการลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องที่ช่วงเวลาหนึ่งและเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ในอดีตเพื่อวางโครงเรื่องหรือปูพื้นให้เข้าใจถึงความเป็นมาของเรื่องราวที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยเน้นที่การบรรยายความรู้สึกของตัวละครและไม่เจาะจงตัวละครเพราะความผิดหวังในความรักแบบรักข้างเดียวเป็นเหตุการณ์ที่พบมากในละครเรื่องนี้และไม่มีการกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตหรือจุดจบของเรื่อง</p> <p>สำหรับเพลงทำยละคร “เพื่อน” เป็นเพลงที่มีลำดับเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงเรื่องราวอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบันซึ่งแสดงถึงการพัฒนาเหตุการณ์ (rising action) ของเรื่อง และโยงต่อไปถึงอนาคต เน้นการบรรยายความรู้สึกของตัวละครที่กังวลใน</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องของละครเรื่องนี้เริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครแล้วจึงเป็นการพัฒนาเหตุการณ์ด้วยปมขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอกในเรื่อง เช่น ละเวง เบี้ยก สาวิตรี อินทร ตะวันฉาย เป็นต้น เหตุการณ์คืบหน้าต่อไปและเพิ่มความยุ่งยากขึ้นเรื่อยๆจนถึงจุดที่เนื้อเรื่องเข้มข้นที่สุดคือ ตอนที่ตะวันฉายตาย จากนั้นเป็นช่วงของการคลี่คลายสถานการณ์และเข้าสู่จุดจบของเรื่องซึ่งเป็นการจบแบบสมหวังของตัวละครเอกคือ ละเวงและอินทร รูปแบบของลำดับเหตุการณ์การเล่าเรื่องนี้เป็นกรเล่าเรื่องที่เรียงตามเวลาโดยจะยึดตามตัวละครเอก คือ “ละเวง” เป็นหลักในการดำเนินเรื่อง</p>

<p>ความรักที่ก่อตัวจากความเป็นเพื่อนและเป็นรักข้างเดียวซึ่งเป็นจุดวิกฤติของเรื่อง ไม่มีการเจาะจงตัวละครเพราะเป็นความรักที่พบมากในเนื้อเรื่องละครอีกเช่นกัน มีการตั้งคำถามถึงอนาคตว่าจะเป็นอย่างไร แต่ไม่กล่าวถึงบทสรุปหรือตอนจบของเรื่อง</p>	
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายที่ทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครสื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความรักซึ่งเป็นความรักที่ผิดหวังเพราะเป็นการรักข้างเดียว รวมถึงเรื่องของความผูกพันระหว่างเพื่อนและความรักที่ก่อตัวจากความผูกพันระหว่างเพื่อนและความรักที่ก่อตัวจากความผูกพันทั้งหมดนี้สื่อถึงแก่นเรื่อง (Theme) ว่าเป็นเรื่องของความรัก อารมณ์ของเพลงเป็นอารมณ์อ่อนหวานปนเศร้า และจังหวะของเพลงเป็นจังหวะช้าที่สุดคล้องกับเนื้อหาของเพลง</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายที่ละครถ่ายทอดถึง คือ เรื่องราวของความรักความผูกพันระหว่างเพื่อนที่มีทั้งความผิดหวังที่เกิดจากการรักข้างเดียว และ ความรักที่เปลี่ยนแปลงจากความเป็นเพื่อน ซึ่งสุดท้ายก็เป็นความรักที่ไม่สมหวัง ทั้งจากตัวละคร เบ็ญกสาวิตรี ละเวง หรือ อินทร โดยรวมแล้วเป็นการสื่อถึงเรื่องความรักว่าเป็นสิ่งที่บังคับจิตใจไม่ได้ ส่วนอารมณ์โดยรวมของละครเป็นอารมณ์เศร้า เพราะเนื้อเรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความผิดหวังในความรักและความสูญเสีย มีเพียงตอนท้ายเรื่องเท่านั้นที่จบลงอย่างมีความสุข</p>

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าเพลงนำละคร “เพียงความทรงจำ” และ เพลงท้ายละคร “เพื่อน” นี้มีความสัมพันธ์กับละครโทรทัศน์ ดังจะเห็นได้ว่าเนื้อหาและการเล่าเรื่องของเพลงทั้งสองสามารถปูพื้นเค้าโครงเรื่องหรือลักษณะเนื้อหาของละครโดยรวม ซึ่งได้แก่ ความรักที่ผิดหวังและความสัมพันธ์ที่ก่อตัวจากความผูกพันที่เป็นประเด็นหลักของละครได้แต่เพลงละครโทรทัศน์นั้นก็ยังไม่สามารถเล่าเรื่องได้ครบถ้วนตามเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละครโทรทัศน์ทั้งหมด นอกจากนี้เพลงละครโทรทัศน์ยังสามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเกี่ยวกับเรื่องราวในละครทั้งเรื่องของความผิดหวังในความรักและความผูกพันระหว่างเพื่อนโดยใช้เพลงละครประกอบในการดำเนินเรื่องซึ่งพบมากพอสมควรในเนื้อเรื่องละคร นับได้ว่าทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครสามารถเป็นตัวแทนในการเล่าเรื่องและถ่ายทอดอารมณ์ของละครได้อย่างคร่าวๆแต่จะไม่สามารถเล่าเรื่องครอบคลุมถึงตัวละครเอกในเรื่องได้ทั้งหมดเพราะตัวละครมีมากและรายละเอียดของละครค่อนข้างซับซ้อน แต่เพลงสามารถสรุปเรื่องราวของความรักที่เป็นแก่นเรื่องของละครได้ ซึ่งเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการถ่ายทอดความหมายแบบ Metonymy หรือเป็น

การให้ส่วนหนึ่ง (เพลงละครโทรทัศน์) แทนส่วนทั้งหมด (ละครโทรทัศน์) กล่าวคือผู้ชมสามารถทราบถึงเรื่องราวของละครโทรทัศน์จากการฟังเพลงละครโทรทัศน์ได้นั่นเอง

5.3.2 ละครโทรทัศน์ “เสน่หานางจิว”

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละคร “เพื่อวันของเรา” เพลงท้ายละคร “นี่แหละตัวฉัน” และเพลง Theme song “แค่ฝัน” กับละครโทรทัศน์เรื่อง “เสน่หานางจิว” สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “เสน่หานางจิว”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>เพลงนำละคร“เพื่อวันของเรา” มีการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของนางเอก โดยเริ่มต้นจากการเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ในอดีตเพื่อปูเรื่องและแสดงถึงความแตกต่างของคนทั้งคู่ และเล่าเรื่องราวพระเอกนั้นเข้าใจและเป็นกำลังใจจนถึงวันนี้ จากนั้นจึงวกกลับมาเล่าเหตุการณ์ในปัจจุบัน และกล่าวถึงอนาคตว่าขอเพียงมีพระเอกเคียงข้างวันข้างหน้าจะเป็นอย่างไรก็พร้อมต่อสู้เพื่ออนาคตของทั้งคู่</p> <p>สำหรับเพลงท้ายละคร “นี่แหละตัวฉัน” เป็นเพลงที่สื่อถึงการระบายความรู้สึกของนางเอกที่ต้องการเป็นที่ยอมรับ และไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองซึ่งถือเป็นจุดสูงสุด (Climax) ของเรื่อง ไม่มีลำดับเหตุการณ์ที่ซับซ้อน และไม่มี การกล่าวถึงจุดจบของเรื่องด้วย</p> <p>เพลง Theme song “แค่ฝัน” เป็นเพลงที่ใช้แสดงถึงตัวละครเอก “ดำเกิง” ซึ่งเป็นเพลงที่เน้นย้ำถึงการระบายความรู้สึกผิดหวังในความรัก ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของเรื่องและเป็นแกนหลักของเพลง โดย</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ละครเรื่องนี้เริ่มต้นเล่าเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครและปูพื้นเรื่องให้เห็นถึงปมขัดแย้งหลักของเรื่อง ได้แก่ ความแตกต่างทางฐานะระหว่างตัวละครเอก จากนั้นเป็นการเล่าถึงปมขัดแย้งในเรื่องซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกันอย่างสมเหตุสมผลและนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่อง โดยเรื่องราวจะมีตัวละครเข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายตัว การดำเนินเรื่องเข้าสู่สถานะคลี่คลายเมื่อตัวละครต่างเข้าใจกันและยอมรับความแตกต่างได้ เพราะความดีของนางเอกจึงทำให้เรื่องราวจบลงอย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่าลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดเป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเวลาที่ เกิดเหตุการณ์</p>

<p>มีการลำดับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกันจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคตแต่จะไม่กล่าวถึงจุดจบ</p>	
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลงนำละคร เพลงทำ ละคร และเพลง Theme song สื่อถึงล้วนเป็น เรื่องราวที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องในละครทั้งสิ้น เช่น เรื่องของความรักที่อยู่บนพื้นฐานของความแตกต่างในเพลง “เพื่อวันของเรา” ซึ่งถือเป็น ประเด็นขัดแย้งหลักของเนื้อเรื่องละคร และความต้องการได้รับการยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นใน เพลง “นี่แหละตัวฉัน” เป็นเนื้อหาที่แสดงถึง ความรู้สึกและความต้องการของนางเอกในเรื่อง และความผิดหวังในความรักและยินยอมทำทุก อย่างเพื่อความรักในเพลง “แค่ฝัน” สื่อถึง ความรู้สึกของด่าเกิงที่ผิดหวังจากบัว นอกจากนี้ ทำนองและอารมณ์ของเพลงโดยรวมยังสื่อถึง เนื้อหาละครด้วย เช่น เพลง “นี่แหละตัวฉัน” ที่มีการเลียนเสียงการเอื้อนร้องของเพลงจิวเพื่อแสดง ถึงความเกี่ยวเนื่องกับเนื้อเรื่องละครที่นางเอก เป็นนางเอกจิวและเป็นการสร้างอารมณ์เพลงให้ สอดคล้องกับเรื่องราวของละครด้วย</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ละครเรื่องนี้มีการถ่ายทอดความหมายโดยรวม ถึงเรื่องของความรักที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านฐานะเป็นหลักแต่ก็พร้อมที่จะร่วมกัน ต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆไปด้วยกัน และสุดท้าย ก็เอาชนะได้ด้วยดี ทั้งหมดนี้สื่อผ่าน เรื่องราวความรักระหว่างชยุติ และบัว โดยมีตัว ละคร อื่นๆในเรื่องเป็นตัวเสริมให้เกิดปมขัดแย้ง ใน เรื่องขึ้น อารมณ์หลักของละครในเรื่องนี้เป็น ลักษณะอ่อนหวานปนเศร้าเพราะเป็นเรื่องราว ของความรักที่มีอุปสรรคแต่สุดท้ายเรื่องราวก็ จบลงอย่างมีความสุข</p>

จากตารางข้างต้นเห็นได้ชัดว่าความสัมพันธ์ระหว่างละครเรื่อง “เสน่หานางจิว” กับเพลงนำ ละคร “เพื่อวันของเรา” เพลงทำละคร “นี่แหละตัวฉัน” และเพลง Theme song “แค่ฝัน” นั้นจะ เป็นการเล่าเรื่องราวโดยย่อของเนื้อหาละคร โดยเป็นการเล่าเรื่องราวคร่าวๆและเน้นการถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเป็นหลัก แต่ในเพลงจะไม่กล่าวถึงรายละเอียดและจุดจบของเรื่อง เหมือนกับในละครโทรทัศน์ และการเล่าเรื่องในเพลงนั้นเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละคร เพียงตัวเดียวในเรื่องซึ่งแตกต่างจากการเล่าเรื่องในละครที่เป็นการเล่าเรื่องของตัวละครหลายตัว แต่จะเน้นที่ตัวเอกของเรื่องเป็นหลัก

5.3.3 ละครโทรทัศน์ “ตะวันลับฟ้า”

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละคร “รักเธอผู้เดียว” เพลงท้ายละคร “เธอที่แสนดี” และเพลง Theme song “แต่คนเคยรัก” กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ตะวันลับฟ้า” สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ตะวันลับฟ้า”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงนำละคร “รักเธอผู้เดียว” เพลงท้ายละคร “เธอที่แสนดี” และ เพลง Theme song “แต่คนเคยรัก” ใช้รูปแบบในการลำดับเหตุการณ์แบบเดียวกัน คือ เป็นการกล่าวถึงอดีตที่ผ่านมาและถามถึงอนาคตโดยบอกจุดจบของเรื่องไว้ด้วย อย่างไรก็ตามเค้าโครงเรื่องที่ระบุในเพลงไม่สามารถให้รายละเอียดของได้เท่ากับเค้าโครงเรื่องของละคร แต่เนื้อหาและเรื่องราวยังคงเป็นส่วนที่ตัดตอนมาจากในละคร และเป็นการบรรยายถึงเรื่องที่เกิดขึ้นผ่านมุมมองของตัวละคร โดยจุดวิกฤติของเรื่องจะระบุอยู่ในเนื้อร้องท่อนสร้อยของเพลง</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องในละครเป็นการเรียงลำดับตามเวลาที่เหตุการณ์เกิดเช่นกัน โดยเริ่มจากการแนะนำตัวละครและการเปิดประเด็นปัญหา ซึ่งเป็นปมปัญหาที่เป็นจุดวิกฤติของเรื่อง คือ การที่นิรุทธผิดสัญญากับตะวันไปแต่งงานกับคนอื่น จากนั้นเป็นการเล่าถึงปมขัดแย้งอื่นๆ ในเรื่องซึ่งเป็นการเชื่อมโยงเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติครั้งที่สองของเรื่อง และเข้าสู่สถานะคลี่คลายเมื่อตัวละครเข้าใจกันและยอมรับความจริงในหัวใจตัวเอง สุดท้ายเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุข</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง “รักเธอผู้เดียว” บรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่มั่นคงไม่ว่าจะมีอุปสรรคเพียงใดก็สามารถที่จะฝ่าฟันได้และยืนยันจะรักคนๆ นี้ตลอดไป</p> <p>เพลงท้ายละคร “เธอที่แสนดี” เป็นเพลงที่ชี้ให้เห็นถึงความดีของคนรักที่คอยอยู่เคียงข้างตลอดเวลา ซึ่งเป็นการสื่อความหมายแทนความรักระหว่างตัวละครเอกในเรื่อง คือ ตะวันกับบุรี่</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ละครเรื่องนี้มีการถ่ายทอดความหมายโดยรวมถึงเรื่องของความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละคร แต่จะเป็นการสื่อความหมายว่าความรักเป็นเรื่องที่บังคับจิตใจกันไม่ได้ ดังจะเห็นได้จากความรักของตัวละครหลายคนในเรื่อง เช่น นิรุทธกับบุตรี บุรีกับธิดารัตน์ หรือ แม้กระทั่งบุรีกับตะวันในช่วงแรกๆ ก็เช่นกัน อย่างไรก็ตามอารมณ์หลักของละครเป็นลักษณะอ่อนหวาน</p>

เพลง Theme song “แต่คนเคยรัก” เป็นเพลงที่แสดงถึงความรักที่ผิดหวังและใช้แทนความรักของตะวันกับนิรุทธ ซึ่งทั้งหมดเป็นเรื่องราวที่ตัดตอนจากเนื้อเรื่องในละครทั้งสิ้น อารมณ์เพลงจะสื่อถึงความอ่อนหวานเพราะเป็นการกล่าวถึงความรัก ยกเว้นเพลง “แต่คนเคยรัก” ที่เป็นอารมณ์เศร้าเพราะเป็นเพลงที่แสดงถึงความรักที่ผิดหวัง	ปนเศร้าเพราะช่วงแรกเป็นเรื่องราวของความรักที่ผิดหวัง แต่สุดท้ายเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุข
---	--

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละคร “รักเธอผู้เดียว” เพลงท้ายละคร “เธอที่แสนดี” และเพลง Theme song “แต่คนเคยรัก” กับละครนั้นเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะของการสื่อความหมายและเล่าเรื่องย่อของละครผ่านเพลงละครโทรทัศน์ทั้งสามเพลงโดยเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครหลักในเรื่อง ประเด็นหลักที่เพลงต้องการเน้นย้ำคือความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละครด้วย เพลงที่มีจุดเด่นชัดเจนในการเล่าเนื้อหาของละครคือเพลง “แต่คนเคยรัก” ที่เล่าถึงความขัดแย้งระหว่างตะวันกับนิรุทธในเรื่องความรักซึ่งเป็นที่มาของเรื่องราวในละครและเป็นการสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตะวันได้อย่างดีเกี่ยวกับความผิดหวังในความรักซึ่งเป็นการถ่ายทอดความหมายโดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์อีกเช่นกัน

5.3.4 ละครโทรทัศน์ “ยอดยาหยี”

ละครโทรทัศน์เรื่อง “ยอดยาหยี” นั้นใช้เพลง “ไซ้เธอหรือเปล่า” เป็นทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครซึ่งสามารถนำมาสรุปข้อเปรียบเทียบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ยอดยาหยี”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง เพลง “ไซ้เธอหรือเปล่า” มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องเริ่มจากการย้อนอดีตเพื่ออธิบายและปู	1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง การเล่าเรื่องในละครเรื่อง “ยอดยาหยี” มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องตาม

<p>พื้นเรื่องให้เข้าใจแล้วจึงกลับมาเล่าถึงเรื่องราวในปัจจุบันเพื่อบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกในเรื่องซึ่งเป็นจุดวิกฤติของเนื้อเรื่องในเพลง คือ การที่นางเอกไม่แน่ใจในตัวเองโดยไม่มีการพูดถึงเหตุการณ์ในอนาคต หรือ บอกถึงจุดจบของเรื่องเลย เรื่องราวทั้งหมดถูกสื่อผ่านมุมมองของตัวละคร “ยาหยา” เกี่ยวกับเรื่องราวของความรักเพียงเรื่องเดียวซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละครและเน้นที่การบรรยายความรู้สึกของตัวละครเป็นหลักโดยไม่กล่าวถึงประเด็นอื่นๆในละครเลย</p>	<p>เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยเริ่มจากการแนะนำตัวละครและเปิดประเด็นปัญหาซึ่งก็คือความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกในเรื่องและปมขัดแย้งที่เกิดกับตัวละครอื่นๆเพื่อให้เรื่องราวเข้มข้นขึ้นโดยใช้การเชื่อมโยงเหตุการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่อง และเหตุการณ์เข้าสู่สถานะคลี่คลายเมื่อตัวละครเข้าใจกัน แต่แล้วก็วกกลับเข้าสู่ภาวะวิกฤติอีกครั้งก่อนจะเข้าสู่จุดจบของเรื่อง อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ทั้งหมดเป็นการเน้นย้ำถึงเรื่องราวความรักของพระเอกกับนางเอกเป็นหลัก</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท ความหมายโดยรวมที่เพลงนี้สื่อถึงคือความไม่แน่ใจและความสับสนในเรื่องของความรักของนาง เอก ดังนั้นเพลงโดยรวมจึงเป็นการบรรยายความรู้สึกของนางเอกเกี่ยวกับเรื่องความรักเป็นหลักซึ่งเป็นเรื่องราวที่ตัดตอนมาจากเนื้อหาในละคร นอกจากนี้อารมณ์ของเพลงยังสื่อถึงความสนุก สนุกสนานซึ่งเป็นอารมณ์โดยรวมของละครเรื่องนี้ด้วย</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท ความหมายโดยรวมของละครคือเรื่องราวของความรักระหว่างพระเอกและนางเอกที่ไม่ถูกชะตากันตั้งแต่แรก ภาพโดยรวมจึงเป็นเรื่องราวความรักแบบพ้อแแงแ่มอง โดยที่มีเหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้นเพื่อนำให้คนทั้งคู่เข้าใจถึงจิตใจของตัวเอง โดยเฉพาะนางเอกที่ปฏิเสธความรู้สึกของตัวเองมาตลอด และเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุขเช่นกัน</p>

จากตารางการเปรียบเทียบนี้จะเห็นว่าเพลง “ใช่เธอหรือเปล่า” มีเนื้อหาของเพลงโดยรวมเป็นการเล่าเรื่องและถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครเอก “ยาหยา” ในเรื่องของความรักเท่านั้นและไม่กล่าวถึงเรื่องราวของตัวละครอื่นเลย แต่เนื้อหาและอารมณ์ของเพลงสามารถสื่อถึงเรื่องราวๆของละครว่าเป็นละครเกี่ยวกับความรักที่เป็นแนวสดใส ดังจะเห็นได้ว่าเพลงมีจังหวะและทำนองที่สนุกสนานครึกครื้น นอกจากนี้ยังมีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพในการเชื่อมโยงเพลงกับละคร เช่น การใช้ภาพดอกทานตะวันเป็นภาพกราฟฟิกประกอบในไตเติ้ลนำรายการด้วย

5.3.5 ละครโทรทัศน์ “รักเล่ห์เพทุบาย”

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลง “ให้รักนำทาง” และละครเรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” นี้เห็นได้ชัดว่า เพลงละครโทรทัศน์สามารถชี้ให้เห็นได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครเอกในเรื่อง คือ “เจนนิสา” ที่เริ่มต้นจากการเล่าเรื่องในอดีตเพื่อเป็นการปูเรื่องให้เข้าใจก่อนที่จะบรรยายถึงความรู้สึกในปัจจุบันซึ่งเป็นจุดวิกฤติที่ส่งผลให้นางเอกตัดสินใจทำตามความต้องการของใจตัวเอง และกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตโดยมีการระบุจุดจบของเรื่องด้วยว่าต้องเป็นความรักที่สมหวัง อย่างไรก็ตามเนื้อหาของเพลงยังคงอาศัยการเชื่อมโยงเหตุการณ์ทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อสื่อถึงความหมายโดยรวมของเพลงซึ่งเป็นการเล่าเรื่องของนางเอกโดยไม่กล่าวถึงตัวละครอื่น</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครเป็นรูปแบบที่เริ่มต้นเล่าเรื่องจากเหตุการณ์ในปัจจุบันโดยการแนะนำตัวละครก่อน แต่มีการย้อนกลับไปเล่าเรื่องราวในอดีตสมัยเป็นเพื่อนนักเรียนของเจนนิสากับตราภูมิเพื่อเป็นการเล่าพื้นฐานของตัวละครด้วย ต่อจากนั้นจะเข้าสู่ปัญหาในเรื่องที่เรียวร้อยกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล หรือการพัฒนาเหตุการณ์เพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องโดยเกิดจากการที่ตัวละครหลายตัวเข้ามามีส่วนร่วมด้วย และเรื่องราวก็เข้าสู่ภาวะคลี่คลายและจบลงอย่างมีความสุข</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>เพลง “ให้รักนำทาง” สื่อถึงเรื่องราวของความรักที่ไม่สามารถบังคับหรือฝืนใจกันได้ และเป็นการบรรยายถึงความรู้สึกของนางเอกในเรื่องเกี่ยวกับความรักที่เธอพบมาซึ่งแสดงถึงความขัดแย้งภายในตัวเองของตัวละครซึ่งเป็นลักษณะของตัวละครในเรื่องด้วย รวมถึงอารมณ์ของเพลงที่เป็นเพลงสนุกสนานที่สามารถถ่ายทอดถึงอารมณ์โดยรวมของละครที่เป็นละครตลกได้ด้วย</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ละครเรื่องนี้สื่อถึงความหมายโดยรวมว่าเป็นเรื่องราวของความรักที่บังคับจิตใจกันไม่ได้ หรือบุพเพสันนิวาส เช่น การที่นางเอกลงทุนทำทุกอย่างเพื่อให้ความรักสมหวังแต่สุดท้ายก็กลับมารักกับอีกคนหนึ่งแทน แก่นเรื่องของละครคือเรื่องของความรักนั่นเอง แต่จะมีอารมณ์เป็นความรักแบบสดใส สนุกสนาน เพราะเป็นละครแนวตลก</p>

จากตารางการเปรียบเทียบนี้จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพลง “ให้รักนำทาง” และละครเรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” นี้เห็นได้ชัดว่าเพลงสามารถเล่าเรื่องราวๆของละครโดยตัดตอนเฉพาะเนื้อหาและโครงเรื่องหลักมาเท่านั้น และยังใช้ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร “เจนนิสา” เกี่ยวกับเรื่องราวความรักเป็นหลัก นอกจากนี้เพลงยังบ่งบอกอารมณ์ของละครโดยรวมด้วยว่าเป็นละครแนวตลกสนุกสนานเนื่องจากเพลงมีทำนองครึกครื้นและจังหวะเร็ว กล่าวได้ว่าเพลง “ให้รักนำทาง” ถือเป็นส่วนย่อยที่ใช้สื่อความหมายถึงส่วนรวมซึ่งก็คือละครทั้งเรื่องได้เป็นอย่างดี (Metonymy)

5.3.6 ละครโทรทัศน์ “ชายในฝัน”

ผู้วิจัยทำการเลือกเฉพาะเพลงทำยละคร “คล้ายคล้าย” มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยเท่านั้น เนื่องจากเพลงนำละครไม่ได้เป็นเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบละครโดยเฉพาะจึงไม่เข้าข่ายการศึกษาในครั้งนี้ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงทำยละคร “คล้ายคล้าย” กับละครเรื่อง “ชายในฝัน” สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ชายในฝัน”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “คล้ายคล้าย” นี้ เป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของนางเอก โดยเริ่มต้นจากการบรรยายถึงอารมณ์ความรู้สึกของนางเอกเกี่ยวกับความรักซึ่งก็คืออาการตื่นเต้นที่ได้พบชายในฝัน และวกกลับไปเล่าถึงความฝันเกี่ยวกับคนรักของตนเพื่อเป็นการอธิบายเรื่องให้คนฟังเข้าใจว่าทำไมจึงเกิดอาการตื่นเต้นที่กล่าวถึงตอนเริ่มต้น จากนั้นเป็นการถามตัวเองถึงเหตุการณ์ในอนาคตว่าคนๆนี้ใช่คนที่ใฝ่รอหรือไม่ซึ่งเป็นจุดสูงสุดของเรื่องราวในเพลง ก่อนที่จะเข้าสู่จุดจบของเรื่องว่าถ้าเป็นคนที่ฝันถึง</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์การเล่าเรื่องของละครจะเน้นที่การเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครโดยเล่าเรื่องของตัวละครแต่ละตัวเพื่อให้เข้าใจถึงความคิดและความต้องการของตัวละคร จากนั้นเป็นการพัฒนาเหตุการณ์โดยให้เคนพบกับปุ่นซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไป และเพิ่มปมขัดแย้งด้วยการเพิ่มตัวละคร คือ จีน่า และ แม่ของเคนที่ไม่ชอบปุ่น ซึ่งก่อให้เกิดเรื่องราวต่างๆตามมาจนถึงจุดวิกฤติของเรื่องที่ทำให้ปุ่นไม่แน่ใจตัวเองว่ารู้สึกอย่างไรกับไอ้ต จากนั้นเรื่อง</p>

<p>จริงๆก็คงจะได้ครองรักกัน ทั้งหมดนี้เป็นการเล่าเรื่องนางเอกของเรื่องเพียงคนเดียว โดยไม่ได้เล่าเรื่องในประเด็นแง่มุมของตัวละคร อื่นๆเลย</p>	<p>เข้าสู่ภาวะวิกฤติอีกครั้งเมื่อ ปุ่น ตัดสินใจแต่งงานกับเคน และเรื่องก็ดำเนินเข้าสู่ภาวะคลี่คลายเนื่องจากเคนล้มเลิกการแต่งงานเพื่อให้ปุ่นทำตาม หัวใจตัวเองคือกลับไปหาไอ้ตคนที่ปุ่นรักและเป็นชายในฝันตัวจริงของปุ่น เรื่องจบลงอย่างมี ความสุข</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท เพลง “คล้ายคล้าย” สื่อความหมายถึงความคาดหวังในความรักของนางเอกที่ฝันว่าจะพบกับคนในอุดมคติและเป็นการระบายความรู้สึกเมื่อพบแล้วรู้สึกตื่นเต้น ไม่แน่ใจว่าใช่คนนี้หรือไม่ และหวังว่าจะได้คู่กัน ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงถึงความรู้สึกนึกคิดของนางเอกของเรื่องเพียงคนเดียวซึ่งถือได้ว่าเป็นการเล่าเรื่องราวคร่าวๆของละครผ่านการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของนางเอก รวมถึงอารมณ์ของเพลงที่เป็นเพลงอ่อนหวานปนคึกคักเล็กน้อยที่สื่อถึงความสนุกสนานของละคร</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท เรื่องราวโดยรวมของละครสื่อความหมายถึงการคาดหวังในความรักซึ่งสื่อผ่านตัวละคร คือ ปุ่น และการยอมทำทุกอย่างเพื่อให้คนที่รักมีความสุขที่สื่อผ่านทางตัวละคร ไอ้ต และ เคน อย่างไรก็ตามโดยรวมแล้วละครเรื่องนี้เป็นละครเกี่ยวกับความรักแบบสดใส สนุกสนาน</p>

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงท้ายละคร “คล้ายคล้าย” กับละครเรื่อง “ชายในฝัน” นั้นเป็นเพลงที่ถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร “ปุ่น” เกี่ยวกับเรื่องราวของความรักในแบบที่เธอเฝ้ารอและเมื่อพบแล้วกลับไม่แน่ใจตัวเอง โดยที่เนื้อเพลงไม่ได้เล่าถึงจุดจบของเรื่องในละครว่าเป็นเช่นไร แต่บอกถึงความคาดหวังของปุ่นถึงตอนจบของเรื่องในเพลงว่าคงเป็นรักที่สมหวัง อย่างไรก็ตามเพลงโดยรวมบอกได้ถึงอารมณ์และเรื่องราวคร่าวๆของละครเท่านั้น ทั้งนี้เพลง “คล้ายคล้าย” เป็นเพลงจังหวะช้าที่มีท่วงทำนองสื่อถึงอารมณ์สดใสซึ่งตรงกับลักษณะของเนื้อหาละครจึงสามารถเป็นตัวแทนในการเล่าเรื่องละครได้ดี และสามารถสื่อถึงอารมณ์ตามแบบฉบับของตัวละคร “ปุ่น” ได้จากการใช้เพลงประกอบภาพในตอนที่ปุ่นนั่งฝันถึงชายในฝันที่เธอเฝ้ารอหรือในตอนที่ปุ่นมีความสุขเมื่อคิดถึงเคน กล่าวคือ เป็นการใช้เพลงประกอบภาพเพื่อเน้นอารมณ์หรือเสริมให้ผู้ชมรู้สึกได้ถึงความจริงของละครโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น

5.3.7 ละครโทรทัศน์ “ตาเบบูนญา”

เพลงละครโทรทัศน์ที่ใช้ในละครเรื่องนี้คือเพลงนำละคร “ตาเบบูนญา” และเพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” สามารถนำมาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ตาเบบูนญา”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงนำละคร “ตาเบบูนญา” เริ่มจากการปูพื้นเรื่องโดยเปรียบเทียบผู้หญิงกับดอกไม้ และเล่าเรื่องราวตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเพื่อแสดงถึงการพัฒนาเหตุการณ์ของเรื่องราว มีการเน้นย้ำจุดสูงสุดของเรื่องหรือความต้องการของตัวละครในตอนสร้อยของเพลง และเข้าสู่จุดจบของเรื่องที่เป็นกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคต อย่างไรก็ตามเพลงนำละครเป็นการสื่อถึงความต้องการของตัวละครเอกในเรื่องแต่ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นตัวละครตัวใดในเรื่อง เพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” นั้นไม่มีการลำดับเหตุการณ์ที่ชัดเจน จะมีเพียงแต่การเล่าเรื่องเพื่อสื่อถึงประเด็นเนื้อหาหลักของเรื่องเท่านั้นและไม่มีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องด้วย</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครเรื่องนี้มีเหตุการณ์ที่ซับซ้อนเนื่องจากตัวละครเอกในเรื่องค่อนข้างมาก การเล่าเรื่องเริ่มต้นจากตอนกลางของเรื่องและวกกลับไปเล่าถึงเหตุการณ์ในอดีตเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องก่อน จากนั้นจึงกลับมาที่ปมขัดแย้งของเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาปัจจุบันซึ่งเป็นการนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องก่อนเข้าสู่ภาวะคลี่คลาย แต่ก่อนจบยังมีการเพิ่มประเด็นปัญหาให้กับเนื้อเรื่องก่อนที่จะเข้าสู่จุดจบของเรื่องด้วย</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลงนำละคร “ตาเบบูนญา” และเพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” สื่อออกมานั้นเป็นเรื่องของความเข้มแข็งและอดทนของผู้หญิงซึ่งสื่อผ่านการเปรียบเทียบผู้หญิงกับดอกไม้ และอีกความหมายหนึ่งที่สื่อผ่านเพลง “ผู้หญิง” คือแม้ผู้หญิงจะแตกต่างกันแต่ก็ต้องการความรักและความเข้าใจทั้งสิ้น</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ละครเรื่องนี้สื่อให้เห็นถึงความหมายโดยรวมในเรื่องของความเข้มแข็งและแข็งแกร่งของผู้หญิงในการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆที่ผ่านเข้ามาโดยจะเน้นที่เรื่องราวของความรักเป็นหลัก ซึ่งในเนื้อเรื่องจะเป็นทั้งความรักในแบบหนุ่มสาวและความรักของแม่กับลูก</p>

จากตารางเปรียบเทียบข้างต้น เพลงนำละคร “ตาเบญญา” และเพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครกับละครในลักษณะของตัวแทนในการเล่าเรื่อง กล่าวคือ เพลงนำละครนั้นสามารถใช้สื่อถึงเรื่องราวของละครและแก่นเรื่องว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง โดยเน้นถึงความเข้มแข็งของผู้หญิงโดยเปรียบผู้หญิงเหมือนดอกไม้ที่ภายนอกดูอ่อนหวานแต่ที่จริงนั้นเข้มแข็งสามารถต้านแดดต้านลมได้ ทั้งนี้มีการใช้ภาพของต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มของตัวละครเอกในเรื่องระบอบใหม่ในเพลงและไตเติ้ลละครเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาระหว่างเพลงกับละครด้วย และเพลงท้ายละคร “ผู้หญิง” นั้นเป็นเพลงที่สื่อถึงการเล่าเรื่องโดยคร่าวๆ ของละครผ่านทางตัวละครเอกทั้งสามโดยเนื้อเพลงแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเพื่อสื่อถึงความรักแบบที่ต้องการความรักจริงใจตอบแทน ความรักแบบที่ยอมมอบให้ทั้งใจและกาย และ สุดท้ายคือความรักแบบเพื่อนซึ่งเป็นตัวแทนของความรักในแบบของอัญชัน ญาดาจี และเบญญาตามลำดับ นับว่าเป็นการใช้เพลงละครถ่ายทอดความหมายของเนื้อหาละครและเล่าเรื่องโดยรวมของละคร แต่จะถ่ายทอดได้เฉพาะเนื้อหาหลักเท่านั้นซึ่งเป็นแก่นเรื่องของทั้งเพลงละครและละครโทรทัศน์ซึ่งก็คือเรื่องความรัก

5.3.8 ละครโทรทัศน์ “เลือกแล้วคือเธอ”

ละครโทรทัศน์เรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” มีเพลงนำละครและเพลงท้ายละครเป็นเพลงเดียวกัน คือ เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” ซึ่งสามารถเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องโดยเริ่มจากการเล่าเรื่องย้อนอดีตเพื่อปูพื้นเรื่องให้เข้าใจแล้วจึงกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันเพื่อบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกเกี่ยวกับเรื่องความรักที่ผ่านการพิสูจน์ แล้วซึ่งเชื่อมโยงต่อไปสู่จุดสูงสุดและจุดจบของเนื้อเรื่องในเพลง คือ การตัดสินใจเลือกคนๆนี้เป็นคู่ครองซึ่งเป็นการจบแบบมีความสุข</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องในละครเรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องตามเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยเริ่มจากการแนะนำตัวละครและเปิดประเด็นปัญหาซึ่งก็คือการต่อสู้ของนางเอกโดยมีพระเอกคอยช่วยเหลือ และเรื่องราวมีความขัดแย้งระหว่างตัวละครและปมขัดแย้งนี้นำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่อง จากนั้นเรื่องเข้าสู่สถานะคลี่คลายเมื่อตัวละครที่เป็นต้นเหตุ</p>

	ของความขัดแย้งหมดไปและเข้าจุดจบของเรื่อง ซึ่งเป็นการจบลงอย่างมีความสุข
2) ความหมายโดยรวมของตัวบท ความหมายโดยรวมที่เพลงนี้สื่อถึงคือความรักที่ แท้จริงนั้นต้องไม่ทอดทิ้งกันแม้จะมีอุปสรรค และ ต้องเป็นความรักที่มั่นคงด้วย นอกจากนี้อารมณ์ ของเพลงเป็นอารมณ์ที่อ่อนหวานซึ่งสอดคล้อง กับเนื้อหาของเพลงโดยรวมที่เกี่ยวกับการบอกรัก และการเลือกคนๆนี้เป็นคู่ครอง	2) ความหมายโดยรวมของตัวบท ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้ คือ เรื่อง ของความรักของคนคู่หนึ่งที่ผ่านพ้นอุปสรรค ต่างๆและไม่ทอดทิ้งกันจนตัดสินใจเลือกอีกฝ่าย เป็นคู่ครอง

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครกับละครเรื่อง “เลือกแล้วคือเธอ” ที่พบอย่างแรกคือ ชื่อเพลงซึ่งตรงกับชื่อเรื่องละครและมีการระบุชื่อเรื่องละครในเนื้อเพลงอีกด้วย นอกจากนี้เนื้อเพลงยังสามารถเล่าเรื่องโดยรวมที่เกิดขึ้นในละครและถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละคร “ปิ่นมุก” ในเรื่องของความรักที่เธอพบซึ่งเป็นความรักที่แท้จริงและฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต แต่การเล่าเรื่องในเพลงนั้นไม่ได้เล่าเรื่องละเอียดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร กล่าวคือเพลงละครสามารถถ่ายทอดอารมณ์และเรื่องราวของประเด็นหลักของละครได้เพียงคร่าวๆ เท่านั้น (Metonymy)

5.3.9 ละครโทรทัศน์ “โซดากับซาเย็น”

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละครโทรทัศน์ “ลงตัว” เพลงท้ายละครโทรทัศน์ “ไม่ใช่ฉัน” กับละครโทรทัศน์ที่พบสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “โซดากับซาเย็น”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง เพลงนำละคร “ลงตัว” มีลำดับเหตุการณ์ในการ เล่าเรื่องที่น่าเสนอเรื่องราวเพียงประเด็นหลักของ เพลงประเด็นเดียว ซึ่งก็คือ ความแตกต่างของตัว ละครเอกโดยใช้การเปรียบเทียบกับสิ่งของที่	1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องละคร “โซดากับ ซาเย็น” นั้นเป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำ ตัวละครและพัฒนาเหตุการณ์โดยใช้ปมขัดแย้ง

<p>แตกต่างกัน และโยงเรื่องสู่เหตุการณ์ต่อไป คือ การชักชวนให้มารักกันโดยไม่ได้อ้างถึงจุดจบของเรื่องว่าเป็นเช่นไร</p> <p>เพลงทำยละคร “ไม่ใช่ฉัน” มีลำดับการเล่าเรื่องที่ผ่านมุมมองของนางเอกเพียงคนเดียว เริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องโดยเล่าเรื่องในอดีตถึงตัวตนของนางเอกและกลับมาที่ปัจจุบันซึ่งเป็นการย้ำถึงความต้องการของนางเอกและเป็นจุดสูงสุดของเรื่องด้วยก่อนตั้งคำถามกับเรื่องราวในอนาคตว่า จะเป็นอย่างไรโดยไม่กล่าวถึงจุดจบ</p>	<p>ต่างๆ เชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติ และภาวะคลี่คลายของเรื่องก่อนจะเข้าสู่จุดจบที่เป็น การจบแบบมีความสุขของตัวละครเอก</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลงนี้สื่อถึงคือความรักซึ่งเกิดขึ้นจากความแตกต่างและความรักเป็นสิ่งที่บังคับหรือฝืนใจกันไม่ได้และอารมณ์ของเพลงนำละคร “ลงตัว” ช่วยในการสื่อถึงความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง ในขณะที่เพลง “ไม่ใช่ฉัน” เจาะจงเฉพาะความรู้สึกเศร้าของนางเอกเท่านั้น</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือเรื่องของความรักของคนสองคนที่ต่างกันสุดขั้วแต่ก็รักกันไม่ได้ซึ่งสื่อได้ว่าความรักเป็นสิ่งที่บังคับจิตใจกันไม่ได้และเป็นเรื่องของบุพเพสันนิวาส นอกจากนี้เนื้อหาโดยรวมของละครมีอารมณ์ที่สนุกสนานเพราะเป็นละครตลก</p>

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงนำละคร “ลงตัว” เพลงทำยละคร “ไม่ใช่ฉัน” กับละครที่พบนั้น เป็นลักษณะของการเล่าเรื่องราวของละครอย่างคร่าวๆ โดยเฉพาะเพลงนำละครที่บ่งบอกถึงเนื้อหาของละครว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักที่อยู่บนพื้นฐานของความขัดแย้งและสื่อถึงอารมณ์ของละครว่าเป็นละครตลกสนุกสนานเพราะเพลงมีจังหวะเร็วและอารมณ์เพลงครึกครื้น ในส่วนของเพลงทำยละครเป็นการสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร “อะตอม” ในเรื่องที่ต้องการให้ยอมรับในสิ่งที่เธอเป็นและสามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของเธอตามเนื้อเรื่องในละครได้อีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมความรู้สึกและเน้นถึงอารมณ์ของตัวละครนอกเหนือไปจากการเล่าเรื่อง

5.3.10 ละครโทรทัศน์ “บาปรัก”

ความสัมพันธ์ของเพลงละครโทรทัศน์ “ผิดด้วยหรือ” และละครโทรทัศน์เรื่อง “บาปรัก” นี้ สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง
“บาปรัก”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงทำย ละคร “ผิดด้วยหรือ” เป็นการเล่าเรื่องที่แสดงถึง อารมณ์และความรู้สึกของนางเอกเกี่ยวกับเรื่อง ของความรักที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่ง เริ่มต้นจากการปูพื้นเรื่องและแสดงความขัดแย้ง ก่อนจะเข้าสู่จุดสูงสุดของเรื่องในเพลงที่นางเอก ระบายความอัดอั้นตันใจและกล่าวถึงจุดจบว่าจะ อย่างไรก็ยังรักตลอดไปซึ่งเป็นจุดจบของเรื่องตาม มุมมองของตัวละครแต่จะไม่ใช้จุดจบของเรื่องใน เนื้อหาละคร</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละคร “บาป รัก” เป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและ ใช้ปมขัดแย้งต่างๆเชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่จุด วิฤติและภาวะคลี่คลายของเรื่อง มีการพัฒนา เหตุการณ์ไปสู่จุดที่สำคัญที่สุดของเรื่องก่อนจะ เข้าสู่จุดจบที่เป็นการจบแบบมีความสุขของตัว ละครเอก</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลงนี้สื่อถึงคือความรักที่ ไม่ได้รับการยอมรับเพราะเป็นความรักที่ไม่ถูก ต้อง และเป็นการบรรยายถึงอารมณ์ ความรู้สึก ของนางเอกที่แสดงถึงความทุกข์เกี่ยวกับความรัก เพราะไม่ได้รับการยอมรับ</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้ คือ เรื่อง ความรักที่แท้จริงที่ต้องฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้ได้ รับการยอมรับจากสังคมเพราะเป็นความรักที่ ผิดศีลธรรม ดังนั้นอารมณ์โดยรวมของเรื่องจึง เป็นเรื่องเศร้าเป็นหลัก</p>

ความสัมพันธ์ของเพลงละคร “ผิดด้วยหรือ” และละครเรื่อง “บาปรัก” นี้เห็นได้ชัดว่าเป็น ลักษณะของการบอกเล่าเนื้อหาและเรื่องราวของละครโดยรวมผ่านทางเนื้อเพลง รวมถึงการ ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครเกี่ยวกับความรักของเธอที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งถือเป็นการถ่ายทอดความหมายโดยการใช่เพลงสื่อถึงความหมายของเรื่องราวในละคร (Metonymy) แต่จะเป็นการเล่าเรื่องอย่างคร่าวๆเท่านั้น เพราะเนื้อเพลงไม่ได้เล่าเรื่องละเอียด เท่ากับในเนื้อหาละครและไม่ได้กล่าวถึงจุดจบของเรื่องเพื่อต้องการให้ผู้ชมติดตามชมจากละคร

5.3.11 ละครโทรทัศน์ “นิยายรักภาคสอง”

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์ทั้ง 4 เพลง คือ เพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” เพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” เพลง Theme song “กลับมาสักครั้ง” และเพลง “เธอคนเดียว” กับละครสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “นิยายรักภาคสอง”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>เพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” เพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” และเพลง Theme song “กลับมาสักครั้ง” ล้วนเป็นเพลงที่มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องที่เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครเกี่ยวกับเรื่องของความรัก และมีการเริ่มต้นจากการเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เป็นปมขัดแย้งที่เกิดขึ้นในอดีตเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องก่อนจะเข้าสู่จุดสำคัญที่สุดซึ่งมักจะอยู่ในตอนสร้อยของเนื้อเพลง แล้วจึงกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตโดยเป็นการตั้งคำถามว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไปและไม่กล่าวถึงจุดจบเพื่อให้เรื่องราวน่าสนใจและน่าติดตามมากขึ้น</p> <p>เพลง Theme song “เธอคนเดียว” นั้นเป็นเพลงที่เล่าเรื่องที่น่าเสนอเรื่องราวของความรักที่พระเอกมีให้นางเอกโดยจะเล่าถึงความเป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นการบรรยายความรู้สึกเป็นหลัก และมีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องในเพลงว่าจะรักนางเอกตลอดไป</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครแบ่งออกเป็นสองส่วนอย่างชัดเจนคือส่วนของความรักในภาคที่หนึ่งซึ่งมีการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและพัฒนาเหตุการณ์โดยใช้ปมขัดแย้งต่างๆ เชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติและเข้าสู่จุดจบของเรื่องเลย จากนั้นเป็นการเริ่มต้นอีกครั้งของเรื่องราวความรักในภาคที่สองโดยเริ่มจากการแนะนำตัวละครอีกเช่นกัน และมีการพัฒนาเหตุการณ์โดยใช้ปมขัดแย้งและโยงไปสู่จุดแตกหักของเรื่องอีกครั้ง แล้วจึงเป็นสถานการณ์คลี่คลายของเรื่องก่อนจะเข้าสู่จุดจบที่เป็นการจบแบบมีความสุขของตัวละคร</p>

<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลง “อยากรู้ใจ” เพลง “อยากหมุนเวลา” และเพลง “กลับมาสักครั้ง” นั้น สื่อถึงคือเรื่องราวความรักที่ไม่ลงตัวแต่ยังคงความรู้สึกรักอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลงและคาดหวังว่าจะกลับมารักกันดังเดิม อารมณ์ของเพลงโดยรวมเป็นอารมณ์เศร้าเพราะเป็นการบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับความรักที่ผิดหวัง</p> <p>ส่วนเพลง Theme song “เธอคนเดียว” นี้สื่อถึงความรักที่สมหวังมีความสุขเพราะเป็นการบรรยายความรักที่พระเอกมีต่อนางเอก อารมณ์เพลงจึงเป็นอารมณ์ที่อ่อนหวาน</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือเรื่องของความรักที่ผิดหวังเพราะความเข้าใจผิด แต่สุดท้ายก็กลับมารักกันดังเดิม ซึ่งมีความหมายโดยนัยถึงเรื่องของของเนื้อคู่ที่แท้จริงต่อให้มีอุปสรรคเพียงใดแต่สุดท้ายก็ต้องคู่กัน และสื่อถึงว่าเรื่องของความรักเป็นสิ่งที่บังคับกันไม่ได้ อีกด้วย</p>
--	---

เพลงละครโทรทัศน์ในละครเรื่องนี้มีทั้งหมด 4 เพลงซึ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับเรื่องราวในละคร โดยเพลงนำละคร “อยากรู้ใจ” และเพลงท้ายละคร “อยากหมุนเวลา” ต่างเป็นเพลงที่เล่าเรื่องแทนตัวละครเอก “กฤษฎิ์” และ “พิมพ์เดือน” ในเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่ทั้งคู่อยากให้กลับมารักกันเหมือนเมื่อก่อนซึ่งเป็นเรื่องราวหลักๆ ของเนื้อหาละคร และ สื่อถึงอารมณ์ตัวละครให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนเพลง Theme song คือเพลง “กลับมาสักครั้ง” เป็นเพลงที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของละครและเสริมสร้างความรู้สึกของตัวละครและประเด็นของเรื่องให้มากขึ้น เพราะเพลงนี้เป็นเพลงที่เป็นความหลังของตัวละครเอกทั้งคู่ สำหรับ Theme song เพลง “เธอคนเดียว” เป็นเพลงที่ใช้แสดงถึงความรักของกฤษฎิ์ที่มีต่อพิมพ์เดือน ซึ่งเป็นสิ่งที่กฤษฎิ์รักมาโดยตลอด และเป็นการเน้นย้ำในตอนท้ายของละครว่ากฤษฎิ์ยังคงรักพิมพ์อยู่ กล่าวโดยสรุปคือ เพลงละครในละครเรื่องนี้ใช้เป็นตัวแทนในการเล่าเรื่องและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเป็นหลักโดยเป็นการเล่าเรื่องที่ตัดตอนมาจากในละครเท่านั้น ไม่ได้เล่าเรื่องทั้งหมดตามเค้าโครงเรื่องของละคร

5.3.12 ละครโทรทัศน์ “ข้ามสี่พันดร”

สำหรับเพลงนำละคร “ข้ามสี่พันดร 1” และเพลงท้ายละคร “ข้ามสี่พันดร 2” มีความสัมพันธ์กับละครดังตารางเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง
“ข้ามสี่พันดร”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>เพลงนำละคร “ข้ามสี่พันดร 1” และเพลงทำยละคร “ข้ามสี่พันดร 2” เป็นเพลงที่แสดงถึงการเล่าเรื่องในส่วนของตัวละครเอก “เที่ยงวัน” และ “ดวล” โดยมีลำดับเหตุการณ์การเล่าเรื่องที่เป็น การปูพื้นเรื่องราวโดยใช้การเปรียบเทียบและนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องก่อนจะกล่าวพาดพิงถึงเหตุการณ์ในอนาคตในลักษณะของการตั้งคำถาม และจบลงด้วยจุดจบของเรื่องในเพลงซึ่งเป็นจุดจบในแง่มุมของตัวละคร เช่น การต้องการกำลังใจเพื่อต่อสู้ต่อไปซึ่งเป็นจุดจบของเพลงนำละครตามความต้องการของเที่ยงวัน และจุดจบของเพลงทำยละครคือการรอความหวังของดวลซึ่งไม่ใช่จุดจบของเรื่องราวในละคร</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องของละคร “ข้ามสี่พันดร” แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเรื่องราวของเที่ยงวันและส่วนที่เป็นเรื่องของ “ดวล” โดยที่เรื่องของคนทั้งคู่จะเกี่ยวโยงกันเพราะนางเอกของเรื่องสำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องจะเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มจากการแนะนำตัวละครและเป็นการพัฒนาเหตุการณ์โดยใช้บ่มขัดแย้งต่างๆเชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติและภาวะคลี่คลายของเรื่องก่อนจะเข้าสู่จุดจบที่เป็นการจบแบบมีความสุขของตัวละครเอก</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมที่เพลงนำละครและเพลงทำยละครสื่อถึง คือ การต่อสู้กับตัวเองในการที่จะฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆไปถึงจุดหมายโดยที่ไม่ได้ระบุว่าจุดหมายดังกล่าวคืออะไร</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือการต่อสู้เพื่อความดีความถูกต้อง ซึ่งได้แก่การเลิกยาเสพติดและจะไม่หวนกลับไปติดอีกซึ่งตรงกับแก่นเรื่องของละครคือเรื่องของการต่อสู้เพื่อศีลธรรมจรรยาและความถูกต้อง</p>

เนื้อหาของละครนั้นมีการเล่าเรื่องที่เรียงลำดับตามเค้าโครงเรื่องอย่างชัดเจนในขณะที่เพลงละครโทรทัศน์ทั้งเพลงนำละคร “ข้ามสี่พันดร 1” และ “ข้ามสี่พันดร 2” นั้นต่างเป็นการเล่าเรื่องที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวของตัวละครเอก “เที่ยงวัน” และ “ดวล” ตามลำดับโดยจะไม่เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องละเอียดเท่ากับในเนื้อหาละคร ทั้งนี้เห็นได้ว่าในเนื้อเพลงจะไม่ระบุว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเลย ผู้ชมละครต้องตีความเอาเองหลังจากที่ได้ชมละครแล้วว่าการ

ต่อผู้ที่เพลงสื่อถึงนั้นคือการต่อสู้ในเรื่องของยาเสพติด นอกจากนี้พบว่ามีการเชื่อมโยงเรื่องราวระหว่างเพลงละครกับละครโทรทัศน์โดยการใช้ภาพประกอบใต้เต็ลน์รายการและใต้เต็ลท์ทำรายการเป็นภาพที่ตัดตอนมาจากในละครซึ่งเป็นภาพที่เล่าเรื่องราวโดยรวมที่เกิดขึ้น

5.3.13 ละครโทรทัศน์ขุนเดช

ละครเรื่อง “ขุนเดช” กับเพลงละครนั้นสามารถเปรียบเทียบความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “ขุนเดช”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงเป็นการเล่าเรื่องที่ไม่มีลำดับเหตุการณ์ที่ซับซ้อนเพราะเป็นการสื่อถึงประเด็นหลักของเรื่องเพียงประเด็นเดียว ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่สุดของเรื่อง คือ เจตนารมณ์ของตัวเอกในละครเกี่ยวกับการปกป้องรักษาสมบัติของชาติ และไม่มีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่อง</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละคร “ขุนเดช” นั้นเป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและปูพื้นเรื่องเกี่ยวกับที่มาของความตั้งใจของ “ขุนเดช” ในการรักษาสมบัติของชาติ เพื่อให้เรื่องราวน่าเชื่อถือ จากนั้นจะเป็นการเพิ่มปมขัดแย้งต่างๆ เพื่อเพิ่มความเข้มข้นให้กับเรื่องก่อนจะนำไปสู่จุดวิกฤติ และภาวะคลี่คลายของเรื่องก่อนจะเข้าสู่จุดจบที่เป็นการจบแบบมีความสุข</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง คือ เจตนารมณ์ของตัวละครถึงความหวังแห่งทรัพย์สินสมบัติของชาติ และความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำตามเจตนารมณ์ของตัวเอง อารมณ์ของเพลงจึงมีลักษณะของความเข้มแข็งและหนักแน่นเพื่อสื่อและย้ำถึงความตั้งใจจริงของตัวละคร</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือเรื่องของการแก้แค้นและความตั้งใจจริงของขุนเดชในการรักษาสมบัติของชาติ เพราะสาเหตุหลักของการที่ขุนเดชมีเจตนารมณ์เช่นนี้เป็นเพราะความแค้นที่พ่อถูกพวกโจรขูดกรูฆ่าตายนั่นเอง</p>

ละครเรื่อง “ขุนเดช” กับเพลงละครนั้นมีความสัมพันธ์กันในลักษณะของการถ่ายทอดเนื้อหาและแก่นเรื่องของละครผ่านทางเนื้อเพลงทั้งเรื่องของอุดมคติของขุนเดชที่ต้องการกำจัดพวกคน บาปที่ขโมยทรัพย์สินสมบัติของชาติ แต่ในเนื้อเพลงนั้นจะไม่สื่อถึงสาเหตุว่าทำไมขุนเดชจึงมีลักษณะนิสัยหรือเจตนารมณ์เช่นนี้ นอกจากนี้เพลงยังสื่อถึงช่วงเวลาของเหตุการณ์ของละครอีกด้วย เพลง “ขุนเดช” มีทำนองเพลงที่สื่อถึงความเป็นไทยและมีเนื้อเพลงที่สื่อว่าเรื่องราวของละครเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตและมีการระบุชื่อเรื่องละครซึ่งเป็นชื่อของตัวละครเอกในเนื้อเพลง เพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงความสัมพันธ์ระหว่างละครกับเพลงละครอีกทางด้วย กล่าวโดยรวมคือผู้ฟังสามารถทราบเรื่องราวของละครได้อย่างคร่าวๆ เมื่อฟังเพลงละครแต่เนื้อเพลงก็ไม่ครอบคลุมเนื้อหาละครได้ทั้งหมดและไม่กล่าวถึงจุดจบของเรื่องด้วย

5.3.14 ละครโทรทัศน์ “คุณชาย”

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละคร “จะมีใครไหม” กับละครเรื่อง “คุณชาย” สามารถเปรียบเทียบได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “คุณชาย”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “จะมีใครไหม” เป็นการเล่าเรื่องที่มีการเรียงลำดับเหตุการณ์เริ่มจากการเล่าย้อนอดีตเพื่อปูพื้นเรื่องและวกกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ปัจจุบันโดยเน้นการบรรยายความรู้สึกของตัวละคร แล้วจึงกล่าวถึงอนาคตในลักษณะของการตั้งคำถามซึ่งเป็นจุดสำคัญที่สุดของเพลงแต่ไม่บอกถึงจุดจบของเรื่อง เพลงนี้เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของตัวละคร “โด่ง” เท่านั้นไม่มีการกล่าวถึงตัวละครอื่นๆเลย</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละคร จะแยกออกเป็น 2 ส่วนที่คาบเกี่ยวกันอยู่คือ ส่วนที่เป็นเรื่องราวของ “โด่ง” และส่วนของ “ตาแหยม” อย่างไรก็ตามลำดับเหตุการณ์หลักในละครนั้นจะเป็นการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตของ “โด่ง” เป็นหลัก โดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและปูพื้นเรื่องเกี่ยวกับความเป็นมาของโด่งและการพัฒนาเหตุการณ์ที่เป็นเหตุเป็นผลและเกี่ยวเนื่องกันเพื่อนำมาสู่จุดวิกฤติของเรื่องและแทรกเรื่องราวของ “ตาแหยม” จากนั้นเป็นการเข้าสู่ภาวะคลี่คลายของเรื่องและจุดจบของเรื่องที่เป็นการจบแบบสมหวัง</p>

<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง คือ ความตั้งใจที่จะต่อสู้เพื่ออนาคตของตัวเองโดยต้องการกำลังใจในการต่อสู้ด้วย อารมณ์ของเพลงนั้นจึงค่อนข้างหลากหลายเพราะเนื้อหาในเพลงมีหลายประเด็น</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้คือเรื่องของความพยายามต่อสู้เพื่อที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคตและเรื่องของการทำดีได้ดี</p>
--	--

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละคร “จะมีใครไหม” กับละครเรื่อง “คุณชาย” เป็นรูปแบบของการถ่ายทอดความหมายเนื้อเรื่องหลักในละครผ่านเพลงละครโดยเป็นลักษณะของการเล่าเรื่องย่อ ในส่วนของตัวละครเอก “โด่ง” ในเรื่องของการฝ่าฟันอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาและเป็นการพิสูจน์ตัวเองว่าสามารถมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จได้ รวมถึงความต้องการกำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคด้วย อย่างไรก็ตามเพลงละครนั้นถ่ายทอดได้เพียงเนื้อหาคร่าวๆถึงแก่นเรื่องของละครและอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเอกเท่านั้นแต่ไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาทั้งหมดในละครได้ และไม่ได้กล่าวถึงตอนจบของเรื่องว่าเป็นอย่างไรเพื่อให้ผู้ชมติดตามชมจากละคร

5.3.15 ละครโทรทัศน์ “สะพานดาว”

เพลงละครโทรทัศน์กับละครเรื่อง “สะพานดาว” สามารถนำมาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “สะพานดาว”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลงเป็นการเล่าเรื่องย้อนอดีตเพื่อปูพื้นเรื่องให้เข้าใจแล้วจึงกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันเพื่อบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกเกี่ยวกับการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆเพื่อคนที่รักแล้วซึ่งเชื่อมโยงต่อไปสู่จุดสูงสุดซึ่งเป็นการบอกรักและถามถึงเหตุการณ์ในอนาคตโดยไม่มีกรกล่าวถึงจุดจบของเรื่อง</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของละครเป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งเริ่มโดยการแนะนำตัวละครและปูพื้นเรื่องเพื่อให้เข้าใจถึงที่มาของลักษณะนิสัยของตัวละคร จากนั้นเป็นการเชื่อมโยงปมขัดแย้งต่างๆอย่างเป็นเหตุเป็นผลเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติและเข้าสู่ภาวะคลี่คลาย จุดจบเป็นแบบมีความสุข</p>

<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง คือ ความพยายามฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆจนกระทั่งประสบความสำเร็จเพื่อคนที่รัก โดยอารมณ์ของเพลงจะเป็นการผสมกันระหว่างการระบายความในใจและความเหน็ดเหนื่อยจากการต่อสู้กับอารมณ์อ่อนหวานที่เกิดจากความรัก</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่อง “สะพานดาว” คือความมานะพยายามและมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานเพื่อพิสูจน์ตัวเองและเพื่อให้คู่ควรกับคนที่รักด้วย</p>
---	---

เพลงละครโทรทัศน์กับละครเรื่อง “สะพานดาว” มีความสัมพันธ์กันโดยเพลงละครจัดเป็นส่วนย่อยที่ใช้ถ่ายทอดความหมายของเรื่องราวโดยรวมของละคร ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงนั้นเป็นส่วนที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวในละคร แต่จะเริ่มต้นจากตรงช่วงกลางของเรื่องช่วงที่จักรประสบความสำเร็จ และเล่าย้อนถึงการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ จนสำเร็จเพื่อคนที่รักซึ่งจุดนี้เป็นจุดที่แตกต่างจากละคร โดยเนื้อหาของละครนั้นเป็นการเล่าเรื่องที่เริ่มจากตอนต้นเรื่อง คือ ตั้งแต่จักรเป็นเด็กจนกระทั่งประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเพลงละครยังสามารถเป็นตัวแทนในการเล่าเนื้อหาหลักของละคร โทนเรื่อง และแก่นเรื่องของละครได้ รวมถึงเนื้อเพลงยังมีการระบุชื่อเพลงซึ่งเป็น ชื่อเรื่องของละครด้วยโดยสื่อถึงสะพานที่จักรตั้งใจสร้างขึ้นมากับมือเพื่อคนที่รักโดยถ่ายทอดถึงความพยายามของจักรที่ตั้งใจทำทุกอย่างเพื่อให้ประสบความสำเร็จเพื่อตัวเองและปูเป้ แต่เรื่องราวเนื้อหาที่ปรากฏในเนื้อเพลงนั้นยังคงไม่สามารถเล่าเรื่องราวทั้งหมดของละครได้ อีกทั้งไม่มีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องเพื่อให้ผู้ชมคอยติดตามชมจากในละครเอง

5.3.16 ละครโทรทัศน์ “เงาอโศก”

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครและละครโทรทัศน์เรื่อง “เงาอโศก” สามารถนำมาสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง “เงาอโศก”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “เงาอโศก” นั้นเป็นการเล่าเรื่องราวในอดีตแล้วจึง</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ละครเรื่อง “เงาอโศก” มีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องที่เริ่มต้นด้วยการเปิดตัวละครและ</p>

<p>วกกลับมาเล่าถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันซึ่งเป็นการบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกเกี่ยวกับความรักที่มั่นคงที่มีให้พระเอกแล้วโยงต่อไปสู่จุดสูงสุดซึ่งก็คือความขัดแย้งของตัวละครและกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอุปสรรคที่เธอต้องเผชิญโดยไม่กล่าวถึงจุดจบของเรื่อง</p>	<p>ตัดเข้ามาสู่ช่วงกลางของเรื่องก่อนจะวกกลับไปเริ่มต้นการเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตอีกครั้งโดยเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คือ แนะนำตัวละครและเล่าถึงจุดวิกฤติจุดแรกของเรื่อง จากนั้นเป็นการพัฒนาเหตุการณ์ไปสู่ช่วงกลางเรื่องที่ได้เริ่มต้นไป โดยอาศัยการเชื่อมโยงปมขัดแย้งต่างๆ เพื่อนำไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องและเข้าสู่ภาวะคลี่คลาย และจุดจบของเรื่อง</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง คือ ความมั่นคงในความรักที่นางเอกมีต่อพระเอกแม้จะเป็นการแอบรักข้างเดียวก็ตาม อารมณ์ของเพลงจึงมีลักษณะที่อ่อนหวานสลับกับสะเทือนอารมณ์ในช่วงที่กล่าวถึงอุปสรรคของเรื่อง</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่อง “เงาโคก” คือความมั่นคงในความรักที่แสดงถึงความจงรักภักดี รวมถึงความกตัญญูรู้คุณคนของนางเอก อารมณ์โดยรวมของละครจะเป็นเรื่องของความรักซึ่งเป็นแก่นเรื่องของละครด้วย</p>

เพลงละคร “เงาโคก” เป็นเพลงที่มีเนื้อหาตัดตอนมาจากเรื่องราวของตัวละคร “ปี่” โดยเป็นการเล่าเรื่องราวโดยรวมของละครว่าปี่แอบรักমনไทยอยู่และเฝ้ารอว่าวันที่จะสมหวังและยังเล่าว่าต้องมีการฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องด้วย เพลงละครจึงสามารถเป็นตัวแทนในการถ่ายทอดเรื่องราวของละครทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องโดยคร่าวๆ ได้จากการฟังเพลงละคร คือเป็นการใช้ส่วนย่อยในการแทนความของส่วนรวมนั่นเอง นอกจากนี้ยังเป็นเพลงที่ใช้สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร “ปี่” ถึงความรักที่เธอมีต่อমনไทยอีกด้วย

5.3.17 ละครโทรทัศน์ “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต”

เพลงละครโทรทัศน์ “เจ้าชายไข่มุก” และละครโทรทัศน์เรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” สามารถเปรียบเทียบความสัมพันธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เรื่อง
“ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต”

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>สำหรับลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องของเพลง “เจ้าชายไข่มุก” เป็นการเล่าเรื่องที่เรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง โดยเริ่มตั้งแต่การแนะนำตัวละครและพื้นฐานของตัวละครก่อนจะมีการพัฒนาเหตุการณ์ไปสู่จุดวิกฤติของเรื่องและเล่าถึงภาวะคลี่คลายก่อนจะเข้าสู่จุดจบของเรื่องซึ่งเป็นการจบแบบเดียวกับเนื้อเรื่องละคร ข้อสังเกตคือการเล่าเรื่องในเพลงจะสื่อผ่านตัวละคร 2 ตัว คือพระเอกกับนางเอก</p>	<p>1) ลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่อง</p> <p>ละครเรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” เป็นการเล่าเรื่องที่มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้น โดยเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครและการเพิ่มปมปัญหาและความขัดแย้งเพื่อให้เรื่องราวดำเนินต่อไปจนถึงจุดวิกฤติของเรื่องแล้วจึงเข้าสู่ภาวะคลี่คลายและจุดจบของเรื่องตามลำดับซึ่งเป็นจุดจบแบบมีความสุขของตัวละครในเรื่อง</p>
<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของเพลง คือ การเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครเพื่อสื่อถึงเรื่องราวเนื้อหาและอารมณ์ของละครซึ่งเป็นเรื่องของการยอมทำทุกอย่างเพื่อความรักแม้จะเป็นสิ่งที่ตัวเองไม่ต้องการก็ตาม</p>	<p>2) ความหมายโดยรวมของตัวบท</p> <p>ความหมายโดยรวมของละครเรื่องนี้ คือ การยอมทำทุกอย่างเพื่อความรักและคนเราทุกคนทำความดีได้ไม่ว่าจะยากดีมีจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวละคร “แดงโม” สื่อให้เห็นตลอดทั้งเรื่อง อารมณ์โดยรวมของละครเป็นเรื่องราวของความรักแบบสนุกสนาน</p>

เพลงละคร “เจ้าชายไข่มุก” เป็นเพลงละครที่มีลักษณะโดดเด่นกว่าเพลงละครในเรื่องอื่นๆ เพราะเป็นเพลงที่มีการเล่าเรื่องครบถ้วนตามเค้าโครงเรื่องละคร คือตั้งแต่ต้นเรื่องจนถึงตอนจบแม้ว่าจะไม่ละเอียดเท่ากับเนื้อหาในละครก็ตาม ดังนั้นเพลงละครเพลงนี้จึงถือเป็นตัวแทนในการเล่าเรื่องของละครทั้งเรื่องได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครทั้งแดงโมและกันทิมาในเพลงเดียวกันด้วย รวมถึงตัวเพลงยังสามารถสื่อถึงลักษณะของเนื้อหาละครที่เป็นละครสนุกสนานเพราะมีทำนองและจังหวะที่ครึกครื้นโดยอาศัยภาพกราฟฟิกการ์ตูนเข้าช่วยในไตเติ้ลละครเพื่อเป็นการเสริมสร้างหรือปูพื้นอารมณ์ให้กับผู้ชมด้วย ส่วนที่เห็นได้ชัดคือมีการ

เชื่อมโยงกันระหว่างเนื้อเรื่องละครกับเนื้อเพลงโดยการนำคำร้องของเพลงขยายไปซึ่งตัวละครร้องในเรื่องมาใส่ในเพลงซึ่งช่วยเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเพลงกับละครมากยิ่งขึ้น

ข้อค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

รายการละครโทรทัศน์นั้นเป็นรายการที่มุ่งเสนอความบันเทิงให้กับผู้ชมเป็นหลัก ซึ่งละครโทรทัศน์ต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างสมบูรณ์ เช่น บทประพันธ์ บทโทรทัศน์ ตัวละครหรือนักแสดง เครื่องแต่งกาย ฉาก และที่ขาดไม่ได้ในละคร คือ เพลงละครโทรทัศน์ ซึ่งปัจจุบันนี้เพลงละครโทรทัศน์มีทั้งเพลงนำละคร (Main title) เพลงท้ายละคร (End title) และละครบางเรื่องมีเพลง Theme song ซึ่งเป็นเพลงที่เน้นการสื่ออารมณ์ของตัวละครในเรื่องเป็นหลัก ซึ่งละครบางเรื่องนั้นมี Theme song ถึง 2 เพลงนอกเหนือไปจากเพลงนำละครและเพลงท้ายละคร ทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเพลงละครโทรทัศน์ที่มีต่อละครโทรทัศน์ เพราะความสัมพันธ์ที่เกื้อหนุนกันตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบ

จากการวิเคราะห์ตัวบทของเพลงละครโทรทัศน์ทั้งในเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และเพลง Theme song กับตัวบทของละครโทรทัศน์ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ได้ดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

เพลงละครโทรทัศน์	ละครโทรทัศน์
<p>1) การเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องของเพลงละครโทรทัศน์ทั้งเพลงนำละคร เพลงท้ายละครและ Theme song นั้นเป็นการตัดตอนเฉพาะบางส่วนจากเรื่องราวในละครส่วนมากจะเป็นการสรุปเรื่องราวของละคร โดยเฉพาะจุดสำคัญที่สุดของเรื่องหรือของตัวละคร มาประพันธ์คำร้องเพื่อบอกเล่าเนื้อหาละครและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเอกในเรื่อง เป็นหลัก แต่เนื้อเพลงมักจะไม่เล่าถึง</p>	<p>1) การเล่าเรื่อง</p> <p>การเล่าเรื่องในละครจะเริ่มต้นจากการแนะนำตัวละครในเรื่องและการเปิดประเด็นปัญหาเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องและมีการพัฒนาเหตุการณ์เพื่อดำเนินเรื่องเข้าสู่ภาวะวิกฤติ (Climax) และภาวะคลี่คลายตามลำดับการเล่าเรื่อง ก่อนเข้าสู่จุดจบของเรื่อง การเล่าเรื่องของละครส่วนใหญ่เป็นการเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ละครบางเรื่องมีการเริ่มต้นการเล่าเรื่องจาก</p>

<p>จุดจบของละครและไม่ระบุชื่อของตัวละครอย่างชัดเจน ดังนั้นลำดับการเล่าเรื่องของเพลงละครโทรทัศน์จึงไม่จำเป็นจะต้องตรงกับลำดับการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์</p>	<p>ช่วงกลางของเรื่องแล้วจึงย้อนกลับมาเล่าตรงจุดเริ่มเรื่องอีกครั้ง เช่น ละครเรื่อง “เงาอโศก”</p>
<p>2) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่อง</p> <p>ความขัดแย้งที่พบในเนื้อเพลงนั้นไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดครอบคลุมถึงทุกความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในละครเพราะเนื้อเพลงเป็นเพียงการตัดตอน เรื่องราวมาจากเนื้อหาละครเท่านั้น แต่ส่วนใหญ่ เพลงละครโทรทัศน์จะกล่าวถึงความขัดแย้งหลักที่ปรากฏในละครด้วยเพื่อเล่าเรื่องละคร</p>	<p>2) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่อง</p> <p>ความขัดแย้งในเนื้อหาละครเป็นความขัดแย้งที่มีรายละเอียดและที่มาที่ไปอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงเรื่องราวในละคร</p>
<p>3) ความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่อง</p> <p>เพลงละครโทรทัศน์สามารถถ่ายทอดความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องของละครได้ด้วยโดยมากจะเป็นความหมายเดียวกันกับความหมายที่พบในการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ แต่บางครั้งอาจเป็นความหมายที่ต่างกันได้เพราะเนื้อหาในเพลงละครเป็นเพียงการตัดตอนบางส่วนมาจากเนื้อเรื่องละครทั้งหมดจึงอาจทำให้ความหมายแฝงเร้นที่สื่อถึงต่างกันได้</p>	<p>3) ความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่อง</p> <p>ความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องของละครนั้นมักเป็นความหมายที่ผู้ชมสามารถตีความได้จากการชมละครทั้งเรื่องซึ่งโดยมากเป็นความหมายเสริมจากแก่นเรื่องของละคร เช่นความแข็งแกร่งและความเข้มแข็งของลูกผู้หญิงในละครเรื่องตาเบญญาที่มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของความรัก เป็นต้น</p>
<p>4) อารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏ</p> <p>อารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏในเพลงละครนั้นเป็นการสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของเนื้อหาละครโดยรวมเพื่อเป็นการปูพื้นอารมณ์ของเรื่องราวและยังเป็นการเน้นถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครขณะที่เหตุการณ์กำลังดำเนินเรื่อง</p>	<p>4) อารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏ</p> <p>อารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏในเนื้อหาละครนั้นมีค่อนข้างมากเพราะในเนื้อเรื่องมีตัวละครหลากหลาย สำหรับการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกในละครนั้นบางครั้งจะใช้เพลงละครโทรทัศน์ประกอบภาพเพื่อแสดงถึงอารมณ์และเสริมสร้างความรู้สึกของตัวละครหรือหนุนสถานการณ์เรื่องราวให้ชัดเจนขึ้นนอกเหนือจากภาพละคร</p>

<p>5) สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อความหมาย</p> <p>สัญลักษณ์ที่พบในเพลงนั้นมีค่อนข้างน้อยเพราะเนื้อหาเพลงเป็นการเล่าเรื่องราวคร่าวๆของละครเท่านั้น แต่ที่เห็นได้ชัดเจนคือเพลงละครมีการนำเสนอควบคู่กับไตเติ้ลรายการซึ่งส่วนมากจะใช้ภาพเหตุการณ์จากในละครและนำมาตัดต่อเพื่อเล่าเรื่อง ดังนั้นเพลงละครโทรทัศน์จึงใช้ภาพเดียวกันกับภาพละครในการสื่อความหมายด้วย ซึ่งผู้ชมต้องอาศัยการตีความจากการชมละครเพื่อทำความเข้าใจสัญลักษณ์นั้นๆ</p>	<p>5) สัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อความหมาย</p> <p>สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายที่พบในละครเป็นสัญลักษณ์ที่ตีความได้อย่างชัดเจนเพราะมีการเล่าเรื่องที่ครบถ้วนสมบูรณ์เรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ตีความได้ง่ายกว่าภาพสัญลักษณ์ในเพลงละคร เช่นภาพของตะวันฉายที่ละเวงวาดในละครเรื่อง “เก้าอี้ขาวในห้องแดง” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความผูกพันและความรักที่ละเวงมีต่อตะวันฉายที่เห็นได้ชัดในละคร แต่ในภาพไตเติ้ลละครนั้นต้องอาศัยการตีความเสริม</p>
<p>6) สถานที่และช่วงเวลาของเหตุการณ์ที่เกิด</p> <p>เพลงละครโทรทัศน์สามารถบ่งบอกได้ว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นที่ไหนหรือช่วงเวลาใด โดยการให้ท่วงทำนองหรือคำร้องในการสื่อความหมาย เช่น เพลง "ขุนเดช" ที่สื่อว่าเรื่องราวเกิดขึ้นในอดีต ช่วงยุคชุดทองโดยสื่อผ่านท่วงทำนองดนตรีไทย</p>	<p>6) สถานที่และช่วงเวลาของเหตุการณ์ที่เกิด</p> <p>ละครโทรทัศน์จะใช้ฉากและเครื่องแต่งกายในการปูพื้นฐานของเรื่องราวที่เกิดขึ้นว่าอยู่ในช่วงเวลาหรือยุคสมัยใด โดยบางครั้งมีการใช้เพลงประกอบเพื่อสร้างความสมจริงให้กับภาพด้วย</p>

กล่าวสรุปโดยรวมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ คือ เพลงละครโทรทัศน์นั้นจัดว่าเป็นตัวแทนในการสื่อความหมายเรื่องราวโดยรวมของเนื้อหาละครทั้งในส่วนองแก่นเรื่อง โครงเรื่อง อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเอกในเรื่อง สถานที่ และช่วงเวลาที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง หรือ ภาพรวมของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ เพื่อให้ผู้ชมทราบก่อนที่จะดูละคร ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงลักษณะความสัมพันธ์ของการถ่ายทอดความหมายโดยใช้ส่วนย่อยแทนความหมายของส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Metonymy อย่างไรก็ตามเพลงละครโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร หรือ เพลง Theme song ต่างมีข้อจำกัดในการแทนความหมาย เพราะเพลงละครโทรทัศน์ไม่สามารถเล่าเรื่องได้ละเอียดเหมือนกับการเล่าเรื่องในเนื้อเรื่องละครทั้งในส่วนองเค้าโครงเรื่อง ตัวละคร หรือ จุดจบของเรื่องเนื่องจากการเล่าเรื่องของเพลงละครโทรทัศน์เป็นการเล่าเรื่องที่มีระยะเวลาจำกัดเพียงแค่ 2-4 นาทีจึงจำเป็นที่จะต้องตัดตอนเฉพาะเนื้อหาหลักของละครที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวโดยรวมของละครได้เท่านั้น แต่เพลงละครโทรทัศน์ยังมี ความสัมพันธ์ในลักษณะของการใช้เพลงละครในการสื่อและเน้นย้ำถึงอารมณ์และความรู้สึกของ ตัวละครในเรื่องเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสมจริงให้กับภาพละครด้วย

ข้อค้นพบเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

จากการวิเคราะห์เพลงละครโทรทัศน์ทั้งเพลงนำละคร (Main title) เพลงท้ายละคร (End title) และเพลง Theme song เป็นรายเพลงทั้งหมด 28 เพลง และการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ทั้ง 17 เรื่อง รวมถึงหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ และ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ดังรายละเอียดที่กล่าวถึงในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ได้ดังนี้

เพลงละครโทรทัศน์มีการเล่าเรื่องที่สื่อความหมายถึงเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์

ทั้งเพลงนำละคร (Main title) เพลงท้ายละคร (End title) และเพลง Theme song มีการเล่าเรื่อง (Narration) ที่สื่อความหมายเกี่ยวกับเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์ จากการวิเคราะห์ตามทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiology) ในแบบ Syntagmatic พบว่าลักษณะของการเล่าเรื่องสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. เพลงละครโทรทัศน์ที่เนื้อเพลงมีลักษณะของการเล่าเรื่องที่สื่อถึงเรื่องราวและเนื้อหาของละครตามเค้าโครงเรื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงจุดจบของเรื่องโดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

ลักษณะรูปแบบของการลำดับเหตุการณ์นั้นเป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่การแนะนำตัวละครเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องให้เข้าใจถึงความเป็นมาของตัวละคร จากนั้นจึงเป็นการเล่าเรื่องตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงจุดจบของเรื่อง แต่ไม่สามารถครอบคลุมได้ในทุกรายละเอียดของเหตุการณ์หรือปมขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่อง หลักๆ แล้วจึงเป็นการเล่าเรื่องเฉพาะเหตุการณ์สำคัญๆ ที่มีผลทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ดำเนินต่อไปและรวมถึงจุดวิกฤติ (Climax) ของเรื่องด้วย ซึ่งภาพรวมของการลำดับเหตุการณ์ในลักษณะนี้สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเนื้อหาและเรื่องราวของละครโดยรวมได้อย่างดี และจากการศึกษาเพลงละครโทรทัศน์ทั้งหมด 28 เพลง จากกลุ่มตัวอย่างมานั้นพบว่า มีเพียงเพลง “เจ้าชายไข่มุก” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรมไม่ลืขิต” เพลงเดียวเท่านั้นที่มีการเล่าเรื่องอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามเค้าโครงเรื่องในละครตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบและมีการให้รายละเอียดในเรื่องของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นรวมถึงจุดวิกฤติของเรื่อง ซึ่งช่วยในการเพิ่มรายละเอียดให้กับเรื่องราวในเพลงอีกด้วย

2. เพลงละครโทรทัศน์ที่เนื้อเพลงมีการเล่าเรื่องที่สื่อถึงเรื่องราวและเนื้อหาละครผ่านความรู้สึกและมุมมองของตัวละครเอกในเรื่อง โดยเฉพาะการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเอกโดยการตัดตอนเรื่องราวบางส่วนจากในละครเพื่อนำมาใช้เล่าเรื่องในเพลง

สำหรับการเล่าเรื่องในลักษณะนี้เป็นการเล่าเรื่องที่มีการลำดับเหตุการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้นกับตัวละครตัวใดตัวหนึ่งซึ่งโดยมากจะเป็นตัวละครเอกในเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ส่วนใหญ่จะเป็นเหตุการณ์ที่สื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเป็นหลักในการเล่าเรื่อง ทั้งนี้เนื้อเพลงยังคงสื่อถึงแก่นเรื่องของละคร (Theme) และเนื้อเรื่องโดยรวมของละครอยู่ แต่จะไม่เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามเค้าโครงเรื่องละคร โดยมากมักจะไม่ได้กล่าวถึงจุดจบของเนื้อเรื่องละครในเพลง แต่อาจจะมีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องราวที่ตัวเอกต้องการสื่อออกมาในเพลงได้

ทั้งนี้ลักษณะของการเล่าเรื่องยังคงกล่าวถึงความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในละครอยู่แต่จะเป็นการกล่าวถึงความขัดแย้งโดยรวมของเรื่องหรือความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละครเพื่อสื่อถึงเนื้อหาและเรื่องราวโดยรวมของละครเท่านั้นโดยจะไม่ได้กล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างเพลงละครโทรทัศน์ทั้งหมด 28 เพลงข้างต้น พบว่า เพลงนำละคร เพลงทำยละคร และเพลง Theme song ทั้งหมด 27 เพลง ล้วนเป็นเพลงที่มีลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องลักษณะนี้ทั้งสิ้น ซึ่งสามารถแบ่งออกได้คร่าวๆดังนี้

2.1 การเล่าเรื่องเริ่มต้นจากลำดับเหตุการณ์ ณ ช่วงเวลาหนึ่งโดยกล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีตเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องและวกกลับมาสู่ลำดับเหตุการณ์ในปัจจุบันในลักษณะของการบรรยายอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร โดยมากจะเป็นลำดับเหตุการณ์ที่เป็นปมขัดแย้งของเรื่องและโยนไปสู่จุดวิกฤติซึ่งมักพบในตอนสร้อยของเพลง โดยจะไม่มีกรกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตหรือจุดจบของเรื่องทั้งในเพลงหรือจุดจบของละครเองก็ตาม

ลักษณะของรูปแบบการลำดับเหตุการณ์ในลักษณะนี้จะพบได้ในเพลง “เพียงความทรงจำ” “นี่แหละตัวฉัน” และ “ใช่เธอหรือเปล่า” จากเพลงละครโทรทัศน์ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งเพลงเหล่านี้จะเล่าเรื่องเพื่อให้เข้าใจถึงพื้นฐานของตัวเอกในละครซึ่งสามารถสื่อถึงเนื้อหาอย่างคร่าวๆของละครและเรื่องราวของตัวเอกได้แต่จะไม่มีกรกล่าวถึงจุดจบของเรื่องที่ชัดเจน

2.2 การเล่าเรื่องที่มีการเชื่อมโยงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต กล่าวคือ เริ่มต้นจากการอธิบายปูเรื่องและโยงเรื่องถึงจุดหัวเลี้ยวหัวต่อหรือจุดวิกฤติของเรื่องซึ่งจะพบในท่อนสร้อยของเพลง ในลักษณะของการเล่าเรื่องและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร และในส่วนของลำดับเหตุการณ์ในอนาคตนั้นจะเป็นการตั้งคำถามว่าเรื่องราวจะลงเอยอย่างไรและไม่มีกรกล่าวถึงจุดจบของเรื่องอีกเช่นกัน

ตัวอย่างของเพลงละครโทรทัศน์ที่มีรูปแบบการลำดับเหตุการณ์ของการเล่าเรื่องในลักษณะนี้ ได้แก่ เพลง “เพื่อน” “เพื่อนของเรา” “แค่ฝัน” “ไม่ใช่ฉัน” “อยากรู้ใจ” “อยากหมุนเวลา” “ข้ามสี่ทศวรรษ 1” “ข้ามสี่ทศวรรษ 2” “จะมีใครไหม” “สะพานดาว” และ “เงาโศก” เป็นต้น เพลงละครโทรทัศน์เหล่านี้จะมีการตั้งคำถามในตอนท้ายของเพลงว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกสนใจที่จะติดตามชมเรื่องราวจากในละครโทรทัศน์ ตัวอย่างเช่น เพลง “ไม่ใช่ฉัน” ที่ถามถึงอนาคตว่าพระเอกจะยอมรับตัวตนที่แท้จริงของนางเอกได้หรือไม่ จากคำร้องที่ว่า “จะยอมรับได้ไหมสุดแต่เธอแล้วกันว่าจะรักกันจริงแค่ไหน” หรือเพลง “จะมีใครไหม” ที่ถามถึงเรื่องราวในอนาคตอีกเช่นกันว่าจะมีใครที่พร้อมเป็นกำลังใจให้หรือไม่ เป็นต้น

2.3 การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เริ่มต้นจากอดีตเพื่อเป็นการปูพื้นเรื่องให้กับตัวละคร แล้วกลับมาเล่าเรื่องราวในเหตุการณ์ปัจจุบันทั้งในส่วนปมขัดแย้งและภาวะวิกฤติของเรื่อง ในลักษณะของการบรรยายความรู้สึกของตัวละคร แต่จะมีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องในเพลง แต่อาจจะไม่ใช่จุดจบของเนื้อเรื่องในละครก็ได้

ตัวอย่างของเพลงละครโทรทัศน์ที่มีการลำดับเหตุการณ์ในลักษณะนี้ ได้แก่ เพลง “รักเธอผู้เดียว” “เธอที่แสนดี” “แต่เคยเคยรัก” “ให้รักนำทาง” “คล้ายคล้าย” “ตาเบบูนญา” “เลือกแล้วคือเธอ” “ผิดด้วยหรือ” และ “เธอคนเดียว” ซึ่งเพลงเหล่านี้จะเป็นการบรรยายลักษณะของการลำดับเหตุการณ์ที่สามารถสื่อถึงเรื่องราวในละครได้อย่างคร่าวๆ แต่โดยรวมแล้วจะเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครเอกมากกว่า ดังนั้นจุดจบของเรื่องในละครอาจจะเป็นจุดจบในแง่มุมมองของตัวละคร แต่ไม่ใช่ตอนจบของละครโทรทัศน์ก็ได้ เช่น เพลง “คล้ายคล้าย” ที่บอกถึงความคิดของตัวละครที่คิดว่าได้พบกับชายในฝันและจะพบกับรักที่สมหวัง แต่เนื้อเรื่องในละครนั้นตัวเอกกลับไม่ได้สมหวังในรักกับคนที่เป็นชายในฝัน หรือ จุดจบในเพลงบางเพลงก็เป็นการแสดงถึงตอนจบของเรื่องราวในละครด้วย เช่น เพลง “เลือกแล้วคือเธอ” ซึ่งเป็นการแสดงถึงตอนจบของละครที่พระเอกกับนางเอกคู่กัน เป็นต้น

2.4 การเล่าเรื่องที่มีหลายลำดับเหตุการณ์แต่จะสื่อประเด็นหลักของเรื่องเท่านั้น โดยไม่กล่าวถึงจุดจบของเรื่องเลย

ลักษณะของการเล่าเรื่องตามรูปแบบการลำดับเหตุการณ์นี้ ได้แก่ เพลง “ขุนเดช” “ลงตัว” และเพลง “ผู้หญิง” โดยที่เพลงทั้งสามนั้นต่างสื่อถึงประเด็นหลักของเรื่องราวในเพลงและละคร ได้แก่ เรื่องของเจตนารมณ์ในการรักษาทรัพย์สินสมบัติของชาติ เรื่องของความแตกต่างระหว่างพระเอกกับนางเอก และเรื่องของความแตกต่างของผู้หญิง โดยที่แต่ละเพลงไม่มีการกล่าวถึงจุดจบของเรื่องว่าเป็นอย่างไร กล่าวคือเป็นการเสนอภาพรวมที่เป็นประเด็นหลักของเรื่องเท่านั้น

เพลงละครโทรทัศน์สามารถสื่อความหมายของเนื้อหาละครโทรทัศน์ผ่านการถ่ายทอดความหมายแฝงเร้น (Latent meaning)

ในการเล่าเรื่องตามการวิเคราะห์ตัวบทแบบ Paradigmatic นอกเหนือจากการเล่าเรื่องตามความหมายที่เปิดเผย (Manifest meaning) ตามข้อสรุปข้างต้นแล้ว การเล่าเรื่องในเพลงยังสามารถสื่อความหมายผ่านทางความหมายแฝงเร้นได้ สำหรับความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องที่พบในเพลงละครโทรทัศน์ตามการวิเคราะห์เพลงละครทั้ง 28 เพลงนั้นจะไม่มีกรกล่าวถึงอย่างชัดเจนแต่ผู้ฟังต้องอาศัยการตีความประกอบกับเนื้อเรื่องละครเพื่อเข้าใจและทราบถึงความหมายแฝงเร้นที่เพลงต้องการสื่อถึงซึ่งส่วนมากจะใช้ในการสื่อถึงแก่นเรื่องและเรื่องราวโดยรวมของละครเป็นหลัก เช่น เพลง “จะมีใครไหม” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “คุณชาย” ที่มีความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องในเรื่องความพยายามจะนำทางไปสู่ความสำเร็จซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตั้งใจหลักของตัวละคร “โต้ง” ในเรื่อง หรือ เพลง “ตาเบญญา” จากละครที่มีชื่อเรื่องเดียวกันซึ่งเนื้อเพลงได้สื่อถึงความแข็งแกร่งของผู้หญิง โดยอาศัยการเปรียบเทียบกับดอกไม้ หรือ เพลง “ผิดด้วยหรือ” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “บาปรัก” ซึ่งถ่ายทอดความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่องในประเด็นของการกระทำที่ผิดศีลธรรมจรรยาเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม

จากการสัมภาษณ์คุณสรวิศ เลิศปัญญาบุษ (1 เมษายน พ.ศ.2545) ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์ให้กับละครของบริษัทเอ็กแซ็กท์ จำกัด ที่เป็นบริษัทในเครือเดียวกันกับบริษัท แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) เช่น เพลงละครโทรทัศน์ในละครเรื่อง “เพลงผีบอก” “นิยายรักภาคสอง” “หงส์เหนือมังกร” “มารยาธิชยา” และ “สาวใช้หัวใจซิกาโก้” เป็นต้น ได้กล่าวถึงการประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์นั้นซึ่งจะต้องมีเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องของละครไว้ดังนี้

“บริษัทเอ็กแซ็กท์จะมีเพลงทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละครโดยจะมีการวางคอนเซ็ปต์ของเพลงว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน เช่นการพูดแทนตัวพระเอกในฟีลลิ่งของความรัก หรือในสิ่งที่พระเอกเขาเป็นว่าเป็นยังไง หรือ คอนเซ็ปต์รวมของละครเรื่องนั้น หรือ theme ของละครว่าเป็นอย่างไรมาก่อน แต่จะไม่ชี้ชัดออกไปหรือชัดเจนมากเพราะด้วยความที่ต้องทำเป็น Mass ด้วย คือทำให้คนที่ไม่ดูละครฟังเพลงแล้วเพราะด้วยเหมือนกันเพราะฉะนั้นจะต้องทำเพลงค่อนข้างกลางเพราะหลักๆแล้วเอ็กแซ็กท์ก็คือเกมมี่ซึ่งต้องขายเพลงด้วยเพราะฉะนั้นต้องทำ Meaning เป็นกลาง... ในการแต่งเพลงนั้นจะต้องรู้เรื่องราวๆคือไม่จำเป็นต้องรู้เรื่องย่อ อย่างถ้าอยากทำให้เพลงนี้เป็นตัวแทนของพระเอก ความรักของพระเอกไปถึงนางเอก เราก็แค่ต้องการรู้ว่าความรักของเขาเป็นยังไง พระเอกเป็นคนยังไง พระเอกเป็นแบบไหน รักโหยหาหรือว่ารักแบบวัยรุ่น รักแบบก๊ากก๊าก อย่างเพลง “ล่า” มันก็คือความรักระหว่างแม่กับลูก มันก็จะเป็นรักอีกแบบหนึ่งก็ต้องสื่อสารผ่านทางแม่ที่จะเป็นคนร้องออกมา ก็จะมีการกำหนดมาจากผู้กำกับหรือของเอ็กแซ็กท์โดยมากจะมี MD คือ พี่บอย (ถกลเกียรติ วีรวรรณ) ผู้อำนวยการสร้างตั้งโจทย์ให้อีกที... โดยมากขึ้นกับรสนิยมของคนทำงานด้วย แต่ละคนจะเทสต์ไม่เหมือนกัน บางคนต้องการความสะละสลวย อย่างละครของหม่อมน้อย (ม.ล.พันทิวานพ เทวกุล) เพลงจะสะละสลวย เป็นเพลงเก่า อย่างพี่บอยจะชอบเพลงที่มีซึ้งมีลง เนื้อเพลงเป็นประมาณกลางๆ อย่างพี่ง่าว (ยุทธนา มุกดาสนิท) จะชอบเพลงแบบเก๋ๆ มีกีตาร์ตัวเดียวก็ได้แต่เก๋ๆ แล้วแต่เจ้าของงาน เรามีหน้าที่ตอบสนอง แต่โดยหลักๆแล้วยังเป็นการเล่าเรื่องแล้วก็ทำให้คนอยากดูละคร”

นอกจากนี้คุณสินินภา สารสาส จากบริษัทเอครู มิวสิค จำกัด ผู้รับผิดชอบการประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์ของบริษัทโดยมีผลงานที่ได้รับรางวัลโทรทัศน์ทองคำในปี พ.ศ.2537 คือเพลงละครโทรทัศน์เรื่อง “โสมส่องแสง” และผลงานที่ผ่านมาเช่นเพลงละครโทรทัศน์เรื่อง “ฝนปลายฟ้า” “เริงมายา” “ซอปรารภนา” “ปีกทอง” และ “ดอกไม้ในป่าหนาว” เป็นต้น กล่าวถึงการประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์ว่าผู้ประพันธ์ต้องรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นของละครทั้งหมดด้วยโดยมีแหล่งข้อมูลจากหลายๆที่ (31 มีนาคม พ.ศ.2545, สัมภาษณ์)

“เนื้อเรื่องของเพลงจะเน้นที่ Theme อารมณ์ของเรื่องทั้งหมด หรือประมาณแนวเรื่องของละครเป็นหลักโดยจะต้องศึกษาถึงเนื้อเรื่องทั้งจากการคุยกับผู้กำกับแล้วก็อ่าน ถ้าเค้ามีหนังสือก็ต้องอ่านหนังสือ ถ้าเค้ามีบทละครก็ต้องอ่านจากบทละครหรือ Treatment อย่างน้อยอย่างพี่นี่โดยมากแล้วจะขอทั้งหมดเพราะถ้าได้มาแต่ Treatment จะไม่พอ”

สำหรับรายละเอียดการกำหนดแนวทางของการประพันธ์เนื้อเพลงนั้น คุณชยากร สุทินศักดิ์ ผู้จัดการด้านดนตรีและการส่งเสริมการขายของบริษัทเอ็กแซ็กท์ จำกัด เป็นผู้ดูแลและ

รับผิดชอบในเรื่องของเพลงละครโทรทัศน์ให้กับละครทุกเรื่องของบริษัทกล่าวว่าเพลงไตเติ้ลจะต้องบอกถึงเรื่องราวของละครเป็นหลักทั้งในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาและอารมณ์ของตัวละคร (สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2545)

“การเลือก Main title กับ End title จะมีเหตุผลหลายอย่าง คือ Main title ถ้าตามหลักการต้องบอกโทนรวมๆกว้างๆของละคร ถ้าเป็นสมัยก่อนนี่เอ็กแซ็กท์จะมีเพลงเดียว แต่มายุคหลังๆ มี 2 เพลง สาเหตุคือมันจะช่วยขายช่วยโปรโมทได้มากขึ้น ถ้าเป็นแต่ก่อน mood มันจะรวมๆกันไปเลยครอบคลุมทั้งเรื่องราวและอารมณ์ ถ้าปัจจุบันนี้ Main title จะค่อนข้างกว้างๆ มันจะเป็นการเล่าเรื่องราวซะส่วนใหญ่ ส่วน End title จะเจาะเข้าสู่อารมณ์หนึ่ง อารมณ์ที่เราคิดว่าแรงที่สุดของละครเรื่องนั้น อารมณ์ของตัวละครสักคนหนึ่งที่คิดว่าน่าสนใจที่สุด น่าขายที่สุด หรือว่าน่าจะออกมาแล้วเพราะที่สุด ยุคนี้ Main title กับ End title ไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร อย่างถ้า Main title เล่าเรื่องราวมากๆ ก็จะไม่ขาย ดังนั้นทั้ง 2 เพลงก็จะเข้าสู่อารมณ์ อารมณ์ความรักเพราะละครส่วนใหญ่เป็นเรื่องความรัก...หลังจากที่ดูโทนของละคร ดูนักแสดงแล้วพีก็จะอ่านเรื่องย่อเพราะปกติบทจะไม่ค่อยเสร็จมาก่อนเยอะๆ หรือก เราก็จะมาอ่านเรื่องเพื่อดูว่าประเด็นไหนน่าจะเอามาทำเป็นเพลงบ้าง... การ brief ให้คนเขียนเนื้อฟัง เราก็ต้อง brief ว่าอยากได้เนื้อหาประมาณไหนแต่ว่าพูดตรงๆก็ยอมรับเหมือนกันว่ายังไงก็ต้องวนเข้าเรื่องความรัก เพราะสาเหตุหนึ่งก็คือว่าละครก็เป็นละครเกี่ยวกับความรักเป็นส่วนใหญ่ ข้อที่สองคือคนฟังก็ชอบฟังเพลงรัก จริงๆ บางทีก็อยากเปลี่ยน แต่มันก็จำเป็น...คนแต่งเนื้อเพลงอาจจะไม่จำเป็นต้องอ่านบทเพราะพีจะ brief โทนที่ต้องการให้ แล้วเล่าเรื่องย่อให้ฟังแล้วเค้าจะถาม บางทีเราก็ต้อง recheck กับผู้กำกับอีกที่ถึงรายละเอียดของเรื่องเพราะถ้าเนื้อผิดจากเรื่องมันก็ได้”

จะเห็นได้ว่าในการประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์นั้นผู้ประพันธ์เพลงจะต้องรู้เรื่องหรือเนื้อหาของละครทั้งเรื่องราวคร่าวๆ หรือ อย่างน้อยก็คือรูปแบบของละครและตัวละครเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประพันธ์เพลงทั้งสิ้นจึงสามารถสรุปได้ว่าเพลงละครโทรทัศน์นั้นจะต้องมีเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและเรื่องราวของละครเป็นหลัก แต่ไม่จำเป็นที่จะต้องชี้เฉพาะหรือเจาะจงในรายละเอียดก็ได้ซึ่งตรงกับลักษณะของการเล่าเรื่องในแบบที่พบมากในตัวอย่างที่ศึกษา

เพลงละครโทรทัศน์ไม่จำเป็นต้องมีการระบุชื่อเรื่องของละครในเนื้อเพลง

ดังจะเห็นได้จากเพลงทั้งหมด 28 เพลงจะมีเพลงที่มีชื่อเรื่องละครปรากฏในเนื้อเพลงเพียงแค่ 5 เพลงเท่านั้น ได้แก่ เพลง “ข้ามสี่พันดร 1” และ “ข้ามสี่พันดร 2” จากละครโทรทัศน์เรื่อง

“ข้ามสี่พันดร” เพลง “ขุนเดช” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “ขุนเดช” เพลง “ตาเบบญ่า” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “ตาเบบญ่า” และเพลง “สะพานดาว” จากละครเรื่อง “สะพานดาว” ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ คุณสรารุณ เลิศปัญญาบุษ (1 เมษายน พ.ศ.2545) กล่าวไว้ว่า “จริงๆแล้วเพลงละครในเรื่องของเนื้อมันจะมีสองแบบ คือ เนื้อที่บอกชื่อเรื่องเลยกับเนื้อที่ไม่บอกชื่อเรื่องเลย มันเวิร์กคนละแบบ เช่น ละครแบบที่เรี่ยสมมาก เรื่องนี้ที่เรี่ยสมอย่างเช่นช่อง 7 เรื่อง “ข้ามสี่พันดร” เนื้อเพลงควรจะมีคำว่า “ข้ามสี่พันดร” แต่เรื่อง “รักหลอกๆอย่าบอกใคร” ที่โจร้อง “หลอกใครซักคนนึง...” (เพลง) ไม่มีคำว่า “รักหลอกๆอย่าบอกใคร” แต่จะพยายามให้มันเป็นกลาง เป็นการ imply... ส่วนมากจะอยู่ที่งานวรรณกรรมเขียนของแต่ละคนมากกว่า เช่นงานวรรณกรรมที่ค่อนข้างเป็นแบบแผน เช่น คู่กรรม หรือว่าเขียนเป็นหนังสือมาก่อนแล้วคนจะติดคำนั้นๆ ควรจะมี... แต่ส่วนตัวแล้วจะไม่ชอบให้มี ชอบ imply เพราะจะทำให้กว้างกับคนที่มาดูละครด้วย...ทำให้เป็น Mass... การที่ไปเจาะจงกับชื่อละคร จะทำให้กลุ่มคนฟังลดลง บางทีก็ขึ้นอยู่กับช่องด้วย อย่างของเอ็กแซ็กท์จะเน้นการขายเพลงก็ต้องทำเพลงให้เป็นกลาง เป็น Mass ก็ไม่ต้องระบุชื่อละครลงไป แต่อย่างช่อง 7 จะเน้นเรตติ้งก็จะใส่ชื่อละครไปในเพลงด้วยเพื่อบอกคนดูว่าละครมาแล้ว...”

ในทัศนะของผู้กำหนดแนวเพลงของเพลงละครโทรทัศน์เกี่ยวกับเรื่องระบุชื่อเรื่องละครในเนื้อเพลง คุณชยากร สุทินศักดิ์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “การระบุชื่อเรื่องละครในเนื้อเพลงถ้าใส่ได้แล้วมันลงตัวก็อยากทำเพราะจะดูเท่หมาก แต่ทำไม่ค่อยได้เพราะมันยึดเยียดเกินไปและเป็นการบังคับคนเขียนเนื้อเกินไป เราเลยไม่อยาก brief แบบนี้เพราะมันแก้ไขยากถ้าเกิดมีปัญหา” (8 เมษายน พ.ศ. 2545) ดังนั้นจากการศึกษากลุ่มตัวอย่างของเพลงละครและการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเพลงละครโทรทัศน์ทำให้สามารถสรุปได้ว่าไม่จำเป็นต้องมีการระบุชื่อเรื่องละครโทรทัศน์ลงในเนื้อเพลงละคร

เพลงเพลงละครโทรทัศน์มีทำนอง จังหวะ และอารมณ์ของเพลงที่สัมพันธ์กับอารมณ์ และเรื่องราวของแก่นเรื่องละครเป็นหลัก

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างเพลงละครโทรทัศน์ทั้ง 28 เพลง พบว่า เพลงละครโทรทัศน์ทุกเพลงมีทำนอง จังหวะ และอารมณ์ของเพลงที่สัมพันธ์กับละคร ตัวอย่างเช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” เป็นละครตลกที่มีแก่นเรื่องเป็นเรื่องของความรักทำให้เพลงละคร “ให้รักนำทาง” เป็นเพลงที่มีจังหวะเร็วและมีทำนองสนุกสนานตรงกับเรื่องราวของละคร หรือเพลง “นี่แหละตัวฉัน” ซึ่งมีทำนองเลียนแบบเพลงจิ้งจิวเพราะตัวละครเอกของเรื่องเป็นนางเอกจิ้งจิว หรือเพลง “ผิดด้วยหรือ” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “บาปรัก” ซึ่งเป็นเรื่องราวของความรักที่ผิดศีลธรรมและไม่เป็นที่ยอมรับทำให้เพลงเป็นเพลงที่มีจังหวะช้าและมีอารมณ์เศร้าเพื่อถ่ายทอดถึงอารมณ์ของละคร

จากการสัมภาษณ์ คุณจิรพรรณ อังศวานนท์ ผู้ประพันธ์เพลงของบริษัทเอคจู มิวสิค จำกัด (31 มีนาคม พ.ศ.2545) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของท่านองและจังหวะเพลงว่า “การประพันธ์เพลงละครต้องคำนึงถึง mood ของเรื่อง เวลา สถานที่ อารมณ์ของนักแสดงเป็นหลักและทั้งหมดต้องสัมพันธ์กันเพราะเพลงต้องเล่าเรื่องในส่วนที่ภาพทำไม่ได้ด้วย คือ ต้องเป็น Music Psychology Effect คือ สามารถบอกถึงอารมณ์ของเรื่องได้ด้วย”

จากการสัมภาษณ์คุณสินินภา สารสาส (31 มีนาคม พ.ศ.2545) กล่าวถึงท่านอง จังหวะและอารมณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้ “โดยทั่วไปอย่าง Title song จะเป็น melody ตามแนวอารมณ์เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นสดใสร่าเริง หรือว่าเป็นตลก หรือเป็นเศร้า หรือรักหวาน หรืออะไรส่วนมากแนวอารมณ์จะถูกกำหนดจากผู้กำกับหรือผู้จัดละครแล้วแต่กลุ่มเค้า อย่างของกลุ่มยูม่า ผู้กำกับเค้าคุยเอง อย่างกลุ่มช่อง 3 คุณไก่ วรายุทธ จะมาพร้อมผู้กำกับเค้าจะมา brief ด้วย อย่างพี่น้อง (ม.ล.พันทิวานพ เทวกุล) พี่น้อยเค้าคุยเองหมด แต่หลักๆ ทั้งหมดต้องมาจากเรื่องราวอารมณ์ของละคร...”

นอกจากนี้คุณชยากร สุทินศักดิ์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดแนวทางของการประพันธ์ท่านองว่าจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวและเนื้อหาของละครไว้ดังนี้ (8 เมษายน พ.ศ.2545)

“ก่อนที่ละครจะออกอากาศประมาณ 2 เดือน เราก็จะรู้ว่ามีละครเรื่องไหน ... พี่ก็ต้องมานั่งคิดแล้วว่าเพลงไตเติ้ลครานี้จะเป็นยังไง มีหลายหลักการในการคิด คือดูจากละครก่อนว่าละครเป็นละครตลก ละครแอ็คชั่น ละครดราม่า หรืออะไรต่างๆซึ่งละครแต่ละเรื่องจะทำให้สไตล์ของเพลงแตกต่างกันออกไป ละครตลกเพลงมันก็จะสบาย สดใส น่ารักๆ ละครดราม่าเพลงมันก็จะซาบซึ้งสะเทือนใจ ละครแอ็คชั่นก็ต้องมีความร็อคๆ เข้มๆหน่อย เราต้องรู้โทน รู้สไตล์ละครก่อนหลังจากที่รู้อารมณ์ของเพลง สไตล์ของเพลง และแง่มุมเนื้อหาเพลงคร่าวๆแล้วว่าจะเป็นประมาณไหน คือ ต้องเหมาะกับตัวละครแล้วก็ตัวนักร้องด้วย แล้วก็จะเรียกนักดนตรีมา brief เพื่อแต่งท่านองว่าอยากได้อารมณ์ประมาณไหนยังไง เราก็จะมี reference เปิดให้ฟังก็คือเปิดเพลงฝรั่งหรือเปิดเพลงไทยที่ผ่านมาให้ฟังว่าประมาณนี้ ขอท่านองอย่างนี้ ขอโน้ตจบให้สูงหน่อย ตรงส่วนโปรดิวเซอร์เราก็ต้องเลือกเหมือนกัน คือ ต้องมองว่าโปรดิวเซอร์คนไหนเหมาะกับแนวเพลงไหนทุกคนไม่มีใครนัดทุกอย่าง จากนั้นเขาก็ไปทำท่านองมา ซักอาทิตย์สองอาทิตย์เอากลับมาให้ฟังเราก็จะฟังว่าชอบหรือยัง เพราะพอใหม่ ส่วนมากก็ต้องเน้นเพราะไว้ก่อน ไม่ค่อยเน้นแปลก ถ้าพอก็ส่งต่อให้คนอื่นเขียนเนื้อร้องทำต่อไป”

จะเห็นได้ว่าเนื้อเรื่องของละครเป็นหลักสำคัญในการกำหนดทำนองและจังหวะของเพลง ละครโทรทัศน์เพราะสามารถช่วยสื่อถึงอารมณ์และแนวทางของเรื่องละครด้วย

เพลงละครโทรทัศน์โดยเฉพาะเพลงนำละครและเพลงท้ายละครต้องใช้ประกอบกับไตเติ้ลนำละคร และไตเติ้ลท้ายละคร รวมทั้งการเข้าโฆษณาหรือการเข้าละครหลังโฆษณาในแต่ละช่วง

เพลงละครโทรทัศน์ถือเป็นเครื่องมือในการสร้างหรือปูพื้นอารมณ์ให้กับเรื่องราวของละคร อีกทั้งยังเป็นการสื่อถึงเนื้อหาคร่าวๆของละครโทรทัศน์โดยอาศัยรูปแบบของการนำเสนอควบคู่ไปกับไตเติ้ลนำรายการ ไตเติ้ลท้ายรายการ และช่วงตัดเข้าโฆษณา และช่วงตัดเข้าละครหลังโฆษณา ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มความน่าสนใจให้กับละครโทรทัศน์และเป็นการกระตุ้นให้ผู้ชมรู้สึกอยากติดตามชมละครมากยิ่งขึ้น

เพลงละครโทรทัศน์จะถูกกำหนดในเรื่องความยาวของเพลงโดยขึ้นอยู่กับความยาวของไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการเป็นหลัก

เพลงนำละครและเพลงท้ายละครโดยมากแล้วจะมีความยาวไม่เกิน 4 นาที เกี่ยวกับการกำหนดเวลาของเพลงละครนี้ คุณสรารุช เลิศปัญญาบุษ ให้อรรถาธิบายไว้ว่า

“ทำงานแรกๆ โดนเรื่องแต่งเพลงยาวไป เกินเวลาไตเติ้ล ยิ่งถ้าเป็นช่อง 7 เค้ให้แค่ 2 นาที แล้วเค้าก็จะเปิดเพลงลงแล้วตัดไปเข้าโฆษณา บางทีแต่งมา 4 นาที 5 นาที เค้ก็บอกยาวไปไม่รู้จะใส่อะไรลงไปในไตเติ้ลแล้วนะก็มีเหมือนกัน แต่หลังๆ ปรับให้เหลือ 4 นาทีเค้ก็โอเค” (1 เมษายน พ.ศ. 2545)

เพลงละครโทรทัศน์ไม่จำเป็นจะต้องใช้นักแสดงในละครเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ขับร้อง

โดยทั่วไปจะพบว่าเพลงละครโทรทัศน์มักจะมีนักแสดงนำในละครเรื่องนั้นๆเป็นผู้ขับร้อง แต่ตามหลักการแล้วจะเลือกจากผู้ที่มิใช่เสียงเหมาะสมกับอารมณ์และเรื่องราวของเพลงมากกว่า อย่างไรก็ตาม การใช้นักแสดงในการร้องเพลงละครนั้นสามารถช่วยในการถ่ายทอดอารมณ์เพลงและความรู้สึกของตัวละครได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งจากคำสัมภาษณ์ คุณสินินภา สารสาส ที่กล่าวถึงการเลือกนักร้องให้เป็นผู้ถ่ายทอดเพลงละครไว้ดังนี้ (31 มีนาคม พ.ศ.2545)

“ส่วนมากเวลาแต่งเพลงผู้กำกับจะตั้งใจให้เรา เราก็จะเช็คว่าอันนี้ได้มั๊ย เราเห็นว่านักร้องคนนี้นั้นๆเหมาะกับอันนี้แต่เราก็ต้องมี alternative ให้เค้ เช่นคนนี้นั้นผู้กำกับเค้ไม่ชอบ เห็นว่า

เสียงห้าไปอยากได้เสียงใสกว่านี้ เอ้าฉันคนนี่โอเคมัยย๋ อย่างเรื่อง “ดอกไม้ในป่าหนาว” ที่ คุณมารีสา สุโกศล แคल्पป์ เป็นคนร้องซึ่งแบบว่าเค้าก็ไม่เคยร้องเพลงละครมาก่อนแต่เรารู้ว่าเสียงเค้าเป็นแบบนี้เพราะว่าผู้กำกับอยากได้คนที่เสียงแบบ Naive หรืออินโนเซนส์ แล้วแบบว่ามีเศร้านิดๆ เหนงๆ อะไรวะอย่างนี้ เราก็รู้จักมารีสาว่าน้ำเสียงเค้าเวลาร้องเนี่ยะมันน่าสงสาร เสียงเค้าเวลาร้องมันจะมีโทนนิดๆ เราก็เลือกเค้าแล้วมาเสนอผู้กำกับ ผู้กำกับเอาเราก็รู้ว่าคนนี่ทำอะไรได้บ้าง ต้องรู้จักนักร้องด้วยแล้วก็ทำเพลงคีย์ไปให้เค้าได้เต็มทีของเค้า เพลงมันกับออกอารมณ์อะไรต่ออะไรได้ มันเป็นทางที่เค้าทำได้ดีบวกกับมันต้อง brief ไปกับเนื้อเรื่องด้วย...การให้นักแสดงมาร้องเพลงไตเติ้ลไม่ได้บอกอะไรมากเพราะไม่ได้อยู่ในซีนแต่ก็อยู่ที่เรื่องอีก มันก็ไม่จำเป็นต้องเอานักแสดงมาร้องหรอก อย่างโสมส่องแสงเราก็ไม่ให้มาซำร้องทั้งๆที่เค้าอยากร้อง แต่ให้มาพูดคำของคุณทมยันตี “อยากจะรักกันนั้นต้องทั้งหมด...” เพราะว่าเพลงมันไม่ใช่จริตของซำ ไม่ใช่วิถีที่ซำถนัด ไม่ใช่แนวที่ซำจะทำได้ดี เราก็ไม่อยากจะไปทำร้ายเค้าไปเพราะมันหักแนวแล้วเค้าทำได้ดีก็เป็นการทำร้ายเค้า ในการทำงานถ้ารู้นักร้องก่อนจะเลิศเลย ส่วนใหญ่จะพยายามให้รู้จักก่อนแต่ก็ต้องให้ผู้กำกับอนุมัติก่อนอยู่ดี”

สำหรับคุณสรารุช เลิศปัญญาบุษ ได้พูดถึงการที่นักแสดงเป็นผู้ร้องเพลงละครไว้ ดังนี้ (1 เมษายน พ.ศ. 2545, สัมภาษณ์)

“เท่าที่ทำงานมาความแตกต่างของนักร้องที่เป็นนักร้องจริงๆ กับนักแสดงที่เป็นนักร้องได้ด้วย คือ อารมณ์ เราไม่พูดถึงว่าใครร้องเก่งกว่าใคร แต่นักร้องที่เก่งมากๆ สื่ออารมณ์ได้ไม่เท่าดารารที่ร้องเพลงได้ เพราะเขาไม่ได้ถูกฝึกมาแบบนั้น ดาราที่ร้องเพลงได้ในขณะที่เค้าร้องเพลง เค้าจะ interpret ไปด้วยว่าเค้ากำลังแสดงเป็นใครอยู่ เข้าถึงอารมณ์ได้ดีกว่านักร้องจริงๆ แล้วถ้าร้องเพลงได้จะดี”

หลักการในการเลือกนักร้องเพื่อมาถ่ายทอดเพลงละครโทรทัศน์นั้น คุณชยากร ได้ให้แนวทางในการคัดเลือกไว้ว่าจะต้องเลือกนักร้องที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของเพลงได้ดีโดยดูจากน้ำเสียงของนักร้องกับอารมณ์ของเพลงและต้องมีชื่อเสียงพอสมควรเพื่อช่วยในการประชาสัมพันธ์ละครอีกทางหนึ่ง และการนำนักแสดงในเรื่องมาร้องเพลงนั้นจะยิ่งช่วยเสริมความน่าเชื่อถือ และสมจริงให้กับละครด้วยแต่ทั้งนี้นักแสดงคนนั้นจะต้องร้องเพลงได้ดีด้วย

“หลังจากที่รู้สไตล์ของละคร รู้โทนแล้ว ถัดจากนั้นเราต้องรู้ว่าใครเป็นคนเล่น เป็นคนแสดง เพราะว่าถ้าคนแสดงเป็นคนที่ร้องเพลงได้ เราก็จะเอาเค้ามาร้อง เหตุผลอย่างแรกคือถ้านักแสดงคนนั้นร้องเพลงดีก็ทำไม่ถึงไม่เอาคนนี้มาร้องละแต่ถ้าเกิดร้องแค่พอใช้ได้ก็ไม่จำเป็นต้องเอาเค้ามาร้องก็ได้ อย่างถ้าร้องดีแล้วเอามาร้องมันก็จะยิ่งแข็งแรง คนก็จะรู้สึกว่าคุณตัวละครแล้ว เชื่อว่านี่คือ

ความรู้สึกที่ถ่ายทอดจากตัวแสดงนี่จริงๆ เพราะตัวแสดงเป็นคนร้องเองด้วย... ถ้าเกิดนักแสดงไม่ใช่ นักร้อง เราก็ต้องหานักร้องมากก็ต้องกลับไปมองที่โจทย์ข้อแรกก่อนว่า โทนละครเป็นยังไง เป็นโทน แบบสดใส เราก็ต้องมองไปที่ว่านักร้องคนไหนร้องเพลงสดใสแล้วดี ถ้าเป็นละครในแนวดราม่า นักร้องคนไหนร้องเพลงโทนนี้แล้วดี ก็คือต้องมองว่านักร้องคนไหนมีน้ำเสียงเหมาะกับโทนเรื่อง ละคร... จากนั้นเราก็ต้องติดต่อกับต้นสังกัดว่านักร้องคนนี้ได้ไหม ข้อจำกัดก็มีเช่นนักร้องคนนี้ กำลังอยู่ในช่วงเก็บตัว ไม่อยากให้ออกเพลงตอนนี้ หรือว่าอัลบั้มของนักร้องหรือสไตล์ของนักร้องที่ วางไว้ไม่ตรงกับเพลงละคร และนักร้องต้องมีชื่อเสียงพอสมควรเพื่อช่วยในการโปรโมทแต่ก็ยกเว้น ถ้าอยากลองของใหม่เพราะนักร้องจริงๆ ก็มีไม่เยอะ”

เพลงละครโทรทัศน์มีความแตกต่างจากเพลงจากเพลงไทยสากลต่างๆ ไปอย่างชัดเจน

จากรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อแตกต่างระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และ เพลงไทยสากลทั่วไป ได้ดังตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบเพลงละครโทรทัศน์และเพลงไทยสากลต่างๆ ไป

เพลงละครโทรทัศน์	เพลงไทยสากลต่างๆ ไป
1) คำร้องถูกกำหนดรูปแบบของเนื้อหาให้ สัมพันธ์กับเรื่องราวและเนื้อหาของละครเป็น หลัก โดยเน้นที่แก่นเรื่องของละครและอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครโดยผู้กำกับและ ผู้อำนวยการสร้างเป็นผู้กำหนดแนวทางให้	1) คำร้องไม่ถูกกำหนดกรอบในการประพันธ์มาก เท่ากับเพลงละครซึ่งข้อกำหนดของการประพันธ์ เพลงจะกว้างกว่าของเพลงละครโทรทัศน์ แม้ บางครั้งอาจมีการกำหนดหัวข้อให้ แต่ก็ไม่ละเอียด เหมือนกับโจทย์ของเพลงละคร โดยรวมแล้วขึ้นอยู่กับโปรดิวเซอร์และผู้ประพันธ์เพลงเป็นหลัก
2) จังหวะและทำนองของเพลงละครโทรทัศน์ นั้นจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวและอารมณ์ของ ละคร โดยที่เพลงละครต้องสอดคล้องกับสีสัน และเนื้อหาของละครรวมถึงอารมณ์โดยรวม ของเนื้อเรื่องละครด้วย เช่น ส่วนใหญ่ละครรัก มักจะเป็นเพลงช้าอารมณ์เศร้า ส่วนละครตลก มักจะเป็นเพลงเร็วและมีอารมณ์เพลงที่คึกคัก สนุกสนาน	2) จังหวะและทำนองนั้นไม่ถูกตีกรอบด้วยเรื่อง ราวซึ่งการประพันธ์ทำนองบางครั้งจะประพันธ์ ก่อนเนื้อร้องหรือบางครั้งประพันธ์หลังจากเนื้อร้อง และบางครั้งก็ประพันธ์พร้อมๆกันทำให้มีรูปแบบที่ หลากหลายโดยจะดูจากตัวนักร้องเป็นหลักว่า เหมาะกับเพลงรูปแบบไหน

3)มีละครโทรทัศน์เป็นสื่อช่วยชี้นำความรู้สึกในการฟังเพลงซึ่งช่วยให้ฟังเพลงได้ไพเราะขึ้นเพราะเข้าใจถึงเนื้อหาเพลงที่สัมพันธ์กับเนื้อหาของละครทำให้เข้าถึงอารมณ์เพลงได้ดียิ่งขึ้น	3)มีมิวสิกวิดีโอและคอนเสิร์ตเป็นสื่อที่ช่วยชี้นำความรู้สึกในการฟังเพลงให้ไพเราะยิ่งขึ้น
4)เพลงละครโทรทัศน์ถูกกำหนดความยาวของเพลงโดยไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลทำยรายการเป็นหลัก	4)เพลงไทยสากลต่างๆ ไปไม่ถูกกำหนดความยาวของเพลงในการประพันธ์
5)มีเวลาในการนำเสนอที่แน่นอนทางโทรทัศน์คือในช่วงเพลงนำละครและเพลงท้ายละครซึ่งนำเสนอควบคู่กับไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลทำยรายการ	5)เพลงต่างๆ ไปมักนำเสนอในเวลาที่ไม่แน่นอนเพลงที่เป็นที่นิยมจะนำเสนอคู่กับภาพมิวสิกวิดีโอหรือคอนเสิร์ตและมีการแพร่ภาพทางโทรทัศน์
6)การเลือกนักร้องนั้นต้องคำนึงถึงน้ำเสียงของนักร้องที่เหมาะสมกับโทนและอารมณ์ของเพลงละครและอาจจะเป็นนักแสดงในเรื่องหรือไม่ใช่ก็ได้	6)นักร้องจะถูกกำหนดตัวไว้ตั้งแต่ต้นซึ่งการประพันธ์เพลงจะต้องประพันธ์ให้เข้ากับน้ำเสียงของนักร้องเป็นหลัก
7)ขณะฟังเพลงละครผู้ฟังจะนึกถึงเรื่องราวของละครซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเพลงละคร	7)ขณะฟังเพลงผู้ฟังจะคิดเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเองว่าเนื้อเพลงตรงกับตัวเองหรือไม่

ตารางข้างต้นชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะพิเศษที่เป็นสมบัติเฉพาะตัวของเพลงละครโทรทัศน์ที่ทำให้เพลงละครโทรทัศน์แตกต่างจากเพลงไทยสากลต่างๆ ไป ทั้งๆ ที่จริงๆ แล้วเพลงละครโทรทัศน์จัดว่าเป็นเพลงไทยสากลชนิดหนึ่งเช่นกัน

ขั้นตอนในการผลิตเพลงละครโทรทัศน์แตกต่างจากขั้นตอนการผลิตเพลงไทยสากลทั่วไป

ขั้นตอนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลต่างๆ ไปนั้นมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะในส่วน of หลักการในการประพันธ์เพลง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบขั้นตอนการผลิตระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไป

ขั้นตอนในการผลิตเพลงละครโทรทัศน์	ขั้นตอนในการผลิตเพลงไทยสากล
<p>1) ขั้นตอนวางแผนผลิตเพลง</p> <p>ผู้กำกับละคร ผู้อำนวยการสร้าง และผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้กำหนดแนวทางของเพลงโดยการศึกษาจากตัวบทละครเพื่อเลือกมุมมองที่ต้องการนำเสนอในการเล่าเรื่องราว เนื้อหาละคร อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครในเรื่องเป็นหลัก</p>	<p>1) ขั้นตอนวางแผนผลิตเพลง</p> <p>โปรดิวเซอร์พิจารณาบุคลิกของนักร้อง หรือนักดนตรีเพื่อกำหนดแนวทางของเพลงและกลุ่มเป้าหมายรวมถึงแนวโน้มของตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักร้อง</p>
<p>2) ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบในการสร้างเพลง</p> <p>หลังจากที่ได้ข้อสรุปในเรื่องเนื้อหาและอารมณ์ของเพลงละครที่ต้องการแล้วจะส่งต่อไปให้ผู้ประพันธ์เพลงเพื่อทำหน้าที่ในการประพันธ์เนื้อร้องและทำนองต่อไปและทำการคัดเลือกนักร้องที่มีน้ำเสียงเหมาะกับโทนเพลงตามที่ตกลงในที่ประชุม มีการเรียบเรียงและส่งเพลงตัวอย่างให้นักร้องฝึกซ้อมก่อนบันทึกเสียงจริง</p>	<p>2) ขั้นตอนเตรียมวัตถุดิบในการสร้างเพลง</p> <p>โปรดิวเซอร์มอบหมายงานให้กับผู้ประพันธ์เพลงเพื่อผลิตผลงานตามแนวทางที่กำหนดไว้โดยขั้นตอนในการประพันธ์ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ผลงานตามแบบของตัวเองได้กว้างกว่าการประพันธ์เพลงละคร เพราะโจทย์ที่กำหนดให้กว้างกว่า จากนั้นเป็นการเรียบเรียงเสียงประสานของเพลง</p>
<p>3) ขั้นตอนบันทึกเสียง</p> <p>ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่เหมือนกันระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และเพลงไทยสากลทั่วไปคือเริ่มต้นจากการอัดเสียงเครื่องดนตรีซึ่งส่วนมากจะเป็นนักดนตรีรับจ้าง บันทึกเสียงร้องและเสียงประสานซึ่งเป็นการบันทึกเสียงขั้นแรกโดยชาวดเอนจิเนียร์ จากนั้นเป็นการบันทึกเสียงเพื่อลงมาสเตอร์เทปที่เรียกว่าการมิกซ์ดาวนหลังจากเสร็จสิ้นจะส่งให้กับผู้กำกับและผู้อำนวยการสร้างฟังอีกครั้งเพื่อการอนุมัติและส่งมาสเตอร์เทปเพื่อใช้ลงเสียงในละคร</p>	<p>3) ขั้นตอนบันทึกเสียง</p> <p>ลำดับขั้นตอนเหมือนกับการบันทึกเสียงของเพลงละครโทรทัศน์เว้นแต่ว่าผู้อนุมัติขั้นสุดท้ายจะเป็นโปรดิวเซอร์ เมื่อเรียบร้อยแล้วจะส่งมาสเตอร์เทปไปผลิตเป็นเทปคาสเซ็ทหรือคอมแพ็คดิสก์เพื่อการจัดจำหน่ายต่อไป</p>

จากตารางเปรียบเทียบข้างต้นจะเห็นได้ว่าความแตกต่างระหว่างขั้นตอนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไป ไปนั้นมีตั้งแต่ขั้นตอนแรกโดยเฉพาะหลักการในการประพันธ์เพลงทั้งในส่วนเนื้อร้องและทำนอง รวมถึงผู้มีอำนาจในการตัดสินใจกำหนดแนวทางของเพลงด้วย ซึ่งจัดได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์อีกส่วนหนึ่งที่จะไม่พบในเพลงไทยสากลทั่วไป และมีเพียงขั้นตอนเดียวเท่านั้นคือขั้นตอนของการบันทึกเสียงที่เหมือนกันแต่สุดท้ายแล้วลักษณะของการนำไปใช้ก็แตกต่างกันที่สุด กล่าวคือ เพลงละครโทรทัศน์จะถูกนำไปลงเสียงประกอบในละครโทรทัศน์ ในขณะที่เพลงไทยสากลจะถูกนำไปผลิตเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์” เป็นการศึกษาเพื่อต้องการศึกษาถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ และเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ โดยใช้กรอบแนวคิดในเรื่องการตีความตัวบท (Textual Analysis) ของทั้งเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ตามกระบวนการ Hermeneutics และแนวคิดทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology) เป็นแนวทางหลักในการศึกษา

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาโดยเลือกเฉพาะเพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร และเพลง Theme song มาจากละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นผลงานที่ประพันธ์ขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อใช้ประกอบการแสดงในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำในปีพ.ศ. 2542 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเพลงละครโทรทัศน์ 28 เพลง จากละครโทรทัศน์ทั้งหมด 17 เรื่อง ในการศึกษาถึงหน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์นั้นจำเป็นต้องวิเคราะห์ตัวบทของเพลงละครโทรทัศน์ และตัวบทของละครโทรทัศน์เพื่อนำมาเปรียบเทียบหาหน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะเฉพาะพิเศษเฉพาะตัว หรืออัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ 3 ส่วน ดังนี้ คือ การวิเคราะห์ลักษณะการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครโทรทัศน์ การวิเคราะห์ตัวบทของละครโทรทัศน์ และการวิเคราะห์ตัวบทของเพลงละครโทรทัศน์

ในการสรุปและอภิปรายผลจะแสดงข้อมูลเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์
3. อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

สรุปผลการวิจัย

หน้าที่ของเพลงละครโทรทัศน์

เพลงละครโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นเพลงนำละคร เพลงท้ายละคร หรือเพลง Theme song นั้นล้วนแต่มีหน้าที่และบทบาทในฐานะที่เป็นเพลงที่ใช้ประกอบในละครโทรทัศน์เหมือนกันซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของเพลงละครโทรทัศน์เลยทีเดียว นั่นก็คือการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายถึงเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์และการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเพื่อเป็นการเสริมและเน้นย้ำถึงความรู้สึก อารมณ์ และเหตุการณ์ หรือ เป็นการสร้างความสมจริงให้กับเรื่องราวในละครโทรทัศน์มากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่นการใช้เพลงในการเล่าเรื่องแทนบทสนทนาของตัวละครหรือเป็นการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในการดำเนินเรื่อง ซึ่งส่วนมากมักใช้เพลงนำละคร และเพลงท้ายละครที่มีเนื้อร้องตรงกับภาพละครในเหตุการณ์ โดยเพลงละครโทรทัศน์นั้นจะทำหน้าที่ในการสื่อถึงเนื้อหา แสดงถึงความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครตัวนั้นๆ ซึ่งเป็นการใช้เพลงเป็นเสียงหลักในการเล่าเรื่องแทนการใช้บทสนทนาของตัวละครเพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงเรื่องราวของละครและรับรู้ถึงอารมณ์ของละครได้ดีและชัดเจนยิ่งขึ้น หรือ ช่วยเสริมให้ละครโทรทัศน์มี ความสมบูรณ์ในการสื่อความหมายมากขึ้น

นอกจากหน้าที่ในการเล่าเรื่องแล้ว เพลงละครโทรทัศน์ยังมีหน้าที่ในส่วนของความเป็นเพลงประกอบไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการดังที่กล่าวถึงข้างต้น ทั้งนี้เพลงละครโทรทัศน์จะถูกกำหนดให้นำเสนอคู่กับไตเติ้ลรายการของละครโทรทัศน์เพื่อสื่อถึงเนื้อหาของละครและกระตุ้นให้คนอยากชมละครมากยิ่งขึ้น ซึ่งไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ละครโทรทัศน์เช่นกัน โดยที่ไตเติ้ลรายการนั้นเป็นส่วนที่ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่น่าสนใจและน่าติดตามให้กับละครโทรทัศน์ผ่านทางการเล่าเรื่องของเพลงละครโทรทัศน์และภาพไตเติ้ลรายการทั้งในส่วนของภาพตัวอย่างจากเนื้อเรื่องละครหรือกราฟฟิคที่ช่วยเสริมภาพให้สวยงามและสมจริงมากยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้มีส่วนในการสร้างความประทับใจและความเพลิดเพลินซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้ผู้ชมอยากติดตามชมละครโทรทัศน์มากขึ้น อีกส่วนหนึ่งที่เพลงละครโทรทัศน์มักถูกนำมาใช้เป็นเพลงประกอบก็คือ Key scene หรือภาพที่ใช้ตัดเข้าสู่ช่วงโฆษณา หรือการตัดเข้าละครหลังโฆษณาเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าภาพละครนั้นกำลังจะตัดเข้าหรือออกจากเนื้อเรื่องละครจริงๆที่กำลังออกอากาศเท่านั้น แต่ในกรณีที่ละครโทรทัศน์เรื่องนั้นมีเพลงละครหลายเพลงก็สามารถเลือกใช้เพลงให้เหมาะสมกับเนื้อหาของละครในแต่ละช่วงก่อนจะตัดเข้าหรือออกเพื่อเป็นการสร้างความต่อเนื่องของอารมณ์เนื้อเรื่องละครอีกทางหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์

เพลงละครโทรทัศน์นับเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของละครโทรทัศน์ซึ่งทั้งสองต่างมีความเกี่ยวเนื่องกันในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง กล่าวคือ เพลงละครโทรทัศน์นั้นจะมีความสัมพันธ์กับเรื่องราวของละครโทรทัศน์ซึ่งจะเห็นได้จากขั้นตอนในการประพันธ์ที่เพลงละครโทรทัศน์นั้นจะถูกกำหนดแนวทางของเพลงมาจากเรื่องราวและเนื้อหาของละครโทรทัศน์เป็นหลัก และเพลงละครโทรทัศน์ยังมีหน้าที่ในการถ่ายทอด และ สื่อความหมายของเรื่องราวโดยรวมของเนื้อหาละคร รวมถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในการถ่ายทอดความหมายโดยการใช้เพลงละครโทรทัศน์ที่ถือว่าเป็นความหมายส่วนย่อยในการแทนความหมายถึงเนื้อหาของละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นความหมายส่วนรวม หรือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนรวมที่เรียกว่า Metonymy ลักษณะของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์เช่นนี้ช่วยให้ผู้ชมละครสามารถทราบถึงเรื่องราวเนื้อหาโดยรวมของละครโทรทัศน์ผ่านการฟังเพลงละครโทรทัศน์ได้เองอย่างคร่าวๆ เพราะต่างทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความหมายที่มาจากแหล่งเดียวกันคือ ละครโทรทัศน์ทั้งในส่วนของวิธีการเล่าเรื่อง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่อง ความหมายแฝงเร้นในการเล่าเรื่อง อารมณ์และความรู้สึกที่ปรากฏในเรื่อง รวมถึงสถานที่และช่วงเวลาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างก็เป็นเรื่องเดียวกัน เว้นแต่ว่าเพลงละครโทรทัศน์อาจจะมีการคัดเลือกเนื้อหาเพียงประเด็นเดียวจากเรื่องราวทั้งหมดในละครโทรทัศน์มาใช้ในการเล่าเรื่อง ทั้งนี้เพราะเพลงละครโทรทัศน์นั้นมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการนำเสนอซึ่งโดยมากจะเฉลี่ยอยู่ที่ 2-4 นาที จึงทำให้ไม่สามารถเล่าเรื่องราวทั้งหมดของเนื้อหาละครโทรทัศน์ได้

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสื่อความหมายที่พบในละครโทรทัศน์นั้นบางครั้งก็ไม่พบในเพลงละครโทรทัศน์ เนื่องจากเพลงละครโทรทัศน์มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาจึงทำให้ต้องมีการเลือกประเด็นในการนำเสนอซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายได้ชัดเจนเท่ากับละครโทรทัศน์ อย่างไรก็ตามเพลงละครโทรทัศน์ยังคงมีการใช้สัญลักษณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่การระบุชื่อเรื่องของละครโทรทัศน์ลงในคำร้องของเพลงละครโทรทัศน์ และส่วนมากมักจะใช้ชื่อเรื่องละครตั้งเป็นชื่อเพลงละครโทรทัศน์เพลงนั้นๆไปด้วยเลย เช่น เพลงละคร “สะพานดาว” ที่เป็นเพลงประกอบในละครโทรทัศน์ชื่อเรื่องเดียวกันและมีคำว่า “สะพานดาว” ในคำร้องถึง 3 ครั้ง หรือเพลง “ขุนเดช” ที่มีชื่อเรื่องละครปรากฏในคำร้อง 2 ครั้ง หรือเพลงละคร “ข้ามสี่พันดร 1” และเพลง “ข้ามสี่พันดร 2” ซึ่งมีชื่อเพลงตรงกับชื่อเรื่องละครทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละคร นอกจากนี้ยังมีการระบุชื่อเรื่องละครลงในคำร้องของทั้งสองเพลงด้วย หรือ เพลง “เงาโคก” ที่แม้จะไม่มีชื่อเรื่องละครในคำ

ร้องของเพลงแต่มีการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อถึงความหมายที่เกี่ยวข้องกันผ่านทาง “ดอกอโศก” ที่ใช้ประกอบในไต่เต้ลรายการ ในขณะที่เนื้อเรื่องละครจะกล่าวถึงต้นอโศกซึ่งเป็นต้นไม้ที่นางเอกรักเป็นต้น

ข้อนำสังเกตอีกประการหนึ่งของเพลงละครโทรทัศน์ คือ ละครโทรทัศน์บางเรื่องมีการนำเพลงไทยสากลที่ไม่ได้ประพันธ์ขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อใช้สำหรับละครโทรทัศน์มาใช้ประกอบภาพในละครโทรทัศน์ แต่ถึงอย่างไรเนื้อหาของเพลงไทยสากลที่นำมาใช้นั้นต่างก็มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องของละครโทรทัศน์อย่างลงตัว ดังจะเห็นได้จากเพลง “กลับมาซักครั้ง” ซึ่งเป็นเพลงที่ไม่ได้ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบละคร แต่มีเนื้อหาที่ตรงกับเนื้อเรื่องในละครจึงนำมาใช้เป็นเพลงประกอบละครเพลงหนึ่งและยังมีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องราวของละครเรื่อง “นิยายรักภาคสอง” ด้วย หรือเพลง “โปรดจงตัดสินใจ” ซึ่งถูกนำมาใช้เป็นเพลงนำละครในละครโทรทัศน์เรื่อง “ชายในฝัน” หรือเพลง “เพียงชายคนนี้ (ไม่ใช่ผู้วิเศษ)” ก็เป็นเพลงไทยสากลอีกเพลงหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นเพลงนำละครในละครเรื่อง “บาปรัก” เพราะเพลงเหล่านี้มีเนื้อหาที่ตรงและสัมพันธ์กันกับเนื้อเรื่องละครโทรทัศน์

อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

เพลงละครโทรทัศน์จัดได้ว่าเป็นเพลงไทยสากลอีกประเภทหนึ่งที่ถึงแม้จะมีลักษณะหรือพื้นฐานที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน แต่เพลงละครโทรทัศน์นั้นเป็นเพลงที่มีคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่ทำให้เพลงละครโทรทัศน์แตกต่างจากเพลงไทยสากล ซึ่งถือได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์นั่นเอง

เพลงละครโทรทัศน์มีคุณสมบัติเฉพาะตัวในเรื่องของการสื่อความหมายและการถ่ายทอดความหมายด้วยวิธีการเล่าเรื่อง (Narration) ซึ่งเพลงละครโทรทัศน์จะสื่อความหมายถึงเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์ ทั้งในส่วนของแก่นเรื่องและโครงเรื่องคร่าวๆของละคร รวมถึงการสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกของตัวละครที่เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่องละครด้วย ทั้งนี้องค์ประกอบหลักของเพลงละครโทรทัศน์ที่ใช้ทำหน้าที่ในการเล่าเรื่อง คือ คำร้องของเพลง ในการประพันธ์คำร้องของเพลงละครโทรทัศน์นั้นจำเป็นต้องอ้างอิงถึงเรื่องราวโดยคร่าวๆของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการประพันธ์ อย่างไรก็ตามลักษณะของการเล่าเรื่องในเพลงละครโทรทัศน์จะแบ่งได้เป็น 2 แบบคร่าวๆ คือ เพลงละครโทรทัศน์ที่มีการเล่าเรื่องที่สื่อถึงราย

ละเอียดของละครโทรทัศน์อย่างชัดเจนตามเค้าโครงเรื่องของละครตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง โดยเพลงละครโทรทัศน์ลักษณะนี้จะพบไม่ค่อยมากเพราะค่อนข้างที่ซ้ำจำกดในการประพันธ์เนื่องจากการเล่าเรื่องละครโทรทัศน์ทั้งเรื่องที่ใช้เวลาเล่าเรื่องผ่านเนื้อหาละคร 10 ตอนขึ้นไปผ่านทางเพลงละครโทรทัศน์ซึ่งมีเวลาในการเล่าเรื่องเพียงแค่ 3-4 นาที จึงถือเป็นเรื่องยากที่เพลงละครโทรทัศน์จะสามารถเล่าเรื่องครอบคลุมรายละเอียดของละครโทรทัศน์ได้ทั้งเรื่อง จากตัวอย่างเพลงละครโทรทัศน์ที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้นพบว่ามีเพียงเพลงเดียว คือ เพลง “เจ้าชายไข่มุก” จากละครโทรทัศน์เรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” ที่คำร้องสามารถถ่ายทอดเรื่องราวของละครโทรทัศน์ได้ตามเค้าโครงเรื่องละคร ดังนั้นผู้ชมละครโทรทัศน์จะสามารถทราบได้ทันทีถึงโครงสร้างการดำเนินเรื่องและจุดจบของละครหลังจากที่ได้ฟังเพลงละครโทรทัศน์ ลักษณะของการเล่าเรื่องอีกประเภทหนึ่งของเพลงละครโทรทัศน์ คือ การเล่าเรื่องที่เป็นการตัดตอนเฉพาะเนื้อหาบางส่วนของละครโทรทัศน์ซึ่งโดยมากจะเป็นการเล่าถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครที่เกิดขึ้นตามเหตุการณ์ในเรื่อง ดังนั้นคำร้องของเพลงละครโทรทัศน์ที่มีการเล่าเรื่องในลักษณะนี้จะค่อนข้างเป็นกลาง คือ เป็นเพลงที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร และสามารถเล่าเรื่องคร่าวๆบางส่วนของละครเรื่องนั้นๆได้ ซึ่งเพลงละครโทรทัศน์ประเภทนี้เป็นเพลงที่ประพันธ์ได้ง่ายกว่าแบบแรกเนื่องจากการเป็นกรหีบยกประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียวจากเนื้อเรื่องในละครมาใช้ในการประพันธ์และไม่มีข้อกำหนดอย่างชัดเจนในการประพันธ์อีกด้วย เหตุนี้เองจึงพบว่าเพลงละครโทรทัศน์ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการประพันธ์คำร้องในลักษณะนี้ อย่างไรก็ตามเพลงละครโทรทัศน์จะสามารถสื่อความหมายได้อย่างครบถ้วนก็ต่อเมื่อใช้ประกอบกับภาพละครโทรทัศน์ แม้ว่าเพลงละครโทรทัศน์ที่มีการประพันธ์ในแบบที่ไม่ได้เล่าเรื่องตามเค้าโครงเรื่องอาจมีช่องว่างให้ผู้ที่ไม่ได้ชมละครโทรทัศน์สามารถมีอารมณ์และความรู้สึกร่วมกับเพลงได้ง่ายกว่าแบบแรกเพราะสามารถใช้จินตนาการของตัวเองในการตีความและถ่ายทอดความหมายได้มากกว่า

องค์ประกอบทางด้านดนตรีในส่วนของท่านอง จังหวะ และอารมณ์เพลงของเพลงละครโทรทัศน์นั้นจะเห็นได้ชัดว่าเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับเนื้อเรื่องของละครโทรทัศน์ หรือ แก่นเรื่องละคร เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” ที่เป็นละครแนวตลกสนุกสนานเกี่ยวกับเรื่องความรักก็จะมีท่านองและอารมณ์เพลงที่สนุกสนาน สดใส ในขณะที่ละครเรื่อง “ขุนเดช” เป็นละครที่แสดงถึงการต่อสู้เพื่ออุดมคติของตัวเองในการปกป้องรักษาทรัพย์สินสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเนื้อเรื่องละครแสดงถึงความแน่วแน่และมุ่งมั่นของตัวละครจึงทำให้ท่านองและอารมณ์ของเพลงออกมาในแนวหนักแน่นและสื่อถึงอารมณ์ที่รุนแรง นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่าเพลงละครโทรทัศน์จะมี รูปแบบในการประพันธ์ท่านองตามลักษณะแม่แบบเป็นส่วนมาก โดยจะเป็นลักษณะที่มีการซ้ำ ของท่านองเพลงบ่อยครั้งซึ่งโดยมากจะเป็นช่วงที่มีท่วงท่านองเพลงที่โดดเด่น และยังมีการใส่

คำร้องที่เป็นส่วนสำคัญของเพลงไว้ในช่วงที่ทำนองเพลงโดดเด่นและมีการร้องซ้ำหลายครั้งด้วย เช่น เพลง “ขุนเดช” ที่มีการร้องซ้ำที่ท่อนสร้อยของเพลงซึ่งเป็นช่วงที่มีทำนองที่โดดเด่นที่สุดโดยคำร้อง ในทำนองท่อนนี้คือคำร้องที่กล่าวถึงตัวละครขุนเดช และความตั้งใจที่ร้องว่า “ขุนเดชกระเดื่องเดช ดับอาเพศผองพาลภัย ภูจะสู้สู้จนขาดใจ พิทักษ์ไทพิทักษ์ธรรม” เป็นต้น

ความแตกต่างระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงไทยสากลทั่วไปซึ่งเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ คือ รูปแบบในการนำเสนอของเพลงละครโทรทัศน์จะถูกนำเสนอขณะที่ละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ ออกอากาศ และจะนำเสนอควบคู่กับไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลท้ายรายการเป็นหลัก ยกเว้นในกรณีที่มีการส่งเพลงละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ ไปสถานีวิทยุเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ก็อาจจะได้ฟังจากทางวิทยุ หรือ จากการโฆษณาละคร อย่างไรก็ตาม เพลงละครโทรทัศน์นั้นมีหน้าที่ในการประกอบไตเติ้ลรายการของละครโทรทัศน์เป็นหลักดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

สำหรับผู้ขับร้องเพลงละครโทรทัศน์นั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นนักแสดงในละครเรื่องนั้นๆ เป็นผู้ขับร้อง แต่หลักการในการคัดเลือกนักร้องนั้นจะต้องเป็นนักร้องที่มีน้ำเสียงเข้ากันกับเนื้อหาและ อารมณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ที่เพลงนั้นๆ ต้องการสื่อออกมา แต่ถึงกระนั้นละครโทรทัศน์เรื่องที่ นักแสดงในเรื่องสามารถร้องเพลงได้โดยมากก็มักจะให้นักแสดงคนนั้นๆ เป็นผู้ร้องเพลงละครในละครเรื่องนั้น ทั้งนี้เพื่อช่วยเสริมให้เรื่องราวน่าเชื่อถือและสมจริงมากยิ่งขึ้น เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “ข้ามสีทันดร” ที่ให้นักแสดงเป็นผู้ขับร้องทั้งเพลงนำละครและเพลงท้ายละคร เป็นต้น ในขณะที่ เพลงไทยสากลทั่วไปนั้นจะต้องคำนึงถึงตัวนักร้องก่อนแล้วจึงสร้างสรรค์งานเพลงให้เข้ากับบุคลิกลักษณะของนักร้อง แล้วจึงผ่านไปสู่กระบวนการผลิตเพลงต่อไป

ในเรื่องของกระบวนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์นั้นมีขั้นตอนที่แตกต่างจากขั้นตอนการผลิตเพลงไทยสากลทั่วไป กล่าวคือ เพลงละครโทรทัศน์จะถูกกำหนดแนวเพลงโดยเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์เป็นหลัก โดยผู้กำหนดแนวเพลงนั้นส่วนมากจะเป็นผู้กำกับการแสดง ผู้อำนวยการสร้าง หรือ ผู้จัดละคร ซึ่งทั้งหมดจะทำการสรุปแนวเพลงที่ต้องการและมอบหมายให้ผู้ประพันธ์เพลงทำหน้าที่ในการประพันธ์ทำนองและคำร้องตามที่กำหนดไว้ แล้วจึงกำหนดเลือกตัวนักร้องซึ่งจะต้องมีน้ำเสียงที่เข้ากับอารมณ์ของเพลงเพื่อช่วยให้ถ่ายทอดอารมณ์ของเพลงได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นบันทึกเสียงต่อไป สำหรับลักษณะของการนำไปใช้นั้นก็เป็นข้อแตกต่างอีกอย่างหนึ่งเพราะเพลงละครโทรทัศน์เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำไปเพื่อใช้ลงเสียงในเนื้อเรื่องละคร สำหรับขั้นตอนการผลิตเพลงไทยสากลทั่วไปนั้นจะเริ่มต้นจากการ

คัดเลือกนักร้องและประมุขเพื่อหาแนวทางของเพลงโดยต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายและแนวโน้มทางการตลาดเป็นหลักซึ่งโปรดิวเซอร์จะเป็นผู้กำหนดแนวเพลงให้เข้ากับตัวนักร้อง หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนของการประพันธ์เพลงซึ่งจะมีข้อจำกัดในการประพันธ์น้อยกว่าการประพันธ์เพลงละครโทรทัศน์เพราะไม่ถูกตีกรอบเรื่องราวเนื้อหาของเพลง จากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนการบันทึกเสียงซึ่งจะเป็นเพียงขั้นตอนเดียวที่ทำเหมือนกันกับเพลงละครโทรทัศน์ และเมื่อเพลงเสร็จลักษณะของการนำไปใช้ก็คือการนำมาสเตอร์เทปไปผลิตเป็นสินค้าเพื่อจัดจำหน่าย ข้อสังเกตอีกจุดหนึ่งคือปัจจุบันนี้มีการนำเพลงละครโทรทัศน์มาจัดจำหน่ายในรูปแบบของเพลงไทยสากลเช่นกันซึ่งอาจทำให้เพลงละครโทรทัศน์กลายเป็นรูปแบบหนึ่งของเพลงไทยสากลทั่วไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของงานวิจัยเองด้วย ดังที่จิตติณี ธรรมพักตรกุล (2540) ได้อธิบายถึงเพลงละครโทรทัศน์ว่าเป็นเพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาและเรื่องราวของละครโทรทัศน์ซึ่งทำให้เพลงประเภทนี้แตกต่างจากเพลงทั่วไป และความเกี่ยวเนื่องนี้ก็เป็นสิ่งที่ผู้บริโภครอคาดหวังว่าจะได้รับจากเพลงละครโทรทัศน์ สำหรับงานวิจัยเรื่อง “หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์” ครั้งนี้ก็พบลักษณะสอดคล้องที่ว่าเพลงละครโทรทัศน์มีอัตลักษณ์ที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของเพลงที่ทำให้เพลงละครโทรทัศน์แตกต่างจากเพลงไทยสากลทั่วไป ซึ่งก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ในแง่ของการสื่อความหมายของเพลงละครที่ใช้วิธีการเล่าเรื่องเนื้อหาของละครโทรทัศน์ทั้งในแบบที่ครอบคลุมเนื้อหาตามเค้าโครงเรื่องของละคร หรือ แบบที่สื่อถึงเฉพาะเค้าโครงเรื่องอย่างคร่าวๆ ของละครโทรทัศน์ แต่จะเน้นไปที่อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครเป็นหลัก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Paul Ricoeur (อ้างถึงใน Littlejohn, 1999) ตามกระบวนการ Hermeneutics เกี่ยวกับการตีความตัวบทไว้ว่า การจะทำความเข้าใจความหมายโดยรวมที่ซ่อนอยู่ในตัวบทนั้นจะต้องทำการวิเคราะห์และตีความตัวบทเป็นส่วนๆ ก่อนแล้วจึงค่อยมองความหมายของภาพรวมอีกครั้ง ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถทำการสรุปถึงอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ได้เนื่องจากการตีความตัวบททีละส่วนโดยเริ่มจากละครโทรทัศน์เพื่อวิเคราะห์และตีความตัวบทของละครโทรทัศน์ตามทฤษฎีสัญญวิทยา (Semiology) รวมถึงลักษณะของการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้ในละครเพื่อศึกษาถึงหน้าที่ของเพลงละคร

โทรทัศน์ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ตีความตัวบทของเพลงละครโทรทัศน์และนำข้อมูลที่ได้จากการตีความตัวบททั้งสองมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับละครโทรทัศน์ ซึ่งถือว่าทั้งหน้าที่และความสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์นี้เป็นรากฐานที่มาของคุณลักษณะของเพลงละครโทรทัศน์ หรือ อัตลักษณ์ ของเพลงละครโทรทัศน์นั่นเอง กล่าวได้ว่าการศึกษาดังกล่าวถึง อัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ซึ่งมีความหมายโดยรวมในการวิจัยครั้งนี้เกิดขึ้นได้จากการวิเคราะห์ตัวบทที่ละส่วนแล้วจึงกลับมามองที่ภาพรวมอีกครั้งตามกระบวนการ Hermeneutics

ในประเด็นของอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์นั้นพบว่า เพลงละครโทรทัศน์เป็นเพลงที่มีลักษณะพิเศษที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของตัวเองซึ่งทำให้เพลงละครโทรทัศน์แตกต่างจากเพลงไทยสากลทั่วไป ซึ่งอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์ดังกล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครกับละครโทรทัศน์ที่ถือเป็นคุณสมบัติที่โดดเด่นที่สุดเพราะไม่ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าไร เพลงละครโทรทัศน์ก็ยังคงมีความเกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ อยู่ เช่น ภาพยนตร์ไทยเรื่อง “พริกขี้หนูกับหมูแฮม” ที่ใช้เพลงประกอบคือ “เต็มใจให้กัน” เมื่อเกือบสิบปีที่แล้ว และหลังจากนั้นมีการนำโครงเรื่องมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์ซึ่งยังคงใช้เพลง “เต็มใจให้กัน” เป็นเพลงนำละครอยู่ และตัวบทเพลงเองก็ยังคงแสดงถึงความสัมพันธ์กับละครโทรทัศน์อยู่เหมือนเดิม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ของวัตถุที่กล่าวว่า วัตถุนั้นสามารถบอกรหัสอัตลักษณ์ของตนจากสิ่งที่บ่งชี้ถึงคุณสมบัติเฉพาะของตัวเอง (Object Identifier) โดยที่คุณสมบัติเฉพาะตัวนี้จะต้องคงอยู่อย่างต่อเนื่องและไม่เหมือนกับคุณสมบัติเฉพาะตัวของวัตถุชิ้นอื่นๆ

(www.ifs.univie.ac.at/ISOO/OOCONCEPT/identity.html)

ในประเด็นของแนวเพลงหรือทำนองของเพลงละครโทรทัศน์พบว่าการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ในงานวิจัยของจิตติณี ธรรมพักตร์กุล (2540) ที่พบว่าแนวเพลงของเพลงละครโทรทัศน์นั้นจะเป็นแนวเพลงที่ไม่ตื่นเต้นเร้าใจเป็นเพลงที่มีจังหวะปานกลางเนื่องจากเพลงละครโทรทัศน์มีวัตถุประสงค์ในการเล่าเรื่องหรือสะท้อนอารมณ์ของตัวละคร แต่ในงานวิจัยเรื่อง “อัตลักษณ์ของเพลง ละครโทรทัศน์และความสัมพันธ์กับละครโทรทัศน์” พบว่า แนวเพลง ทำนอง และจังหวะของเพลง ละครโทรทัศน์นั้นขึ้นอยู่กับเนื้อเรื่องและแนวเรื่องของละครโทรทัศน์รวมถึงรูปแบบที่ต้องการสื่อถึงละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ มากกว่า เช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “โซดากับซาเย็น” ซึ่งเป็นละครแนวตลก และสนุกสนานและต้องการถ่ายทอดเรื่องราวของเนื้อหาในอารมณ์เดียวกันจึงใช้เพลงนำละคร “ลงตัว” ซึ่งเป็นเพลงที่มีจังหวะเร็วมาใช้ในการประกอบละครโทรทัศน์และยังเป็นเพลงที่สามารถ เล่าเรื่องโดยรวมของละครเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างพระเอกกับนางเอกได้เป็นอย่างดี

รวมถึง เพลงนำละครเพลงนี้ยังสามารถถ่ายทอดอารมณ์และรูปแบบของละครว่าเป็นละครตลก สนุกสนานได้อย่างชัดเจนอีกด้วย หรือ เพลงละครโทรทัศน์ “เจ้าชายไข่มุก” จากละครโทรทัศน์ เรื่อง “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต” ก็เป็นเพลงที่มีจังหวะเร็วแต่สามารถถ่ายทอดและเล่าเรื่องราวของ ละครได้ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์เช่นกัน ดังนั้นแนวเพลงหรือทำนองเพลงนั้นขึ้นอยู่กับแนวเรื่องของ ละคร และรูปแบบที่ต้องการสื่อถึงละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆที่ผู้กำกับการแสดงหรือผู้อำนวยการ สร้างเป็น ผู้กำหนดมากกว่า

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับเพลงละครโทรทัศน์ว่าควร ศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับเพลงละครโทรทัศน์จากวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) โดยเฉพาะจากกระบวนการผลิตเพลงละครโทรทัศน์ และ กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์จริงๆ เนื่องจากในการทำวิจัยเรื่อง “หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์” ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อจำกัด ในเรื่องของเวลาจึงทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการณ์ กระบวนการผลิตที่เกิดขึ้นจริงของเพลงละครโทรทัศน์ รวมถึงขั้นตอนของการนำเพลงละคร โทรทัศน์ไปใช้ในละครโทรทัศน์ตามกระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับเพลง ละครโทรทัศน์โดยวิธีการสังเกตการณ์อาจเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยเสริมความเข้าใจและทราบถึง ขั้นตอนการนำเพลงละครโทรทัศน์มาใช้งานจริงได้ดียิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาถึงเพลงละครโทรทัศน์ที่เป็นดนตรีประกอบ (Score) ซึ่งเป็นเพลงอีกรูปแบบ หนึ่งที่ใช้ในละครโทรทัศน์ โดยทำการศึกษาในแง่ของลักษณะและรูปแบบของการนำดนตรี ประกอบมาใช้ในละครโทรทัศน์ หรือในแง่ของผู้รับสารเกี่ยวกับบทบาทของดนตรีประกอบละคร โทรทัศน์ว่ามีผลต่อผู้รับสารอย่างไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ส่งสารในการที่จะคัดเลือกสรร หรือ ดนตรีประกอบมาใช้ในเพลงละครโทรทัศน์ต่อไป

รายการอ้างอิง

หนังสือภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ : บริษัทอินฟินิตี้เพรส จำกัด, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

กาญจนา คัพันธ์. เรื่องของเพลงและละคร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรื่องศิลป์, 2520.

ปนัดดา ธนสถิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

หนังสือภาษาอังกฤษ

Arthur A. Berger. Narrative in Popular culture, Media, and Everyday life. California: Sage Publications, Inc., 1997.

Goodlad J.S.R. An analysis of Social Content of Popular Drama, 1955-1965, 1971.

Hart Colin. Television Program Making: Everything you need to know to get started. Oxford: Focal Press, 1999.

Lawrence Grossberg and Whitney Charles. D. Media Making: Mass Media in a popular culture. California: Sage Publications Ltd., 1998.

Robert Hodge and Kress Gunther. Social Semiotics. Cambridge: Polity Press, 1988.

Stephen W. Littlejohn. Theories of Human Communication. Sixth Edition. Wadsworth Publishing Company, 1999.

วิทยานิพนธ์

กীরติกานต์ วันถนอม. การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหาและปัจจัยที่มีบทบาทต่อการสร้างสรรค์เพลงโฆษณา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

จิตติณี ธรรมพักตรกุล. กระบวนการซื้อเทปเพลงละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

นิโลบล โควาทิษฐ์เทศ. การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมตามทฤษฎีของสุนทรียศาสตร์ยุคหลัง

สมัยใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ลำเนา เอี่ยมสะอาด. การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยมแนวรีดค. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ศมกมล ลิ้มปิชัย. บทบาทของระบบธุรกิจเพลงไทยสากลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ศศิลักษณ์ แจ่มสุข. การนำเสนอภาพตัวละครเอกในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

การสัมภาษณ์

จิรพรรณ อังศวานนท์. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2545.

ชยากร สุทินศักดิ์. สัมภาษณ์, 8 เมษายน 2545.

ศราวุฑ์ เลิศปัญญานุกูล. สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2545.

สินนภา สารสาส. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2545.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มข้อมูลและโปรแกรมคอมพิวเตอร์

University of Vienna. www.ifs.univie.ac.at/ISOO/OOCONCEPT/identity.html. Austria :

Ellmer Ernst, 1999.

วิทยาลัยนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

เรื่องย่อละครโทรทัศน์

1. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ "เก้าอี้ขาวในห้องแดง"

นำเสนอโดย พล ตัณฑเสถียร รับบท อินทร/ สิริยากร พุกกะเวส รับบท ละเวง/ คลาวเดีย จักรพันธ์ รับบท สาวิตรี/ นิธิ สมุทรโคจร รับบท บรูพา/ บัณฑิต สาวแก้ว รับบท ตะวันฉาย/ ภาณุเดช วัฒนสุชาติ รับบท จิตดี/ มนต์รี เจนอักษร รับบท อินสอน

ละเวง สาวน้อยที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง นิสิตคณะมัณฑนศิลป์ เธอได้รู้จักกับอินทร เจ้าของโรงแรมที่เชียงใหม่ขณะทำศิลปนิพนธ์ปีสุดท้ายโดยไม่รู้ว่าเป็นญาติกัน หลังจากที่ละเวงเรียนจบพ่อแม่ของเธอประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต ละเวงจึงต้องเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงลำพังโดยมีบรูพาและสาวิตรี เพื่อนสนิทคอยเป็นกำลังใจโดยที่เธอไม่รู้เลยว่าบรูพานั้นมีใจให้เธอ

ละเวงออกหางานทำและระหว่างรอผลเธอก็รับงานจัดดอกไม้ในงานเลี้ยงของญาติสาวิตรี ทำให้ละเวงได้รู้จักกับตะวันฉายลูกชายเจ้าของบ้านซึ่งก็ตกหลุมรักละเวงและยอมทิ้งนิสัยเจ้าชู้เพื่อพิสูจน์ตัวเอง ต่อมาละเวงได้งานประจำในบริษัทตกแต่งภายในของจิตดี ซึ่งเป็นอีกหนึ่งหนุ่มที่แอบชื่นชมในตัวละเวงแต่ไม่กล้าบอก บรูพาไม่ยอมห่างจากละเวงจนตามมาทำงานประจำที่บริษัทด้วยทั้งๆที่ไม่ชอบ ระหว่างนี้ละเวงเองก็เริ่มสนิทสนมกับตะวันมากขึ้นเป็นเหตุให้บรูพาซึมเศร้าและเริ่มไม่สนใจงานได้แต่ดื่มเหล้า เล่นดนตรีที่ผับ และปักหลักอยู่ที่ศิลปินากรไปวันๆ สาวิตรีที่แอบรักบรูพาจึงคอยดูแลเอาใจใส่เขาอย่างสม่ำเสมอจนถึงขั้นมีความสัมพันธ์กันทำให้สาวิตรีต้อง บรูพาจึงต้องรับผิดชอบโดยแต่งงานกับสาวิตรีแต่ทั้งคู่ไปกันไม่ได้เพราะความแตกต่างจึงเลิกรักกัน

เมื่อละเวงได้รับมอบหมายงานให้ตกแต่งบ้านของพ่อแม่ที่เชียงใหม่ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วเป็นแผนของพ่อแม่ที่อินสอนที่เป็นลูกของเธอในการที่จะจับคู่หลานสาวกับอินทรลูกชายตามความต้องการของคุณย่าเพราะตัวอินสอนเองนั้นมีความหลังกับอินอรแม่ของละเวงมาก่อนแต่ไม่ได้คู่กัน โดยยกมรดกมาเป็นข้อต่อรองกับอินทร

ตะวันฉายทนคิดถึงละเวงที่ขึ้นมาทำงานที่เชียงใหม่ไม่ไหวจึงตามมาหา และความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็เริ่มพัฒนาขึ้น แต่ความรักของทั้งคู่ก็ไม่สมหวังเพราะตะวันฉายถูกจิตดีและเลขาของเขาขัดขวางจนตะวันฉายประสบอุบัติเหตุรถชนเสียชีวิต ความสูญเสียครั้งนี้ทำให้ละเวงรู้ว่าเธอรักตะวันฉาย จิตดีสบโอกาสจึงขอละเวงแต่งงานแต่ก็ถูกปฏิเสธ

ขณะที่อินสอนเองก็ยื่นข้อเสนอที่จะยกมรดกให้ละเวงโดยมีเงื่อนไขว่าละเวงต้องแต่งงานกับอินทร แต่ละเวงก็ปฏิเสธแม้ว่าเธอจะต้องเหน็ดเหนื่อยในการหาเงินผ่อนบ้านก็ตาม สุดท้ายละเวงจึงตัดสินใจประกาศขายบ้านที่เธอรักมาก ระหว่างช่วงเวลานี้อินทรเริ่มเรียนรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของละเวงมากขึ้น เขายอมรับว่าคู่ละเวงผิดไปหลายอย่างและรู้ว่าเขาเองก็รู้สึกรักละเวง รวมถึงละเวงเองก็เริ่มรู้สึกดีกับอินทรแล้วทั้งคู่ก็เข้าใจในความรู้สึกของกันและกัน

2. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “เสน่หานางจิว”

นำแสดงโดย วิชญ์ เติดวงศ์ รับบท ชยุดิ/ ศิริลักษณ์ ฝ่องโชค รับบท บัว หรือ บงกช/ พลังธรรม กล่อมทองสุข รับบท เกิง หรือ ดำเกิง/ พรนภา เทพทินกร รับบท ยิงจันทร์/ มนต์รี เจนอักษร รับบท อ.เจียง/ พิศมัย วิไลศักดิ์ รับบท วลี/ ภัคจีรา วรรณสุทธิ์ รับบท กนกวิภา

ชยุดิ หนุ่มนักเรียนนอก ลูกชายคนเดียวของเศรษฐีเชื้อสายจีนที่มักขัดแย้งกับคนในครอบครัวโดยเฉพาะกับวลีและกนกวิภาผู้เป็นแม่และน้องสาว ชยุดิได้พบกับบงกช หรือ บัว โดยบังเอิญ ขณะที่หนีจากยิงจันทร์สาวสังคมจอมปลอมที่วลีหมายมั่นจะให้เป็นผู้สวามีให้ชยุดิ ไม่ได้รักขณะนั้นบัวกำลังแสดงจิวเพื่อช่วยงานของเจียง พ่อบุญธรรมที่เลี้ยงดูเธอมาแต่เด็ก ชยุดิมีโอกาสได้ พบกับบัวอีกครั้งที่บ้านเด็กกำพร้าโดยไม่รู้ว่าเป็นคนเดียวกับนางเอกจิวที่เขาติดใจแต่เมื่อเขาไปดูจิว กับอำมาบ่่อยก็รู้ว่าเป็นคนเดียวกัน ชยุดิพยายามติดต่อกับบัวแต่ถูกดำเกิงลูกบุญธรรมอีกคนของ เจียงคอยกั้นท่าและตัวบัวเองก็เห็นถึงความแตกต่างทางฐานะจึงพยายามเลี้ยงตลอด แต่ชยุดิไม่ละความพยายามเพราะเขาชอบบัวแล้วนั่นเอง ตลอดเวลาวลีและกนกวิภาหาทางขัดขวาง และคอยกีดกันแก๊งบัวตลอดรวมถึงสั่งห้ามไม่ให้ชยุดิคบหากับบัวเพราะรังเกียจที่เงินและเล่นจิว

คณะจิวของเจียงมีหนี้สินอยู่กับเสี่ยธานีจนถึงขั้นจะถูกยึดคณะจิว ชยุดิกับอำมาบ่่อยจึงช่วยโดยการเสนอให้จ้างคณะจิวไปแสดงในงานเลี้ยงเปิดบริษัท ซึ่งชยุดิไม่รู้เลยว่าวลีตกลงเพราะต้องการแก๊งคณะจิวโดยจ่ายเช็คแต่งเป็นค่าจ้างบัวเข้าใจผิดคิดว่าชยุดิรู้เรื่องด้วย เมื่อเสี่ยธานีมาทวงหนี้เจียงเครียดจนช็อกเส้นโลหิตในสมองแตกและเป็นอัมพาต ชยุดิแอบคอยช่วยเหลือโดยส่งคนไป

ดูแลเจียงและจ่ายหนี้แทนโดยไม่ให้บัวรู้ ดាំเก็งขัดใจการกระทำของชยุดิมากเพราะเขาเองก็รักบัว แต่ทำอะไรมากไม่ได้ และเมื่อครอบครัวชยุดิรู้เรื่องทำให้ยิ่งเกลียดคนระงิวขึ้นไปอีก ยิ่งจันทร์เห็น ว่าชยุดิสนใจบัวมากกว่าตนเองจึงแกล้งทำเป็นบาดเจ็บเพราะถูกรถของชยุดิเฉี่ยวแต่ชยุดิรู้ทัน

เมื่อคนระงิวไม่มีงาน บัวตัดสินใจลงมือขายปาฟองโก่ ส่วนดាំเก็งออกไปเร่งแสดงงิ้วแลกเงิน แต่หลอกทุกคนว่าไ้งานที่ร้านอาหาร เจียงโกรธมากเมื่อรู้ความจริงแต่บัวก็ตามดាំเก็งกลับมาและปรับความเข้าใจกัน ชยุดิกับอาม่าช่วยคนระงิวอีกครั้งโดยว่าจ้างให้เล่นงิ้วแต่พอที่บ้านชยุดิรู้เรื่องจึงสั่งคนไปทำร้ายดាំเก็งทำให้เจียงออกปากขอให้ชยุดิเลิกยุ่งกับครอบครัวของเขา แต่ชยุดิก็ไม่ละความพยายามจนกระทั่งทุกคนเข้าใจกัน ชยุดิปฏิเสธที่จะแต่งงานกับยิ่งจันทร์และหนีมาแต่งงานกับบัวแล้วย้ายไปอยู่ที่อื่น วลีแค้นส่งคนไปทำร้ายเจียงเพื่อสืบหาที่อยู่ของชยุดิแต่โชคที่ชาวบ้านช่วยทัน วลีจึงลงประกาศในหนังสือพิมพ์ว่าตนป่วยหนักแม้ชยุดิจะลงเลแต่สุดท้ายเขาก็ไม่ได้ทิ้งบัวไปทำให้ดាំเก็งเห็นถึงความรักของทั้งคู่และยอมรับความจริง

อาม่าช่วยเหลือเจียงโดยออกทุนเปิดโรงเรียนสอนงิ้วให้เจียง วลีโกรธมากจึงให้ทนายฟ้องร้องให้แม่ของตัวเองเป็นคนไร้สมรรถภาพ อาม่าเสียใจมากหนีมาอยู่กับเจียงที่คนระงิวและเมื่อครอบครัวชยุดิรู้ที่อยู่ของเขาจึงตามให้กลับบ้าน โดยชยุดิมีข้อแม้ว่าต้องพาบัวไปด้วยทุกคนจึงจำใจยอม ส่วนดាំเก็งสบโอกาสจับกนกวิภาไว้เป็นตัวประกันคอยกลั่นแกล้งใช้ให้ทำงานและจากความสนิทสนมที่เพิ่มขึ้นทำให้กลายเป็นความรักโดยทั้งคู่ไม่รู้ตัว ส่วนบัวก็ถูกที่บ้านของชยุดิคอยแกล้งตลอดเวลาโดยมียิ่งจันทร์ร่วมด้วยจนถึงขั้นไล่ออกจากบ้าน ชยุดิจึงตามบัวมาโดยไม่สนใจที่บ้านเลย ดាំเก็งกลับมาบ้านและให้เจียงไปสู้ขอกนกวิภาแต่วลีไม่ยอมพยายามจับคู่ให้กนกวิภา แต่กนกวิภาปฏิเสธจึงถูกไล่ออกจากบ้าน และหนีมาอยู่กับดាំเก็งท่ามกลางการต้อนรับของทุกคนที่คนระงิว ชัยโย พ่อของชยุดิแค้นมากเลยจ้างให้เสี้ยนเผาไ้ที่คนระงิว แต่กรรมตามทันเพราะเขาพลาดตกบันไดจนเป็นอัมพาต ยิ่งจันทร์รังเกียจที่จะดูแลจึงหนีไป ในขณะที่ชยุดิ บัว กนกวิภาและดាំเก็งกลับเต็มใจที่จะมาดูแลแม้วลีจะเอ่ยปากไล่ก็ตามชัยโยสำนึกผิดและเสียใจซึ่งทุกคนก็ให้อภัยและยังเป็นกำลังใจให้ชัยโยรักษาอัมพาตให้หายเหมือนที่เจียงทำสำเร็จ วลีไม่พอใจที่ชัยโยเข้าข้างคนระงิวแต่แล้วเมื่อเหลือตัวคนเดียววลีก็คิดได้และกลับมาหาทุกคนเพื่อขอโทษกับสิ่งที่ทำลงไป และยอมรับทั้งลูกสะใ้กับลูกเขยคนระงิวแล้วทุกคนก็ได้พบกับความสุขของครอบครัวพร้อมหน้าพร้อมตาอีกครั้ง

3. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ตะวันลับฟ้า”

นำแสดงโดย จักรกฤษณ์ อำมะรัตน์ รับบท บุรี/ สิริยากร พุกกะเวส รับบท ตะวัน หรือ สุรียา/
ศานันท์นี่ พันธุจิตร รับบท บุตรี/ คงศักดิ์ เจริญจันทร์ รับบท นิรุทธ/ เขมสรณ์ หนูขาว รับบท
ธิดารัตน์/ สุริวิภา กุลตังวัฒนา รับบท วัลยา/ สิริคุปต์ เมทะนี รับบท วิชิต

สุรียา หรือ ตะวัน กับนิรุทธ คนรักมาเที่ยวบ้านของวัลยาฉลองที่เรียนจบ ทั้งคู่สัญญาว่าจะไม่เปลี่ยนแปลงและตะวันจะรอนิรุทธที่ได้ทุนไปเรียนต่อกลับมา ต่อมาตะวันได้งานที่บริษัทของบุรีและเพราะตะวันเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูงทำให้ตะวันไม่ถูกชะตากับบุรีที่ชอบแกล้งเธอนักแต่บุรีกลับชอบใจในการที่ได้ปะทะคารมกับตะวัน

บุรีถูกแม่จับคู่ให้แต่งงานกับจิตราซึ่งเป็นคนหัวอ่อนซึ่งบุรีไม่ชอบทำให้บุรีพยายามเลี่ยงมาทำงานที่กรุงเทพบ่อยขึ้น จากการที่บุรีแต่งงานนี้เองทำให้ธิดารัตน์อกหักและตัดสินใจไปเรียนต่อกับบุตรี พี่สาวของเธอ แม่ของบุรีโกรธที่บุรีหนีไปกรุงเทพจึงสั่งให้ชายกิจการที่กรุงเทพ บุรีจึงหนีไปบ้านของวิชิต ผู้จัดการโรงงานคนสนิทและเป็นพี่ชายของวัลยา แม่และจิตราเป็นห่วงจึงออกตามจนเกิดอุบัติเหตุเสียชีวิตทั้งคู่ทำให้บุรีโหมทำงานอย่างหนักเพราะโทษตัวเองว่าเป็นต้นเหตุ

ก่อนที่นิรุทธจะไปเรียนต่อนิรุทธผ่อนบ้านไว้เพื่อเตรียมเป็นเรือนหอกับตะวัน แต่เหตุการณ์ไม่เป็นไปตามที่หวังเพราะนิรุทธต้องแต่งงานกับบุตรีเพื่อรับผิดชอบลูกในท้องโดยไม่รู้ตัวบุตรีก็ขึ้นเพราะต้องการแต่งงานกับนิรุทธ เหตุนี้ตะวันทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงานเพื่อให้ลืม บุรีสังเกตเห็นตลอดเวลาจึงเตือนตะวันด้วยความเป็นห่วงและให้ตะวันพักผ่อน ตะวันเข้าใจเจตนาของบุรีผิดจึงขอลาออกแต่บุรีให้เปลี่ยนเป็นลาพักร้อนไม่มีกำหนดแทน วัลยาพาตะวันไปเที่ยวทำให้ตะวันพบกับวุฒิกุมิและสนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อนิรุทธ บุตรี และธิดารัตน์กลับมาเมืองไทย ธิดารัตน์ขอฝึกงานที่บริษัทของบุรีทำให้บุรีต้องหนีความรำคาญมาทำงานที่กรุงเทพแต่ธิดารัตน์ก็ยังคงตามไปทุกที่ ส่วนบุตรีเองก็จับได้ว่านิรุทธยังไม่ลืมตะวันจึงส่งนาฬิกาที่ตะวันเคยให้นิรุทธคืน ตะวันเจ็บปวดมากจนตกลงแต่งงานกับวุฒิกุมิ บุรีตกใจกับการตัดสินใจของตะวันและเตือนตะวันว่าควรถามตัวเองให้แน่ใจก่อน วันต่อมาตะวันก็พบว่าวุฒิกุมิมีครอบครัวแล้วตะวันจึงปฏิเสธ ทุกคนให้ตะวันลาพักร้อนอีกครั้งโดยวัลยาพาตะวันมาเที่ยวบ้านที่ตราดโดยมีบุรีคอยดูแลแต่ไม่ว่าจะจะมีธิดารัตน์และบุตรีตามไปด้วย การพักร้อนครั้งนี้ตะวันได้พบกับนิรุทธอีกครั้งแม้ตะวันจะหนีกลับกรุงเทพแต่นิรุทธตามมาเพื่อปรับความเข้าใจ

ทำให้บุรีเข้าใจผิด ตะวันปฏิเสธที่จะรับงานตกแต่งบ้านของบุรีที่ตราด บุรีเห็นว่าเป็นเพราะกลัว บุตรีจับได้ถึงความสัมพันธ์กับนิรุทธ ตะวันจึงเปลี่ยนใจรับงาน

นิรุทธหาโอกาสมาพบตะวันบ่อยๆทำให้บุรีเข้าใจผิดและพุดจากระทบตะวันเรื่องนี้ทุกครั้ง ที่มีโอกาส ตะวันจึงแค้นเคืองโดยการทำให้บิดารัตน์เข้าใจผิดว่าบุรีตกแต่งบ้านเพื่อเป็นเรือนหอ และเมื่อบุตรีรู้ว่านิรุทธแอบมาพบตะวันบุรีช่วยแก้ตัวแทนตะวันว่านิรุทธมาปรึกษาเรื่องการตกแต่งบ้าน และตะวันกำลังจะแต่งงานกับบุรี ต่อมาบุตรีรู้ความจริงว่าตะวันเป็นแฟนเก่าของนิรุทธจึงเสนอให้ ตะวันเป็นภรรยาลับของนิรุทธ ตะวันโกรธมากตัดสินใจแต่งงานกับบุรีเพื่อตัดปัญหาโดยไม่รู้ที่บุรี นั้นทำไปทั้งหมดเพราะรักตะวัน

นิรุทธยังคงหาโอกาสมาพบตะวันอีก เมื่อบุรีรู้ก็หึงจนแสดงสิทธิ์ความเป็นเจ้าของในตัว ตะวันเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เลวร้ายลงไปอีกเพราะต่างปิดกั้นหัวใจตัวเอง ระหว่างนี้บุรี กลับมาสนิทสนมกับบิดารัตน์เพราะเรื่องงาน ตะวันน้อยใจจึงขอย้ายและกลับมาอยู่กรุงเทพโดยไม่ ยอมบอกบุรีเรื่องที่เธอท้อง วัลยาพยายามหาทางให้ทั้งคู่กลับมาคืนดีกันแต่ไม่เป็นผลเพราะตะวัน ไม่ยินยอม บุรีฝากให้วิชิตคอยดูแลตะวันแทนตัวเอง ส่วนบิดารัตน์ตัดสินใจเล่าความจริงให้ตะวัน ฟังตามที่วัลยาขอเรื่องซึ่งได้ผลเพราะตะวันเริ่มเชื่อว่าบุรีรักเธอจริง แต่กว่าที่ตะวันจะเชื่อและรู้ถึง ความต้องการของใจตัวเองบุรีก็ป่วยหนักจากการหนีเข้าป่าไปร่วมโครงการปลูกป่าเพราะความ เสียใจ ระหว่างที่หาตัวบุรีนั้นตะวันมีโอกาสดูอ่านจดหมายที่บุรีเขียนถึงเธอที่สารภาพความรู้สึก ทั้งหมดของเขาที่มีต่อตะวันและเมื่อพบบุรีตะวันก็คอยดูแลพยาบาลจนบุรีฟื้นจากอาการป่วยด้วย ความรักอย่างไม่ต้องปิดบังทำให้ทั้งคู่เข้าใจและรับรู้ถึงความรักที่มีต่อกัน

4. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ยอดยาหยี”

นำแสดงโดย ศรธรรม เทพพิทักษ์ รับบท ปิลันธน์/ สุนิสา เจทท์ รับบท ยาหยี/ สันติสุข พรหมศิริ รับบท ขจร/ จารุณี สุขสวัสดิ์ รับบท ทักษิณา/ กัลยา เลิศเกษมทรัพย์ รับบท นิลปัท/ ภัคจิรา วรรัตนสุทธิ รับบท การบูร/ เมทะนี บุรณศิริ รับบท วาริช/ นภัสกร มิตรเอม รับบท รัชช

ปิลันธน์ หนุ่มหล่อเจ้าของไร่กาแฟกับ ขจร ผู้จัดการไร่เดินทางมาติดต่อกันในกรุงเทพฯโดย ปิลันธน์เผชิญเดินชนกับยาหยีทำให้นักเขียนของทั้งคู่สลับกัน ยาหยีที่ไฝฝั้นจะเป็นนักเขียนนั้นไป สัมภาษณ์ที่นิตยสารที่ทักษิณาพี่สาวของปิลันธน์เป็นบรรณาธิการและได้พบกับปิลันธน์อีกครั้ง แต่ ยาหยีกลับไม่ชอบปิลันธน์เอาเลย พ่อของยาหยีฝากงานให้ที่นิตยสารฉบับนี้โดยที่ยาหยีไม่รู้ทำให้ คนในที่ทำงานไม่ชอบยาหยีโดยเฉพาะทักษิณาที่เกลียดระบบเส้นสาย ยาหยีจึงตั้งใจที่จะพิสูจน์

ความสามารถให้ทุกคนยอมรับ ยายหิมาหาบันรสีเพื่อนสนิทที่ทำงานจึงได้พบกับรัชท์ หนุ่มเจ้าชู้ที่สร้างภาพลักษณ์ให้ใครๆ เข้าใจว่าตัวเองเป็นคนดี รัชท์ตั้งใจจีบยายหิมาเพื่อหักหน้าพี่ชายของยายหิมา โดยที่ยายหิมาไม่รู้เลยว่ารัชท์มีแฟนอยู่แล้วซึ่งก็คือ แจง น้องสาวของขจร

ด้วยความที่ปิลันธน์เป็นคนมีน้ำใจกับชาวไร่และช่วยเหลือไม่ให้ถูกกดราคาโดยที่มีนิลปัทสนับสนุนอยู่จึงทำให้วาริชที่เป็นคู่แข่งทั้งทางการค้าและหัวใจแค้นมากเพราะวาริชนั้นสนใจนิลปัทวันหนึ่งปิลันธน์กับขจรแอบเข้าไปในไร่ของวาริชและรู้ว่าวาริชแอบผสมยาบ้าในน้ำให้คนงานดื่ม จึงแจ้งตำรวจแต่วาริชก็รอดไปได้เพราะลูกน้องยอมรับผิดแทน แจงมาอาละวาดหึงหวงรัชท์ถึงที่ทำงานของยายหิมา ยายหิมาเสียใจมากแต่ก็ตั้งสติได้ในที่สุด ทักษิณาจึงชวนยายหิมาไปศึกษาข้อมูลเขียนคอลัมน์ที่ไร่ภูตะวันของปิลันธน์ ก่อนเดินทางแจงที่มากับขจรก็อาละวาดยายหิมาอีกทำให้ทักษิณายังไม่ชอบใจขจรมากขึ้น

ระหว่างที่อยู่ที่ไร่ภูตะวันยายหิมาก็มีปากเสียงกับปิลันธน์เป็นประจำแต่ลึกๆ แล้วปิลันธน์เองก็เห็นใจยายหิมาที่กำลังอกหัก หลังงานเสร็จมีการเลี้ยงฉลองเล็กๆ วาริชวางแผนที่จะวางเพลิงไร่ของปิลันธน์ในวันงานตามคำแนะนำของการบูร พยาบาลสาวที่หลงรักปิลันธน์จึงร่วมมือกับวาริชเพื่อแยกคู่ของปิลันธน์กับนิลปัท แม้จะรู้ว่าเป็นฝีมือของวาริชแต่ไม่มีหลักฐานปิลันธน์จึงต้องตอบโต้โดยอาศัยช่องทางการค้าผ่านทางนิลปัท และจากเหตุเพลิงไหม้ไร่เองที่ทำให้ทักษิณาเริ่มมองขจรในทางที่ดีขึ้นและอาสาดูแลแจงทำให้ทั้งคู่สนิทและเข้าใจกัน ส่วนนิลปัทเองเริ่มแน่ใจว่าปิลันธน์ไม่ได้รักเธอแต่เขารักยายหิมา ยายหิมาขออยู่ที่ไร่เพื่อหาข้อมูลเขียนนิยาย การบูรจึงรีบหาวิธีจับปิลันธน์แต่โชคดีที่ขจรช่วยไว้ทัน การบูรก็ยังตามตื้อไม่เลิก ปิลันธน์ขอให้ยายหิมาช่วยเธอจึงแนะนำให้อ้างนิลปัทเป็นแฟนแต่ถึงเวลาปิลันธน์กลับอ้างถึงยายหิมาแทน ส่วนนิลปัทต้องฝืนใจยอมทำดีกับวาริชเพราะเรื่องธุรกิจทำให้วาริชไม่สนใจที่จะร่วมมือกับการบูรอีกต่อไปแม้การบูรจะยอมเป็นของวาริชก็ตาม การบูรแค้นใจมากจึงส่งคนมาขูดยายหิมา แต่ปิลันธน์ช่วยไว้ทันและเข้าใจว่าเป็นแผนการของวาริชปิลันธน์หาแหล่งเงินทุนใหม่ให้กับนิลปัททำให้นิลปัทไม่ต้องพึ่งวาริชอีกต่อไป วาริชแค้นจึงส่งคนไปขูดนิลปัทแต่กลับพลาดไปขูดยายหิมาซึ่งปิลันธน์ก็ตามมาช่วยได้อีกครั้ง วาริชวางแผนใหม่จ้างมือปืนมาเก็บปิลันธน์ แต่กลับพลาดเพราะยายหิมาอยู่ตัวก่อนกระสุนจึงไปถูกพ่อของวาริช ส่วนกระสุนอีกนัดถูกยายหิมาและวาริชถูกจับดำเนินคดี เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ทั้งปิลันธน์และยายหิมาเข้าใจถึงความรักที่มีให้กัน ปิลันธน์พายายหิมาไปพักผ่อนที่หาดตะวันรอนและแยกกันตามตำนาน หลังจากที่ยายหิมาเขียนนิยายเสร็จก็กลับไปหาปิลันธน์ที่ไร่และพบว่าเขากอดนิลปัทโดยไม่รู้ว่าเป็นการบอกลา เพราะนิลปัทจะไปเรียนต่อ ยายหิมาเข้าใจผิดและหนีไปแต่สุดท้ายปิลันธน์กับทุกๆ คนวางแผนให้ยายหิมากลับมาที่ไร่ภูตะวันทำให้ทั้งคู่เข้าใจกันและกลับมารักกันดังเดิม

5. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “รักเล่ห์เพทุบาย”

นำแสดงโดย วิลลี่ แมคอินทอช รับบท ตราภูมิ/ ลลิตา ปัญโญภาส รับบท เจนนีสา/ สิริินยา วินศิริ รับบท พิงค์/ สุวิภา กุลตั้งวัฒนา รับบท จิลลา/ ชาตโยดม หิรัณย์ชฐิติ รับบท กองทัพ/ จอห์น เมฆพงษ์สาร รับบท สธน

เจนนีสา หรือ เจน ครีเอทีฟสาวสวยประจำบริษัทโฆษณา แม้ว่าจะทั้งสวยและเก่งแต่เจนนีก็ยังไม่มีความเป็นตัวเป็นตน ในขณะที่จิลลาเพื่อนสนิทกลับมีครอบครัวไปแล้วรวมทั้งเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นของเธอด้วยซึ่งทำให้เจนนีรู้สึกไม่พอใจ ไม่นับเรื่องที่ต้องปวดหัวกับการรังวัดข้อแข่งขันกับพิงค์เพื่อนร่วมงานที่คอยจะเอาชนะเธอตลอดเวลา

เจนนีสาได้พบกับสธน ลูกชายเจ้าของบริษัทที่เธอทำงานอยู่โดยบังเอิญและตกหลุมรัก พอพิงค์รู้จึงพยายามจีบสธนเพื่อเอาชนะเจนนีให้ได้ กองทัพ เพื่อนสนิทของเจนนีที่มีใจชอบผู้ชายนั้นดูออกว่าสธนมินิชอบที่จะเอาชนะผู้ชายคนอื่นจึงชอบผู้หญิงที่มีแฟนแล้วมากกว่า ขณะที่เจนนีได้รับมอบหมายให้จัดงานแต่งงานให้เทพยุดา น้องสาวของสธน พิงค์ได้โอกาสจึงเห็นเจนนีว่าคงรู้แต่ทฤษฎีเพราะเจนนียังไม่มีความเป็นตัวเป็นตนทำให้เจนนีสาโกรธและบอกไปว่าตนเองเป็นแฟนกับตราภูมิซึ่งกำลังศึกษาปริญญาเอกอยู่ที่อเมริกา แต่แท้ที่จริงแล้วตราภูมิเป็นเพียงเพื่อนนักเรียนสมัยเด็กที่พิงค์พบกันอีกครั้งในงานเลี้ยงรุ่น เทพยุดาไม่ทราบเรื่องจึงเชิญให้ตราภูมิมาร่วมงานด้วย รวมถึงข่าวเรื่อง ตราภูมิกับเจนนีไปเข้าหูแม่และญาติๆของเจนนีทำให้เจนนีเดือดร้อน เจนนีจึงตัดสินใจไปหาตราภูมิที่เชียงใหม่ซึ่งตราภูมิทำงานเป็นพนักงานดับเพลิงอยู่เพื่อขอร้องไห้มาเล่นละครเป็นแฟนของเธอ ตราภูมิใจอ่อนตกลงช่วยเจนนีซึ่งการมาของตราภูมิครั้งนี้ทำให้สธนมินิสนใจและเริ่มจีบเจนนี ในขณะที่พิงค์พยายามหาทางจับผิดตราภูมิแต่ตราภูมิและเจนนีก็แก้ไขสถานการณ์ได้ทุกครั้งที่รวมถึงการเล่นละครหลอกแม่ของเจนนีว่าทั้งคู่เป็นแฟนกันจริงๆ ด้วย

เรื่องยุ่งๆเริ่มเกิดขึ้น เมื่อท้องสาวชาวเหนือที่ชอบตราภูมิอยู่ลงมากกรุงเทพทำให้มูน เพื่อนที่ทำงานดับเพลิงกับตราภูมิและชอบกองอยู่ตามมาด้วยและทั้งหมดก็พบกันที่งานหมั้นของเทพยุดา แต่มูนช่วยแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันก่อนที่ความจริงจะถูกเปิดเผย ส่วนพิงค์เองก็วางแผนทำที่ว่าช่วยสธนมินิจีบเจนนีโดยแกล้งทำเป็นสนิทสนมกับสธนเพื่อให้เจนนีหึงและก็ได้ผล เจนนีพยายามดึงเกมกลับแต่พิงค์รู้ทันจึงสร้างสถานการณ์ให้จิลลาโกมารังควานและให้สธนทำหน้าที่พระเอกจนเขานึกปลื้มตัวเอง และระหว่างนี้เองตราภูมิเริ่มสงสัยความรู้สึกที่ตัวเองมีต่อเจนนีและปรึกษากับกองทัพ ตราภูมิตัดสินใจไม่กลับไปนอนที่คอนโดมิเนียมของเจนนีอีก เมื่อแม่ของเจนนีเรียกให้ทั้งคู่ไปทานข้าว

ด้วยตรามุมิขอร้องให้กองทัพไปช่วยทำให้ทุกคนเข้าใจผิดว่ากองทัพหึงตรามุมิ ตรามุมิทนไม่ไหวจึงตัดสินใจบอกความจริงกับทุกคนว่าตอนนี้เขารู้สึกชอบเจนขึ้นมาจริงๆแล้วและหนีกลับเชียงใหม่ด้วยความผิดหวัง

เจนนิสากลับโกรธตรามุมิที่หนีไปกลางคืนไม่ยอมช่วยเธอจนจบตามสัญญา เจนถูกเพื่อนๆ ต่อว่า ส่วนคนที่ตัดสินใจบอกรักเจนแต่พอรู้ว่าเจนไม่มีตรามุมิแล้วก็กลับเปลี่ยนใจ เจนจึงกลับไปเชียงใหม่ขอร้องให้ตรามุมิมาช่วยอีกครั้งโดยแกล้งทำเป็นฆ่าตัวตาย แม้ตรามุมิจะรู้ทันเจนแต่เขาก็ตัดสินใจกลับมาช่วยเจนโดยไม่บอกเจน ตรามุมิมามีที่บริษัทและต่อว่าเจนว่าแย่งเจนไปจากเขาซึ่งทำให้เจนพอใจรีบกลับมาขอคืนดีกับเจน ส่วนฟังก์เสียใจมากถึงขั้นลาออกจากงานซึ่งการกลับมาของตรามุมิครั้งนี้สามารถช่วยเจนทั้งเรื่องงานและความรักแต่เจนกลับไม่รู้สึกละอายใจในสิ่งที่ได้มา

เมื่อความจริงเปิดเผยเมื่อข่าวงานดับเพลิงของตรามุมิลงหนังสือพิมพ์ บริษัทของเจนได้ตัดสินใจเลือกทีมดับเพลิงมาเป็นพรีเซนเตอร์โฆษณาสินค้าทำให้ตรามุมิต้องลงมากองกรุงเทพอีกครั้ง ส่วนเจนเข้าใจความรู้สึกของตัวเองว่ารักตรามุมิแต่ไม่ยอมเสียเงินจึงวางแผนจัดฉากให้ตรามุมิได้ยินเธอบอกเลิกกับเจนแต่กลับเป็นว่าตรามุมิได้ยินเจนบอกเลิกเจนแทน และเมื่อเจนบอกรักตรามุมิทำให้เขาเข้าใจผิดว่าเจนหลอกเขามาก ตรามุมิและทีมงานปฏิเสธที่จะถ่ายโฆษณาต่อเพราะไม่อยากหลอกใคร ในตอนนี้เองจึงลาเกิดปวดท้องคลอดกะทันหันตรามุมิและทีมงานดับเพลิงช่วยทำคลอดให้และเหตุการณ์ถูกนำมาตัดต่อใช้ในงานโฆษณาเมื่อทีมงานดับเพลิงเดินทางกลับเชียงใหม่ เจนรีบตามมาที่สถานีรถไฟเพื่อปรับความเข้าใจและบอกรักตรามุมิ ตรามุมิกลับปฏิเสธและบอกว่าไม่ได้รักเจนทำให้เจนผิดหวังแต่แล้วตรามุมิก็บอกเจนว่าเขาโกหกทำให้เรื่องของทั้งคู่จบลงอย่างมีความสุข

6. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ชายในฝัน”

นำแสดงโดย พันธกานต์ ทองเจือ รับบท เคน/ เก็จมณี พิษัยรณรงค์สงคราม รับบท ปูน/ ชาคริต แย้มนาม รับบท ไอ้ต/ เป็ยเซอร์ คริสเตนเซ็น รับบท จิน่า/ ชนานา นุตามคม รับบท น้ำจืด/ อรัญญา นามวงศ์ รับบท แม่ของเคน/ คริสโทเฟอร์ วอชิงตัน รับบท ชาว/ วิฑิตพันธ์ ชุ่มภาณี รับบท ชัช

ปูน ไอ้ต และชาว ทั้งสามเป็นเพื่อนที่ทำงานร้านขายเทปด้วยกันและต่างก็มีความฝันที่ต่างกัน โดย ปูน สาวน้อยที่ถูกนำจี้ตัวรับมาดูแลจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่ฝันที่จะได้พบกับชายใน

ฝัน ผู้เพียบพร้อมเป็นสุภาพบุรุษที่พร้อมจะดูแลเธอ ส่วนไอ้ตและขาวนั้นก็ฝันที่จะมีร้านเทปเป็นของตัวเอง โดยที่ปุ่นไม่เคยรู้เลยว่าไอ้ตนั้นก็ฝันที่จะเป็นชายในฝันของปุ่นเช่นกันเพราะเขาไม่กล้าบอกปุ่น

จนวันหนึ่งปุ่นได้พบกับ เคน ชายหนุ่มสมบุรุษแบบตามฝันของปุ่นและทำให้ปุ่นเคลิ้มไป ส่วนคนนั้นจากที่ไม่เคยมองผู้หญิงคนไหนนอกจากพิมพ์ แฟนสาวที่เสียชีวิตไปก็เริ่มเห็นและชอบในความเป็นคนร่าเริงสนุกสนานของปุ่น ทั้งคู่เริ่มสนิทสนมกันมากขึ้นซึ่งทำให้ไอ้ตไม่พอใจเพราะหึง แต่เคนเองก็มีอุปสรรคเพราะแม่ของเขาพยายามที่จะจับคู่เคนกับจิ้น่า สาวสังคมที่หลงรักเคนตั้งแต่ออยู่ที่อเมริกาแม้เคนจะไม่สนใจแต่ก็ขัดแม่ไม่ได้เพราะรักแม่มากแต่เคนก็ยังมีซัช น้องชายที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนเรื่องปุ่นเพราะตัวเองมีประสบการณ์ที่ถูกแม่จับแต่งงานและไม่มีความสุขมาก่อน

ปุ่นกับน้ำจืดตื่นเต้นมากที่ชายในฝันของปุ่นมีจริง ต่างก็เตรียมพร้อมให้ปุ่นในการไปงานเลี้ยงกับเคน โดยปุ่นขอให้ไอ้ตสอนเต้นรำให้ แม้ว่าไอ้ตจะไม่เต็มใจแต่ก็ทำตามเพราะรักปุ่น ในงานปุ่นถูกจิ้น่าและอรกัณห์แกล้งจนเกิดเรื่องทำให้แม่ของเคนไม่พอใจปุ่นมากขึ้น ปุ่นหนีออกจากงานและมีไอ้ตคอยปลอบใจพาไปเที่ยว ไอ้ตเกือบบอกความในใจกับปุ่นแต่ก็ไม่ได้โอกาสจนกระทั่งเคนตามมาจ้องปุ่นจนเข้าใจกันปล่อยให้ไอ้ตได้แต่ดูทั้งคู่อย่างเศร้าๆ

จิ้น่าไม่พอใจที่เคนสนิทสนมกับปุ่นจึงแอบตามทั้งคู่และกลับมาฟ้องแม่ของเคน รวมทั้งแอบให้ข่าวกับหนังสือพิมพ์ แม่โกรธและอายเลยจัดการเรื่องหมั้นระหว่างเคนกับจิ้น่าโดยเคนไม่รู้ จิ้น่ารีบให้ข่าวเรื่องหมั้นอีกครั้งและตามไปรวีปุ่นถึงที่ร้าน ■■■ เคนเสียใจมากและเมื่อเคนมาหาปุ่นจึงเกิดเรื่องชกต่อยกับไอ้ตเพราะไอ้ตไม่พอใจที่เคนหลอกปุ่น เคนยืนยันกับแม่ว่ามันกับคนที่ไม่รักไม่ได้ทำให้แม่เคนชู้ตัดขาด ซัชให้กำลังใจเคนว่าต้องทำให้ทั้งแม่และปุ่นเข้าใจ เคนพาปุ่นไปที่บ้านและประกาศว่าปุ่นคือคู่หมั้นไม่ใช่จิ้น่าและขอให้ปุ่นมั่นใจในตัวเขาที่จะทำให้แม่ยอมรับปุ่นให้ได้ ระหว่างนี้ปุ่นกับไอ้ตก็หมองเหม็นกันเพราะไอ้ตทำใจไม่ได้ ส่วนจิ้น่าก็ตามมาหาเรื่องปุ่นที่ร้าน ไอ้ตช่วยปุ่นและพลาดทำให้จิ้น่าตกบันไดขาหัก จิ้น่าบอกจะไม่เอาเรื่องไอ้ตถ้าปุ่นเลิกยุ่งเกี่ยวกับเคน ■■■ นตกลงเพราะต้องการช่วยไอ้ตทำให้เคนไม่เข้าใจความรู้สึกของปุ่นแต่เคนรู้ทันแผนของจิ้น่าทำให้ จิ้น่ายอมไม่เอาเรื่อง จากเหตุการณ์ครั้งนี้ไอ้ตตัดสินใจลาออกเพื่อไม่ให้ใครเดือดร้อน ขาวก็ลาออกตามไปด้วย

ผู้จัดการร้านตามไอ้ตกับขาวกลับมาช่วยงานทำให้ปุ่นได้เจอกับไอ้ตและถามว่าทำไมไอ้ตเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม ไอ้ตจึงตัดสินใจบอกว่าเป็นเพราะเขารักปุ่นและจูบ■■■■ เพื่อยืนยัน ทั้งคู่ไม่รู้

เลยว่าเคนก็ได้ยินและเห็นเหตุการณ์ด้วยทำให้เคนคิดมากยิ่งขึ้นถึงความรู้สึกของปุ่นกับไอ้ต และ จิน่าก็ฉวยโอกาสล้างแค้นคืนโดยจ้างคนมาทำร้ายปุ่นแต่โชคดีที่ไอ้ตมาช่วยทันแล้วจิน่าก็ถูกตำรวจ จับทำให้แม่ของเคนเปิดใจให้ปุ่นและยอมรับปุ่นในที่สุด ปุ่นตกลงที่จะแต่งงานกับเคนเพราะเคน เป็นคนดีรวมทั้งเป็นชายในฝัน ทั้งๆที่รู้ใจตัวเองดีว่ารักไอ้ตแต่ไม่ยอมทำให้เคนเสียใจ ในขณะที่ ไอ้ตและซาวก็ได้งานที่อเมริกา ไอ้ตจัดการเตรียมของขวัญวันแต่งงานให้ปุ่นตามความฝันของปุ่น ทำให้ปุ่นรู้ว่าสิ่งที่ฝันนั้นไม่ใช่สิ่งที่เธอต้องการ เคนเข้าใจปุ่นและปฏิเสธที่จะแต่งงานยอมปล่อยให้ ปุ่นไปหาไอ้ต ส่วนไอ้ตเองก็เปลี่ยนใจไม่ไปอเมริกาเพราะทั้งปุ่นไปไม่ได้ทำให้ทั้งคู่เข้าใจกันและปุ่น ก็ได้พบกับชายในฝันที่แท้จริงของเธอ

7. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ตาเบบุญญา”

นำแสดงโดย ธัญญา ใสภณ รัชบท เบญ/ ภัสสร บุญยเกียรติ รัชบท อัญชัน/ สุภัทรา ทิวานนท์ รัช บท ญดาศจี/ ทราญ เจริญปุระ รัชบท บุญรักษา/ วรณวิษา นาคะเต รัชบท น้องหญิง/ ปัฐวี บั้ววิรัตน์ รัชบท ญิบ/ ธีระพงษ์ เหลียวรักวงษ์ รัชบท เอกฤทธิ์/ นึกคิด บุญทอง รัชบท ภิญญา/ กษมา นิสสัยพันธ์ รัชบท นที

เบญ เจ้าของร้านเสริมสวย อัญชัน แม่บ้านภรรยานายอำเภอ และ ญดาศจี ดอกเตอร์ ชื่อตั้งทั้งสามเป็นเพื่อนรักกันสมัยเรียนมหาวิทยาลัยและได้กลับมาพบกันอีกครั้งที่งานเลี้ยงรุ่น การพบกันครั้งนี้ทำให้ทั้งหมดนึกถึงอดีตที่ตักกลุ่มตาเบบุญญาซึ่งได้กลุ่มตั้งอยู่ใต้ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ ทั้งสามคนต่างมีอดีตที่เผชิญร่วมกันมาโดยเฉพาะญดาศจีที่ไม่อยากหรือฝัน นั่นก็คือการที่เบญรับ อาสาเป็นแม่ของลูกแทนญดาศจีที่ท้องไม่มีพ่อ ซึ่งเรื่องนี้บุญรักษา ลูกสาวของเธอไม่รู้เลย เบญให้ ความรักกับบุญรักษาเหมือนแม่แท้ๆ และสนิทสนมกับลูกมากเพราะความที่เบญเป็นคน ตรงไปตรงมา หลังงานเลี้ยงเบญก็กลับบ้านมาเล่าให้บุญรักษาฟังถึงเรื่องที่พบเพื่อนเก่ารวมถึงเอก ฤทธิ์หนุ่มเนื้อหอมที่ทั้งสามคนเคยติดพันสมัยเรียนแต่ก็ไม่ได้เล่าเรื่องของเอกฤทธิ์ทั้งหมด

อัญชัน อดีตดาวมหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นแม่บ้านที่เรียบร้อยคอยดูแลภิญญา สามีที่รับ ราชการเป็นนายอำเภอและลูกสาวหัวอ่อนคนเดียวที่ชื่อ หญิง แม่ภายนอกจะดูว่าอัญชันมี ครอบครัวยุคที่มีความสุขแต่จริงๆแล้วเธอต้องเจ็บช้ำใจกับการคอยปิดบังเรื่องความเจ้าชู้ของสามีและ ต้องแกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่องเพราะไม่อยากให้น้องหญิงเสียใจ อัญชันขอให้ญดาศจีช่วยเรื่องฝากหญิง เข้าเรียนที่กรุงเทพฯซึ่งญดาศจีก็รับปากทั้งที่ไม่เคยทำแต่เห็นเพราะรักเพื่อนมาก

ญาดาศึ ดอกเตอร์ที่มีชื่อเสียง มีรายการตอบปัญหาเป็นของตัวเองทำให้ญาดาศึค่อนข้างเข้มงวดทั้งกับดร.นที สามที่เป็นนักวิจัยพันธุ์กล้วยไม้และ ญิบ ลูกสาวที่ออกจะเป็นทอมบอยตลอดทำให้ญิบไม่ค่อยเข้าใจแม่นัก และมักจะทะเลาะกันแต่ันที่ก็คอยไกล่เกลี่ยอยู่เสมอ

เรื่องราวอุ่นวายเป็นเริ่มขึ้นเมื่อทั้งสามกลับมาสนิทสนมกันอีกครั้งทำให้ลูกสาวก็เป็นเพื่อนกัน ญาดาศึอดไม่ได้ที่จะดูบุญรักษาเมื่อเห็นว่าทำตัวไม่เหมาะสมจนทำให้เถียงกับเบญจน้อยๆโดยมีอัณชันเป็นคนห้ามทัพ แต่บุญรักษาก็ไม่ถือสาญาดาศึและเมื่อเอกฤทธิ์ เจ้าของแกลอรี่และดีลเลอร์งานจิตรกรรมชื่อดังได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษที่โรงเรียนน้องหญิง ทั้งญาดาศึและอัณชันตกใจมากแต่เบญจห้ามไม่ให้ว่าวถาม โดยไม่รู้เลยว่าบุญรักษานั้นก็แอบสนใจเอกฤทธิ์อยู่ แต่เมื่อทราบก็สั่งห้ามไม่ให้คบและคุยกับเอกฤทธิ์ว่าให้เลิกอยู่กับบุญรักษาเพราะไม่อยากจะให้ลูกเจอเหมือนที่เบญจเคยเจอ แต่ทั้งบุญรักษาและเอกฤทธิ์ก็ไม่ยอม เบญจขอให้อัณชันช่วยพูดกับเอกฤทธิ์เพราะเอกฤทธิ์ยังรักอัณชันอยู่และห้ามไม่ให้บอกญาดาศึ เอกฤทธิ์ตกลงโดยมีข้อแม้ว่าอัณชันต้องกลับมาคบกับเขาแม้อัณชันจะยังรักเอกฤทธิ์อยู่ก็พยายามตัดใจ เอกฤทธิ์จึงนัดบุญรักษาและทำท่าจะใช้กำลังทำมิติมีร้ายทำให้บุญรักษาเลิกอยู่กับเอกฤทธิ์

บุญรักษาไม่พอใจเบญจมากขึ้นเมื่อเห็นเบญจสนิทสนมกับอุษาช่างเสริมสวยที่เป็นเลสเบี้ยน จึงเริ่มตีตัวออกห่างเบญจและไปอยู่กับพ่อ ในขณะที่น้องหญิงเองก็แอบสนใจเอกฤทธิ์อย่างเงิบๆ ส่วนอัณชันต้องคอยแก้ปัญหาที่ภิญโญทำเด็กฝึกงานท้องต้องวิ่งเต้นปิดข่าวและทำเรื่องย้ายมาอยู่กรุงเทพโดยเบญจยอมจำนองบ้านเพื่อช่วยเพื่อนและเอกฤทธิ์เองก็พยายามที่จะกลับมาหาอัณชัน แต่อัณชันไม่ยอม ญาดาศึวุ่นกับปัญหาเรื่องงานและไม่พอใจที่ญิบคบกับเพื่อนผู้ชายและคอยขัดใจตลอดเวลาทำให้มีปากเสียงกัน ญิบหนีไปหาบุญรักษาที่ผับและบุญรักษาให้เพื่อนไปส่งญิบแต่ญิบเกือบถูกทำร้ายทำให้เป็นข่าว ญาดาศึโกรธเบญจมากและยังมีเรื่องที่นักศึกษาปริญญาโทมาขอข้อมูลจากนทีและสนิทสนมกันมากจนญาดาศึและญิบไม่สบายใจ

เอกฤทธิ์ถูกอาจารย์ใหญ่เตือนเรื่องความสัมพันธ์กับลูกศิษย์ทำให้เอกฤทธิ์ไม่พอใจจึงชวนหญิงมาเที่ยวที่แกลอรี่ หญิงถูกขอให้แบบวาดรูปและตกเป็นของเอกฤทธิ์ ในขณะที่อัณชันก็พบกับปัญหาใหญ่อีกครั้งเพราะภิญโญไปมีความสัมพันธ์กับเจ้านายและถูกตามรังควาน หญิงหนีเรียนมาเจอบุญและบอกไม่อยากจะกลับบ้าน บุญจึงชวนญิบและหญิงไปเที่ยวจนถูกจับอัณชันตกใจและขอให้เอกฤทธิ์ช่วยเพราะติดต่อกับภิญโญไม่ได้ ทุกคนตกใจเมื่อเห็นหญิงวิ่งเข้าอกเอกฤทธิ์ เมื่อหญิงรู้ว่าอัณชันเคยคบกับเอกฤทธิ์จึงทะเลาะกัน หญิงหนีออกจากบ้าน ทุกคนช่วยกันตามหารวมถึงบุญรักษาที่ตามมาเอกฤทธิ์ที่แกลอรี่และต่อว่าจนเอกฤทธิ์ใช้กำลังขโมยบุญรักษา

ญาดา ศีทั้งโกรธและเกลียดเอกฤทธิ เธอพยายามคาดคั้นบุญรักษาไม่ให้มีอะไรกับเอกฤทธิ จนต้องเปิดเผยความจริงว่าญาดา ศีเป็นแม่ที่แท้จริงของบุญรักษาไม่ใช่เบญญ์ บุญรักษาไม่เชื่อหนีไปแล้วทั้งสามก็คุยกันถึงเรื่องที่เคียดกับเอกฤทธิ และมีเพียงเบญญ์เท่านั้นที่ไม่ยอมเป็นของเอกฤทธิ ในที่สุดญาดา ศีตัดสินใจเล่าความจริงให้ฟังว่าตอนท้องเบญญ์ขอรับเป็นแม่เด็กเพื่อไม่ให้ญาดา ศีทำแท้ง หลังคลอดญาดา ศีจึงไปเรียนต่อ ส่วนเบญญ์ก็แต่งงานกับสรรชัยและดูแลบุญรักษาเรื่อยมาและบอกว่าบุญรักษากับเอกฤทธิ นั้นนามสกุลเดียวกันทำให้ทุกคนงง อัญชันขอหย่ากับภิญโญแต่ภิญโญไม่ยอม เขาหงุดหงิดที่หาหญิงไม่เจอจึงระบายอารมณ์กับทิพย์มาศทำให้ทิพย์มาศแค้นทำร้ายภิญโญ ญาดา ศีตัดสินใจโทรหาดร.อัคเรศ พ่อที่แท้จริงของบุญรักษาที่อยู่อเมริกาและอัคเรศเสนอให้บุญรักษาไปเรียนต่อที่อเมริกา บุญรักษาซึ่งน้อยใจเบญญ์จึงตกลง

น้องหญิงมาเยี่ยมพ่อที่โรงพยาบาล ทุกคนดีใจเลี้ยงฉลองที่หญิงกลับมาแต่หญิงกลับฆ่าตัวตาย ที่งานศพทุกคนโศกเศร้าโดยเฉพาะอัญชัน เอกฤทธิมาร่วมงานแต่ถูกแฟรงค์ แฟนเก่าของบุญรักษาแทงตายเพราะโกรธที่ทำร้ายบุญรักษา ส่วนภิญโญมางานศพลูกสาวและทำใจไม่ได้จึงเสียสติกลายเป็นคนวิกลจริต หลังเรื่องร้ายผ่านไปที่ตัดสินใจไปทำวิจัยที่อเมริกา ญาดา ศี เข้าใจว่านทีรับความจริงไม่ได้ที่เธอมีคนอื่นมาก่อนแต่จริงๆแล้วนทีกลับตั้งใจไปเพาะกล้วยไม้พันธุ์ใหม่ที่ชื่อ “ญาดา ศี” ส่วนบุญรักษาก็เข้าใจกับเบญญ์และเปลี่ยนใจไม่ไปเรียนต่อ อัคเรศจึงบอกความจริงว่าเอกฤทธิไม่ใช่พ่อของนที ทุกคนจึงโล่งใจ เวลาผ่านไปบุญรักษาอุ้มลูกของเอกฤทธิ ถ่ายรูปร่วมกันกับทุกคนอย่างมีความสุขที่ใต้ตาเบญญา

8. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ "เลือกแล้วคือเธอ"

นำแสดงโดย มณฑล จิรา รับบท ศักดิ์สิทธิ์ / ญาดา ไซติษฐตระกูล รับบท ปิ่นมุก / เจมี บูเซอร์ รับบท กำไลทอง / สุปรานี เจริญผล รับบท อารภรณ์ / อนันต์ พ้าพานิช รับบท ระพี / จูรี โอศิริ รับบท ยายวัน

ปิ่นมุก และ ปลายฟ้า สองพี่น้องที่ต้องเผชิญกับความยากลำบากเพราะหนี้สินของพ่อที่ไปกู้เงินจากพิภพ เศรษฐีโครงการอสังหาริมทรัพย์มาลงทุนทำธุรกิจ และยิงตัวตายเพื่อหนีหนี้ให้ ปิ่นมุกต้องดูแลน้องสาวและยายเพียงลำพัง พิภพได้มอบงานทั้งหมดให้กาญจนาและกระองแก้วซึ่งเป็นหลานสาวดูแล ทั้งคู่จึงตามไปยึดทรัพย์สมบัติรวมถึงบ้านของปิ่นมุก แต่ปิ่นมุกยังไม่โชคร้ายนัก เธอได้รับความช่วยเหลือจากศักดิ์สิทธิ์และอารภรณ์เพราะพ่อของทั้งคู่เป็นเพื่อนรักกัน ศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือปิ่นมุกอย่างเต็มที่ แม้กระทั่งยอมโกหกว่าเป็นแฟนและกำลังจะแต่งงานกับเธอเพื่อให้ยายวันสบายใจนอนตายตาหลับ แต่ยายวันกลับอาการดีขึ้นเพราะหมดห่วง

เหตุนี้กำไลทองแฟนของศักดิ์สิทธิ์ที่ตามศักดิ์สิทธิ์กลับบ้านเมืองไทยมาทั้งที่ยังเรียนไม่จบจึงโกรธมาก เมื่อศักดิ์สิทธิ์ไปบ้านกำไลทองจึงได้รู้ว่ากำไลทองเป็นเหลนของพิภพที่เป็นเจ้าหน้าที่ของปิ่นมุก พิภพโกรธที่กำไลทองเรียนไม่จบ และบ่กับน้ำมูกค่อนข้างอดว่าวันหนึ่งกำไลทองต้องถูกผู้ชายทิ้งเหมือนแม่เสมอ ด้วยความน้อยใจศักดิ์สิทธิ์และพิภพ กำไลทองจึงออกเที่ยวกลางคืนและอาละวาดกราดเกรี้ยวใส่ทุกคนจนถูกพิภพลงโทษสั่งให้กักบริเวณอยู่แต่ในห้องนอน

ต่อมาปิ่นมุกลงทุนทำขนมไทยขายเพื่อหารายได้โดยมีระพีเพื่อนร่วมรุ่นที่แอบชอบเธออยู่คิดร่วมลงทุนด้วย แต่ขายวันก็คอยขัดขวางเพราะเข้าใจว่าปิ่นมุกคบอยู่กับศักดิ์สิทธิ์และคุยกับศักดิ์สิทธิ์เรื่องหมั้น ศักดิ์สิทธิ์รับปากว่าถ้าปิ่นมุกเรียนจบเขาจะหมั้นทันทีทำให้ปิ่นมุกไม่สบายใจ เพราะเกรงใจที่ศักดิ์สิทธิ์ต้องเล่นละครเพื่อหลอกยายโดยปิ่นมุกเองไม่รู้เลยว่าศักดิ์สิทธิ์นั้นชอบเธอ

กำไลทองเครียดจากการถูกกักบริเวณถึงกับล้มป่วยจนเข้าโรงพยาบาล เมื่อศักดิ์สิทธิ์ไปเยี่ยมพร้อมปิ่นมุก กำไลทองถึงกับโกรธจัดจนช็อก เมื่อฟื้นจึงขอให้ศักดิ์สิทธิ์แต่งงานกับตนเร็วๆ เพราะทนอยู่กับทวดและน้ำไม่ไหวแต่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้รับปากเพราะห่วงความรู้สึกของปิ่นมุก ขณะที่ปิ่นมุกก็พยายามหักห้ามใจเพราะรู้ว่าตนไม่มีสิทธิ์ ครั้นศักดิ์สิทธิ์มาปรับความเข้าใจกับเธอและขอแต่งงานปิ่นมุกจึงปฏิเสธโดยโกหกว่าไม่ได้รักศักดิ์สิทธิ์และทำตัวห่างเหิน ปลายฟ้าจึงรีบออกระพีให้มาปลอบใจปิ่นมุกแม้ว่าตนเองจะผิดหวังก็ตาม

กำไลทองออกจากโรงพยาบาลก็ตั้งใจทำตัวเป็นคนดีตามที่สัญญาไว้กับศักดิ์สิทธิ์ โดยเริ่มช่วยบริหารกิจการของพิภพ ศักดิ์สิทธิ์เองก็พยายามที่จะร้งอนปิ่นมุกและกีดกันระพี แต่ปิ่นมุกยังยืนยันว่าศักดิ์สิทธิ์ต้องแต่งงานกับกำไลทองไม่ใช่เธอ เมื่อกำไลทองรู้เรื่องจึงตามอาละวาดปิ่นมุกถึงที่บ้านจนยายวันช็อกและยังคอยกีดกันปิ่นมุกจนไม่มีเวลาทำงานทำให้กิจการขาดทุน กำไลทองต้องยอมตกเป็นของเสี้ยอุมเพื่อเอาเงินมาเคลียร์บัญชีโดยไม่รู้ว่เสี้ยอุมเป็นคู่แข่งทางการค้าของพิภพ

เมื่อปิ่นมุกกับศักดิ์สิทธิ์สนิทสนมกันมากขึ้น กำไลทองจึงวางแผนทำลายธุรกิจขนมไทยของปิ่นมุกโดยให้เสี้ยอุมช่วย กำไลทองยอมเซ็นเอกสารหลายใบตามที่อุมร้องขอโดยไม่รู้ว่เป็นเอกสารที่จะยกกิจการของเธอให้อุมเป็นข้อแลกเปลี่ยนเมื่อพิภพรู้ก็ถึงกับหัวใจวายเสียชีวิตทันที กำไลทองแค้นมากจึงตามไปยังอุมที่บ้านและมอบตัวกับตำรวจ

หลังจากเรื่องราวผ่านไป ปิ่นมุกจัดงานแต่งงานแถวข้างวุ้นเซ็นสัญญาส่งออกขนมไทยไปยุโรปที่บ้านหลังเก่าซึ่งเธอตั้งใจจะซื้อกลับมาให้ได้ในวันหนึ่งโดยไม่รู้ว่าศักดิ์สิทธิ์ได้ซื้อบ้านหลังนั้นไว้เพื่อมอบให้เธอ ในงานนี้อาภรณ์ถือโอกาสสู้ขอปิ่นมุกให้กับศักดิ์สิทธิ์โดยยกบ้านให้เป็นของหมั้น และในที่สุดทั้งคู่ก็ยอมรับความรู้สึกที่มีต่อกันโดยไม่ต้องคำนึงถึงคนอื่นอีกเพราะต่างก็เป็นคนที่อีกฝ่ายเลือกแล้วว่าจะใช้ชีวิตร่วมกัน

9. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “โซดากับซาเย็น”

นำแสดงโดย เจษฎาภรณ์ ผลดี รับบท พัทยา/ เก็จมณี พิชัยรณรงค์สงคราม รับบท อะตอม/ แชนเปญ เอ็กซ์ รับบท พอร์ช/ ศิริศักดิ์ นันทเสน รับบท ดร.ชาณูสมร/ ฝันดี จรรย์ยานากร รับบท โอบเอื้อ/ ศิริพรรณ ชื่นชมบูรณ์ รับบท กิ่งแก้ว/ ปิยะมาศ โมนยะกุล รับบท จุนจิต หรือแม่ของพัทยา/ ดวงตา ตุงคะมณี รับบท อัจฉรียา หรือแม่ของอะตอม

อะตอม หญิงสาวผู้มีดีกรีเป็นถึงดอกเตอร์ด้วยวัยเพียง 23 ปี เธอเป็นสาวเรียบร้อยแสนเซย และยังไม่เคยมีแฟนทำให้พ่อและแม่ของเธอพยายามหาคู่ให้ลูกสาวคนเดียว แต่อะตอมวาดฝันไว้ว่าคนรักของเธอจะต้องเป็นคนพิเศษที่จะมาเติมเต็มชีวิตให้เธอได้ทำให้อะตอมไม่เคยถูกใจบรรดานักวิทยาศาสตร์ที่พ่อแม่แนะนำให้เลย

พัทยา หนุ่มเพลย์บอย รวยเสน่ห์และมั่นใจในตัวเองที่มีผู้หญิงชอบมากมาย แต่เขาก็กลับถูกพอร์ชแฟนสาวทิ้งเพราะรับไม่ได้กับความเจ้าชู้ของเขา แม้พัทยาจะตามข้อพอร์ชแต่ก็ไม่สำเร็จเพราะอะตอมเป็นต้นเหตุ พัทยาโมโหมากจึงต่อว่าอะตอมทำให้อะตอมที่ตอนแรกนี้ชอบพัทยา กลับกลายเป็นเกลียดชังหน้าแทน

พ่อแม่ของอะตอมยังไม่ละความพยายามที่จะหาแฟนให้อะตอมโดยแนะนำให้รู้จักกับ ดร.ชาณูสมร ซึ่งชาณูสมรเองก็หลงรักอะตอมตั้งแต่แรกเห็นและพยายามตามติดอะตอม อะตอมจึงแก้ปัญหาโดยการบอกทุกคนว่ามีแฟนแล้วแต่ต้องเจอปัญหาใหม่เมื่อแม่ของอะตอมคาดคั้นให้พาแฟนมาให้รู้จัก ส่วนพัทยาเมื่อถูกพอร์ชควงแฟนใหม่มาแยกรวมกับถูกแม่ต่อว่าที่ทำให้ชายหน้าพัทยาจึงอวดกลับว่าตนก็มีแฟนใหม่ที่เพอร์เฟ็คกว่าพอร์ช เหตุนี้เองทั้งอะตอมและพัทยาจึงต้องพึ่งบริการบริษัทจัดหาคู่กึ่งทองใบหยกเพื่อหาแฟนที่คู่ขึ้นมาผลการจับคู่ปรากฏว่าอะตอมและพัทยาเป็นคู่กันตอนแรกต่างฝ่ายต่างไม่ยอมรับแต่ทำอะไรไม่ได้จึงต้องปลอมตัวให้เป็นตามทีแต่ละฝ่ายต้องการ คือ พัทยาปลอมเป็นดอกเตอร์หนุ่มหล่อชื่อ “พัฒนา” ขณะที่อะตอมปลอมเป็นสาวสังคม

ทั้งสวยและเปรี้ยว ชื่อ “เอมี” การปลอมตัวเป็นไปได้อย่างดี แต่เรื่องวุ่นๆกลับเพิ่มขึ้นเมื่อ จุนจิต แม่ของพัทยาต้องการให้เอมีไปเดินแบบการกุศลและชาวยุสรมรต้องการให้พัฒนางแข่งขันตอบปัญหาทางวิทยาศาสตร์เคมีโดยมีอะตอมเป็นเดิมพัน แต่สุดท้ายทั้งอะตอมและพัทยาก็แก้ไขสถานการณ์ได้ ในขณะที่เดียวกันพอร์ชและชาวยุสรมรเริ่มสงสัยในตัวของดร.พัฒนาและเอมีและตามสืบจนรู้ความจริงทั้งคู่จึงเปิดเผยความจริงทำให้พ่อแม่ของอะตอมและพัทยาโกรธมากสั่งให้ทั้งคู่เลิกคบกัน เหตุการณ์นี้ทำให้พัทยาและอะตอมต่างรู้ใจตัวเองว่ารักใคร่ อะตอมขอโอกาสจากพ่อแม่อีกครั้งโดยการนัดพัทยามาทานข้าวแต่ชาวยุสรมรพอร์ชและจุนจิตวางแผนไม่ให้พัทยามาทันตามนัดโดยแกล้งจับพ่อแม่ของพัทยาไปเรียกค่าไถ่ อะตอมจึงเข้าใจพัทยาผิดและตกลงแต่งงานกับชาวยุสรมร พัทยาซึ้งเศร้ากับเรื่องที่เกิดขึ้นจนถึงขั้นขอพอร์ชแต่งงาน ก่อนถึงวันงานพ่อแม่ของทั้งอะตอมและพัทยาเริ่ม รู้สึกว่ากำลังทำให้ลูกไม่มีความสุขแต่ก็ทำอะไรไม่ได้เพราะตัดสินใจไปแล้ว ก่อนพิธีแต่งงานจะเริ่มพัทยาได้ดูรายการโทรทัศน์ที่อะตอมไปบรรยายและพูดเป็นนัยๆว่ารักพัทยาจึงทำให้เขาตัดสินใจหนึ่งงานแต่งงานของตนกับพอร์ชไปหาอะตอมที่กำลังจะเข้าพิธีกับชาวยุสรมรและสารภาพรักกับอะตอมและอะตอมก็รับรักพัทยาโดยที่พ่อแม่เห็นด้วย รวมทั้งคู่ของพอร์ชกับดร.ชาวยุสรมรที่เกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงเพราะพอร์ชต้องการหาเจ้าบ่าวแทนพัทยาที่หนีไปและแล้วเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุข

10. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “บาปรัก”

นำแสดงโดย นพพล โกมารชุน รับบท เลอยศ/ สิ้นจัย เปล่งพานิช รับบท กิรนนท์/ ภูเนศ หงษ์มานพ รับบท มนุชญ์/ ณัฐฐา ลอยด์ รับบท พัชราภรณ์/ รัญญา ศิรานนท์ รับบท ลลิตา/ พิมพ์กา เสียงสมบุญ รับบท สุนัยนา/ ทัดพงศ์ พงศทัต รับบท ภูมิชาติ/ ภูบดินทร์ ภูสุวรรณ รับบท ท้อป/ ไสมสรินทร์ พุกประยูร รับบท มนชยา

เลอยศ สุภาพบุรุษนักธุรกิจชื่อดังในสังคมผู้เพียบพร้อมด้วยทรัพย์สิน ชื่อเสียงว่าเป็นสามีที่สมบูรณ์แบบ แต่จริงๆแล้วเขากลับเป็นคนเห็นแก่ตัวและกดขี่ข่มเหงกิรนนท์ผู้เป็นภรรยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ กิรนนท์จะต้องทำตามความต้องการของเลอยศตลอดเวลาและรวมไปถึงลลิตา น้องสาวของเลอยศที่คอยกลั่นแกล้งกิรนนท์โดยมีเลอยศให้ท้าย

กิรนนท์มักระบายความทุกข์ให้พัชราภรณ์ ผู้เป็นเพื่อนสนิทฟังเสมอและได้พบกับมนุชญ์ ชายหนุ่มลูกจ้างของพัชราภรณ์ซึ่งเป็นคนที่อบอุ่นและมีนิสัยรักครอบครัวจนต้องยอมทำงานเป็นชายขายบริการเพื่อหาเงินมารักษาแม่ที่ป่วยและเพื่อดูแลมนชยาผู้เป็นน้องสาว จากความใกล้ชิด

ทำให้ภรรยาและภรรยาด้วยกันและมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกๆโดยที่ภรรยาไม่รู้เลยว่าภรรยาที่มีอีกอาชีพในตอนกลางคืนเป็นผู้ขายขายบริการ

เลอยศนอกใจภรรยาที่มีความสัมพันธ์กับสุนัยนาเลขานุการสาวถึงขั้นเลี้ยงดู ภรรยาตัดสินใจฟ้องหย่าแต่ทนายแนะนำให้ออจกเลอยศโอนสมบัติบางส่วนของเธอกลับมาก่อน ดังนั้นภรรยาต้องรอให้ผ่านวันฉลองครบรอบแต่งงานปีที่สิบซึ่งเลอยศให้ความสำคัญมากไปก่อนในวันงานซึ่งเป็นงานแฟนซีหน้ากาก ภรรยาเข้ามาในงานกับลูกค้าของเขาโดยไม่รู้ว่าเป็นงานของภรรยา และเมื่อภรรยาที่รู้ความจริงเธอเสียใจมากตามไปต่อว่าภรรยา แม้เขาจะพยายามอธิบายแต่เธอก็ไม่รับฟังและคิดล้มเลิกที่จะหย่ากับเลอยศแต่เมื่อภรรยาสำรวจภาพและยืนยันว่ารักภรรยาอย่างจริงใจทำให้ภรรยาที่สับสน

ลลิตามาขอเงินจากเลอยศเพื่อใช้หนี้พนันที่ญาติชาติสามีก่อไว้เลอยศให้ภรรยาที่เซ็นเช็คให้แต่เธอไม่ยอมจึงทะเลาะกันจนภรรยาที่ช็อกหมดสติเข้าโรงพยาบาล ภรรยาเยี่ยมภรรยาแต่เธอไม่สนใจทำให้ภรรยาที่ลุ่มใจมาก และเมื่อพบว่าภรรยาที่ช็อกกับที่อับทั้งที่เธอห้ามไว้ก็ทะเลาะกันจนเป็นเหตุให้แม่ที่ป่วยเป็นโรคหัวใจช็อกเสียชีวิตทำให้ภรรยาไม่เข้าใจกันมากยิ่งขึ้นด้วยความเป็นห่วงภรรยาที่ไปงานศพแม่ของภรรยาและได้คุยกับภรรยาซึ่งเป็นลูกค้าของภรรยาจึงเข้าใจและกลับมาหาภรรยาพร้อมกับจัดการเรื่องหย่าอีกครั้ง แต่เลอยศไม่ยอมจึงต้องขึ้นศาลฟ้องหย่า ภรรยาตั้งใจที่จะเลิกอาชีพขายบริการแม้ว่านายหน้าไม่ยอมแต่ภรรยาที่มีเหตุต้องกลับไปหานายหน้าอีกครั้งเพื่อช่วยเพื่อนที่ติดหนี้นายหน้าอยู่ทำให้ลลิตารู้ว่าภรรยาที่มีความสัมพันธ์กับภรรยา เมื่อเลอยศรู้จากลลิตาก็ไล่ภรรยาออกจากบ้านและสั่งให้คนไปทำร้ายภรรยาเพื่อขู่ให้คืนภรรยา

ภรรยาตัดสินใจนัดพบเลอยศเพื่อตกลงที่จะให้เลอยศยอมหย่ากับภรรยาที่โดยเขายอมเลิกยุ่งเกี่ยวกับภรรยาเป็นข้อแลกเปลี่ยน ขณะนั้นญาติที่แค้นเลอยศเพราะไม่ยอมช่วยเรื่องหนี้จึงสวมรอยทำร้ายเลอยศเพื่อล้างแค้นและหวังสมบัติเพื่อนำมาใช้หนี้โดยโยนความผิดทั้งหมดให้กับภรรยา ภรรยาเข้าใจผิดว่าภรรยาเป็นคนทำแต่เมื่อคุยกับภรรยาเธอจึงคิดว่าภรรยาไม่ได้ทำและพยายามช่วยเหลือภรรยาในการหาหลักฐานเพื่อให้ภรรยาพ้นจากข้อกล่าวหาทั้งหมดเลอยศที่พิการซึ่งเป็นผลจากการถูกทำร้าย

ข้อปเปลี่ยนงานมาเป็นผู้ช่วยของญาติพอจะปะติดปะต่อเรื่องราวทั้งหมดได้ว่าญาติเป็นคนผิดจึงขโมยหลักฐานมาเพื่อช่วยภรรยาแต่ญาติญาติถึงเสียชีวิต ภรรยาที่ตามไปช่วยภรรยา

ไว้ทันและถูกกลลิตาถึงเพื่อล้างแค้น ตลอดเวลา มนุษย์คอยดูแลกิริมันท์เป็นอย่างดีทำให้เลอยศเห็น และเข้าใจถึงความรักที่ทั้งคู่มีต่อกัน และกิริมันท์ก็ฟื้นขึ้นมาโดยมีมนุษย์ดูแลอยู่ข้างๆอย่างที่ไม่ฝันไว้ สุดท้ายเรื่องราวจบลงอย่างมีความสุข ทุกคนเข้าใจและยอมรับในความรักที่แท้จริงของมนุษย์ และกิริมันท์

11. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ "นิยายรักภาคสอง"

นำแสดงโดย เจตริน วรรณนะสิน รับบท กฤษ / มิเรียม เบเนเดตตี รับบท พิมพ์เดือน หรือ พิมพ์ / ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี รับบท ภูริ / พาเมล่า บาวเด็นท์ รับบท นุช / วัชระ ปานเอี่ยม รับบท วิชาญ/ ญาณี จงวิสุทธิ์ รับบท ป้าหนิง / เดือนเต็ม สาลิตุลย์ รับบท แพร (แม่ของพิมพ์เดือน) / ปรรณนา บรรจงสร้าง รับบท กัลย์

กฤษและพิมพ์เดือนเป็นเพื่อนร่วมรุ่นเดียวกันในมหาวิทยาลัย กฤษเป็นหนุ่มเจ้าสำอางที่แอบชอบพิมพ์จนถึงกับยอมไปออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชนกับพิมพ์เพื่อหาโอกาสที่จะได้สารภาพรักแต่ถูกขัดจังหวะทำให้กฤษยังไม่ได้รับคำตอบจากพิมพ์ จากการออกค่ายในครั้งนี้กฤษสัญญากับพิมพ์ว่าจะแต่งเพลงที่ไพเราะกว่าเพลง “กลับมาซักครั้ง” ซึ่งเป็นเพลงโปรดของทั้งคู่มอบให้พิมพ์ กฤษได้ไปขอความช่วยเหลือในการแต่งเพลงจากตาลซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่นทำให้กฤษมีเวลาให้พิมพ์น้อยลงจนพิมพ์เข้าใจผิดว่ากฤษเป็นแฟนกับตาล เมื่อพิมพ์มีโอกาสไปออกค่ายอีกครั้งก็ได้พบกับภูริและเริ่มสนิทสนมจนเป็นที่รู้กันทั่วว่าภูริคือคู่รักของพิมพ์ หลังจากที่กฤษแต่งเพลงเสร็จและนำมามอบให้พิมพ์ที่บ้านและพบว่าพิมพ์เป็นแฟนกับภูริทำให้กฤษต้องจากมาด้วยความเข้าใจที่พิมพ์เปลี่ยนใจ แต่กฤษกลับต้องเผชิญกับความเจ็บปวดยิ่งกว่าเมื่อทราบว่าพ่อแม่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต กฤษจึงตัดสินใจเดินทางไปเรียนต่อโดยไม่ได้บอกใครแม้กระทั่งพิมพ์

ห้าปีผ่านไป กฤษประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานจนได้เป็นเจ้าของสถานีวิทยุชื่อดัง แต่กฤษเองก็ยังไม่ลืมความเจ็บปวดในอดีตเลยจึงทำให้เพลง “กลับมาซักครั้ง” กลายเป็นเพลงต้องห้ามของคลื่นวิทยุนี้ไปโดยปริยาย ส่วนพิมพ์หลังจากจบปริญญาโทจากต่างประเทศพร้อมกับภูริก็กลับมาช่วยงานร้านอาหารของแม่โดยยังไม่ลืมความใฝ่ฝันที่จะเป็นดีเจและแม่ของเธอได้ฝากฝังให้เธอไปทำงานที่สถานีวิทยุโดยที่ทั้งคู่ไม่รู้เลยว่ากฤษเป็นเจ้าของ เมื่อพิมพ์มาสัมภาษณ์งานและพบว่ากฤษเป็นเจ้าของทั้งคู่ต่างก็ตกใจตั้งตัวไม่ติด เมื่อพิมพ์ปรึกษาตุ เพื่อนสนิทและคิดได้ว่าเรื่องของทั้งคู่จบไปแล้วจึงตัดสินใจตกลงที่จะทำงานกับกฤษ แต่ที่จริงแล้วทั้งกฤษและพิมพ์ต่างก็เก็บความรู้สึกที่แท้จริงไว้

พิมพ์ตัดสินใจที่จะไม่บอกเรื่องที่กฤษฎาเป็นเจ้านายของเธอให้ภริารู้เพราะไม่ต้องการให้ภริาไม่สบายใจ จนกระทั่งภริามารับพิมพ์ในงานเลี้ยงวันเกิดของวิชาญ ผู้จัดการสถานีและพบกฤษฎาทำใหภริาโกรธมาก แต่เขากลับเป็นฝ่ายขอโทษพิมพ์และสัญญาว่าจะไม่ยุ่งวุ่นวายกับเรื่องงานของพิมพ์ พิมพ์ซาบซึ้งในความดีของภริาและรู้สึกละอายใจที่ตัวเองยังไม่ตัดใจจากกฤษฎาจริงอย่างที่ไดบอกภริา

กัลย์ พี่สาวของกฤษฎาพยายามที่จะจับคู่กฤษฎากับนุชซึ่งเป็นน้องสาวของเพื่อนแต่กฤษฎาไม่สนใจ เพราะเขายังไม่ลืมพิมพ์นั่นเอง ในขณะที่กฤษฎาพยายามช่วยให้วิชาญกับป้าหนึ่ง ดีใจของสถานีคืนดีกันก็ทำใหกฤษฎาและพิมพ์ตกลงว่าจะกลับมาเป็นเพื่อนกันอีกครั้งเพื่อจะได้ไม่ต้องหลบหน้ากันอย่างที่ผ่านมามาก คืบหน้าหนึ่งหลังเลิกงานพิมพ์ย้อนกลับมาเอาของที่ลืมไว้ที่บริษัทและพบว่าโจรกำลังปล้นบริษัท พิมพ์กับเพื่อนจึงช่วยกันจัดการกับโจรจนได้รับบาดเจ็บ เมื่อภริาทราบเรื่องก็รีบตามมาดูแล พิมพ์ทำใหกฤษฎารู้ตัวว่าตัวเองนั้นยังรักพิมพ์อยู่เมื่อเห็นพิมพ์อยู่กับภริา

ต่อมาบริษัทได้จัดงานสัมมนาที่หัวหิน พิมพ์ออกมาเดินเล่นคนเดียวที่ชายหาดด้วยความ เป็นห่วงกฤษฎาจึงเดินตามหาพิมพ์ ขณะที่กำลังจะกลับที่พักฝนก็ตกลงมากฤษฎาจึงพาพิมพ์ไปหลบฝนที่บ้านริมทะเลเป็นโอกาสให้ทั้งคู่ได้ปรับความเข้าใจกันและสารภาพความรู้สึกที่มีต่อกันโดยพิมพ์ตกลงว่าจะกลับมาหากฤษฎาตามที่เขาขอร้อง

เมื่อกลับถึงกรุงเทพ พิมพ์ใช้เวลาพอสมควรในการที่จะบอกเลิกกับภริา ซึ่งภริาเองก็ทำใจไม่ได้จนกระทั่งประสบอุบัติเหตุ พิมพ์ต้องไปดูแลจนเป็นเหตุใหกฤษฎาเข้าใจผิดว่าพิมพ์จะไม่กลับมา แต่ที่สุดแล้วภริายอมเป็นฝ่ายเจ็บปวดด้วยการมอบอิสระให้กับพิมพ์เพราะรู้ว่าหัวใจของพิมพ์อยู่ที่กฤษฎาไม่ใช่เขา ส่วนพิมพ์เองแม้จะรู้ว่าสิ่งที่เธอทำนั้นไม่ถูกนัก แต่เธอก็ตัดสินใจเลือกไปแล้ว และตั้งใจว่าจะไม่ยอมสูญเสียรักครั้งนี้ที่เธอเลือกแล้วไปอีกหลังจากที่เคยเจ็บปวดมาแล้วเพราะความเข้าใจผิด กฤษฎากับพิมพ์กลับมาทำงานที่ทั้งคู่รักด้วยกันอีกครั้งท่ามกลางความรักและความเข้าใจ

12. ละครโทรทัศน์เรื่อง "ข้ามสีทันดร"

นำแสดงโดย ธีรภัทร์ สัจจกุล รับบท เทียงวัน / สุวนันท์ คงยิ่ง รับบท เตือนสืบ / จักรกฤษณ์ คุชรัตน์ รับบท ดวล / วันชัย ภาณุวิบูลย์ รับบท ดำเกิง / ดวงดาว จารุจินดา รับบท สกาว / ดวงตา ตุงคะมณี รับบท สวาท / ทรงสิทธิ์ รุ่งนพคุณศรี รับบท ลำธาร

เที่ยงวัน ชายหนุ่มซึ่งมือดีเป็นคนติดยาเสพติดมานานนับสิบปี แต่โชคดีที่มีสวาทผู้เป็นมารดาคอยห่วงใยดูแลและเป็นกำลังใจจนทำให้เขาสามารถเลิกยาได้ ขณะที่สองแม่ลูกไปเที่ยวทะเลกับคณะทัวร์เพื่อให้เที่ยงวันได้พักผ่อนหลังจากเลิกยา ทั้งสองจึงได้รู้จักกับเดือนสิบหญิงสาวที่กำลังมีปัญหาที่บ้าน จากการที่พ่อของเธอเข้มงวดเกินไปจนทำให้ดวงน้องชายคนเดียวของเธอกดดันจนต้องหันไปพึ่งยาเสพติด และด้วยความใกล้ชิดที่เดือนสิบมีให้เที่ยงวันอย่างบริสุทธิ์ใจโดยไม่รังเกียจอดีตของเขาทำให้เที่ยงวันรู้สึกอบอุ่นและตกลงใจที่จะช่วยดวงน้องชายของเดือนสิบให้เลิกยาได้สำเร็จ

คำเกิง พ่อของเดือนสิบและดวงผู้มีนิสัยเข้มงวดและขี้โมโหต้องการให้ดวงเลิกยาด้วยการหักดิบจึงจับดวงล่ามโซ่ไว้กับเตียงนอนซึ่งเห็นวิธีที่เที่ยงวันไม่เห็นด้วยเพราะการเลิกยาควรเกิดจากความสมัครใจไม่ใช่ถูกบังคับแต่คำเกิงก็ยังคงล่ามโซ่ชิงดวงไว้ในห้องตามความคิดของเขา คำเกิงรู้ว่าเที่ยงวันหลงรักเดือนสิบแม้จะรังเกียจที่เที่ยงวันมือดีเป็นคนติดยาแต่เขาก็ทำอะไรไม่ได้เพราะเที่ยงวันเป็นคนที่จะช่วยให้ดวงเลิกยานั่นเอง

เที่ยงวันรู้สึกสับสนและแว้งคว้างเมื่อรู้ว่าเดือนสิบคบหาอยู่กับลำธาร โดยที่เธอไม่รู้เลยว่าลำธารนั้นถูกแม่ของเขабังคับให้เลิกติดต่อกับเดือนสิบเพราะรังเกียจที่มีน้องชายติดยาเสพติด ลำธารได้รู้จักกับมิถุนา สาวน้อยที่เปรียบพร้อมซึ่งแม่ของเขาแนะนำให้เพื่อที่เขาจะได้เลิกคบหากับเดือนสิบและก็เป็นผลสำเร็จ ส่วนเที่ยงวันเองก็ยังคอยดูแลและช่วยเหลือดวงให้เลิกยาโดยพาดวงไปรับการรักษาในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้ติดยาเสพติด แม้ใจจะเกรงว่าดวงจะทำไม่สำเร็จเพราะดวงถูกบังคับให้ทำไม่ใช่เกิดจากความสมัครใจ

ดวงหนีออกจากศูนย์ฟื้นฟูและวิ่งราวเพื่อเอาเงินไปซื้อยาเสพติดจนถูกตำรวจจับ เดือนสิบพยายามโน้มน้าวจิตใจของคำเกิงให้เชื่อว่าจะต้องเปลี่ยนวิธีการใหม่ เขาจะต้องใจเย็นและรอให้ดวงอยากเลิกยาด้วยความสมัครใจของเขาเอง ในที่สุดคำเกิงก็เข้าใจและยอมรับความจริง เมื่อดวงถูกประกันตัวออกมาเขาทนเสียนยาไม่ไหวและหนีเตลิดไปอีกจนวันหนึ่งดวงกลับมาบ้านเพื่อขโมยของไปขายเอาเงินแลกยาและพบกับคำเกิงแทนที่คำเกิงจะดูว่ากล่าวเหมือนทุกครั้งแต่คำเกิงกลับเปิดใจคุยกับดวงและซื้อใจดวงด้วยการให้เงินไปซื้อยาทำให้ดวงรู้สึกถึงความรักที่พอมีต่อเขาดวงจึงตัดสินใจที่จะเลิกยาด้วยตัวเอง

เที่ยงวันมาพบกับเดือนสิบที่บ้านและเห็นภาพที่ทุกคนในบ้านมีความรักความเข้าใจต่อกัน
 ดำเกิงรู้สึกขอบคุณเที่ยงวันที่มีส่วนช่วยทำให้ดวงมีชีวิติใหม่ และไม่ขัดขวางที่เดือนสิบจะคบหากับ
 เที่ยงวัน ส่วนเดือนสิบเองนั้นก็ได้พบและยอมรับความรักที่แท้จริงจากเที่ยงวันในที่สุด

13. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ขุนเดช”

นำแสดงโดย พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง รับบท ขุนเดช/ ณัฐริกา ธรรมปรีดานันท์ รับบท บัวทอง/
 ศตวรรษ ดุลยวิจิตร รับบท ร.ต.ท.ยงยุทธ/ ฤทธิ์ ลือชา รับบท กำนันบุญ/ วรานันท์ ยุสานนท์ รับบท
 สัมฤทธิ์

ขุนเดช ลูกชายนายเตียงที่มีอาชีพเฝ้ากรูและถูกขโมยฆ่าตาย ขุนเดชจึงถูกลี้ภัยโดย
 อาจารย์ประทีปจนเติบโตเป็นหนุ่มใหญ่ เขาเจริญรอยตามผู้เป็นพ่อโดยเป็นหัวหน้าคนงานชุดแต่ง
 โบราณสถานและโบราณวัตถุต่างๆอยู่กับอาจารย์ประทีป ด้วยความแค้นฝังใจที่พ่อตายและเกลียด
 คนที่มาขโมยของโบราณ ขุนเดชจึงมักตัดสินคดีเหล่าโจรด้วยความตายโดยไม่สนใจกฎหมายเสมอ

ต่อมากำนันบุญ ผู้หลงใหลของโบราณและเป็นคนที่สั่งฆ่าพ่อของขุนเดชส่งคนมาขุดหา
 สุโขทัยสัมฤทธิ์ แต่นายเป็รื่องก็ถูกขุนเดชสำเร็จโทษและทำให้หมวดยงยุทธเริ่มจับตามองมากขึ้น
 สัมฤทธิ์ ลูกชายของกำนันบุญส่งเสื้อแขนไปขโมยพระสัมฤทธิ์ แต่ก่อนที่ตำรวจจะจับเสื้อแขน
 ขุนเดชซึ่งลงมือก่อนเพราะความแค้นส่วนตัวที่เสื้อแขนเป็นคนที่มาหาพ่อของเขาก่อนตาย หมวด
 ยงยุทธรู้ว่างานนี้ขุนเดชต้องเกี่ยวข้องแต่เมื่อขอดูศพของขุนเดชที่สงสัยว่าซ่อนอาวุธไว้ก็ไม่พบจึง
 พุดเตือนเป็นนัยๆว่าให้ขุนเดชปล่อยเป็นหน้าที่ของตำรวจ แต่ขุนเดชไม่สนใจแม้จะมีเรื่องราว
 มากมายในใจแต่ขุนเดชก็ยังสนิทสนมกับบัวทองสาวสวยประจำเมืองซึ่งน้อยใจคิดว่าขุนเดชสนใจ
 อาจารย์สาวที่มาจากกรุงเทพฯเพราะปมหลังของขุนเดชทำให้เขาบอกว่าคิดกับบัวทองแค่น้องสาว

ขุนเดชลงมือจัดการแเจ็ค พ่อค้าวัตถุโบราณที่ร่วมมือกับกำนันบุญขโมยเทวรูปศิลาและ
 ทับหลังและข่าวก็ถูกกลบว่าเป็นอุบัติเหตุแต่หมวดยงยุทธคิดว่าเป็นฝีมือขุนเดชแต่ก็ไม่พบหลักฐาน
 หลังจากนั้นกำนันบุญมาสู่ขอบัวทองให้สัมฤทธิ์ลูกชายแต่ถูกปฏิเสธโดยอ้างว่ายกบัวทองให้ขุนเดช
 แล้วทำให้กำนันและสัมฤทธิ์แค้นมากคิดหาทางกำจัดขุนเดชและสั่งย้ายหมวดยงยุทธ พร้อมทั้งก่อ
 เหตุไปทั่วเมืองขณะที่ขุนเดชพักรักษาตัวจากการถูกยิงทำให้พวกชุดกรูเพิ่มมากขึ้น และสัมฤทธิ์เอง
 ก็อาสาขโมยกำไลและดาบของพร้อมวางแผนจุดบัวทองแต่ตำรวจบุกมาก่อน สัมฤทธิ์หนีไปได้
 ขุนเดชโกรธมากจัดการตามล่าลูกน้องของสัมฤทธิ์ที่จุดบัวทอง และฆ่าเงินเปี้ยที่หนีคุกออกมาอีก

ส่วนหมวดยงยุทธเองก็พยายามหาทางให้ขุนเดชเลิกฆ่าคน บัวทองบอกรักขุนเดชแม้รู้ว่าขุนเดชเป็นฆาตกรก็ตามและด้วยความดีของบัวทองขุนเดชจึงคิดกลับตัวเป็นคนดี สัมฤทธิ์หนีตำรวจไปซ่อนตัวที่บ้าน กำนันบุญหาทางช่วยลูกชายโดยขอซื้อโบราณวัตถุที่เพิ่งขุดพบไปเป็นของกำนันรัฐมนตรีเพื่อหวังให้ลูกชายพ้นจากการตามล่าของตำรวจ แต่หมอน้อยที่เป็นเจ้าของไม่ยอมขาย สัมฤทธิ์จึงลงมือฆ่าทั้งบ้าน แต่ครั้งนี้มีคนเห็นว่าสัมฤทธิ์เป็นตัวการ สัมฤทธิ์จึงต้องหนีตำรวจอีกครั้ง แต่สุดท้ายขุนเดชก็จัดการลงมือก่อนตำรวจ เมื่อกำนันบุญรู้ว่าลูกชายตายแล้วจึงหนีไปอยู่ที่ถ้ำที่เผชิญเป็นถ้ำที่พ่อของขุนเดชถูกฆ่าตาย ขุนเดชจึงตามมาล้างแค้นให้พ่อเมื่อหมวดยงยุทธมาถึงที่เกิดเหตุขุนเดชยอมมอบตัวแต่หมวดยงยุทธกลับปล่อยขุนเดชไป นับจากนั้นขุนเดชก็กลับตัวเป็นคนดีแต่งงานกับบัวทองและย้ายไปทำมาค้าขายที่อื่นอย่างมีความสุข

14. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “คุณชาย”

นำแสดงโดย อัษฎา พานิชกุล รัชบท ไตง/ บัวชมพู ฟอร์ด รัชบท รวงข้าว/ ศิวะวงศ์ ปิยะเกศิน รัชบท เต๋ย/ นพพล โกมารชุน รัชบท ตาแหยม หรือ ม.ร.ว. ทินภาค/ ณัฐจริณีย์ กรวรรณสุด รัชบท โบว์/ กาญจนภาพร ปลอดภัย รัชบท สุภา/ เกียรติกร อุณหะนันท์ รัชบท มหา

ไตง เด็กชายกำพร้าที่อาศัยอยู่ในสวนกับยาย เมื่อยายไม่สบายไตงได้รับความช่วยเหลือจากตาแหยม ชายชราขี้เมาที่คอยไปขอยาจากครอบครัวของคุณมหา คุณสุภา และเต๋ย ลูกชายโอรสของทั้งคู่มาให้ ต่อมาเมื่อยายเสียชีวิตตาแหยมขอให้คุณมหาอุปการะไตงไว้ เหตุนี้เองไตงจึงโตมากับคำสอนของตาแหยมที่ให้สำนึกในบุญคุณของคุณมหาไตงจึงตอบแทนโดยการช่วยเหลือแบ่งเบาภาระในบ้านและยังคอยช่วยงานตาแหยมด้วยแม้ไตงเองจะน้อยใจในโชคชะตาของตน เมื่อเปรียบเทียบกับเต๋ยที่มีพร้อมทุกอย่างแต่ตาแหยมก็คอยสอนให้ไตงเข้าใจและยอมรับความจริง ต่อมาเต๋ยได้รู้จักกับโบว์ หลานสาวของคุณหญิงละม้ายทิพย์ เจ้าของโรงพยาบาลที่สุภาแม่ของเต๋ยทำงานอยู่ วันหนึ่งทั้งเต๋ยและสุภาได้รับเชิญไปงานเลี้ยงที่บ้านของคุณหญิงละม้ายทิพย์ ระหว่างที่ไตงมารอรับเต๋ยและสุภาทำให้ไตงพบกับรวงข้าว หลานสาวอีกคนของคุณหญิงที่พ่อแม่แยกทางกัน แม้เธอจะมีคุณย่าที่คอยเอาใจใส่ดูแลทุกๆ เรื่องแต่รวงข้าวก็ยังคงต้องการความรักและความเข้าใจที่แท้จริง หลังจากพบกันครั้งนั้น เวลาที่รวงข้าวมีปัญหา ก็มักจะโทรศัพท์มาปรึกษาไตงที่บ้านคุณสุภาเสมอ ส่วนเต๋ยนั้นหลอกโบว์และเพื่อนๆ ว่าตนเป็นลูกเศรษฐีเพราะอายุที่ครอบครัวของตัวเองไม่ร่ำรวย เต๋ยกลายเป็นคนที่หลงวัตถุและบงการให้พ่อซื้อรถใหม่ให้ คุณมหาจึงยกรถของตัวเองให้เต๋ยและตัวเองกลับมานั่งรถเมล์แทน ระหว่างนี้ไตงเริ่มทำงานที่อุ้มอภิมหาหลังเลิกเรียนเพื่อเก็บเงินเพราะไม่ต้องการคอยแต่แบมือขอคุณมหาอย่างเดียว

โบว์ชวนเพื่อนๆรวมทั้งเต๋ยไปเที่ยวหัวหิน และพบว่าเกศกมล นางสาวพาชชพรเพื่อนชายมา ค้างจึงไปฟ้องแม่ เมื่อคุณหญิงละม้ายทิพย์ทราบเรื่องจึงทะเลาะกับเกศกมลและทำให้เกศกมลพา ชชพรเข้ามาอยู่ในบ้าน คุณหญิงถึงกับล้มป่วย สุภาจึงถูกเรียกตัวมาดูแลคุณหญิง

โด่งทำงานดีจนได้เลื่อนขั้นเป็นหัวหน้าทำให้คนงานที่อุ้อัจฉาและดักแด้แห่งโด่งจนบาดเจ็บ คุณมหากับคุณสุภารักษาโด่งอย่างเต็มที่ทำให้เต๋ยไม่พอใจเพราะตัวเองไม่ได้รออย่างที่หวังโดยไม่รู้ ลึกหวังชีวิตของโด่งเลย ระหว่างนี้เองเต๋ยได้รับคัดเลือกให้เข้ารอบการประกวดเยาวชนดีเด่น และทำให้เต๋ยรู้ว่าโด่งรู้จักกับรวงข้าวเต๋ยจึงต่อว่าโด่งเพราะกลัวว่าโบว์จะรู้ความจริงที่เต๋ยไม่ได้ เป็นลูก เศรษฐีอย่างที่คุยแต่เมื่อโบว์รู้ความจริงจึงพยายามเลิกคบกับเต๋ยเต๋ยอารมณ์เสียและมา ระบายกับโด่งตามเคยขณะที่คุณสุภาเองก็ลุ่มหลงกับการที่โด่งและเต๋ยไปสนิทสนมกับหลานสาว คุณหญิง

เต๋ยแสดงความคิดเห็นที่เป็นคนเห็นแก่ตัวออกมาอย่างชัดเจนขณะสัมภาษณ์เยาวชนดีเด่น ทำให้ตกขอบ เต๋ยไม่พอใจและให้ข่าวว่ามีภารกิจทางนิตยสารจึงต้องเปิดเผยคะแนน เต๋ยอับอาย มากจนไม่ยอมไปเรียนแต่ก็ไม่มีทางเลือก

รวงข้าวถูกชชพรหลอกให้ไปทดสอบหน้ากล้องงานโฆษณา แต่โชคดีที่โด่งมาช่วยไว้ทัน ก่อนที่จะเสียพาชชพร รวงข้าวไม่ยอมกลับบ้านเพราะกลัวไม่มีใครเชื่อ โด่งจึงพารวงข้าวไปนอนกับ หมวยเล็ก ตาแหยมเห็นท่าไม่ดีจึงแนะนำให้รวงข้าวไปอยู่กับคุณหญิงพิมพ์ระพี เพื่อนของคุณย่า ที่รวงข้าวสนิทสนมอยู่ ระหว่างนี้โด่งถูกไล่ออกจากบ้านเพราะมีเรื่องกับเต๋ย แม้คุณมหาจะรู้ว่า โด่งไม่ผิดแต่คุณมหาที่ขัดสุภากับเต๋ยไม่ได้ ตาแหยมตั้งใจจะพาโด่งไปฝากกับโสภา ญาติที่เป็น คนรักเก่าแต่ตาแหยมกลับถูกรถชนก่อน โด่งจึงได้รู้ความจริงว่าตาแหยมป่วยเป็นมะเร็งที่ตับและ กำลังจะตาย คุณมหาจึงให้ตาแหยมมาพักรักษาตัวที่บ้านแต่โด่งปฏิเสธที่จะกลับมาอยู่ที่บ้าน เพราะกลัวว่าจะมีเรื่องกับเต๋ยอีกแต่แล้วเต๋ยก็กลับสร้างปัญหาให้ตัวเองเพราะไปตบหน้าโบว์จนถูก ตำรวจจับและทำให้สุภาถูกไล่ออกจากงานที่โรงพยาบาลรวงข้าวพยายามช่วยสุภาแต่กลับถูก ชชพรรังแกอีก โชคดีที่คราวนี้เกศกมลรู้เรื่องจึงไล่ชชพรไปและทำให้เกศกมลเข้าใจกับคุณหญิง

เต๋ยอับอายจนไม่ยอมกลับบ้านไปเรียนและขอให้พ่อขายที่ดินเพื่อไปเรียนต่างประเทศ คุณมหา จำใจยอมเพื่ออนาคตของลูก ส่วนโด่งก็ยังคอยมาช่วยดูแลตาแหยมที่นอนป่วยอย่างสม่ำเสมอ ตาแหยมสั่งเสียให้โด่งไปอยู่กับโสภาหลังตาแหยมตายเพื่ออนาคตของโด่ง เมื่อตาแหยมเสียชีวิต ความจริงก็เปิดเผยว่าตาแหยมคือ ม.ร.ว.ทินภาค ทินารมภ์ พี่ชายแท้ๆของคุณหญิงพิมพ์ระพี

โสภารับอุปการะโด่งเพราะรู้ว่าโด่งเป็นคนที่ดีตาแหม่มรักและคอยดูแลตาแหม่มมาตลอด เหตุนี้โด่งกับรวงข้าวจึงสนิทสนมกันมากขึ้นจนคุณหญิงตัดสินใจส่งรวงข้าวไปเรียนต่อต่างประเทศระหว่างงานเลี้ยงส่งรวงข้าว โด่งได้พบกับแม่ที่ตามหาโด่งมานานแต่โด่งไม่เข้าใจแม่ที่ทิ้งตนไป และเมื่อโด่งได้คุยกับคุณหญิงก็กลับเข้าใจถึงความรักของแม่และทำให้คุณหญิงเข้าใจในตัวโด่งมากขึ้นด้วย โด่งตัดสินใจเรียนต่อที่เมืองไทยโดยไม่ยอมไปอเมริกากับแม่และจากลากับรวงข้าวด้วยความเข้าใจ

สี่ปีต่อมา โด่งเรียนจบแล้วทำงานที่โรงแรมของคุณโสภาและคอยดูแลผู้มีพระคุณของเขา ซึ่งก็คือคุณมหาและสุภา ในขณะที่เคยเรียนจบปริญญาโทและตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตที่อเมริกากับครอบครัว หลังจากที่คุณสุภาเสียชีวิต ได้กลับมาช่วยงานศพและชวนมหาไปอยู่ด้วยแต่มหาไม่ไป เคยจึงขอให้โด่งช่วยดูแลพ่อ โด่งรับปากและบอกว่าเขาไม่เคยทิ้งคุณมหาเลย ในที่สุดรวงข้าวกลับเมืองไทยหลังเรียนจบทำให้ทั้งคู่ได้พบกันอีกครั้ง และในงานทำบุญกระดูกของคุณชายทินภาคหรือตาแหม่ม ทั้งคู่ได้รำลึกถึงคำสอนของตาแหม่มที่ทำให้ทั้งคู่มีวันนี้โดยเฉพาะโด่งที่กลับกลายเป็นดาวเพราะคำสั่งสอนของตาแหม่ม

15. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “สะพานดาว”

นำแสดงโดย ศุภวัฒน์ อ่ำประสิทธิ์ รับบท จักร หรือ จอน/ ศิริธำ เจนเช่น รับบท เปรมมา หรือ ปูเป้/ รุจน์ รัตนภาพ รับบท ชาญ/ เคน สตุทเทอร์ รับบท ลาร์ฟ/ ส่าลี รับบท ดាំ/ อรรณา กฤษฏี รับบท นงนารถ/ นพชัย ชัยนาม รับบท ฟรองซัวส์/ จิรภัทร์ วงศ์ไพศาลลักษณ์ รับบท นก/ วีระชัย ทัตถโกวิท รับบท โคจร

จอน หรือ จักร หนุ่มลูกครึ่งที่เข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯอาศัยอยู่ในสลัมกับดាំ น้องชาย ปัญญาอ่อน ตั้งแต่เด็กจักรเป็นเด็กที่ขยันและรักแม่จึงคอยหางานทำ และหมั่นฝึกภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวนเป็นประจำ และด้วยความที่เป็นคนหน้าตาดีจึงมีสาวมาติดพัน โดยเฉพาะคัตเค้า สาว บริการที่อยู่ตรงข้ามแต่จักรไม่สนใจ จักรนึกถึงอดีตตอนที่หางานทำไปเรื่อยๆและได้พบกับ เปรมมา หรือ ปูเป้ ลูกสาวนายธนาคารที่กำลังจะไปเรียนต่อจักรพยายามของานที่ก่อสร้างทำแต่ถ้าแก่ ไม่รับ และเขาเผชิญเก็บเงินของลาร์ฟ เจ้าของโรงแรมที่ทำตกแล้วคืนให้ถ้าแก่แนะนำให้จักรไปสมัครงานที่โรงแรมซึ่งเผชิญเป็นโรงแรมของลาร์ฟ จักรจึงได้งานทำทุกอย่างที่ตอนแรกถูกปฏิเสธ

จักรตั้งใจทำงานและเป็นที่ชื่นชอบของลาร์ฟจนลาร์ฟรับเป็นลูกชาย แต่ใครๆคิดว่าลาร์ฟชอบจักรเพราะ ความหล่อและเข้าใจผิดว่าจักรเป็นคู่ขาของลาร์ฟ ระหว่างมาทำงานดាំอยู่บ้านคน

เดียวและถูกเด็กสลัมรังแก จักรกลัวดำจะถูกลอกให้ติดยาจึงย้ายที่อยู่มาอยู่แฟลตเดียวกับโคจร เพื่อนร่วมงาน โดยมีนง สวเย็บผ้าที่แอบชอบจักรคอยช่วยดูแลตัวอย่างเต็มที่ทำให้โคจรหึงเพราะแอบชอบนงอยู่ แต่ดำก็ไม่วายถูกจิกโก้งแก จักรโกรธตามไปเอาคืนจนจิกโก้งแล้ว

นงนารถ ประชาสัมพันธ์มือหนึ่งที่มาทำงานกับลาร์ฟแปลกใจที่ลาร์ฟแนะนำว่าจักรเป็นลูกชายแต่ก็ถูกชะตากับจักรมากเพราะความเป็นคนดีของจักร และจักรก็ได้พบปูเป้อีกครั้งเมื่อปูเป้กลับมาเดินแบบให้งานการกุศลและจักรต้องเดินแบบคู่ปูเป้ซึ่งทั้งคู่ทะเลาะกันตลอดเพราะจักรนั้นชอบแก๊งแหงนปูเป้ ส่วนปูเป้เองก็ไม่พอใจพ่อที่พยายามจับคู่ให้เธอปูเป้จึงให้จักรช่วยแสดงละครว่าเป็นแฟน จักรกับปูเป้สนิทกันมากขึ้น ปูเป้ได้เรียนรู้ชีวิตติดดินที่เธอไม่เคยสัมผัสมาก่อนจากจักร ชาญรู้ว่าจักรไม่ใช่ลูกของลาร์ฟก็หวั่นปูเป้กลัวถูกลอกจึงวางแผนเรียกฟรองซัวส์ แฟนของปูเป้มาจากฝรั่งเศสเพื่อให้สองคนทะเลาะกันแต่ปูเป้รู้ทัน ในขณะที่ลาร์ฟกำลังตาหลุมรักกับเกย์ชื่อโจซึ่งจักรเตือนว่าไม่น่าไว้ใจ ลาร์ฟอยากรับจักรเป็นลูกบุญธรรมเพื่อช่วยจักรไม่ให้ถูกชาญกีดกันเรื่องปูเป้แต่จักรปฏิเสธ

จักรได้รับมอบหมายให้ช่วยงานนงนารถและทำได้เป็นอย่างดีจนได้เลื่อนตำแหน่ง ส่วนลาร์ฟเองก็เบื่อใจและเริ่มสนใจฟรองซัวส์ เมื่อปูเป้รู้ว่าฟรองซัวส์เป็นเกย์ก็ขำและเข้าใจว่าจริงๆแล้วตัวเองก็ไม่ได้รักฟรองซัวส์เลย ครั้นแผนไม่สำเร็จชาญเลยบอกปูเป้เรื่องจักรไม่ได้เป็นลูกของลาร์ฟ ปูเป้โกรธที่จักรไม่บอกความจริงเหมือนไม่ได้เป็นเพื่อนกัน จักรเองก็วุ่นกับการช่วยนงให้พ้นจากการถูกพี่เขยรังแกพี่เขยแค้นจึงกลับไปฟ้องแม่กว่านงมีแฟน แม่ของนงจึงตามมาดูและหาทางจับคู่ให้นงกับจักร โคจรยิ่งโกรธจักรมากยิ่งขึ้น

โจแค้นที่ลาร์ฟเปลี่ยนใจจึงแอบป้อนยาพิษของปูเป้ที่ให้อักรยืมและมาดักยิงลาร์ฟกับฟรองซัวส์แต่ไม่สำเร็จ ลาร์ฟจึงตัดสินใจเขียนพินัยกรรมในคืนนั้นโดยยกทรัพย์สินให้เป็นของจักร จักรคืนบุญแรงแถวปูเป้โดยไม่รู้ว่าถูกป้อมไปแล้วและเกิดเรื่องขึ้นเมื่อโจขโมยรถของปูเป้ที่คิดว่าจักรใช้อยู่ขับชนลาร์ฟ จักรรู้ข่าวตกใจจนช็อกและทุกคนเข้าใจว่าเป็นจักรที่ลงมือฆ่าลาร์ฟ โจตามมาจัดการกับฟรองซัวส์ที่โรงพยาบาลและดีใจที่รู้ว่าฟรองซัวส์ความจำเสื่อม จักรตัดสินใจมาให้ปากคำกับตำรวจและปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ปูเป้พยายามหาทางช่วยจักรและเมื่อรู้ว่าลาร์ฟยกมรดกให้จักรตำรวจจึงปักใจว่าจักรเป็นฆาตกรและทำไปเพราะเงิน จักรพยายามพูดว่าอาจเป็นโจเพราะหึง แต่ตำรวจไม่เชื่อ โคจรยืนยันกับตำรวจว่าคืนนั้นจักรไม่ได้ขับรถของปูเป้อยู่ที่รถก็มาจอดตอนเช้า ส่วนฟรองซัวส์ก็ยืนยันว่าไม่มีใครรู้เรื่องพินัยกรรม ตำรวจจึงจัดฉากให้ทุกคนคิดว่าจักรเป็นฆาตกร เพื่อหลอกฆาตกรตัวจริงและให้ฟรองซัวส์ปลอมเป็นผีมาหลอกโจจนโจยอมรับสารภาพ

ทั้งหมด ปู่เป่ช่วยเหลือจักรตลอดเวลาดั้งแต่ประกันตัวและหาหนายั้งๆที่ซาญไม่เห็นด้วย แต่ปู่เป่ก็หึงจักร เพราะเข้าใจผิดที่นึกกับแม่มาอ้างตัวว่าเป็นภรรยาเพราะหวังมรดก จักรปฏิเสธที่จะรับมรดกของ ลาร์ฟซึ่งลาร์ฟตั้งใจให้เพื่อเป็นบทเรียนอีกด้านของจักรส่วนจักรกับปู่เป่ต่างก็มีความรู้สึกที่แท้จริง ของใจและบอกว่าเป็นแค่เพื่อนกัน ปู่เป่ช่วยจักรโดยบอกนกับแม่ที่ตามมาเอาเรื่องว่าเป็นภรรยาทำให้หนักอายนินไปและเข้าใจกับโคจร

ซาญป่วยหนักแต่ไม่ยอมผ่าตัด แต่สุดท้ายก็ตัดสินใจรับการรักษาเพราะคำพูดของจักร จักรคิดที่จะเปิดบริษัทโฆษณา ตลอดเวลาที่ซาญป่วยจักรคอยเป็นกำลังใจและช่วยปู่เป่ตลอด รวมถึงตัวเองก็กลายเป็นเพื่อนสนิทของซาญไปทั้งหมดนี้ทำให้ซาญมั่นใจว่าจักรจะดูแลปู่เป่ได้และไม่ขัดขวางอีกต่อไป จักรประกาศในงานเลี้ยงว่าขอยกมรดกทั้งหมดของลาร์ฟให้เป็นการกุศลแก่เด็กเร่ร่อน ทุกคนปลื้มไปกับการตัดสินใจของจักร จักรตั้งใจจะสร้างตัวด้วยการเปิดบริษัทโฆษณา ร่วมปู่เป่ ปู่เป่ทดสอบจักรด้วยการให้จักรเลือกระหว่างพาดำไปเข้าโรงเรียนประจำกับเธอเพราะดำอาจเป็นอุปสรรคในอนาคตแต่จักรไม่ยอมทำให้ปู่เป่และซาญมั่นใจว่าจักรเป็นคนดีจริงๆ ซาญรับปากจะดูแลตัวเองเพราะถูกชะตา ส่วนปู่เป่กับจักรก็ตั้งใจที่จะเดินทางข้ามสะพานดาวที่ร่วมกันสร้างและไม่ลืมที่จะพาดำไปด้วย

16. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ "เงาอโศก"

นำแสดงโดย เอกรัตน์ สารสุข รับบท มนไท / อิศริยา สายสนั่น รับบท ปี่ หรือ ปียฉัตร / เจมี บูเซอร์ รับบท วิยะดา / อมราพร สุดสายเนตร รับบท วิภาวรรณ / ภัทราวดี มีชูธน รับบท คุณหญิงทับทิม / อลิษา ขจรไชยกุล รับบท วิมล

ปี่ เด็กหญิงกำพร้าที่พ่อแม่ตายจากเธอไปตั้งแต่ยังเด็กแต่เธอก็ยังไม่โชคร้ายไปเสียทีเดียว เมื่อครอบครัวคุณเวทย์และคุณวิมลรับไปอุปการะ โดยปี่ไม่รู้เลยว่าคุณวิมลตั้งใจเลี้ยงปี่เพื่อเป็นภรรยาเก็บของคุณเวทย์ในอนาคตเพื่อที่คุณเวทย์จะได้อยู่ติดบ้าน บ้านของคุณวิมลอยู่ติดกับบ้าน "มหัศจรรย์" ของคุณหญิงหญิงทับทิมโดยผู้ใหญ่ของทั้งสองฝ่ายตั้งใจให้ลูกหลานดองกันโดยได้ทาบทามสู่ขอวิยะดาลูกสาวของคุณวิมลให้กับมนไทและจะให้แต่งงานหลังมนไทเรียนจบ ทั้งวิมลและมนไทก็เต็มใจเพราะรักใคร่ชอบพอกันอยู่แล้ว ปี่เองก็พลอยได้รับความเมตตาจากคุณหญิงทับทิม และมนไททำให้เธอซาบซึ้งและจดจำบุญคุณของทั้งสองบ้านเสมอมา

ด้วยความรักและห่วงแหนลูกชายคนเดียวของคุณหญิง เธอจึงกีดกันและรังเกียจคนที่เข้ามาใกล้มนไทโดยเฉพาะละม่อมและลักขณา ผู้มีศักดิ์เป็นญาติห่างๆจนถึงขั้นทะเลาะตบตีและเป็นเหตุให้ลักขณาฆ่าตัวตาย มนไทโกรธแค้นมากจึงตัดสินใจไปเรียนต่อโดยตั้งใจว่าจะไม่กลับมาเมืองไทยและบอกให้วิยะดาตามไป วิยะดาให้รูปของตัวกับมนไทเพื่อเป็นที่ระลึกและให้ปีเขียนที่หลังรูปแทนเพราะปีลายมือสวยโดยที่ไม่รู้เลยว่าปีแอบทำอย่างเดียวกันกับรูปของตัวเองแต่เก็บไว้คนเดียว เหตุนี้เองปีจึงต้องเป็นคนที่รับหน้าที่เขียนจดหมายหามนไทแทนวิยะดา ปีจึงได้รับรู้ข่าวคราวของมนไทตลอด คุณหญิงเองได้แต่ฝากความหวังไว้กับวิยะดาที่จะให้พามนไทกลับมา

เมื่อมนไทเรียนจบและทำงานต่อที่ออสเตรเลีย วิยะดาจึงเบื่อกับที่จะรอมนไทจึงทิ้งข่าวของมนไทและไปคบกับหนุ่มคนใหม่ แต่ปีกลับเก็บของทั้งหมดไว้เองและยังคงเขียนจดหมายติดต่อกับมนไทแทนวิยะดาด้วยความรักจากใจไม่ใช่ตามคำบอกของวิยะดาอีกแล้ว

ครั้นปีเรียนจบคุณเวทย์เริ่มสนใจปีและทวงสัญญาจากคุณวิมล วิยะดาสะใจที่รู้ว่าปีมีสิทธิ์ได้แค่เป็นภรรยาเก็บของพ่อ คุณวิมลเรียกปีมาเพื่อบอกถึงความต้องการของคุณเวทย์โดยอ้างถึงบุญคุณที่มีกับปี ปีตัดสินใจว่าจะทดแทนบุญคุณแล้วหลังจากนั้นเธอจะฆ่าตัวตายโดยได้เขียนจดหมายบอกวิภาวรรณ น้องสาวของวิยะดาซึ่งเป็นเพียงคนเดียวในบ้านที่หวังดีกับเธอ

คุณหญิงทับทิมป่วยหนักด้วยอาการทางประสาทและต้องการให้วิยะดามาดูแลเธอเพราะหวังว่ามนไทจะกลับมา แต่วิยะดากลับไม่สนใจเพราะเธอมีคู่รักใหม่แล้ว วิภาวรรณตัดสินใจช่วยปีด้วยการส่งปีมาดูแลคุณหญิงแทนวิยะดา แม้คุณหญิงจะทราบดีว่าปีไม่ใช่วิยะดาแต่เธอก็เก็บเงียบไว้เพราะแค้นที่วิยะดาไม่สนใจเธอ ส่วนปีเองก็ดูแลคุณหญิงอย่างดีจนเป็นที่รักใคร่ของทุกคน

เมื่อมนไทกลับมาเมืองไทยและพบปีและรู้ว่าไม่ใช่วิยะดาจึงคอยพยายามจับผิดเพราะเข้าใจว่าปีใส่ร้ายวิยะดาโดยที่ไม่รู้เลยว่าวิยะดาในจดหมายก็คือปี ขณะที่วิยะดากลับมาหามนไทเพราะเธอถูกหนุ่มๆทิ้งไปหมด ปีตัดสินใจบอกคุณหญิงว่าเธอไม่ใช่วิยะดา แต่คุณหญิงกลับแสดงออกว่าชื่นชมปีมากโดยเฉพาะต่อหน้าวิยะดาทำให้วิยะดาแค้นปีและใส่ร้ายปีตลอดว่าเป็นคนไม่ดี มนไทพยายามถามความจริงกับปีแต่ปีไม่ตอบเพราะความมดัญญูที่มีต่อบ้านของวิยะดา มนไทจึงต้องสืบหาความจริงเอง

คุณหญิงตัดสินใจยกมรดกให้มนไทโดยมีข้อแม้ว่าเขาจะต้องแต่งงานกับปี มนไทกลับเข้าใจว่าคุณหญิงถูกปีหลอก มนไทจึงบอกวิยะดาขอเวลาห้าปีเพื่อตั้งตัว วิยะดาโกรธมากและวาง

แผนที่จะกำจัดคุณหญิง เธอเริ่มเกรี้ยวกราดกับทุกคนในบ้านจนมนไททนไม่ไหว สุดท้ายมนไท ตัดสินใจแต่งงานกับปีเพราะเขารักปี วิยะดาจึงลงมือกำจัดคุณหญิงด้วยการหลอกผีจนคุณหญิง ซ็อกเข้า โรงพยาบาลและเสียชีวิต

หลังงานศพมนไทตามสืบเรื่องราวของปีและตัดสินใจขอซื้อตัวปีจากคุณวิมล วิยะดา แค้นใจมากจึงเขียนจดหมายถึงน้องสาวเพื่อเล่าว่าการตายของคุณหญิงมีเงื่อนงำ แต่กลับส่งผลร้ายถึง ตัวเธอเองแทนที่จะเป็นปีเพราะมนไทไปค้นห้องและพบหน้ากากผีที่ห้องของวิยะดาและจดหมาย กับรูปถ่ายของปีที่ยื่นถึงมนไทในห้องของปี เมื่อความจริงเปิดเผยมนไทและปีก็รู้ถึงความรู้สึกที่มีต่อกันและแต่งงานในที่สุด

17. เรื่องย่อละครโทรทัศน์ “ตั้งไข่ล้มพรหมไม่ลิขิต”

นำแสดงโดย ดนุพร ปุณณกันต์ รับบท แต่งโม และ จักรินทร์/ สุวนันท์ คงยิ่ง รับบท กันทิมา/ ดวงตา ตุงคะมณี รับบท คุณหญิงทิพวรรณ/ มยุริญ ผ่องผุดพันธ์ รับบท วิไลลักษณ์/ สุรวุฑ ไหมกัน รับบท หมอมณัส/ ชนประคัลภ์ จันทรเรือง รับบท วิลาศ

แต่งโม ชายพินัยน์แต่เป็นคนดี ซื่อสัตย์ กตัญญู มีอาชีพขายไข่ปิ้งและอาศัยอยู่กับแม่ที่ชื่อ เฉย น้องสาวชื่อลำไย และน้องชายชื่อลองกองที่อยู่อย่างเรียบง่าย ในขณะที่ครอบครัวของคุณหญิงทิพวรรณกำลังกลุ้มใจเพราะติดต่อกับลูกชายที่ไปเรียนต่อไม่ได้มาเป็นเวลาหลายปีและตั้งใจที่จะตามตัวจักรินทร์กลับมาให้ได้ แต่กันทิมาผู้เป็นหลานสาวและว่าที่ลูกสะใภ้ของคุณหญิงตกลงกับวิลาศ ทนายประจำตระกูล ในการกีดกันไม่ให้คุณหญิงไปตามตัวจักรินทร์เพราะไม่ยอมให้คุณหญิงกระทบกระเทือนใจถ้าทราบจักรินทร์เสียชีวิตแล้วโดยมีวิไลลักษณ์ลูกสาวและเลขานุการของวิลาศกับหมอมณัสซึ่งเป็นหมอบริการตัวคุณหญิงร่วมมือด้วยและด้วยความบังเอิญที่วิลาศเห็นรูปของแต่งโมในหนังสือพิมพ์ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับจักรินทร์มากจึงวางแผนให้แต่งโมปลอมเป็นจักรินทร์มาติดตามคุณหญิงเพื่อถ่ายเทสมบัติ วิลาศหลอกกันทิมาว่าให้จ้างแต่งโมมาปลอมเป็นจักรินทร์เพื่อให้คุณหญิงสบายใจหายป่วย กันทิมาจึงยอมตกลงเพราะสงสารคุณหญิงเมื่อวิลาศไปติดต่อกับลูกพี่ลูกน้องเพราะแต่งโมไม่ยอมหลอกวงใคร กันทิมาจึงต้องไปตกลงกับแต่งโมเองแม้จะรังเกียจที่ต่อไปจะต้องแสดงตัวเป็นคู่หมั้นกับนายแต่งโมก็ตาม แต่งโมตกลงที่จะช่วยกันทิมาเพราะหลงรักตั้งแต่แรกเห็น

ทั้งหมดจัดการแปลงโฉมนายแดงโมให้เป็นคุณจักษกรินทร์และพามาที่บ้านโดยหลอกพวกคนรับใช้ว่าจักษกรินทร์เป็นโรคความจำเสื่อมและสั่งห้ามไม่ให้บอกคุณหญิงว่าจักษกรินทร์กลับมาเพราะต้องการเตรียมแดงโมให้พร้อมก่อน บรรดาคนรับใช้พยายามพูดคุยกับแดงโมเกี่ยวกับเรื่องเก่าๆ เพราะเข้าใจว่าเป็นจักษกรินทร์แต่แดงโมกลับบอกความจริงว่าตัวเองเป็นคนชายไต้ปิ้งที่ถูกจ้างมา วิไลลักษณ์จัดการแก้ปัญหาโดยสั่งไม่ให้ใครคุยกับนายแดงโมอีกทำให้แดงโมอึดอัดมากจนหนีกลับอยุธยา แต่กันทิมาก็ไปตามจนยอมกลับมา แแดงโมถูกจับเข้าเรียนทั้งวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ มารยาทสังคม และเดินลีลาศเพื่อเตรียมเป็นจักษกรินทร์ทำให้กันทิมาก็มีโอกาสได้รู้จักแดงโมมากขึ้น แต่ก็ยังยอมรับไม่ได้ที่จะต้องแสดงเป็นคู่หมั้นของนายแดงโม แแดงโมเองก็รับรู้และยิ่งเศร้าใจที่กันทิมาก็มีชายหนุ่มที่เพียบพร้อมมาติดพัน

วันหนึ่งคุณหญิงเกิดป่วยหนักเข้าโรงพยาบาล กันทิมาจึงให้แดงโมมาหาคุณหญิงโดยแสดงเป็นจักษกรินทร์ในฝันเพื่อให้คุณหญิงมีกำลังใจ แแดงโมไม่สบายใจที่ต้องหลอกหลวงแต่เมื่อเห็นคุณหญิงอาการดีขึ้นก็ตัดสินใจจะช่วยต่อไปและพยายามตัดใจจากกันทิมา ขณะเดียวกันวิไลศ วิไลลักษณ์ และหมอมั่นดวงแผนถ่ายโอนสมบัติโดยใช้แดงโมในคราบของจักษกรินทร์เป็นเครื่องมือ และเมื่อแดงโมได้พบกับคุณหญิงทุกอย่างก็ไปด้วยดีและคุณหญิงเซ็นโอนมรดกทั้งหมดให้กับจักษกรินทร์ตามแผนของวิไลศซึ่งรอเพียงแต่ให้แดงโมเซ็นโอนให้พวกตนที่หลังโดยที่แดงโมไม่รู้เรื่อง แม้ว่าแดงโมจะสงสัยพฤติกรรมของวิไลศและตั้งใจที่จะปรึกษากันทิมาแต่ไม่มีโอกาสเพราะ กันทิมาตีตัวออกห่างจากแดงโมเนื่องจากเธอก็เริ่มมีใจให้กับแดงโมเพราะความเป็นคนดี แม้กันทิมาไม่ยอมรับความรู้สึกของตัวเองแต่ก็ทนไม่ได้เมื่อรู้ว่าวิไลลักษณ์หลงรักแดงโมเช่นกัน

หมอมั่นส่งคนไปซื้อหมคนในครอบครัวแดงโมรวมถึงแดงโมเองด้วยเพราะแดงโมไม่ยอมเซ็นชื่อโอนทรัพย์สินให้จนสุดท้ายแดงโมต้องยอม แล้วแดงโมก็ได้พบกับจักษกรินทร์ตัวจริงที่ช่วยเขาไว้จากการถูกซื้อ แแดงโมพยายามบอกกันทิมาแต่เธอก็ไม่เชื่อ จนกระทั่งถึงวันงานเลี้ยงต้อนรับจักษกรินทร์ที่แดงโมจะต้องกล่าวสุนทรพจน์ในงาน เขาตื่นเต้นมากจนทนไม่ไหวหนีกลับอยุธยาทำให้จักษกรินทร์ตัวจริงต้องเข้ามาปรากฏตัวในงานแทนและความจริงก็เปิดเผยว่าจักษกรินทร์กลับมาเมืองไทยสักพักแล้วแต่เห็นแดงโมอยู่ในบ้าน เขาก็จ้องนักสืบเพื่อหาความจริงแต่เขาก็รู้ว่าแดงโมเป็นคนดี จักษกรินทร์แกลัง้ทำเป็นห่วงสมบัติมากกว่าแม่แท้ๆทำให้ใครๆในบ้านคิดถึงคุณหนูไต้ปิ้งอย่างแดงโมรวมทั้งกันทิมา จักษกรินทร์ทำไปเพราะต้องการให้กันทิมายอมรับหัวใจของตัวเอง กันทิมาตามไปหาแดงโมที่อยุธยาเพื่อให้ยืนยันว่าเป็นตัวปลอมแต่ไม่พบเพราะแดงโมลาบวชแล้วแม่เฉยก็ตามพระแดงโมไปช่วย ในที่สุดจักษกรินทร์เดินทางกลับไปอยู่กับครอบครัวของเขาที่ต่างประเทศและฝากให้กันทิมาดูแลคุณหญิงแทน หลังจากเลิกแดงโมกลับมาอยู่ที่บ้านคุณหญิงอีกครั้งเพราะกันทิ

มา แม้แต่งโมจะพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อกันทิมมาแต่ก็ทำไม่ได้ เขาจึงกลับมาขายไข่ปิ้งแต่
ครั้งนี้กันทิมมาที่เข้าใจหัวใจตัวเองแล้วตามมาช่วยแต่งโมขายไข่ปิ้งด้วยกันที่อยู่อย่างมีความสุข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานเพลงละครโทรทัศน์ที่ผ่านมามีอะไรบ้าง
2. ทำไมต้องมีเพลงละครโทรทัศน์ หน้าที่ หรือ วัตถุประสงค์ของเพลงละครโทรทัศน์คืออะไร
3. ข้อแตกต่างระหว่างเพลงละครโทรทัศน์กับเพลงทั่วไปคืออะไร มีโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ และกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันอย่างไร
4. ความสัมพันธ์ระหว่างเพลงละครโทรทัศน์และละครโทรทัศน์ในความคิดของท่านมีลักษณะอย่างไร เช่น แก่นเรื่อง (Theme) ของเพลงละครจำเป็นที่จะต้องสื่อตรงกับแก่นเรื่องของละครหรือไม่ และในการที่แก่นเรื่องของเพลงละครจะสื่อถึงแก่นเรื่องของละครนั้นมีวิธีการสร้างสรรค์อย่างไร
5. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์เพลงละครโทรทัศน์มีวิธีการอย่างไร เช่น ขั้นตอนในการแต่งคำร้อง ทำนอง, การคัดเลือกนักร้อง, การบันทึกเสียง, ขั้นตอนการนำเพลงไปประกอบในละคร, ขั้นตอนการตัดต่อภาพประกอบเพลงละคร
6. เหตุผลที่มาของการสร้างสรรค์เพลงละครตามวิธีการข้อข้างต้นคืออะไร
7. วิธีการทำงานในขั้นใดบ้างที่แตกต่างจากการสร้างสรรค์เพลงทั่วไป
8. ปัญหาที่มักพบในการสร้างสรรค์เพลงละคร และการนำเพลงละครมาใช้ประกอบละคร
9. ขั้นตอนในการนำเพลงละครไปประกอบในละครนั้นมีเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไร
10. ลักษณะของเพลงละครที่มีคุณภาพเป็นอย่างไร

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ชื่อ นางสาว มณฑกานติ ธีรนนท์วัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2519 จังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ และ สาขาวิชาโทจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันทำงานในแผนกจัดซื้อประจำบริษัทพรอคเตอร์ แอนด์ แกมเบิล แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย